

ಉಮರ ಪ್ರೇಮದ ಮಧು

(ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿ)

ಹೆಚ್.ಡಿ. ರಾಧಾದೇವಿ

ಹೇಮಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ

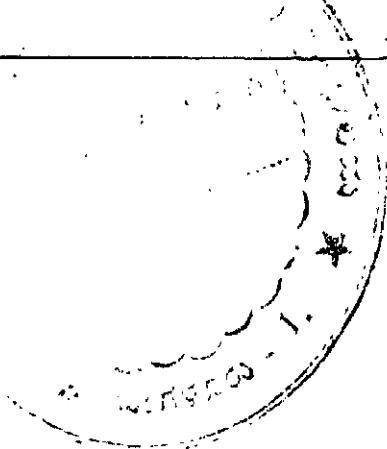
972-ಸಿ, 4ನೇ 'ಇ' ಪಿಠಾಗ,
ರಾಜಾದಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 010

META ENTERED

ಅಪ್ರಸಾದ

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ರದಾದ ಅಪಾರ ಹಿತ್ಯವ್ಯಳ್ಖವನು
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ... ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಂಬ ಹೆಸರ್ಯಳ್ಖವನು
ಅನಂತಾನಂತ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇತ್ಯವ್ಯಳ್ಖವನು
ಸರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿ ಸಾನಿಧ್ಯವ್ಯಳ್ಖ
ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವೆಂಕಟೇಶರ ಸ್ಥಾಮಿಗೆ
ಈ ಕೃತಿ ಅಪ್ರಸಾದವೆಂಂದು

ರಾಧಾಕೃಣಿ ಮದ್ವಾನ್

ಮುನ್ನಡಿ

“ಅವಾರ ಪ್ರೇಮದ ಮಧ್ಯ” ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಯುವತಿಯೋವೆಳೆ ನಿಸ್ವಾಧನ ಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ, ವಿವಾಹಿತ ಶ್ರೀಮಂತನೋವೆನ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಪಣಿಸಿದ ಯುವತಿ ಅವನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ, ಪ್ರಣಯ ಪ್ರೇಮ ಯಾವುದೂ ಪಡೆಯದೇ... ಜೀವನದುದ್ದಾ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ, ಆದರೆ ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನೂರು ಬಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ, ಅವನ ಹಾಲಿನ ಅಮರ ಪ್ರೇಮದ ಮಧ್ಯವಾಗುತ್ತಾಳೆ, ಈ ಕಾದಂಬರಿ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತೆ, ಆಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

೭೦ತಿ ವಂದನೆಗಳು

ಹೆಚ್.ಜಿ. ರಾಧಾದೇವಿ

ಅಮರ ಪ್ರೇಮದ ಮಧು

ಮಧುಮತಿ ರಿಕ್ಷದಿಂದ ಇಳಿದು, ಆ ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ ಅವಳ ಮುಖ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಕೆಂಪಾಗಿತ್ತು, ರಿಕ್ಷ ಬಾಡಿಗೆ ತೆತ್ತು ಮುಂದೆ ಬಂಡಾಗ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಫೂರ್ಬಾ ಅವಳನ್ನು ತಡೆದ, 'ಕಾಡ್‌ ಕೊಡಿ, ಸಾಹೇಬರು ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಡ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದ. ಮಧುಮತಿ ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳೋ.... ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದವನು ಶೈತವಸ್ತುಧಾರಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಅರವತ್ತರ ವ್ಯಧಾ.

'ಏನಂತೇ.... ಲಬಿನ್‌ಸಿಂಗ್.... ಯಾರು ?' ಎಂದ.

'ಸಾಹೇಬರನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಕಬ್ಬ, ಅದರೆ ಚೀಟಿ ತಂದಿಲ್ಲ' ಎಂದ ಆ ಫೂರ್ಬಾ.

'ಗೇಟ್‌ ತೆಗಿ, ಒಳಗೆ ಬರಲಿ' ಎಂದ ಆತ. ಅವಳು ಒಳಗೆ ಬಂಡಾಗ 'ಯಾರಮ್ಮೆ ಏನು ? ಸಾಹೇಬರಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕಿತ್ತು?' ಎಂದ.

'ಅವರ ಘಾಕ್ಯಾರಿಯ ಸ್ನೇಹೋಗ್ರಾಹರ್ ವಾಸಂತಿರಾವ್ ಅವರ ಮಗಳು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ರಚಾ ಹಾಕಿದ್ದ ಕ್ಕೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನ್ನಾಯಿ ಕೇಳೋದಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ' ಕೋಪ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಕೆಂಪೇರಿದ ಆ ಸುಂದರ ವದನ ಕಪ್ಪಗೆ ಧಳಧಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಅಗಲವಾದ ಕಂಗಳು ಆ ವ್ಯಧ ಶಾಂತವಾಗಿ ಅವಳನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ-

'ಸಾಹೇಬರು ಅಲ್ಲಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಬನ್ನೀ.... ಏನು ಮಾತಾಡ್ತಿರೋ ಮಾತಾಡಿ' ಎಂದು ಕಾಂಪಾಂಡಿನ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ತೋಟದತ್ತ ಕರದೊಯ್ದು.

ವಿಶಾಲವಾದ ಆ ತೋಟದ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೊಂಡಮಾವಿನ ಮರಗಳ ಸಾಲು. ಅದಕ್ಕೆ ಚಪ್ಪರವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿಸಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳಿಗಳು, ಅರಳಿದ ದುಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಗಳು. ಹಸಿರೆಲೆಯ ಮಧ್ಯ ಮೊಸರು ಚೆಲ್ಲಿದಂತಿತ್ತು. ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹರಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿಮಳ, ಹಸಿರು ರತ್ನಗಂಬಳಿಯಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಹಸಿರು ಮಲ್ಲಿನ ಮೃದು ಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಶುಭ್ರ ಬಿಳಿ ವೈರಾನೆಟ್‌ ಕುಟುಂಬ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಆ ತರುಣ... ಯಾರೋ ಬಂದರೆಂದು, ಪೇಪರ್ ಸರಿಸಿ ನೋಡಿದ, ' ಯಾರು ಮಾಮಾ ?' ಎಂದ.

'ರಾಜಣ್ಣಾ... ಇವರ ತಾಯಿ ನಿಮ್ಮ ಘಾಕ್ಯಾರೀಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ ರಂತೆ. ಇಷ್ಟತ್ತರದು ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ ಅವರನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಲೇ ಏಕ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದಿರಿ ಅಂತ ನ್ನಾಯಿ ಕೇಳಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದ. ರಾಜಸಿಂಹ ಬಂದಿದ್ದ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿದ, 'ಕೊತ್ತೊಳ್ಳಿ... ಏನು ವಿಷಯ ?' ಎಂದ.

‘ನಿಮ್ಮ ಜಯಶ್ರೀ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋ ವಾಸಂತಿರಾವ್ ಅವರ ಮಗಳು ನಾನು. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಹೃದಯಾಭಾತಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಆಸ್ತ್ರೆ ಸೇರಿದರು. ಆಸ್ತ್ರೆಯಿಂದ ಡಿಸ್ಕ್‌ಜೋ ಆಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ವ್ಯಾದ್ಯರು ಆರು ತಿಂಗಳು ಬೆಡ್‌ರೆಸ್‌ನ್ಯೂ ಬೇಕೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್‌ದೊಂದಿಗೆ ಲೀವ್‌ಲೆಟರ್ ಸಬ್‌ಮಿಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ ಆಡ್‌ರ್ ನಿನ್ನ ಕಳ್ಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟ್‌ತ್ವರದು ವರ್ಷದಿಂದ ದುಡಿದ ಮಹಿಳೆಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ವಿತೋಟ್ ಪೇಲೀವ್ ಹಾಕೋ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲವಾ ?’

ಕೆಂಪೇರಿದ ಮಾಟವಾದ ಆ ದುಂಡುಗನ್ನೆಗಳು ; ಉದ್ದೇಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತುಮ್ಮು ಕಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಧಳಧಳಿಸಿದ ಕೆನ್ನೇ.... ಕಣ್ಣಗಳು. ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿದಂತಿದ್ದ ಆ ಎಳೆಸಾದ ಕೆಂದುಟಿ, ಮುತ್ತಿನ ಸಾಲು ಪ್ರೋಣಿಸಿದಂತಿದ್ದ ಹಲ್ಲುಗಳ ಸಾಲು, ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಏರಿಳಿಯುತ್ತ ಇದ್ದ ಎದೆ, ಮಾಟವಾದ ಆ ಮೈಕಟ್ಟು, ಏರ್ ಹೋಸ್ಟೆಸ್ ಆಗಲು ಲಾಯಕ್ವಾದ ಬದಡಿ ಆರಿಂಬಿನ ಎತ್ತರ ನಿಲುವಿನ ಚೆಲುವೆ.

‘ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಸಹಾಯಕ ಮಿಸ್....’ ಎಂದು ತಡವರಿಸಿ ಅವನು ‘ನಿನ್ನೇ ನಿಮ್ಮ ತಂದೇನೋ.... ಯಾರೋ ಬಂದು ಗದ್ದಲ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಷೈಲ್ ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿದ್ದೀನಿ, ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಮಿಸ್ಸೆಸ್ ವಾಸಂತಿರಾವ್ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ರಚಾ ಹಾಕ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಇರ್ತಿರಲ್ಲ, ಆರೇಳು ಬಾರಿ ವಾನಿಂಗ್ ನೋಟೀಸ್ ತೆಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದು ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೇತ ಅಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಣತರ ರೂ.ಗಳ ಮಹಿಳಾರ್ಥಿನ ಈ ಸಂಸ್ಕೇತಿ ಆರು ತಿಂಗಳುದ್ದ ರಚಾ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಲ್ಲ. ನಾವೇ ಅವರನ್ನ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕೋಂಡಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಇದೆ. ಅವರ ಅನಾರೋಗ್ಯ ; ಮೈಮರೆವಿನಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಡ್ಯಾಫ್ ಒಂದರಿಂದ ನಮಗೆ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂ. ನಷ್ಟ ಆಗಿ, ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಆ ಸಂಸ್ಕೇ ಜೊತೆ ಹೋರಾಡಬೇಕಾಯ್ತು’ ಎಂದ. ಅವಳು ಉದ್ದೇಗದಿಂದ

‘ಖಾರ್... ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಮಾನವೀಯತೆಯಿಂದ ನೋಡಿ. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಬಂದು ಉದ್ದೋಗದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಅನಾರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿರೋ ತಾಯಿ, ವರದಕ್ಕಿಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ತವರು ಮನ ಸೇರಿದ ಅಕ್ಷ, ಕಾಲೇಚು ಓದ್ದು ಇರೋ ತಂಗಿ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮಂದಿರು, ಪ್ರೋವೇಟ್ ಕಂಪನಿ ಸೇಲ್ ಮನ್ ಆಗಿ ದುಡಿತಿರೋ ತಂದೆ ತರೋ ಸಾವಿರ ರೂ. ಸಂಬಳ ಈ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಾಲಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಉದ್ದೋಗ ನನಗೆ ಕೊಡಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ವ್ಯಾನಿಟಿ ಬ್ಯಾಗಿಂದ ಕೆಲವು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಆತನಿಗೆ ಸೀಡಿ ‘ನೋಡಿ,

ನಾನು ಬಿಬಸ್ಸಿ ಫೆಸ್ಸ್ ಕ್ಲಾಸ್, ಅರವತ್ತೆಂಟು ಪೆಸ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ಜೂನಿಯರ್, ಸೀನಿಯರ್ ಟ್ರೈಪ್ಲೇಟ್‌ಗ್ರಾಂಡ್, ಶಾಟ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಸಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ' ಎಂದಳು.

ಯಾಂತಿಕವಾಗಿ ಕ್ಯೇನಿಡಿ ಹಸ್ಪತಿ ಪದೆದು ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ. ಮಥುಮತಿ ಎಂದು ಅವಳ ಹೆಸರು ಎಂಬುದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಮಾಲಿಕ ಎಂದು ಹೋರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಾನು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಒಂದು ಹುಡುಗಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತನಗಿದೆಯೇ ?

ಅದರಲ್ಲೂ ಇಂಥಾ ಮುದ್ದಾದ ಚೆಲುವೆಯಾದ ಹುಡುಗಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ತಾನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರೆ ತನಗೆ, ಜಯಶ್ರೀ ಮಧ್ಯ ದೊಡ್ಡರಣಾರಂಗವೇ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

'ನಿಮಗೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗಲಿ ಅಂತ ಹಾರ್ಡ್‌ಸ್ಟ್ ನಿ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೇರಿ ಈಗ ಆ ಉದ್ಯೋಗ ಭಿಲ್‌ಅಪ್ ಆಗಿದೆ. ಎಂ.ಕಾಮ್. ರ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ವಾರ್ಡೆಂಟ್ ಆತ್ ಎನ್ನುತ್ತ ಆ ಸೆಟ್‌ಫಿಕೇಚ್ ಅವಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದ.

ಮಥುಮತಿಯ ಕಂಗಳು ರೋಡಿಂದ ಧರಿಸಿತು.

'ಶುಭಾಶಯ ಹಾರ್ಡ್‌ಸ್ಟ್ ಕ್ಯೂ ನೀವೇ ಆಗಬೇಕಾ ? ನೀವು ಶ್ರೀಮಂತರೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ತೀರ ಕಟುಕರು. ಬಡವರ ನೋವು ನಿಮಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಲ್ಲಿ' ಅವಳು ಮಾತು ಮುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು 'ಹಾ' ಎಂದು ಬೀರಿ ಹಣೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ; ದೂರದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಟರ್ ಪಿಲ್ಲರಿನಿಂದ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಗುರಿ ಇಟ್ಟ ಕಲ್ಲು ರಾಜಸಿಂಹನ ಹಣೆಗೆ ತಗುಲಿತು. ಶೈತಾನಿ ವಸ್ತುದ ವ್ಯಧಾ. ಆ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗನನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ. 'ರಾಜಕ್ಕಾ, ಇವನ ಪುಂಡಾಟಿಕೆ ಮಿತಿ ಏರಿದ, ಅವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬಿಗಿ. ಇದು ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಅವನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರೋದು' ಮಥುಮತಿ ಚಡವಡಿಸಿ ವಿದ್ದಳು.

ಅವನ ಹಣೆಯಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ರಕ್ತಕ್ಕ ತನ್ನ ಕರವಸ್ತು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದಳು.

'ಈ ಹುಡುಗನ ವಿಷಯ ಇರಲಿ, ಫೆಸ್ಸ್ ಪಡ್ ಬಾಕ್ ಇದೆಯೇ ? ಹಾವ ಅವರು ನೋವಿನಿಂದ ಚಡವಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.'

'ಚೊಪಾದ ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದಾಗ ಬೆಂಕ ಸುಬ್ಬಾಗೆ ಆಗತ್ತಮ್ಮ, ಹೆಸರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಅಟಿಕೆವಸ್ತು. ಇಂಥಾ ಪಾಟಿಷ್ಟ ಸಾಮಾನು ಏಕ ಕಂಡು ಹಿಡಿತಾರೋ.... ಗೋವಿಂದ ಹೈವೆದ್ರಿ, ಬ್ಯಾಂಡೇಜು ತಗೊಂಬಾ' ಎಂದು ಆ ವ್ಯಧಾರು ಕೃಗಿದಾಗ 'ತಂದೆ ಬುದ್ಧಿ, ಎಂದು ಆ ಸೇವಕ ಓಡಿ ಹೋದ, 'ನೋಡು ಪಬ್ಬನಿಗೆ ಹಣೆಲಿ ರಕ್ತ ಸುರೀತಿದೆ. ಹೋದ ತಿಂಗಳ ಗಾಯಾ ಇನ್ನು ವಾಸಿ ಆಗಿದೆ, ತಿರುಗಾ ಮಾಡಿದ್ದಿ. ನನಗು ಅವತ್ತು

ಹೊಡವಿದ್ದಿ, ಈ ಸಲ ನಿನ್ನ ಬಿಡಲ್ಲ, ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕ್ಕೇನಿ' ಎಂದರು. 'ಬಿಡು ತಾತಾ... ನೀನು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ಕ್ಕೆ ಕಚ್ಚೀನಿ' ಎಂದ, ಆ ವ್ಯಾಟ್ ಹುಡುಗ ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದು. ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಉಡುಪು, ಅದರೆ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಪುಂಡತನ ತುಂಬಿತ್ತು. ಪುಂಡಾಟಿಕೆ ಸಮಸಮಾಗಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ದಟತನವಿತ್ತು.

'ನೋಡು. ಪಟ್ಟಂಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಏಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ ಏನಾಗಿತ್ತು?' ಅತ ಆತಂಕದಿಂದ ಗದರಿದರು.

'ಏನಾಗಿತ್ತು? ಪಟ್ಟಾಕುರುಡರಾಗ್ನಿದ್ದರು, ಮಿಮ್ಮಿ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದರು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಹುಡುಗ ಆ ವ್ಯಾಟ್ ರಹಿತದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರ ಒಡಿದ.

'ರಾಮು... ಇವನ ಹಾವಳಿ ಮಿತಿಮೀರ್ತಾ ಇದೆಯವು, ಜಯ ಅವನನ್ನ ಅತಿಮುದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ, ತಡ ಅವನಿಗೆ ಮಾಡ್ತಿನಿ' ಆ ವ್ಯಾಟ್ ರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೂರಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗೋಪಿಂದ ಬ್ರಿಷಫದ ಪಟ್ಟಿಗೆ ತಂದ. ಆಗ ಕಚ್ಚೇಫ್ ತೆಗೆದಳವಳು, ರಕ್ತ ಒಸರುವುದು ಸಿಂತಿತ್ತು. ಟಿಂಚರ್ ಅಯೋಜನ್ಸನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಹಟ್ಟಿ, ನಂತರ ಬ್ಯಾಂಡೇಚ್ ಏಡ್ ಹಾಕಿದಳು.

'ಫ್ಯಾಂಕ್ಸ್... ನೀವಿಷ್ಟು ಶ್ರಮ ಏಕೆ ತಗೊಂಡೋ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ' ಎಂದ.

ಅವಳು ವಿಚಲಿತಳಾಗಿ,

'ನಿಮ್ಮಿಂದಾ ಕೆಲಸ ಗಿಟ್ಟಿಸ್ತಿಕ್ಕಂತೂ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ನೋ ವಕೆನ್ನಿ ಉದ್ದಾರ ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಕೆವಿ ಪಾವನವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಲೂ ಉದ್ದೋಗ ಖಾಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತು, ತಾಯಿನ್ನ ಬಿಡಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಕಾರಣ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಕಾರಣ ವಾಗಿಯು ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಮಾನವೀಯತೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಲಿ ಏನಾದರೂ ಉದ್ದೋಗ ಕೊಡಬಹುದು, ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರದ ಕಥೆ ಕೇಳಿದ ಮೇಲಾದರೂ ಮನ ಕರಗಬಹುದು ಅಂತಿದ್ದೆ. ಉದ್ದೋಗ ಕೊಡದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಲಾಚೆನು? ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಡಿಟ್ ಹೋಗೋಣಾಂತಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ನೀವು ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದು ಒಡಪಡಿಸೋದು ನೋಡಿಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾನವೀಯತೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ, ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ' ಎಂದಳು. ನಂತರ 'ಬರ್ತೀನಿ, ಗುಡ್ ಬ್ಯೆ' ಎಂದು ಹೂರಡಲು ಉದ್ದುಕ್ಕಾದಳು. 'ನಿಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಮಧುಮತಿ, ಅಕ್ಸಾತ್ ಬೇರೆ ಉರಲ್ಲಿ ಉದ್ದೋಗ ಸಿಕ್ಕರೆ ಒಪ್ಪೊತೀರಾ?' ಎಂದ.

'ಈ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಭಾರವಾಗಿ ಬದುಹೋಕಿಂತ ಎಲ್ಲಿ ಉದ್ದೋಗ ಸಿಕ್ಕರೂ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದೀನಿ' ಎಂದಳು. ಅವನು ಯೋಚಿಸುತ್ತು

‘ಈ ಭಾನುವಾರ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಬಡವಾಸೆಯಲಿರೋ ಗಣಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ, ನೂರಾ ಎಂಟು ಬಲಮುರಿ ಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹ ಸ್ವಾಪನೆ ಆಗಿರೋ ಆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಗೊತ್ತು ತನೆ?’ ಎಂದ. ಅವಳು ವಿನಯವಾಗಿ ‘ಗೊತ್ತು ಸಾರ್... ಒಂದು ಸಲ ಗೆಳತಿಯರ ಜೊತೆ ಹೋಗಿದ್ದೀನಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಭಾನುವಾರ ಅಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಗೀನಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಮಗೊಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡ್ಡಿಸ್ತೀನಿ. ಈಗಲೇ ಎಲ್ಲ ಯಾವುದು ಅಂತ ಕೇಳಬೇಡಿ’ ಎಂದ.

‘ಆಗ್ಗಿ ಸಾರ್... ಬರ್ತೀನಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಳು. ರಾಜಸಿಂಹ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ. ಬಿಳುಕುವ ಸೊಂಟ, ಸೊಂಟದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ತೊಗಾಡಿದ ಜಡೆ, ಬಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ... ಮುಂದೆ... ಯಾವ ಭಂಗಿ.... ಯಾವ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನಿಂತರೂ ಅವಳು ಅತ್ಯಂತ ಚೆಲುವೆ ಎನಿಸಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸುವ ಹೊಳೆ ತಾನೇಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೆ ಎನಿಸಿತು. ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಲಗಿದ. ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತವಾಗಿತ್ತು. ಹಣ ಚುರುಗುಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ ಹುದುಗಿಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನು ಮರುಣಾಗಿರುವನೆ? ಸೌಂದರ್ಯ ತನಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಲ್ಲ. ಜಯಶ್ರೀ ಅಪರಿಮಿತ ಚೆಲುವೆ, ತಮ್ಮದು ಪ್ರೇಮವಿವಾಹ. ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ದೀರ್ಘ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ, ಏರಡು ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ ಆದರೂ, ಜಯಶ್ರೀ ಇಂದಿಗೂ ತಾಯಿ ಆದರೂ, ಜಯಶ್ರೀ ಹಾಲುಗಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಮೆ. ಅವಳಿಗೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳಬಹುದು? ತನಗಿಂತ ಏರಡೇ ವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕವಳು. ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಾವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಮುತುಪಡೆಯೂ ವೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸ್ವಾರ್ಥ ಹೋಟೆಲ್ ಒಂದರ ಬೆಂಬ್ರಾನ ಕ್ರಬ್ರಾ ಸದಸ್ಯ ಆಗಿ ಈಚು... ಏರೋಬಿಕ್ ಸ್ಕೆಕಲ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಗೆ ಬಗೆ ಸಾಧನೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಿಂಗಳಿಗರಡು ಡಾರಿ ಬ್ಯಾಟಿ ಪಾಲ್‌ರಿಗೂ ತಪ್ಪದೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹೊಳೆಯುವ ಹೊಂಬಣ್ಣ, ರಂಗು ಬಳೆದ ಆ ಕೆಂದುಟಿಗಳು, ಒಪ್ಪುವಾಗಿ ಭುಜದವರೆಗೆ ಕತ್ತಲಿಸಿದ ಕೂದಲು, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ತುಂಬಿದ ಆ ಮೀನ್ ನೇತ್ರಗಳು, ಸ್ವೀವೋಲೆಸ್ ಬೆಳ್ಳಿಸಿನಲ್ಲಿ ನೀಳವಾಗಿ ಗೋದಿನಾಗರದಂತೆ ಫಳಫಳ ಹೊಳೆವ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಆ ತೋಳುಗಳು... ಹೊಕ್ಕಳು, ಆ ತೋಳುಗಳು.... ಹೊಕ್ಕಳು ಕೆಳಗುಟ್ಟ ಆ ಸೀರೆಯ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸೊಂಟದ ವಿನ್ಯಾಸ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಜಯಶ್ರೀಯನ್ನು ನನೆದಾಗ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮನಸ್ಸು ಪುಳಕಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ,

ಗಂಟಲೆನ ಬಿಸಿತುಪ್ಪ ಎನಿಸಿದ್ದು ಉಂಟು. ಆದರೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಜಯಶ್ರೀಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ಅವಳ ಸೈಕ ಬೆಳೆಸಿದಾಗ, ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಒಲಿದಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ತನ್ನ ಸಮಾನ ಅದ್ಯಾಪ್ಯವಂತರಾಯ ಎಂದು ಬೀಗಿದ್ದು, ಬಿ.ಕಾಂ ಮುಗಿಸಿ ಸಿ.ಎ. ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದಿನಗಳು ಅವು. ಜಯಶ್ರೀ ಎಂ.ಕಾಂ. ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳು. ತನಗೆ ತಿಳಿಯದ ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳು. ‘ಆಕೋಂಟೆನ್ಸಿ ಬಗ್ಗೆ ಎಪ್ಪು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಡ್ಡೀರಿ, ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕರ್‌ರೂ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ನನಗೆ ಅಧಿಕವೇ ಆಗಲ್ಲ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾಳು.

ಒಮ್ಮೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ ಎಂದು ಒಂದು ಕವರ್ ಕೊಡಲು ಬಂದಳು. ‘ಸಾರಿ, ಟ್ಯೂಫನ್ ಹೇಳಿ ಗಳಿಕೆ ಮಾಡಿ ಓದಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಮ್ಮೆ ನನ್ನನ್ನಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಗೆಳತಿ ಅನ್ನೋ ಆತ್ಮೀಯತೆಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಒದಿನ ಕೆಲವು ಸಮಯ ತ್ವಾಗ ಮಾಡಿ, ನಿಮಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಸ್ತಿದ್ದೀನಿ’ ಎಂದಿದ್ದು.

ಇದಾದ ಒಂದು ವಾರದ ಮೇಲೆ ‘ರಾಜ್ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಶಂಡು ಮಾತಾಡಬೇಕಾಂತಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದಳು. ಸುಮಾರಾಗಿ ಕಾರಣ ಉಂಟಿಸಿದ ಅವನು, ಪರಿಚಯವಾದ ಏರಡು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಅವಳ ಜೊತೆ ಅವರ ಮನಗೆ ಬಂದಿದ್ದು. ‘ಪದ್ಮಾನಿವಾಸ’ ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆ. ಅವರ ತಂದೆ ಒಬ್ಬ ಉದ್ಯಮಿ ಎಂದವನಿಗೆ ಗೂತ್ತಿತ್ತು. ರೇಷ್ಟ್ ಘಾನಾ, ಪಾಲಿಸ್ವಾರ್, ರೆಯಾನ್ ಮುಂತಾದ ಜವಳಿ ಉತ್ಸಾಹಕರು, ಸಿದ್ಧ ಉಡುಪಿನ ತಯಾರಿಕ ಕಾಶಾಫನೆಯು ಇತ್ತು. ಹೊರ ದೇಶದ ರವ್ವು ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಇತ್ತು.

ಅವರು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದಲೇ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ‘ಜಯಶ್ರೀ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ನನ್ನ ಈ ವ್ಯಾಪಾರದ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡ್ಲಿ ಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಅಂದರೆ ನಾನು, ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ರಿ, ನನ್ನ ಅಣ್ಣಾ..... ಅವರ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗ, ಜಯಶ್ರೀ ನನ್ನ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು, ವಿದೇಶಿ ವ್ಯವಹಾರ ಜವಳಿ ಖಾತೆ ವಿಭಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಶೇರಿದೆ, ಸಿದ್ಧ ಉಡುಪಿನ ಕಾಶಾಫನೆ ನಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿನ ವಿದೇಶಿ ರವ್ವು ವ್ಯಾಪಾರ ಕೆಲಸಗಳೂ ನಮ್ಮಣಾನ ಮಗ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನೋಡೋತ್ತಾನೆ, ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಉದ್ದಿಮೆ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸ್ತಿದ್ದೀನಿ ಅಂತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆ ಜೊತೆಗಾರ ಬೇಕು. ನಾನು ಕೆಲವು ವರಗಳು ನೋಡಿದೆ, ಅವಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅವಳು ಮೆಚ್ಚಿರೋದು ನಿನ್ನನ್ನೆ, ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು?’ ಎಂದರು.

ಜಯಶ್ರೀಯನ್ನು ನಾನು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಿಟ್ಟೀನಿ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ

ನೋಡಿ ಮದುವೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಎತ್ತುವ ದ್ಯೇಯ್ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಭೂಮಿ ಮೇಲಿನ ಭ್ರಮರ, ಅವಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರೆ ಕುಸುಮ ಎಂದ. ನಕ್ಕು ‘ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿ ಎಂಬುವ ಏನೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬಿರ ನಡುವೆ ಸೇತುವೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಭೂಮಿಯ ಭ್ರಮರ ಬಂದು, ಗಗನ ಕುಸುಮದ ಬಳಿ ಮಥುವಾನ ಮಾಡಬಹುದು’ ಎಂದ ಆವರು

‘ಚೇರೆ ಸಮಯ ಆಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮಂತ ತಂದೆಯರಂತೇ ನಾನು ಈ ಮದುವೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅನಿಸುತ್ತೇ. ಆದರೆ ಈಗ ನನಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ, ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಾಟ್‌ ಅಟ್‌ ಕೊ ಆಗಿ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ತೆಗೊಂಡು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದ್ಯಮದ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನ ಹಿಂತ್ರಣಾರದು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕಟ್ಟಿದ ಸಾಮಾಜ್ಯ ಇದೆ, ಒಳ್ಳೆ ಸಮರ್ಥಕಾಲಿಯಾದ ಬಿಂಬಿಯುವಕನಿಗೂಷಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯಿತನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಡಿದ್ದೀನಿ’ ಎಂದರು. ಅವನು ಮೌನವಾಗಿದ್ದ. ಹೃದಯ ಆನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು.

‘ನಿಮ್ಮ ತಂದ ತಾಯಿ ವಿಷಯ ಏನು ?’

‘ತಂದೆ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್.... ನನಗೆ, ತಾಯಿ ಒಬ್ಬಳೆ. ಎಂಟನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಂದೇನ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ತಂದೆ ಒಂದು ಸ್ನಾನ ಲೇದಿಸ್ತೋ ಕಾನಕರ್ ನಡೆಸ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಮನೆ, ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಂಗಡಿ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ವನಜಮ್ಮು ಧೀರೆ ಸಾಹಸಿ. ಮೈಸೂರಲ್ಲೇ ಇಬ್ಬರು ಉಣಿಂದಿರು, ಒಬ್ಬ ತಮ್ಮ ಇದ್ದರೂ ಯಾರ ಮನೆಗೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

‘ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಸೋದರ ಮಾವಂದಿರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್, ಒಬ್ಬರು ಕಾಲೇಜು ಲೆಕ್ಕಿರರ್ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಕಡೇ ಮಾವನಿಗೆ ಓದು ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪ ಬಿದುಕಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ಅಂಗಡೀಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುದ್ದರು. ಅಮ್ಮನ ತಮ್ಮ ಅವರು. ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಮ್ಮ ಅಂಗಡಿ ಮುಂದುವರೆಸಿದಳು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒದು ಸಾವಿರದವರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಇದೆ. ಅಮ್ಮನೇ ಅಂಗಡಿ ಮೇಲೆ ಕೂಡುವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ನಿಮ್ಮ ಸೋದರಮಾವ ಮಾಲು ತರೋದು ಇತ್ತಾದಿ ಕೆಲಸ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ’ ಎಂದ.

‘ಈ ಮದುವೆ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಅಂಗಡಿ ನಡೆಸಿ ವಾಡುವುದೋಷಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಲ್ಲೇ ಬಂದಿರಬಹುದು’ ಎಂದರು.

‘ಜಯಶ್ರೀನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಬರ್ತಿನಿ’ ಎಂದ.

‘ಆಗಿ..... ಈ ಭಾನುವಾರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು’ ಎಂದರು. ಇದರೆ ಇ

ಭಾನುವಾರ ಅವನ ರೂಪಿಗೆ ಬಂದ ಜಯಶ್ರೀ, 'ನಾರಿ, ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕಳಿಸ್ತಿಕ್ಕೆ ಅಮ್ಮ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ' ಎಂದಳು. ಅವನು ಕೊಂಚ ಕೋಪದಿಂದ -

'ಹೀಗಂದ್ರ ಹೇಗೆ ಜಯಶ್ರೀ....? ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಕರೆ ಮನ್ನಿಸಿ ನಾನು ಬಂದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೃನಿಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಟುಂಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ, ಶನಿವಾರ ಕರ್ಮಾಂಡು ಬರ್ತೀನೀಂತೆ' ಎಂದ.

ಜಯಶ್ರೀ ಸುಂದರವಾಗಿ ನಗೆಚೆಲ್ಲಿ -

'ಏನು ಮಾಡಲಿ, ನಮ್ಮ ಮಮ್ಮೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಇದೆಲ್ಲ ಬೇಕಾಂತ ಹೇಳಿದರು. ಉರಿಂದ ಉರಿಗೆ ಆ ಹುಡುಗನ ಜೊತೆ ಹೋದರೆ ಮಯಾದ ಅಲ್ಲ' ಎಂದರು.

'ನಿಜವಾಗಲು ಇಂಟ್‌ಎಂದು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಮಯಾದೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪಾಲಿಸ್ತೀರಾ? ಅವಿವಾಹಿತ ಯುವಕನಾದ ನನ್ನ ಕೋಟೆಗೆ ವಾರಕ್ಕೆ ವರದು ಬಾರಿ ನೀನು ಟ್ರೂಷನ್ನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬರ್ತು ಇದ್ದೆ....?' ಎಂದ.

'ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನೀವು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ರೂಪ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಲಲಿತಾಂಗಿ ಮನೆ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಿರಿ. ನನ್ನ ಜೊತೆ ನೆಪ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಲಲಿತಾಂಗಿ ಇರ್ತಿದ್ದಳು. ಬಾಲ್ಯನೀಲಿ ಹುಲಿ ಹಾಗೆ ಡ್ರೆವರ್ ಇರ್ತಿದ್ದು. ಇದೆಲ್ಲ ರಕ್ಷಣೆ ಪರ್ವಡಿಸಿಯೇ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ನಿಮ್ಮ ರೂಪಿಗೆ ನನ್ನ ಕಳಿಸ್ತಿದ್ದರು' ಎಂದಳು. ಕೋಪದಿಂದ ಹುಬ್ಬಿ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದ ಅವನು.

'ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೊಂದು ಅವಾಯಕಾರಿ ಪ್ರಾಣ ಅಂತಲೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆಯಾ?' ಎಂದ.

ಅವರು ನಕ್ಕು -

'ನೀವು ಎಪ್ಪೇ ಸಭ್ಯರಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಸನ್ನಿವೇಶ ವಾತಾವರಣ ಹೇಗೆ ಬರತ್ತೊ? ನಮ್ಮ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆ ನಮಗಿರಬೇಕಲ್ಲ' ಎಂದಳು.

'ನಾನು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿನ್ನ ಕೇಳಿಲ್ಲಿ. ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ವಿವಾಹ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರೋದು, ಬೆಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಂಜೆ ಕರೆತಂದುಬಿಡ್ಡಿಲ್ಲಿ' ಎಂದ.

'ಮಮ್ಮೀನ್ನ ಕೇಳಿ... ಮಮ್ಮೀ ಪನಂತಾರೋ?' ಎಂದು ರಾಗ ಎಳೆದಳು.

'ಬಾ... ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲಿ' ಎಂದು ಅವಳ ಕಾರಿನಲ್ಲೇ ಅವಳ ಮನಗೆ ಬಂದ.

ಹಿಂದಿನ ವಾರ ಬಂದಾಗ, ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಿನ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳ ತಂದೆಯನ್ನು ಭೇಟ ಮಾಡಿದ್ದ. ಈ ದಿನ ಕಳಗಿನ ವಿಶಾಲ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳ ತಾಯಿಯನ್ನು ಭೇಟ ಮಾಡಿದ. ತಾಯಿಯ ಉದ್ದೇಕಕಾರಿ ಗಂಡಸರ ಕೃಪಿನಂತೇ... ದಿಗ್ನಿಜಯ ಬಾಬ್ ಕಟ್ಟಾ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲು... ಕುತ್ತಿಗೆಯ

ಮೇಲ್ನಾಗಕ್ಕೆ ಬೋಳು ಬೋಳು ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕೆ ಹಾಫ್ ಸ್ಟೋರ್ ಹಾಕಿ, ಅರೆ ತೋಳಿನ ಬಿಳಿ ಟಟ್ಟ್ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ತೊಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳ ಆಕಾರದ ರಿಂಗ್‌ಗಳು, ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆಳೆ ಸರದ ಜೋತೆ ತೊಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೋಪ್ಯರಾಕಾರದ ಪದಕ.

ಒಂದು ಕೈಗೆ ವಾಚ್ ಹಾಕಿ, ಒಂದು ಕೈ ಬೋಳು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇಂಥಾ ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಆಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಖಿದ ಕೋಮಲತೆ, ಹಣ್ಣನದ ಮಾಧುರ್ಯ ಹೊರಸೂಸುವ ಆ ಕೋಮಲವಾದ ತುಂಬುಗನ್ನೆಗಳು ಪುಟ್ಟ ಭಾಯಿ... ಕೆಂದುಟಿ... ಕಪ್ಪಾದ ಆ ಪ್ರವಿರ ಕಂಗಳು ಹೇಮಮಾಲಿನಿಯ ಸುಂದರ ನೇತ್ರಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸುವ ಹಾಗೆ ಇತ್ತು.

‘ಮಮ್ಮಿ ಇವರೇ ರಾಜಸಿಹ, ಮದುವೆ ಆದಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿನ ಗ್ರಾಮ ಸಿಹ’ ಎಂದರು. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಗ್ರಾಮಸಿಹ ಎಂಬ ಪದದ ಅಥವ ಗೂತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಅವನ ತಾಯಿ ವನಜಮ್ಮು ಕಾನ್ನೀಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಿ, ಪೂರ್ತಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಕನ್ನಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಆದರೆ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಗೂತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

‘ಮೃಸೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಮಮ್ಮಿ’ ಎಂದೇಳು.

‘ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಸ್ಟ್‌ರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನೇಲಿ ಸೇರಿತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಹೋಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಸಾಹ ಭಂಗ ವಾಗುತ್ತೆ’ ಎಂದ.

‘ಈ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರುಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪದ್ಧತಿ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡಲ್ಲಿಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಮುದುಗಿ ಅಂತಿಂಘೋರಿಗೆ ಸಿಗೋಳಿಲ್ಲ, ಮತ್ತುಯಂತೆ ಭೇದಿಸಿ ಪಡಿಬೇಕಾದ ಹುಡುಗಿ. ನಿನ್ನ ಕೂಡಿಸಿ ಇಪ್ಪತ್ತಿಂಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕೇಳಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ... ಇರ್ತೀಯಾ ? ಅವಳು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾಳೆ. ನಾವು ಮಾರ್ಗ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟು, ವಿಷಾಹ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮದುವೆ ಆಗ್ತಾ ಇರೋದು ನೀನು. ನೀನು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಸಾಕು, ಆ ನೂರಾರು ಜನ ನೆಂಟರಿಸ್ಟ್‌ರು ಇವಳಿನ್ನ ಹಸಿದ ಕಂಗಳಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ವಾತಾವರಣವೂ ಆವಳಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಹಾಗೆ ಬೆಳಸಿದ್ದೀರಿ. ಮದುವೆ ಆದಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ... ನೀನು ಈ ಮನಗೆ ಬರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಈ ಮನೇಲಿ ವಿಶಾಲ ಹಜಾರ, ನಾಲ್ಕು ರೂಪಿನ ಕೋಣ ಕೊಡ್ತಿರಿ. ಒಂದು ಪುಲ್ ಸೂಟ್ ತನ್ನ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಆಕೆ ಬೇಕಾದ

ಉಪಭಾರ ಮಾಡಲಿ. ನಾಲ್ಕು ಜನ ಅಡಿಗೆಯವರಿದ್ದಾರೆ, ದಿನಕ್ಕೆ ಜನ ನೂರಾರು ಜನರ ಉಟ ಆಗತ್ತೆ. ಈ ಮನೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳು. ಹುಡುಗಿ ಅಪ್ಪರೆ ಹಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಅಂತಹೇಳು. ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟ ಇದೆ ಅನ್ಮೋದು ಹೇಳು. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಏಕೆ ಒಪ್ಪಲ್ಲ, ಮಗನ ಹಿತ ಬಯಸೋ ತಾಯಿ ಆದರೆ ಒಪ್ಪೇ ಒಪ್ಪಾರೆ. ಹ್ಮ್ಮ! ನಿನಗೆ ಟ್ಯೂನ್ ಆಯ್ತು. ನಾಳೆ ಸಿಂಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಈಗ ಆಫೀಸ್ ಚೇಂಬರಲ್ಲಿ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಆಫೀಸ್‌ನ್ನು ಬಂದಿರ್ತಾರೆ, ಘೆನ್ನಾನ್ನಿಯಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ನಾನು ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಸಿಂಗಾಪುರ್‌ನಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಶುಭಾಶಯ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಆಕೆ ಅವನ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ.

ಅವನಿಗೆ ನಿರಾಶೆ, ಅಪಮಾನ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಭಂಗ ಆಗಿತ್ತು, 'ನಿಮ್ಮನೆ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರ, ಮಿಸ್ ಜಯಶ್ರೀ?' ಎಂದ.

'ನಿಮ್ಮದೇ ಬೇರೆ ಲೋಕ.... ನಿಮ್ಮದೇ ಬೇರೆ ಲೋಕ ಅನಿಸತ್ತೆ ರಾಜ್.... ಒಂದ್ದೇಳಿ ತೀರ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸರಿ ಬರದೇ ಇದ್ದರೆ ಡೇವೋಸ್‌ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡೋಣ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸುಂದರ ರೂಪ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ವಿವಾಹ ಆಗಲೇಬೇಕು ಅನ್ಮೋ ಕೇಂದ್ರ ನನಗೆ' ಸ್ವಷ್ಟಿವಾದ ಅವಳ ಈ ಉದ್ದಾರ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡ ದಿಗ್ಂಡಿತನಾದ,

'ಹೂಂದ್ಯೋತೀನಿ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸುಖಿವಾಗಿರೋಣ..... ಆಕಾಶವೇ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಆಗಲೋದು ಬೇಡಾ... ಇಂಥಾ ಉದ್ದಾರಗಳು ನಿನ್ನಿಂದ ಬಯಸಿದ್ದು' ಎಂದ.

ಅವಳು ನೆತ್ತು-

'ಆಕಾಶ ಕಳಿಚೆ, ಭೂಮಿ ಬಾಯಿಟ್ಟು, ಸಮುದ್ರ ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಉಳ್ಳ ಬಂದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮೋಳಲ್ಲೇ ಸುಖಿ ಕಾಣ್ಣೀನಿ ಅನ್ಮೋ ಹರ ನನಗಿಲ್ಲ. ಬದುಕು ಹೂಬಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಾಗಿ, ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ಒರಗಿ, ಸುಖಿದ ಸಿಹಿ ಬೇನಿನ ಬಟ್ಟಲು ತುಟಿಗಿಟ್ಟು ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ಇಷಾರಾಮ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸವಿಯಬೇಕು. ನೀವು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ವರ್ತತರಾಗಿ ನನ್ನನ್ನ ಅನುಸರಿಸಿ ಅಂತ ನಾನು ಬಂಧನ ಹಾಕಲಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ವೃಕ್ಷ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ನಿಮಗಿರಲಿ, ನಿಮ್ಮ ನೆರಳಾಗಿ ಶೀರಾಮನ ಸೀತೆಯಾಗಿ ನಾನು ಇರಲಾರೆ. ನನ್ನದಾದ ಕೆಲವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನನಗೂ ಬೇಕು, ಇದರ ನಡುವೆಯೂ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪೀಠಿಸಬಹುದು' ಎಂದಳು. ಅವನು ಬೇಸರದಿಂದ-

‘ಬದುಕಿನ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡಲ್ಲ, ಗೃಹಿಣಿ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಚೆಲೆ ಇದೆ’ ಎಂದ.

‘ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಆ ಶುದ್ಧ ಹದಿನಾರಾಣ ಗೃಹಿಣಿ ಆಗಿ, ಕಾಸಿನಗೆಲ ಕುಂಕುಮ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿದ ತುರುಬಿನ ಗೃಹಿಣಿ ಆಗಲಾರೆ. ಅಮೃತ್ವನ್ನ ಈಗ ನೋಡಿದಿರಿ. ಈ ಖವತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆಫೀಸಿಗೆ ಘ್ರಾಂಟ್ ಶಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಗ್ಲೋಬಲ್‌. ಗಂಡಸರ ಹಾಗೆ ಕುಪ್ಪಾ. ಕುಂಕುಮ ಇಡಲ್ಲ, ಬಳಿ, ಹಾವು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾಂಗಲ್ಯ ದಾಸ್ಯದ ಸಂಕೇತ ಅಂತ ಒಮ್ಮೆ ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆ ಜಗಳದಲ್ಲಿ, ಅಪ್ಪನ ಮೇಲೆ ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟಿಉಳು. ಅಪ್ಪನ ಉದ್ದಮಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬರ್ತಿದ್ದಳು. ಅಮೃತನ ಸೆಲಹ ಅಪ್ಪ ಪಾಲಿಸ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

‘ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮಗನಿಗೆ ಅಮೃತ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಣ. ಅಮೃತನಿಗೆ ತನ್ನ ದೇಸಿಮ್ಮ ಕ್ಷಾತ್ರ ಉದ್ದೋಷ ವಹಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಘ್ರೇನಾಸ್ಸಿಯಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾನೇಜರ್, ಬಾಂಬೇಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರ್ತಾಳಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೂ ಬರ್ತಾಳಿ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ವಿದೇಶಕ್ಕೂ ಹೋಗ್ತಾಳಿ, ಅವ್ಯಾ ಆದರೂ ನಿರಾಶೆಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದಿರ ಬಹುದು. ಅಪ್ಪನ ಬದುಕಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುರು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಹಾದು ಹೋಗಿವೆ. ಎಲ್ಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸಂಬಂಧ. ಆದರೆ ಅಮೃತ ಪುರುಷದ್ದೇಷಿ. ಅನ್ಯತೀಕ ಸಂಬಂಧ ಅಂದ್ರ ಸಿಡಿದು ಬೀಳ್ತಾಳಿ. ಅವ್ಯಾ ಪಾಠಾ ಗರಡಿ ಹಾಕಿ, ಜನಾನ್ ಗೂಡಭಾರರ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟು ಶೋಧಿಸಿದ. ಇದು ವರ್ಷದುದ್ದ ಜಾಲಾಡಿದರೂ ಅಮೃತನ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನೇ ಶರಣಾಗಿ “ಚೆಂಡು.... ನನ್ನನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸು, ನೀನಿಲ್ಲದೇ ನಾನಿರಲಾರೆ” ಎಂದ.

‘ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನನಗೇನು ಕೋಷೆವಿಲ್ಲ, ನೀವು ಹಂಬಲಿಸಿದಾಗಲ್ಲಾ ಬರ್ತಿನಿ. ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಆಫೀಸ್ ಬ್ರಾಂಚ್ ಇದೆ. ಇನ್ನೇಲೇ ಅಶೋಕನ ಬದಲು ನಾನೇ ಒಂದು ಹೋಗ್ರಿನಿ ಅಂದಳು. ಆರೇಳು ವರ್ಷದಿಂದ ಇದೇ ಪದ್ಧತಿ ನಡೆದಿದೆ. ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರವಾದರೂ ಅಮೃತ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರ್ತಾಳಿ. ಅಪ್ಯಾ ಕಾಲು ನೋವು ಅಂದರೆ ಕಾಲಿಗೆ ಅಯೋಧ್ಯೆ ಸಹ ಉಜ್ಜಾಳಿ, ಆದರೆ ತನ್ನ ಉದ್ದಮ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು, ಈ ಹರ. ಈಗ ಅಮೃತನ ಆಸ್ತಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಇದೆ. ಅಪ್ಪನ ಆಸ್ತಿ ಅರವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಇದೆ. ಅಪ್ಯಾ ಪನಾದರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟಿರೆ ಮುಂದಿನ ಸಲ ಬರುವಾಗ ತಾನು ಅದೇ ಬೆಲೆಯ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಅಪರೂಪದ ವಸ್ತು, ಗಂಡಸರು ಉಪಯೋಗಿಸೋ ಅಂಥಾದ್ದು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕಾಣಕೆ ಕೊಡ್ತಾಳಿ. ಅಪ್ಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೂಂತ ಇದ್ದಾರೆ. ಇರೋ ಒಬ್ಬ ಮಗಳು, ಕನ್ನಾದಾನದ ಪ್ರಣ್ಯ ಬರಲಿ ಅಂತ ಅಪ್ಯಾ..... ಆದರೆ

ಅಮ್ಮೆನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಅಂದರೆ ದಾನ ಕೊಡೋ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲ, ರಿಷಿಸ್ಪ್ರೋ ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಅಗಿ, ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ. ಅದರೆ ಅವು ಲೋಕಾರೂಧಿಗೆ ತಲೆಬಾಗ್ತಾರೆ. ಅವುನ ತಂತಿ, ಅವರ ಗಂಡ, ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸೋದರತ್ತೆ, ಸೋದರಮಾವ ಹಸೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ತೋತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ಟೈಮಿಗೇ ಅಮ್ಮೆ ಸಿಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ತಾಫ್ ಅನಿಸತ್ತೇ' ಎಂದಳು.

'ಸರಿ. ಇಮ್ಮೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದಿ ಆದೋರು ನೀನು ಮೈನೂರಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಏಕೆ ವಿರೋಧಿಸಿದರು ?' ಎಂದ.

ಹಿಂದಿನ ದಿನ ನಡೆದ ನಿಜವಾದ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೇಳಿಬಿಡಲೇ ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಉಹಂ ಈ ಮದುವೆಯೇ ನಿಂತು ಹೋದರೇ ಎನಿಸಿತು. ಜಾಣತನವಾಗಿ 'ವನೋ ಅಮ್ಮೆ ಮೂಡಿ ಫೆಲ್ಲೋ. ತನ್ನ ದಾದ ಕೆಲವು ಆಚ್ಚೆ ಮಾಡಿಬಿಡ್ಡಾಳೆ. ಅಮ್ಮೆನ ಆಚ್ಚೆ ಪಾಲಿಸೋದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಿತೆವಿದೆ ಅನಿಸತ್ತೇ, ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಏನೋ ತುಂಬಾ ಮಾಡನ್ನೇ ಇದ್ದೀವಿ. ಆದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತು ಪಾಲು ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯರ್ಲು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬದವರು. ಮದುವೆ ಮುಂಟೆ ಉರೂರು ತಿರುಗ್ಗಾರ ಇಂತ ಅನ್ನೋಬಿರದು. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾಂಬನ್ನಿ. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಲಿ, ತನ್ನ ಮಗ ಪ್ರೀತಿಸಿರೋ ಮಡುಗಿ ಎಂಥಾ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಕರ ಮಗಳು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅರಿವಾಗಲಿ, ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಮುಂದೆ ಅವರು ಬಾಳಬೇಕಾದ ಮನೆ, ಈ ಮನೆ ಹೇಗಿದೇಂತ ಬಂದು ನೋಡಲಿ' ಎಂದಳು.

ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಗೊಂದಲ ಗೊಂಡಿತ್ತು. ತಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕನಸು ಕಟ್ಟಿ ಆಶಿಸಿದ ರೂಪವತಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನದು ಈ ಸಲ ಸಿ.ಎ. ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಇವರ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲೇ ಉದ್ಯೋಗ, ಮುಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಗೆ ವಾರಸುದಾರ. ಇಂಥಾ ಅವಕಾಶ ಬಿಡುವುದೇ ? ಎಂದು ಒಂದು ಮನಸು. ಆದರೆ ಇವಳಿಗೆ ಗಂಡನಿಗೆ ವಿಧೇಯಳಾದ ಹಂಡತಿಯೂ ಆಗಲಾರಳು. ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ವಿಧೇಯಳಾದ ಸೋಸೆ ಆಗಲಾರಳು. ಚಿನ್ನದ ಸೂಜಿ ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಬುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಾದಿತೆ ? ಎನಿಸಿತು. ತನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಉಮ್ಮೆಳ ತಡೆಯಳಾರದೇ ತನ್ನ ಆಪ್ತ ಗೆಳಯ ಸೋಮನಾಥನ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದ.

'ಬಡ ಮಡುಗಿ ಆದರೆ ತಾನೇ ವಿಧೇಯಳಾಗಿರ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಏನು ? ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನಿಗೆ ಬಡವರ ಮನೆ ಮಡುಗಿನೆ ತಂದದ್ದು. ವಧು ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಷಾಧು ಅರಗಿಳಿ ಇದ್ದಾಗೆ ಇದ್ದಳು. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಒಂದು ವರುಷದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸಿ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾನ ಜೊತೆ ಜಗಳ ಕಾದು ಈ ಜಾಯಿಂಟ್ ಘ್ಯಾಪಿಲಿ

ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು? ಅಂತ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನ ಜೊತೆ ಬೇರೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಗಂಡನಿ ಗಾದರೂ ಆತ್ಮೀಯಳಾಗಿ ಇದ್ದಾಲ್ಲಯೆ? ಮಹಾ ಸಂಶಯದ ಸ್ವಭಾವ, ಎದುರು ಮನೆ ಹುಡುಗಿರನ್ನ ನೋಡಿದಿರಿ, ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಪದ್ದಮ್ಮನ ಮುಖ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಿದ್ದಾಕೆ? ಸ್ವೇಕಲ್ಲ ತಗೊಂಡು ಹಿಂದಿನ ಬೀದಿ ಸುತ್ತು ಬಳಸಿ, ಏಕೆ ಹೋಗ್ಗಿರಿ? ಆ ಮಾಲತಿ ಮನೆ ಹಾದು ಹೋಗಿದಿದ್ದೆ ನಿಮಗೆ ತಿಂದನ್ನ ಜೀರ್ಣ ಆಗಲ್ಲು, ಆ ವ್ಯೇಯಾರಿ ಕಾಂಪೊಂಡಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರ್ತಾಳಲ್ಲ, ಬಿನ್ನಾಣಿವಾಗಿ ಸರಿಗು ಹಾರಿಸ್ತಾ.... ಹೀಗೆ ಗಂಡನ ಜೀವ ಹಿಂಡ್ತಾಳೆ.

‘ಎರಡನೆ ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ರೂಪವತಿ ಹಾಗೂ ಡಾಕ್ಟರ ಮಗಳು. ಅಣ್ಣ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್‌ಎಸ್‌ಆರ್ ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಹುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ಹುಡುಗಿ, ಅಂತಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಶಯವಿತ್ತು. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಮನೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣ ಸಂಬಳ ಬಂದರೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಮನೆ ಖಿಚ್ಚು ಅಂತ ತಾಯಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕ್ಕಾನೆ. ಅವಳಿಗೂ ಶಾಂತಿಗೂ ಮಾಡಿಸಿ ಸೀರೆಬಿಟ್ಟೆ ಕೊಡಿಸ್ತಾನೆ. ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ಸ್ವಾನ, ಉಂಟ, ತಿಂಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಮಾತಾಡಿದರೆ ಮುತ್ತು ಉದುರುತ್ತೆ ಅನ್ನೋ ಹಾಗಿರ್ತಾಳೆ. ಮೊದಲಿನ ಅತ್ಯಿಗೆಯ ಹಾಗೆ ಜಗಳ ರಣರಂಪ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡ್ಡಿ ಆ ಕಡೇದೆತ್ತಿ ಈ ಕಡೆ ಇಡಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಬಿಂದಾಗ ತವರು ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ತಿಂಗಳಾನುಗಟ್ಟಿಲ್ಲ ಇದ್ದು ಬರ್ತಾಳೆ. “ಸೊಸೇರಿಂದ ಸುಖ ಪಡೋ ಹಣ ಬಿರಹ ನನಗಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಅಮ್ಮ ಚಡವಡಿಸ್ತಾಳೆ. ನಮ್ಮವ್ವ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ನೀನು ನಮ್ಮಮ್ಮೆನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವಿಧೇಯಳಾಗಿದ್ದೆ? ಇಡೀ ಮನೆ ಯಜಮಾನಿಕೆ ನಿನ್ನ ಬಿಗಿಮುಷ್ಟಿಲ್ಲ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಿ. ನಿನ್ನ ಅಷ್ಟಾನ್ ಇಲ್ಲದೇ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಂಡೋ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇತ್ತು? ಒಂದು ಸಲ ಮದ್ದಾಸಿಂದ ಬರ್ತಾ “ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮಡಿ, ಪೂಜೆ, ಪುನಸ್ಕಾರದ ಹುಟ್ಟಿ ಅಂತ ಒಂದು ಕೊಳ್ಳಿಗಾಲದ ಸಿಲ್ಕು ಸೀರೆ ತಂದಿದ್ದೆ., ನೀನು ದೊಡ್ಡ ರಣರಂಪಾ ಮಾಡಿ, ಮಾತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಕಡೆಗೆ ಅಮ್ಮ ಸೀರೆ ಹರಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಲಂಗಾ ಪ್ರೋಲಕಾ ಹೊಲಿಸಿದಳು! ಅಂತ ನನಬಿಸ್ತಾರೆ” ಎಂದ ಸೋಮನಾಥ್.

‘ನಿನಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಂದರೆ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಹುಡುಗಿ ಆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯತೆ ಪಡಿಲಾಟ್ಟು ಇತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಭಾವಿಸಬೇಡ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಹುಡುಗಿರು ಒಂದು ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್‌ಎಸ್ ಮಾಡಿರ್ತಾರೆ. ಸಾವಿರ ಸಾವಿರದ್ವಿನಾರೂಪರಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿರ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಂತು ತಾವು ವಿಮೆನ್ನು ಲಿಜ್ಜಿನ ತುಣುಕಗಳಾಂತ್ರೇ ತಿಳಿದಿರ್ತಾರೆ, ನನ್ನ ಕೇಳಿದೇ ಅಪ್ಪರೆ ಅಂತ ಹುಡುಗಿ, ಕುಬೇರ

ನಂಥಾ ಮಾವಾ.... ತಾವಾಗಿ ಒಲಿದು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ, ಅವರ ಅಪ್ಪಾ... ಅಮ್ಮಾನು ಮದುವೆ ವಿರೋಧಿಸಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಸಮಾನ ಮದುವೆ ವಿರೋಧಿಸಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಸಮಾನ ಯಾರು ?” ಎಂದ. ಅವನ ಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ವಷ್ಟಿ ಕಲ್ಪನೆ ಬಂತು.

ಶನಿವಾರ ಒಬ್ಬನೇ ಉರಿಗೆ ಹೋದ. ಉರು ಜನ ಸೋದರಮಾವಂದಿರಾ ಸೇರಿದ್ದರು.

‘ಹುಡುಗಿ ಒರಲಿಲ್ಲಾ, ರಾಜು ?’ ಎಂದಳು ತಾಯಿ.

‘ಇಲ್ಲಮ್ಮೆ, ಏನೋ ಮೆನ್ನಸ್ಯಾಡೇಚ್ಚೊ ಅಂತೆ’ ಎಂದ.

‘ಮೈಸೂರುಮಾರ್ಕೋ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕಾದಿದ್ದ ಲಲ್ಲಿಯ್ಯ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ...’ ಒಬ್ಬ ಸೋದರಮಾವ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವಂತೇ ಹೇಳಿದ.

‘ಒಂದು ಮಾತು ರಾಜು, ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ, ಅವರಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡು, ಹುಡುಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೃನಿಗೆ ಸೋಸೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನ ಅಳಿಯನಾಗಿ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಮೃ ಪಡಬಾರದ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ನಿನ್ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದಳು. ಆ ಲಾಭ ಬೇರೆಯವರು ಅಪಹರಿಸಬಾರದು. ಸುಂದರ, ವಿದ್ಯಾವಂತ ತರುಣ ಪ್ರಕೃಟಿ ಅಳಿಯನಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಅಂತ ಆ ಶ್ರೀಮಂತ ಭುವಿಸಿದೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸು’ ಎಂದ ಒಬ್ಬ ಸೋದರಮಾವ.

‘ಅವನೇನು ದದ್ದುನೇ..? ಅವರ ಮನ ಅಳಿಯನಾಗಿ ಹೋಗಿ ಎಂಜಲು ಲೋಟ ತೋಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ. ತಾಯಿ ಅಂದರೆ ಪಂಚಭಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಸೋಸೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಬರ್ತಾಳೆ’ ಎಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾವ. ಅವನ ಮುಖ ಕಂಗಟ್ಟಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಮೈಸೂರು ಪಾಠ, ಹಾಲು ಕೀರು, ಕಲಸನ್ನ, ಅಂಬೋಡೆಯ ಡಿತೊದೊಟ ಉಂಡು ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೋರಣುಬಿಟ್ಟರು.

‘ಸೋಸೆಯನ್ನಂತು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲಮ್ಮೆ, ಬರೀ ಸಿಹಿ ಉಂಟ ಹಾಕಿಸಿದಿ’ ಎಂದರು.

ವನಜಮ್ಮೆ ನಕ್ಕೆ ‘ತೋರಿಸ್ತೀನಿ, ಉರಿಗೆ ಬಂದೋಳು ನೀರಿಗೆ ಬರದೇ ಇರ್ತಾಳೆಯೆ !’ ಎಂದಳು.

‘ನನಗೇನೋ ಅವರು ನಿನ್ನ ಮಗನ್ನೇ ಅಪಹರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅನಿಸುತ್ತೆ. ನಿನಿಗೆ ರೋಡು ಒಬ್ಬ ಮಗ, ಸ್ನೇಹ ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೊಡಮ್ಮೆ’ ಎಂದ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ.

‘ಆಗ್ನಿ. ನನಗೆ ಇಲ್ಲದ ಚಿಂತೆ ನಿನಗ್ಯಾಕಣ್ಣ ?’ ಎಂದು ನಗುನಗುತ್ತಲೇ ಬೀಳೊಟ್ಟಳು.

ಮುಂದುಗಡೆ ಅಂಗಡಿ, ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮನ, ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಹಾಲು, ಅದರ ಪಕ್ಕದ ರೂಪ್, ಅಂಗಡಿ ಸಾಮಾನು

ತುಂಬಿದ ಗೋಡೊನ್ನಾ ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆ, ಬಚ್ಚೆಲ ಮನೆ, ಶೊಚಗ್ಗೆಹ, ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವನಜಮೃನ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್ ಇದ್ದರು.

ವನಜಮೃನೇ ಬಾಡಿಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸಾವಿರ ರೂ. ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆತನ ಮೂರು ಹೆಸ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು, ಅದರಂತೇ ಇಬ್ಬರು ಹೆಸ್ತು ಮಕ್ಕಳ ವಿವಾಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂ.ಗಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಳು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯ, ಅವನ ಪತ್ನಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ವನಜಮೃನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವತೆ ಆಗಿದ್ದಳು.

‘ಅತ್ಯಿಗೆ ನೀವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮಗತಿ... ಏನಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ನಿಯದ್ವೋಗಿಯಾಗಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೊಳಳಿಸ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ ಒಂದು ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿದಿರಿ. ಹೆಸ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಚಿಂತೆ ಬಗೆಹರಿಸಿದಿರಿ’ ಎನ್ನತ್ತಿದ್ದಳು ಪದ್ಮಾವತಿ.

‘ಇಲ್ಲಿಬಿಡಮ್ಮು, ನನಗು ಅಂಗಡಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸಹಾಯಕರು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಶೀನು ಬಾಂಬೆ, ಮದ್ರಾಸಾಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾಲು ತರೋದಿರುದಾ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ... ಮಾಡುನೆ. ನನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ನನ್ನ ಧರ್ಮ. ನಾನೂ ಬಡವಳಿ, ಮಗನ ಓದಿನ ಚಿಂತೆ ಇದೆ. ಅವನು ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಮಾಡಿದರೇ ಒಂದು ಲಕ್ಷದವರೆಗೆ ದುಡ್ಡ ಹೊಂದಿಸಬೇಕು. ಅಂಗಡಿ ಹಾಗೂ ಮನೆ ಕಟ್ಟಡ ಹಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ದುಡ್ಡ ಹೊಂದಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಂಗಡಿ ಹಿಂಭಾಗದ ಪ್ರಟ್ಟ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವನಜಮೃನ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ಪ್ರಟ್ಟ ಹಜಾರದಲ್ಲಿಂದು, ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಂದು ಡಬ್ಬಲ್ ಕಾಟ್, ಆ ಏಶಾಲ ಮಂಟಪಿಂದಿಂಚಿಗೆ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕು ಕುಚೆ ಒಂದು ಢೈನಿಂಗ್ ಟೆಬಲ್.

ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಡಬ್ಬಲ್ ಕಾಟ್, ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ಗೋಡೆಯಲ್ಲೇ ಆಳವಡಿಸಿದ ವಾಡ್‌ರೋಬ್ ಹಾಗೂ ಬೀರುಗಳು, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲೇರೆ.

ಆ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ವನಜಮೃನ ಸುಖಿಜೀವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮೊದಲ ಮಗಳು ವಿವಾಹವಾಗುವವರೆಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಳು.

ಬೇಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಗುಡಿಸಿ, ಸಾರಿಸಿ, ಕಾಫಿ ಮಾಡಿ, ಆಕೆಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸುವಳು, ಏಳೊವರೆಗೆದ್ದ ವನಜಮೃನ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು, ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಬಣ್ಣದ ಶಹಪ್ರರು ಸೀರೆಯಟ್ಟು, ಮರುಬು ಕಟ್ಟಿ ಮೃತುಂಬಾ ಸರಗು ಹೊಡ್ಡು, ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಲ್ಲ ವಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹೂಡುವಳು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯನು ಬಂದು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವನು. ಒಂಬತ್ತುಕ್ಕೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ಉಪಿಟ್ಟೋಣಿ.... ಇಡ್ಲಿಯೋ ತರುವಳು. ಅಂಗಡಿಯ ಹಿಂಭಾಗದ ಗೋಡೊಗೆ ಹೋದರೇ.... ಅದರ ಪಕ್ಕದ ಗೋಡೆಗೆ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದ ಬಾಗಿಲು. ಅದನ್ನು ತರೆದರೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯನ ಮನೆಯ ಹಜಾರ, ವನಜಮೈ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಅಲ್ಲೇ ಸಿಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ತೊಳೆದು, ತಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟಲು ಹಾಕಿದರೇ, ಪದ್ಮಾವತಿ ಒಳಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು, ತಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೊಳೆಯುವಳು,

ಒಂದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಂತರ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ, ಮನೆಗೆ ಬಿರುವಳು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಾವತಿ ಮಗಳು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಉಂಡು ನಾಲ್ಕುರವರೆಗೆ ಮಲಗಿದ್ದು, ನಂತರ ಎದ್ದು, ಮುಖ ತೊಳೆದು, ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು, ಸೀರೆ ಬದಲಿಸಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗುವಳು. ಒಂಬತ್ತರವರೆಗೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೇ ಇರುವಳು. ಮನೆಯ ಸಮಸ್ತ ಕೆಲಸ ಈ ಹುಡುಗಿಯದೆ. ಇಬ್ಬರದೇ ಕೆಲಸ. ಪುಟ್ಟಮನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹುಡುಗಿಗೂ ಕೆಲಸ ಅಂಥಾ ಕಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಬಿಸಿ ಅಡುಗೆ ಆಗಬೇಕು ವನಜಮೈನಿಗೆ. ಬೆಳ್ಗಿನ ಅಡಿಗೆಗೆ ಅನ್ನ ಹುಳಿ, ಪಲ್ಲಿ, ಉಳಿದರೆ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮಮೈನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು ಎನ್ನುವಳು.

ಸುರಿಯವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರ ಬಟ್ಟೆ ಬಗೆದು, ಘಾತೆ ತೊಳೆದು, ಮನೆ ಗುಡಿಸಿ, ಸಾರಿಸಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟರುತ್ತಿದ್ದಳು ಪದ್ಮಾವತಿ. ತಮ್ಮ ಮನೆ ಬಡ ಶಾಟಕ್ಕಿಂತ ಇಲ್ಲಿನ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ತರಕಾರಿಯ ಉಟ ಚೆಂದವೆಂದು ಅವಳಿಗೂ ಹಿಗ್ನಿ. ಒಳ್ಳೆ ಸೀರೆಬಿಟ್ಟೆ ತೆಗೆಸಿಕೊಟ್ಟು ಕೈ ವಿಚ್ಯಾಗೆ ಮುವ್ವತ್ತು ರೂ. ಕೊಡುವಳು, ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಗಂಡು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರ ರೂ. ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಳು.

ಮೊದಲನೆ ಹುಡುಗಿ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಎರಡನೆಯ ಹುಡುಗಿ ವಿವಾಹವಾಗುವವರೆಗೆ ಎಂದು ದುಡಿಯಲು ಬಂದಳು. ಅವಳು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಮೂರನೆ ಹುಡುಗಿ ಸುಜಾತೆ ಈಗ ಕೆಲಸಗಾತಿ ಆಗಿದ್ದಳು.

ನೆಂಟರಲ್ಲಾ ಹೋದಮೇಲೆ ಆ ಪುಟ್ಟ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮಗ ಇಬ್ಬರೇ ಉಳಿದರು.

‘ಎನು ವಿಷಯ ರಾಜು ? ಆ ಹುಡುಗಿ ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ...?’

ತಾಯಿ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೂ ಮುಂಚ್ಚಿಟ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ರಾಜಸಿಂಹನಿಗೆ. ಆವರ ಮನೆ ಕಥೆಯೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ. ಅವಳ ತಾಯಿ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಯಿತು. ‘ಡ್ಯೂಫೇಸ್ ಒಂದು ತಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಗಂಡನಿಂದ. ಆದರೆ ತುಂಬಾ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಬಾಂಬೇರಾಳಿ. ಗಂಡನ ಹಿತಾಹಿತ ಗಮನಿಸೋ ಹೆಂಗಸೇ’.

ಅಂಥಾ ಹೆಂಗಸಿನ ಮಗಳೂ ಅಂದಮೇಲೆ ಇವಳ ವಿಚಿತ್ರಗಳೇನೇನಿರುತ್ತೋ?” ಎಂದ. ವನೆಜಮ್ಮೆ ವಿಚಾರ ಪರವಶರಾಗಿ-

‘ಪಕೆ, ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ಒಡನಾಟ ಇದೇ ಅಂತಿ. ಅವಳ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ? ’ ಎಂದರು.

‘ನೋಡಮ್ಮೆ, ಮೂರು ವರುಷ ಬಿ.ಕಾಂ. ಜೋತೆಗೆ ಸಿ.ಎ. ಫೌಂಡೇಷನ್ ಕೋಸ್‌ ಮುಗಿಸುವಾಗ ನನ್ನ ಗುರಿ ಎಲ್ಲಾ ಓದಿನ ಮೇಲಿತ್ತು. ಆಗ ಇವಳು ಗೆಳತಿಯ ಮನ ಅಂತ ನಾವಿದ್ದ ಮಾಲೀಕರ ಮನೆಗೆ ಬರೋಳು. ನಮ್ಮದೇ ಕಾಲೇಜಿನ ಹುಡುಗಿ, ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟ್‌ ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಿ.ಎ. ಫೌಂಡೇಷನ್ ಕೋಸ್‌ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬರಿ ಬಿ.ಕಾಂ., ತಿಳಿಯದ್ದು ಹೇಳಿಕೊಡಿ ಅಂತ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಗೊಮ್ಮೆ ಬರೋಳು. ಮಂಬಾ ಬ್ರಿಲಿಯಂಟ್. ನನಗೂ ರಿವಿಷನ್ ಆದ ಹಾಗೆ ಆಗತ್ತೆ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೇನ್‌ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಮುಂದೆ ನಾನು ಬಿ.ಕಾಂನಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ರ್ಯಾಂಕ್ ಬಂದೆ. ಸಿ.ಎ. ಫ್ಯಾನಲ್ ಮುಗಿಸೋ ಈ ಎರಡು ವರ್ಷದುದ್ದಾ ಆವರಪ್ಪನ ಕೆಲವು ಘಾಕ್ಕರಿಗಳು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆತ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಘಾಕ್ಕರಿಗಳಿಗೆ ಶೇರ್ ಪಾಟನರ್ ಇಡ್ಡಾರೆ. ಇವಳು ಎಂ.ಕಾಂಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದು. ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬರತೊಡಗಿದ್ದು. ವಾರದುದ್ದು ಓದಿ, ಅಂತ ಸಂಖ್ಯೆ ಗುದ್ದಾಟದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡ ನನಗೆ, ಅವಳು ಬರುವಿಕೆ ಏನೋ ಒಂದು ಥರ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅನಿಸ್ತ್ವ ಇತ್ತು.

ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತರ ಈ ಚೆಲುವಿನ ಹುಡುಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಹುಡುಕಿ ಬರ್ತಾಳ್ಲು ಅಂತ ಏನೋ ಒಂದು ಬಗೆ ಸಂತೋಷವಿತ್ತು. ತುಂಬ ಶ್ರೀಮಂತ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಏಕಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿ. ಅತ್ಯಂತ ಚೆಲುವೆ, ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಬ್ರಿಲಿಯಂಟ್, ಅಷ್ಟೇ ನನಗವಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದು. ಒಂದೊಂದ್ದಲ ನಾನೇ “ನೀವು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ, ವಿದ್ಯೆಗೆ ಏಕೆ ಇಮ್ಮೀಂದು ರಪ್ಪೆ, ಪಡ್ಡಿರಿ?” ನಾವಂತು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು, ಓದೇ ನಮಗೆ ಸರ್ವಸ್ವ’ ಎಂದೆ. ಅವಳು ಒಪ್ಪದೇ

‘ಹಾಗಲ್ಲ ರಾಜ್... ಅಪ್ಪನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಅನುಭವಿಸ್ತೂ ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಕೂತು ವಿಡಿಯೋ ನೋಡ್ತೂ, ಕೇಸರಿಬಾತ್ ತಿನ್ನತ್ತು ಕಾಲ ಕಳೆಯಲಾರೆ. ನನಗೆ ಶ್ರಯಾತ್ರೆ ಕಿ ಬಂದುಕುಬೇಕು, ಅಪ್ಪ ಕಟ್ಟಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಿಬ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಗಿ, ಉದ್ದಿಮೆಗಳನ್ನು ಈಗಿನದಕ್ಕಿಂತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸ್ತೀನಿ’ ಅಂತಿದ್ದು. ಆಗಾಗ-

‘ರಾಜ್... ನೀವು ಸಿ.ಎ. ಮುಗಿಸ್ತುಲೇ ನಮ್ಮ ಜಯಶ್ರೀ ಟೆಕ್ನಾಟ್‌ಲ್ಂ ಕಂಪನಿಗೆ ಅಡಿಟರ್ ಆಗಿ ಬರಬೇಕು, ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇವ್ವತ್ತೆದು ಸಾವಿರ ರೂ. ಸಂಬಳ. ಬಂಗಲೆಯ, ಕಾರು ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡ್ತಾರೆ’ ಅಂತಿದ್ದು. ‘ನಾನು ಪ್ರಾಡಕ್ಸ್ ವಿಭಾಗ

ನೋಡ್ಲೋತೇನೆ, ಅದೇ ಕಂಪನಿಲ್ಲಿ ನೀವಿಬೇ ನನಗೆ ದುಡಿಯಲ್ಕೆ ಉಲ್ಲಾಸ ಇರತ್ತೆ' ಅಂತಿದ್ದಳು.

'ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ನನ್ನ ನೋಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ' ಎಂದೆ.

'ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನೀವು ಸಿ.ಎ. ಸ್ಟೋಡೆಂಟಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನ ವರ್ಕಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿಗೆ ಒಂದಿದ್ದಿರಲ್ಲ, ಆಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಂತಹ ಒಂದು ಹತ್ತು ಸಲವಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಪವ್ವಾ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡಿದ್ದೀನಿ' ಅಂತಿದ್ದಳು.

ಪ್ಯಾನಲ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಸಿ ಒಂದಮೇಲೆ ಸೋಮನಾಥನ ಮದುವೆ ಸಲುವಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ದಿನವೂ ಭೇಟಿ ಆಗ್ರಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನ -

'ರಾಜ್... ನಿಮ್ಮ ಗಳಿಯರ ವಿವಾಹ ಆಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆ ಯಾವಾಗ ?' ಎಂದಳು.

'ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಸಿಗಬೇಕಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಗೋ ಹುಡುಗಿ ಸಿಕ್ಕರ ಮದುವೆ' ಎಂದೆ.

'ಇದುವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗೆ ಬಿದ್ದ ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯೂ ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲವೇ ?' ಎಂದಳು.

'ಉಹುಂ' ಎಂದೆ. ಅವಳು ಕೋಪದಿಂದ-'ರಾಜ್... ನೀವು ಎಂಥಾ ಕಟುಕರು. ನಾನು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದ್ದೀನಿ. ನಿಮ್ಮ ಬಾಳ ಗೆಳತಿ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಬಳಲ್ಲವಾ ?' ಎಂದಳು. ಅವಳ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದ ಮುತ್ತಿನ ಹನಿಗಳಂಥಾ ಕಂಬಿನಿ ಕಂಡು ಕರಗಿದೆ.

'ಜಯಶ್ರೀ... ನಾನೆಲ್ಲಿ ? ನೀವೆಲ್ಲಿ.... ನೀವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಕಮಲ. ನಾನು ಭೂಮಿಯ ಭೂಮರ' ಎಂದೆ.

'ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸ್ತೇನೆ. ತಂದೆಯವರಿಗು ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತೆರೆದು ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಪವ್ವಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಮುಗಿಸಿ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗ್ಗಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ನಸಿಂಗ್ ಹೋಂನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ವಿಶ್ವಾಸಿತ ತೆಗೋತಾರೆ' ಎಂದಳು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅವರಪ್ಪನ್ನ ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದೆ. "ಅವಳು ಎಂ.ಕಾಂ ಮುಗಿಸಿ ದ್ವಾರೆ. ನೀನು ಸಿ.ಎ. ಮುಗಿಸಿದ್ದು. ಇಬ್ಬರೂ ತುಂಬ ಬ್ರಿಲಿಯಂಟ್ಸ್ ಇದ್ದಿರಿ. ಕಂಪನಿ ನಿಮಗೆಬ್ಬಿಸಿ, ನಾನು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗ್ಗಿನೀ" ಅಂತ ಮಾತಿನ ಕೊನೇಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದರು.

‘ಮಾರನೆಯ ವಾರ ಅವರಮ್ಮನ ಭೇಟಿ ಆದಾಗೋ ಈ ಧರ ಗೊಂದಲ ಹಾರಂಭ ಆಗಿದ್ದು’ ಎಂದು ದೀಪ್ತ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ.

ವನಜಮ್ಮು ನಿಶ್ಚಲ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ -

‘ನೀನು ಆ ಹುಡುಗಿನ್ನ ನಿಜವಾಗಿ ಶ್ರೀತಿಸಿದ್ದರೆ ಮದುವೆ ಆಗು. ನನ್ನದೇನು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ’ ಎಂದರು.

‘ಆದರೆ ಆ ಹುಡುಗಿ ನಿನಗೆ ವಿಧೇಯಳಾದ ಸೋಸೆ ಆಗಲ್ಲಮ್ಮು’ ಎಂದ.

‘ನನಗೆ ವಿಧೇಯಳಾಗಿ ತಗ್ಗಿಬಗ್ಗಿ ನಡಿಯೋ ಸೋಸೆ ಅಂದರೆ ಶೀನು ಮಗಳನ್ನು ಆಗಬೇಕು. ಎಸ್ಸೆಲ್ಲಿ ಫೇಲಾಗಿರೋ ಆ ಕಡು ಕುರೂಪಿ ಹುಡುಗಿನ ನೀನು ವಿವಾಹ ಆಗ್ನಿಯಾ... ?’ ಎಂದರು ವನಜಮ್ಮು.

‘ಶೀನು ಮಾಮನ ಮಗಳಾ.... ದೇವರೇ ಗತಿ....? ಅಂಥಾ ಸೋಸೆ ಬರಲೀಂತ ನೀನು ನನಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದೆಯಾ? ಇಷ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖಚು ಮಾಡಿ ಓದಿಸಿದ್ದಾಕೆ?’ ಎಂದ.

‘ಮಗನ ಓದಿನ ಆಸೆಗೆ ಪ್ರೌತ್ಸಾಹಿಸಿ, ನೆರವು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ನನ್ನ ಧರ್ಮ. ನೀನು ಮೊದಲೆಲ್ಲ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಮಾಡ್ವೋಚೇಕ್ವಾಂತ ಆಸೆಯಿದೆ, ಎರಡು ಲಕ್ಷ್ಯದವರಿಗೆ ಖಚು ಬರತ್ತೆ ಅಂತಿದ್ದೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಸಹ ನಾನು ಸಿದ್ದಿಂಧಿಸಿದ್ದು. ಆದರೆ ಸಿ.ಎ. ಮಾಡ್ವೀನಿ ಅಂತ ಶುರು ಮಾಡಿದಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಸಿ.ಎ. ಮುಗಿಸಿದ್ದಾಯ್ತು. ಅವರ ಕಂಪನೀಲಿ.... ಜೂನ್‌ನಿಂದ ಉಡಿಟರ್ ಆಗಿ ಸೆರ್ಟಿಫಿಕೇಟ ಮಾಡ್ವೋಚೇಕ್ವಾಂತ ಆಸೆಯಿದೆ. ಅವಳನ್ನ ವಿವಾಹ ಆಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಒಹುಳಃ ಆ ಕಂಪನಿಯ ಕೆಲಸ ನನಗೆ ಸಿಗಲಾರದು ಅನಿಸುತ್ತೇ.’

‘ಕೆಲಸ ಏನು? ನೀನು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಇರ್ಲೋದಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಕರೆದು ಕೊಡ್ದಾರೆ? ಆದರೆ ಆ ಹುಡುಗಿನ್ನ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಿ, ನಿಶ್ಚಯಾಗಿ ನೀನು ಇರಬಲ್ಲೆಯಾ? ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಅವಳನ್ನ ನಿರಾಕರಿಸ್ತಿದ್ದಿ?’

‘ಅವಳನ್ನ ವಿವಾಹ ಆದರೆ ನಾನು ಅವರ ಮನೆ ಅಳಿಯ ಆಗಬೇಕಷ್ಟು. ಅವಳು ಇಲ್ಲಿ ಮನೆ ಸೋಸೆಯಾಗಿ ಬರಲಾರಳು.’

‘ಹುಚ್ಚೆಷ್ಟು... ನಾಳೆ ನಿನಗೆ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೋ ಬಾಂಬೆ, ಮದಾಸ್, ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೊ ಅಂತಿಟೆಳ್ಳು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ನೀನು ಕೂತಿರ್ತಿಯೋ? ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ನೀಯೋ?’ ಎಂದರು ತಾಯಿ.

‘ಹಾಗಲ್ಲ, ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಮನಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲೆ. ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡ್ವೋತ್ತಿನಿ.’

‘ಆದರೆ ಆ ಸೋಸೆ ಅತ್ಯ ಪಾದಸೇವ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಏನು ಗೃಹಂಟಿ ? ಈವಾಗ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನ ಮಕ್ಕಳೇ ಬಿ.ಎ, ಬಿ.ಎಸ್‌ಎಸ್. ಓದೊಿವುಾವೆ. ಒಳಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಸೇನೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಗವರ್, ಧಿಮಾಕೆ ನೋಡಿದರೆ ಮ್ಯಾ ಉರಿಯುತ್ತೆ. ತಾವು ಅರಮನ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಅಂತಲೆ ಶಿಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ಈಗ ನಿನಗೆ ಇಂಥಾ ಆಗಭರ ಶ್ರೀಮಂತರ ಹುಡುಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ಅಂದಾಗ ಸಹ ಸಿನೆಣ್ಣನ ಮುಂದೆ “ಅಯ್ಯೋ ! ಆ ಹುಡುಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಈ ಅಂಗಡಿ, ಮನೆ, ವನಜತ್ತೆ ಚಂದಾ ನೋಡ್ತಾಳ್ಯೇ ಸದ್ಯ ! ಈ ಹುಡುಗ ಬೇಡಾ ಅಂತಾಳೆ” ಎಂದು ನಕ್ಕರಂತೆ.

‘ರಾಜು ಏನೋ ನೋಡೋಕೆ ಬೆಣ್ಣಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಿ.ಎ. ಓದಿದ್ದಾನೆ. ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸವು ಸಿಗಬಹುದು. ಆದರೆ ವನಜತ್ತೆ ಅಂತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಏನಿರತ್ತೆ ?’ ಅಂತ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನ ಮಗಳು ಸುಧಾ ಅಂದಳಂತೆ.

‘ಇದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ನಾನು ನಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜು’ ಹೊದಲಿಂದ ಜನಗಳ ಒಳಬುದ್ಧಿ, ಕುಯುಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು ನಂಗೆ. ಅಣ್ಣ ಹೊದವರ್ಷವೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದು. ನಾನು ಒಪ್ಪದೇ – ಒಳಗದಲ್ಲಿ ನಂಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲಷ್ಟಾ ಅಂದಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಿನಗೆ ಆಗಭರ ಶ್ರೀಮಂತ ಮನತನದ ಪಕ್ಷಮಾತ್ರ, ಪುತ್ತಿ ಸಿಗ್ಗಿದ್ದಾಳೇಂತ... ಬೇಕಂತಲೇ ವರ್ಣಿಸಿ, ಸಿಹಿ ಉಂಟ ಇಟ್ಟುಂಡೆ. ಯಾವುದೋ ಸಣ್ಣ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಈ ಹುಡುಗಿನ್ನ ನೀನು ಬಿಡಬೇಡ. ನನಗೆ ವಿಧೇಯಾದ ಸೋಸೆ ಅಂತ ನಾನು ಷಾಫ್ಟ್‌ಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿ ಹುಂಬಳನ್ನ ಕಟ್ಟಲ್ಲ. ಬಗ್ಗಿದರೆ ಆ ಮನೇಲಿ ಇರ್ತಿನಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಅಂಗಡಿ ನನಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ’ ಎಂದು ವನಜಮ್ಮ ಮಗನಿಗ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಬಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮದುವೆಗೆ ಒಬ್ಬಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಮೂರೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜಯಶ್ರೀ ರಾಜಸಿಂಹರ ಮದುವೆ ವೆಭವವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಗಂಡಿನ ಕಡೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀಸಿವಾಸರಾಯ, ಪದ್ಮಾವತಿ ಹಸೆಮಣ ಮೇಲೆ ಕುತ್ತಿದ್ದರು. ವನಜಮ್ಮನ ಅಣ್ಣಂದಿರು, ಅವರ ಹಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳ ಪರಿವಾರಸಮೇತ ಬಂದಿದ್ದರು.

ಜಯಶ್ರೀ ತಂದೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ ತಾವೇ ಶಿಂದಾಗಿ ನಿಂತು ಗಂಡಿನ ಕಡೆ ಬಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನ ಅದ್ವ್ಯಾರಿಯಾಗಿ ಉಪಚರಿಸಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿಗೂ ರೇಷ್ಟೆ ಸೀರೆ, ಉಲ್ಲನ್ನ ಸೂಟ್ ಉಡುಗೊರೆ ನೀಡಿದರು.

ಹೆಣ್ಣನ ಕಡೆಯವರ ಪಶ್ಚಾಯ್ ನೋಡಿ ವನಜಮ್ಮನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ದಂಡ ದರು. ಬಾಯ್ತುಂಬಾ ರಾಜಸಿಂಹನನ್ನ ಅಭಿನಂದಿಸಿ ‘ಒಳ್ಳೆ ಅದೃಷ್ಟವಂತನವ್ವಾ ಅಪ್ಪರೆಯಂಥಾ ಹಂಡತಿ, ಕುಚೀರನಂಥಾ ಮಾವ, ಎಂಥಾ ಶ್ರೀಮಂತರು. ಅಷ್ಟೇ

ಸಜ್ಜನರು' ಎಂದರು.

ವೆಂಕಟೇಶ್ ಅವರ ತಂಗಿ ಲಲಿತಮೃ ಆಕೆಯ ಪತಿ ಮೋಹನರಾವ್ ಹೆಚ್‌ನ ಕಡೆಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಾಗಿ ಹಸೆಮನೆ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದರು. ಹುಡುಗಿ ತಾಯಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಏಳಲಿಲ್ಲ.

ಜಯಶ್ರೀ ಹಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ ಎಂಬಂತೇ ವಿವರಿಸುತ್ತೆ - 'ಮಮಿಗೆ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದ ಒಂದು ಮಹಿಳಾ ಉದ್ದೇಶಿಗಳ ಕಾನ್ಸರ್ವೇರಿ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಪಷ್ಪ ಇನ್ನರದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹುದುಯದ ಒಂದು ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಹೀಗಾಗೆ ಮದುವೆ ಮಮ್ಮೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನ ತೀರ್ಣೇ ನಡ್ಡಬೇಕಾಯ್ತು' ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದಳು.

ವಿಶಾಲ ಹಬಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ರೂಪ್ ತೋರಿಸಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ ಅವರು ವನಜಮೃನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, 'ಇಲ್ಲೇ ನೀವು ಇದ್ದಿದೆ ತಾಯಿ, ನಾನು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನಿ. ಜಯಶ್ರೀಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಖಾಗೂ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಸ್ವಂತ ಮಗಳ ಹಾಗೆ ಕಾಪಾಡ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಗೊಬ್ಬ ಹಿರಿಯರಾಗಿ ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ನೆಲಸಿದರೆ ಸಂತೋಷ' ಎಂದರು.

ವನಜಮೃ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಅಂಗಡಿ ಒಬ್ಬಿಸಿ, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿದರು. ಆದರೆ ಲಲಿತಮೃನಿಗೆ, ವನಜಮೃನಿಗೆ ಸರಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಲಲಿತಮೃನಿಗೆ ಅದೇ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಇತ್ತು. ಗಂಡ ಮೋಹನರಾವ್ ಏನೋ ಜಯಶ್ರೀ ಟೆಕ್ನಾಟ್‌ಲ್ನಿನಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೊದಲಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು. ಮೊದಲ ಮಗನ್ನ ಡಾಕ್ಟರ್ ಓದಿಸಿ, ಅಣ್ಣನ ಮಗಳೇ ಸೋಸೆಯಾಗಿ ಬಿರುವಳಿಂದು ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜಯಶ್ರೀ-ಅವರು ಹೃಟ್‌ ಇಲ್ಲ. ನೋಡಿಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದಳು. ಅವನು ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಗಳನ್ನೇ ವಿಘಾಹವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲ ದೂರವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದ್ದ. ಆ ಸೋಸೆಗೆ ಈ ಅತ್ಯೇ ಲಲಿತಮೃನ ಕಂಡ್ರೆ ಆಗುತ್ತಿರಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯ ಮಗ ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದ. ಅವನಿಗೂ, ಜಯಶ್ರೀಗೂ ಕುದುರತ್ತೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವಳು ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ವಾರಕ್ಕೂಮೈ ವಾಲದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ರಾಜಸಿಂಹನ ಕೋಣಗೆ ಹೋಗುವುದು, ದೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಾಗ - ಅವನ ರೂಪ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೋಗಳುವುದು ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿ, ಅಣ್ಣನ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವನೂ ಬೇರೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋರಟುಹೋದ. 'ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ

ನಿಧಾನಿಸಿದೆ ಜಯಶ್ರೀನ್ನೇ... ನಾನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸ್ತಿದ್ದೆ' ಎಂದರು ಲಲಿತಮೃ.

ಚಿಕ್ಕಮಗ ಕೋಪದಿಂದ - 'ನೀನು, ಪವ್ವ ಈ ಮನೆ ಉಳಿಗದೋರಾಗಿರೋದು ಸಾಕು, ನಮಗೇನು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಇಲ್ಲವಾ? ಅಣ್ಣನ ಹಾಗೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಆಗಿರ್ಲಿಕ್ಕು ಇಷ್ಟು ನನಗೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಆಗೋ ಮಡುಗಿ, ಪಾರದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಯಾವೋನೋ ಅವಿವಾಹಿತ ತರುಣನ ರೂಪಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋದು, ಅವನ ರೂಪ, ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆ ಹೋಗಳಿ ಹೊಂಡಾಡೋದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟುವಿಲ್ಲ' ಎಂದಿದ್ದು.

ಲಲಿತಮೃ ಅಣ್ಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಗದವಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಕಲಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಕಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಅಡಿಗೆಯವರು, ಆಳುಕಾಳು ಗಳು, ತೋಟದ ಮಾಲಿ, ದ್ಯುವರುಗಳು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಆಕೆಯ ವಾರುವತ್ತು, ಮನೆಯ ಹಣಕಾಸಿನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಆಕೆಯ ಪತಿಯದು. ಆಳುಕಾಳುಗಳು, ತೋಟದ ಮಾಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹೆಸರಿಗೆ ಆತ ಸಂಬಳ ಹಂಚುವುದು. ಲಲಿತಮೃ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಆವರಿಗೆ ಏವತ್ತು ರೂ. ಕಡಿಮೆ ಕೊಡಿ, ಇವನಿಗೆ ನಲವತ್ತು ರೂ. ಕಡಿಮೆ ಕೊಡಿ. ಆವನು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಚಕ್ಕರ್ ಹಾಕಿದ್ದು, ಇವನು ಎಂಟು ದಿನ ಚಕ್ಕರ್ ಹಾಕಿದ್ದು' ಎಂದು ಗಟ್ಟಿ ದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಒದರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಯರು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ತಂಗಿಯನ್ನು ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯೆಂದೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೋಗುವಾಗಲೂ 'ಬಿಗಿತ್ತಿನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡೋಮ್ಮೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿಸ್ತಿರು. ಆ ಮಡುಗ ತಾಯಿನ್ನ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸ್ತಾನೆ' ಎಂದಿದ್ದರು.

ಲಲಿತಮೃನಿಗೆ, ವನಜಮೃನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ಮೈ ಉರಿಯತ್ತಿತ್ತು. ಇಂದಲ್ಲಾ ನಾಳೆ ಅಣ್ಣನ ಸಮಸ್ತ ಆಸ್ತಿ ತಮ್ಮ ದಾಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಸೆ ಇಂಗಿ ಹೋಯಿತು. ತಾನು ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಈ ಮಹಾತಾಯಿ ಒಬ್ಬ ಚೆಲುವ ಚೆನ್ನಿಗನ ತಾಯಿ ಆಗಿ ಭಾನ್ನ ಹೊಡೆದಳು. ಆಕೆ ಯಜಮಾನಿ, ತಾನು ಒಬ್ಬ ಉಳಿಗದಾಳು ಎನಿಸಿ ಮೈ ಉರಿಯತ್ತಿತ್ತು,

ಭಾಕ್ತರಿಯಿಂದ ಬಂದೋದನೆ ತಾಯಿಯ ಕೋಣಗೆ ಹೋಗಿ ಅರ್ಥಗಂಟೆ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಶೈಟಿ ರಾಜಸಿಂಹನಿಗೆ. ಉಳಿಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗಲು ತಾಯಿಗ ಉಪಚರಿಸಿ, ಅತ್ಯೇಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಜಯಶ್ರೀ ತನ್ನ ಕೋಣಗೆ ಬಂದ ಅವನಿಗೆ - 'ನಾನು ಒಂದು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಕಾದು ಬೇಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದೀನಿ, ನಿಮ್ಮ ಮೃನ ಹತ್ತಿರ ಕೂತಾಗ ಹೋಸದಾಗಿ ಮಡುವೆ ಆದೋನು, ಕೈಹಿಡಿದ ಹೆಂಡತಿ ಕಾಯ್ತು ಇರ್ತಾಳೆ ಅನಿಸಲ್ಪಾ... ನಿಮಗೆ?' ಎಂದಳು.

‘ಆದರೆ ಅಮೃನಿಗೆ ಮೈಲಿ ಹುಷಾರಿಲ್ಲ’ ಜಯಾ... ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ಗಂಟೆ ಕೂಡ ಕಳಿಸಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಡಿಗೆಯಾಕೆ ಜೀವುಬಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಮನೇಲಿ ಇಷ್ಟು ಜನ ಆಳುತ್ತಾಳುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಅಮೃನ ಯೋಗ್ಯಕ್ಕೇಮ ನೋಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಅಮೃನೀರಿನಿಂದ ತೇಗದ ಮೀನಿನ ಹಾಗಿದ್ದಾಳೆ, “ಇಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಲ್ಲ, ಮೈಸೂರಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗ್ಗಿನಷ್ಟು, ಲಲಿತಮೃಂಥರ ಶೀತಲ ಸಮರ ಮಾಡ್ತಾಳೆ” ಅಂತಿದ್ದಳು. ನಿನು ನಿಮ್ಮತ್ತೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳು” ಎಂದ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಬೇಡಾ ಜಯಾ? ನಾನು ಅಮೃನ್ನ ದೇವತೆ ಅಂತ ತಿಳಿದ್ದೇನೆ, ಎಂದ. ಜಯಶ್ರೀ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ - ‘ನಿಮ್ಮಮೃಂಥ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ದೇವತೆ, ನಮ್ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವತೆ, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳನ್ನ ನಾವೇ ಪರ್ಸೋನಲ್ಲಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿರೋಣಾ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಪಾದಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗು ಅಂತ ನೀವು ಕೇಳಬೇಡಿ, ನಮ್ಮತ್ತೆಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗಿ ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳಲ್ಲ’ ಎಂದಳು. ಒಮ್ಮೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕರೆದಾಗಲು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿ, ‘ಆ ಅತ್ಯಮನವಾಸ, ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿನ್ನ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಎರಡು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸೋದು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಮಾತ್ರ’ ಎಂದಳು.

ರಾಜಸಿಹ ವಾರವಾರ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಂಬಳ ತಾಯಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಮೂರು ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷದವರಿಗೆ ಬಂಡವಾಳ ಬಿದ್ದ.... ಕಟ್ಟಡ ವಿಶಾಲ ಮಾಡಿ ಹಿಂದೆ ಗೋಡೌನ್ನಾ ಸಹ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು.

ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದವರಿಗೆ ನಿವ್ವಳ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ವಿವಾಹವಾದ ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಗಂಡು ಮಗುವಿನ ತಾಯಿಯಾದ ಜಯಶ್ರೀ ಅವನ ಸಂಬಳವನ್ನು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಉಡುಗೊರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಬರ್ತೋಡೇ ಹಾಗು ವಿವಾಹ ಆನಿವರ್ಸರಿಯಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಗಳ ಪಜ್ಜಡ ಹಾರ, ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಮುತ್ತಿನ ನಕ್ಕೆ ಸ್ವಾ ವಿರೀದಿಸಿ ಅವನು ವರ್ಷದುದ್ದ ಆದರ ಸಾಲ ಶೀರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು.

‘ನಿನಗೆ ತೆಂದೆ ಮನೆಯಿಂದ ಏನು ಕಡಿಮೆಯಿದೆ ಜಯಶ್ರೀ? ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ? ಬಂದ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಮೂರುತಾಸು ನನಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲವಾ?’ ಎಂದ. ಜಯಶ್ರೀ ಅಭ್ಯರಿಸಿ - ಹೆಂಡತಿ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬ ಮಾದುವೆ ಆನಿವರ್ಸರಿ, ಬಸೆರಿ, ಬಾಗಾಂತಿ... ಆದಾಗಲು ಒಂದು ಪ್ರಸೆಂಟ್ ಕೊಡದೇ ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲ ಆ ಮುದುಕಿಗೆ ಸುರಿದಿರಿ, ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಖಂಡಿತ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಲ, ಹೆಂಡತಿ ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರೀಮಂತಳಾದರೂ

ಗಂಡಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಲೀಂತ ಆಸೆ ಇರತ್ತೇ ಎಂದು ನೂರು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿ ವಾದ ಮಾಡಿದಳು. ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜಗಳ ರಣರಂಬಾ ಆದಾಗ, ಜಯಶ್ರೀಯ ಕಾಟ ತಡೆಯಲಾರದೇ.... ತಾಯಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

‘ಒಂದು ಷ್ಟೇಸೆ ಸ್ಪೃತಂತ್ರವಿಲ್ಲ, ಅವಳು ಕೊಟ್ಟು ಕಾರು, ಡ್ರೈವರ್, ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಕಂಪನಿಯ ವಿಚರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸ್ತಾಳಿ. ಮನೇಲಿ ಉಂಟಿಂಡಿ ಸೋಗಸಾಗಿರುತ್ತೇ, ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಲ ಕಾಳಾಬಿನ್ನಿಗೆ ಕಾಫಿ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ, ಪ್ರತಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕು ತನ್ನ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಗಳ ಸೂಟಿಗ್ನ್ ತೆಗೆತಿನಿ, ನೀವು ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡಿ ಅಂತ ತಾನೇ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಗಳ ಒಡವೆ ಖರೀದಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಅದನ್ನು ಇಡೀ ವರ್ಷದುದ್ದು ತೀರಿಸೋದೆ ಆಯ್ದು’ ಎಂದ.

‘ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡುವ್ವಾಗಿ, ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಂಗಡಿ ಬಡಾಯಿಸಿದೆ, ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ನಿವ್ವಳೆ ಲಾಭಾ ಬಿರತ್ತೇ, ನೀನು.... ಆಗಾಗ ಬಂದು ಸೇಲ್ಸ್‌ತ್ಯಾಕ್ಸ್, ಇನ್‌ಕ್ರೆಮ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಬಗ್ಗೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರ, ತಯಾರಿಸಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ, ಘೂರ್ಣನ ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ. ಮುರುಳಿ ಅಂತ ಒಳ್ಳೆ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಗೊತ್ತು ಮೂಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿ’ ಎಂದರು.

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಶ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ ಆಗಿದ್ದು. ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಚಿಂಟು, ಆರು ವರ್ಷದ ಚಿನ್ನಿ ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳು.

ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವನಜಮ್ಮು ಅಂಗಡಿ ಆದಾಯದಿಂದ ಅಂಗಡಿ ಹಿಂಭಾಗದ ಅರವತ್ತು ಇಂಟು ನಲವತ್ತರ ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಒಂದನ್ನು ತಮ್ಮನಿಗೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಮೇತ ವಾಸ ಮಾಡಲು ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ತಾವಿದ್ದು ಮೇಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಲಾಯಿರಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಜಯಶ್ರೀ ತಂದೆ ಕಂಪನಿಯ ಇಶ್ವರ್ಯವು ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಯಾವಾಗಲೂ ಗಂಡನೋಡನ ಹಣಕ್ಕೆ ತಗಾದೆ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಜಗಳ, ವಿರಸ ಪುಟ್ಟಿ ಚಿಂಟುವಿನ ಮೇಲು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತ್ತು. ಲಲಿತಮ್ಮನ ದುಬೋಧನೆಯ ಸೇರಿ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮೀರಿದ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಒಮ್ಮೆ ತಂದೆತಾಯಿಗೆ ವಾದ ನಡೆಯುವಾಗ—‘ಈ ಆಸ್ತಿ, ಕಂಪನಿ ಎಲ್ಲಾ ಮುಮ್ಮುದೂ, ಮುಮ್ಮು ಹೇಳ್ಣಿಗೆ ಕೇಳು ಪವ್ವಾ...’ ಎಂದು ಕ್ಯಾಟರ್‌ಪಿಲ್ಲರಿನಿಂದ ಹೊಡೆದ. ವೋಹನರಾಯರು ಕೋಪದಿಂದ ಓಡಿಬಂದರು.

‘ಈ ಪ್ರೋರಾ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ನೋಡು, ಬೇಕಂತ ಗುರಿ ಇಟ್ಟು ಹೊಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಗುಲಿದೆ ಏನಾಗಿತ್ತು?’ ಎಂದರು.

‘ಅವನಿಗೆ ಹೊಡಿಬೇಡಿ ಮಾಮಾ... ಅವನೇನು ಬೇಕಂತ ಮಾಡಿದನಾ ? ಗೋಪಿಂದನ್ನ ಕೂಗಿ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಹಾಕು ಅನ್ನಿ’ ಎಂದು ಉಡಾಳೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿ-

‘ಫ ರ್ಯಾಸ್ಟ್ಲ್ ಲ್... ಇನ್ವೊಂಡ್ಲಲ ಕ್ಯಾಟರ್ ಪಿಲ್ಲರ್ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನಿನಗೆ ಕಷಾಳಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ತೀನಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಹೊಡಿ ಮುಮ್ಮಿ, ನೋಡೋಣ’ ಎಂದ.

‘ಬ್ಲಾಡ್ ಪ್ರೊಲ್... ಆ ಸುಂದರವಾದ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನ ನೋಡಿದೆ, ಹೊಡಿಲೀಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಬರಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟನ ಕಣ್ಣೇ ಕಿತ್ತಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಆ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನ ನೋಡೇ ನಾನು ಟ್ರೈಸಿಸ್ಟ್ ಇಲ್ಲಿರು ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಾ ನನಗೆ ಎಂಥಂಥ ವರ ಹುಡುಕಿದ್ದರು’ ಎಂದು ಗಂಡವಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಮಗನ ತಲೆ ಸವರುತ್ತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಗೋಪಿಂದನೊಡನೆ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಟ್ಟಿಗೆ ತಂದ ಮಾವ ಬೇಸರದಿಂದ,

‘ಎಲ್ಲಾ ಟ್ಯೂಮಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮುದ್ದು ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲವ್ಯ, ಅವನು ಮಹಾ ಪುಂಡನಾಗ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾಲ್ಕು ಬಿಗಿಬೇಕು, ಅವರ ಕಣ್ಣಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ... ಗತಿಯೇನು ?’ ಎಂದರು. ಅವಳು ನಗುತ್ತ - ‘ಅವರು ಮರುಡರಾಗ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಡ್ಯೂಪ್ಲೋಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಆ ಸುಂದರ ಕಣ್ಣಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗೆ ಇಷ್ಟ್ ವಿರಸವಾದರೂ ಅನುಭವಿಸ್ತಿರೋದು. ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ದೌಬ್ಬಳ್ಳಗೊತ್ತು. ಆಟ ಆಡಿಸ್ತಾರೆ. ಈಗಲು ಮದುವೆ ಆಗಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಆದರೂ, ನನ್ನ ಕೆಲವರು ಎಷ್ಟು ಆರಾಧಿಸ್ತಾರೆ ಎಂದರೇ ನಾನು ನಡೆದ ನೆಲ ಬುಂಬಿಸಲು ಸಹ ಸಿದ್ದಿರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮನುಷ್ಯ ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಯಕ್ಷಿತ್ವ ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಒದರಾಡಿದಳು.

ಅನಂತರ ಸಿದುಗುಟ್ಟುತ್ತ ಕಾಲಪ್ಪಳಿಸಿ ಒಳನಡೆದಳು. ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಹಚ್ಚಿದ ಮೇಲೂ ಬುರುಗುಮುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಯ, ಮನಸ್ಸು ನೋವಿನಿಂದ ಹಿಂಡಿ ಹಿಷ್ಟೆಯಾಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಹೋಣೆಗೆ ಬಂದು ಮಲಗಿದ. ಪುಟ್ಟ ಮಗಳು ಶಮಂತ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಬಂದಳು.

‘ಪಟ್ಟಾ, ಎರಕೊಂಡು ಕೂದಲಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೋಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ, ಕೂದಲು ವಾಸನೆ ನೋಡು’ ಎಂದಳು. ಆರು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯಾದರು ಬಾಬ್ ಮಾಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೆನ್ನ ತುಂಬಾ ಹರಡಿದ ದಟ್ಟ ಕೂದಲು. ಎತ್ತಿಹೊಂಡು ಕೂದಲು ಮೂಸಿದ.

‘ಹಣೆಯಮೇಲೆ ಗಾಯ ಏನು ಪಟ್ಟಾ...?’

‘ಚಿಂಟು ಹೊಡೆದನಮ್ಮು...’ ಎಂದ.

‘ಆ ಚಿಂಟುಗೆ ಕೋಲು ತಗೊಂಡು ಹೊಡಿಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ಮಮ್ಮಿಗೂ ಹೇಳಿದೆ. ತಾತಂಗೆ ಮಾಡಿದಾಗಲೇ ಹೊಡಿ ಅಮ್ಮೆ ಎಂದು’ ತನ್ನ ಪ್ರಷ್ಟು ಕೈಗಳಿಂದ ತಂದೆಯ ಕೇನ್ನೆ ಸವರಿದಳು. ಚಿಗುರುವಂಥಾ ಆ ಎಳೆಯ ಹಸ್ತದ ಸ್ತರದಿಂದ ಅವನು ವಿಚಿಲಿತವಾದ.

ಮಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಮೊಂಡ. ಅವನಿಗೆ ಹಾಯೆನಿಸಿತು. ‘ನಿನ್ನ ಕಿರೀಲಿ ಸಣ್ಣ ದನೀಲಿ ಹೇಳಲೂ ಪವ್ಯಾ...’ ಇದು ತಂದೆಗೆ ಒಹು ಪ್ರಯಾವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ‘ಹೇಳು ಚಿನ್ನೀ...’ ಎಂದ.

‘ದೊಡ್ಡ ಬೆಕ್ಕು ಬಂದು ಹಾಲು ಕುಡಿಯಿತು.
ವಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಹಾಲು ಕುಡಿಯಿತು.
ಚಕ್ಕ ಬೆಕ್ಕು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹಾರಿ ಬಂದಿತು.
ದೊಡ್ಡ ಬೆಕ್ಕು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ಓಡಿತು.’

ಎಂದು ರಾಗವಾಗಿ ಹಾಡಿದಳು. ಕೋಮಲ ಸ್ವರ. ಮಗಳು ಎಂದರೇ ಪಂಚಪೂರ್ಣಾ ಅವನಿಗೆ.

‘ಪವ್ಯಾ ಚಾಕ್ಕೆಟ್‌ ತಿನ್ನಿಸಲೂ ?’ ಎಂದಳು.
‘ತಿನ್ನಿಸಮ್ಮು...’ ಎಂದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಆ ಚಾಕ್ಕೆಟ್‌ ಬಾರ್‌ ಕಚ್ಚಿ, ಅವನಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸತ್ತೊಡಗಿದಳು.

‘ಪ ತುಂಟಿ, ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದೆ, ಇಲ್ಲಿದ್ದೀರ್ಯಾ? ಟ್ಯೂಷನ್ ಮಾಸ್ತರ್‌ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಹೋಗು’ ಎಂದು ಒಳಗೆ ಬಂದ ಜಯಶ್ರೀ ಗದರಿದಳು, ಪ್ರಷ್ಟು ಚಿನ್ನಿ ಕೋಪದಿಂದ,

‘ಚಿಂಟುಗೆ ಕೋಲು ತಗೊಂಡು ಹೊಡಿ, ಮಮ್ಮಿ. ಅವನು ಮೊನ್ನೆ ತಾತನ ಹಣೆಗೆ ಕ್ಯಾಟರ್‌ಪಿಲ್‌ರಿಂದ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಪವ್ಯಂಗ ಚಾಕ್ಕೆಟ್‌ ತಿನ್ನಿಸಿದೆ. ಕಿರೀಲಿ ಹಾಡು ಹೇಳಿದೆ’ ಎಂದಳು. ‘ಹೂಂ ಪವ್ಯನ್ನೆ ಉದ್ದಾರ ಮಾಡೋಳು ನೀನೇ. ಹೋಗು ಮಾಸ್ತರ್‌ ಕಾದಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಮಗಳನ್ನು ಗದರಿಸಿ, ಹೊರ ಗೋಡಿಸಿದಳು.

‘ರಾಜ್‌... ನನಗೆ ಪಕೋ ಈ ವಿರಸ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗ್ಗಿನ್ನೀ. ಈ ಸೆಲ ಕೆಲವು ಘ್ಯಾಕ್ಕೆ ಯಂತೆಗಳು ಖಿರೀದಿಸೋದಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಗ ಈಗ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಅಪ್ಪಾನು ಇದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅವನು ಸುಮ್ಮೆನಿಡ್ಡ.

‘ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗಿದ್ದೀವಿ, ಆದರೆ... ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ವಿರಸ ಶುರು ವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತೇಟ ಪ್ರೇತಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಬರ್ತೀನಿ. ನೀವು ನನ್ನ ನೆಗ್ಗೆಕ್ಕೆ

ಮಾಡಿದರೆ ಸಹಿಸಲಾರೆ. ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸಿಗೋ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ. ನೀವು ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮದ ಪ್ರಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೀನಿ' ಎಂದಳು. ಅವನು ಸುಮೃದ್ಧ.

'ನಾನು ಕೋಟ್ಯಾಧಿತಳು, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳಿ ಒಂದು ಪ್ರಸೆಂಟ್ ಪಡೀಬೇಕಾ ? ನಿನ್ನ ಹನ್ನರದು ಗಂಟೆಯವರಿಗೆ ಆ ಮಗಳನ್ನ ಆಡಿಸ್ತೂ ಇಲ್ಲೇ ಕಾಲ ಕಳೆದಿರಿ. ನಾನು ಆಲ್ಲಿ ವಿರಹಿಣಿ ಹಾಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆದೆ. ಈಗ ನಾವು ನವದಂಪತ್ತಿಗಳಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳೂಂತ ವೇದಾಂತ ಹೇಳಿದಿರಿ' ಎಂದು ಏನೇನೋ ದೂರಿದಳು.

'ಒಂದೊಂದ್ದಲ ನಿನ್ನ ಯಾವ ಭಾವನೆಗಳಿಗೂ ನಾನು ಸ್ವಂದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಗಲ್ಲ ಜಯಾ. ನಿನಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಹುಂಚಾ ಸುಖೀರಿಯಾರಿಟಿ ಕ್ಷಾಂಪ್ಲೆ ಕ್ಷ್ಯಾ ಹುಂಬಿದೆ. ನೀನು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪರೆ, ಕೋಟ್ಯಾಧಿತೆ. ನಿನ್ನ ಸರಿಸಮಾನ ಯಾರಿಲ್ಲ ಅಂತ ಯಾವೋನೋ ಒಬ್ಬ ಕೋಟ್ಯಾಧಿತೆನೇ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಅವನು ಶುದುಕನೋ... ಪರಸ್ತಿ ಲಂಘಟನೋ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಆಗ್ರಿತ್ತು. ನಾನು ಸಾತ್ಯಿಕ. ನನಗಾವ ದುರಭಾಸ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ನಾನೇನು ಅನುಭವಿಸ್ತು ದ್ವಿನಿ ? ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನಂಥಾ ಶ್ರೀಮಂತೆಯನ್ನ ನಾನು ವಿವಾಹವಾಗ್ಗಿದ್ದು, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಬಿಲದಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲಸ ಗಳಿಸಿದ್ದೆ. ಕಾರು ಬಂಗ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಸಿಗ್ರಿತ್ತು. ನಿನ್ನ ಅಪರಿಮಿತ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಬ್ಯಾಂಕನ್ಸ್‌ಗಳಾಗಿ, ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಲಾಕರಾಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನಾನೇನು ಅದನ್ನ ತಿಂತಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿ ಅನ್ಮೋ ತಬ್ಬಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನು, ಜಯಾ ? ಗಂಡ ತನ್ನ ಸುಖೀರಿಯಾರಿಟಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾತ್ತಿರಲೀಂತ ಬಯಸಿದ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ಶಾಂತಿ ಸಿಗಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಇದೆ. ನಾನು ನಡೆದ ನೆಲ ಬುಂಬಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ಕೆಲವರು ಸಿದ್ಧರಿದಾರೆ ಅಂತ ಈ ನಡುವೆ ಉದ್ದಾರ ತೆಗೆತಿ. ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೇ ಮನೆತನಸ್ಸೆ ಗೃಹಿಣಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತು ಬರಬಾರದು' ಎಂದ.

'ನಾನು ಆಡೋದಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ತೋರತ್ತೆ, ನಾನು ಮಾಡೋದಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ತೋರುತ್ತೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮದ್ದು. ನಾನು ಮನೆಬಿಟ್ಟ ಹೊರಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಮೂರು ತಿಂಗಳು ನಾನು ಇಲ್ಲದಿದೆ ನನ್ನ ಬೆಲೆ ಏನೂ ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗತ್ತೆ' ಎಂದಳು.

'ನಿನ್ನ ಬೆಲೆ ಬಹಳ ದುಬಾರಿ ಜಯಾ.... ಆ ಬೆಲೇ ತೂಗಲಾರದೇ ಈ ಬಡಪಾಯಿ ಚಡೆಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದ. 'ಮೊದಲು ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನ ಬಾಂಬಿಗೆ ಹೋಗ್ಗಿನಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಒಂದು ವಾರ ಇದ್ದು, ನಂತರ ಅಮರಿಕಾ' ಎಂದಳು.

ಅವನು ಸುಮೃದ್ಧಿ.

ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ... ಸ್ವಾರ್ಥ ಹೋಟಿಲ್ ವಾಸ. ಆ ಪಾಟ್, ಕೂಟಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಇವ್ವು. ಆ ಬಿಂಬಾದಾರಾದ ಅನುಭೋಗವೂ ಬಿಡಲಾರಳು. ಹದಿನ್ಯೇದು, ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನಗಳು ಅವನಿಂದ ದೂರವಿದ್ದ.... ನಂತರ ತನೇ ಹಂಬಲಿಸಿ ಘೋನ್ ಮಾಡುವಳು.

ಈ ನಡುವೆ ಅವನು ಜಡವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಮೊದಲಿನ ಹಂಬಲವಿರಲ್ಲಿ, ಮುದ್ದು ಮಗಳೊಡನೆ ಆಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮನಶಾಂತಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಾಗ ಮಗಳೊಡನೆ ಮೈಸೂರಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳು ಮುಂಬಿಯಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ವಾಸಂತಿರಾವ್ ಅವರ ಪತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬತೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಪ್ರಾಚೀಕ್ರಿಯೆ ವಿಭಾಗದ ಆಫೀಸ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ವರ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ಗೂತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಲಿಜೀಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ. ಲಿಜೀ ಬಂದು ವಾಸಂತಿ ರಾವ್ ಮೇಲೆ ನೂರು ಬಗೆ ದೂರು ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ವಾರ್ಷಿಕಂಗ್ ನೋಟಿಸ್, ಮೇವೋ ಶೋರಿಸಿ, ತಾವು ಅವಳನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದಳು. ಅವನು ಮಾಲಿಕ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಹೊರಗಿನವರು ಏನು ಸಹಾಯ ಬಯಸಿ ಬಂದರೂ.... ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ತನಗೆ ನೂರು ಕಾಸಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊಟ್ಟು ಮೊದಲು ಬಾರಿ ಅವನಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ವಾಸಂತಿರಾವ್ ಅವರ ಪತಿ ಶಾಮರಾವ್ ಕೆಲ್ಲು ಕರಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಸಾರ ತಾಪ ತ್ರಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡ 'ಆರು ತಿಂಗಳ ವಿತೋಫ್ ಪೇ ಲೀವ್ ಕೊಡಿ. ಇನ್ನು ಆರು ಪಷ್ಟ ಸರ್ವಿಸಿದ' ಎಂದು ಬೇಡಿದ. ಅವನ ಪರವಾಗಿ ಜಯಶ್ರೀಯ ಬಳಿ ಮಾತಾಡಿದಾಗ 'ನೀವು ಆ ವಿಷಯ ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಕಂಪನಿ ಮಾಲಿಕಳು ನಾನು, ಶೈನಿ ಲಿಜೀ, ಸೋಹಿಂದ್ರ, ಲಾಲ್ ಅಂಥ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಯಾರನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಟ್ಟೂ ಬೇಕು. ಯಾರನ್ನ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಗೂತ್ತಿರತ್ತೆ. ನೀವು ಒಬ್ಬ ಆಡಿಟರ್ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಗಳಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿಭಾಗದ ತಂಡೆಗೆ ಬರಬೇಡಿ' ಎಂದಳು.

ನಂತರ ವ್ಯಾಗ್ನಿಯಾಗಿ 'ವಾಸಂತಿರಾವ್ ಅನ್ನೋ ಸುಂದರವಾದ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಮರುಳಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರವಾದ ತರುಣೀನ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನೀವು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರ್ತದ್ದೀರೇನೋ ? ಆದರೆ ಆಕೆ ಬವತ್ತೆರಡರ ಮುದುಕಿ' ಎಂದು ಕಟಕಿ ಅಡಿದಳು.

'ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕೆಲಸದಿಂದ ರಿಟ್ಟೆರ್‌ ಆಗಿರೋ ಆಕೆಯ ಪತಿಗೆ ಈಗ ಪವತ್ತೆಂಟರ ವಯಸ್ಸು. ಆತನಿಗೆ ಪೊಷನ್ ಇಲ್ಲ, ಬವತ್ತು ಸಾವಿರರೂ. ಕೈಲಿದೆ. ಉಳಿದ್ದೆಲ್ಲ

ಮೊದಲೇ ಸಾಲೂ ಸೋಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ದುಸ್ಸಿತೀಲಿರ್ ಹೋ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಮಾನವೀಯತೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಕೇಳಿದೆ' ಎಂಬ.

'ಹಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾನವೀಯತೆ ತೋರಿಸಿ ಸಾಕು. ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಅಪರಿಮಿತ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ. ಹತ್ತು ತಾಯಿ ಮೇಲೆ ಅಪರಿಮಿತ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ. ಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಹಂಡ್ರೀ ಮಾತ್ರ, ಬೇಕಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ. ಕುರೂಪಿ ಅವಿಧಾವಂತಯಾದ ಒಬ್ಬ ಮಹಡಿಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ನೆಗ್ಗೆ ಕ್ರ್ಯಾ ಮಾಡ್ತು ಇದ್ದಿರೋ? ಅಪರಿಮಿತ ಚೆಲುವೆ, ಕೋಟ್ಯಾಧಿಶ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೋ ವಿಶ್ವಾವಂತ ಹಂಡ್ರೀ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನಾನು..... ನಡೆದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹೂ ಹಾರಿ ಆರಾಧಿಸೋರು' ಎಂದಳು.

'ಅಂತೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಈ ನಡುವೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ತೃಪ್ತಿ ಆಗ್ನಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಯಾರದೋ ಆರಾಧನೆ, ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಹರಬಲಿಸ್ತಿದ್ದಿ. ಬಾಂಬೆ, ಮದ್ರಾಸ್ ಅಂತ ಆದಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಾಡ್ತು ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡ್ತು' ಎಂದ.

'ನನ್ನ ದೌಬ್ರಾಲ್ಯು ಗೊತ್ತಿದೆ ನಿಮಗೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನು ನಾನು ಇಷ್ಟುಪಡಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆರಾಧಿಸಿ ನೂರು ಇನ ಬರ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ನನಗೆ ಇಷ್ಟುವಾಗಲ್ಲ. ನಿಜ ಹೇಳೋದಾದರೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಲೆ ಕೊಡಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೊರಗಿನ ಗಂಡಸರಿಗೆ ನಾನು ಸಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಉದ್ಯಮಿ, ಕೋಟ್ಯಾಧಿಶಳು ಅನ್ಮೋ ಭಯ ಇರೋದಿರಿಂದ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಡೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮೀರಿ ವರ್ತಿಸಲ್ಲ' ಎಂದಳು.

'ನೀನು ಬಯಸೋ ಪ್ರೀತಿ ಎಂಥಾದ್ದೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸೋತಿದ್ದೀನಿ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ, ಈ ಮನೆ ಗ್ರಹಿಣಿ, ನನ್ನ ಪತ್ನಿ, ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ, ತಿಳಿಯಬಲ್ಲೇ' ಎಂದ. ಅವಳು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ-

'ತನ್ನ ಗಂಡನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ ಆಗಿರೋ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗ್ರಹಿಣಿಯ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಆ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿದೋಳಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ವೃತ್ತಿತ್ವ ಹೈಲೆವಲ್ಲ. ನನ್ನಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಕುಟುಂಬಗಳು ಅನ್ನ ಕಾಣುವೆ' ಎಂದಳು.

ಅವಳ ಅಪರಿಮಿತ ಲಹಂಕಾರ, ಸುಖೀರಿಯಾರಿಟಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಗಂಡ ತನ್ನನ್ನ ಹುಚ್ಚನಂತೇ ಆರಾಧಿಸಲೀ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ, ಅತೃಪ್ತಿ, ಇದೆಲ್ಲದರಿಂದ ಅವನು ಬೇಸಿತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದು. ಅವನಿಗೆ ಆ ಮನಸ್ಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಆ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಮಗುವಿನಿಂದ.

ಪಷ್ಟ್ಯಾ... ಪಷ್ಟ್ಯಾ ಎಂದು ಓಡಿ ಬಂದು ತಂದೆಯ ತೊಡೆಯೇರಿ ಏನೇನೋ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದುಗಿ ಮಾತಾಡುವ ಎಳೆಯ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಅವನು ಮರುಳಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ತನ್ನ ಮನದ ಬೇಗುದಿ ಮರೆಯಲು ಆ ಮಗುವಿನ ಸ್ವೇಹ ಪರಮ ಸಂಜೀವಿನಿ

ಡಿಷಟಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಹಂಡತಿಯ ಅಹಂಕಾರದ ಮಾತಿಗೆ ಒಮ್ಮೊಮೈ ಉದಾಸೀನವಾಗಿದ್ದ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದು. ಗಂಡ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಟ್ರೇಟಿಸುತ್ತಾನೆ... ಎಂಬುದು ಆವಳಿಗೆ ಅಸಹನೀಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬಾರಿ ಹೋಗುವಾಗ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಳು, ‘ನಿನ್ನ ಕೆಲಸಗಳ ಮಧ್ಯ ಮಗುವ್ಯಾಕೆ?’ ಎಂದ.

‘ಆಖಲು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೌದು!’ ಎಂದಿದ್ದಳು, ಒರಟಾಗಿ. ಈ ದಿನ ಗಾಯಗೊಂಡ ತನ್ನ ಹಣ ಸವರಿ ಆ ಮಗು ಎಷ್ಟು ಮುದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತೋ... ಎನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿ ತಕ್ಷಣ ಆತಂಕದಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ಪಂದಿಸಿ, ತನ್ನ ಕಚ್ಚೆಫ್ರೋ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದ್ದು, ಯಾವ ಬಗೆಯ ಲಜ್ಜೆ, ಬಿನ್ನಾಣ ತೋರದ ಹಣೆಯ ಗಾಯ ಹೊಳೆದು ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಹಾಕಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಆತಂಕ ಎನಿಸಿತು. ಎಷ್ಟು ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿ. ಗೃಹಿಯೇಂದ್ರಾ ಇದ್ದಳೆ. ಶಾಟ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್, ಷೈಪಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಲಿತ್ತಾಳೆ. ತಾಯಿ ಪರವಾಗಿ ಆವಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೇನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ.

ಅಂಥಾ ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿಗೆ ತಾನು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಲು ಹೋದರೆ ಜಯಶ್ರೀ ಉಗ್ರಕಾಳಿಯಾಗುವಳು. ಮಗಳು ಚಿನ್ನಾಯನ್ನು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ಆವಳಿಗೆ ಅಸಹನೆ. ‘ಚಿಂಟುನ್ನಾಕೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಆಡಿಸಬಾರದು, ಆವನೂ ನಿಮ್ಮ ಮಗನೇ...’ ಎಂದಳು.

‘ಚಿಂಟೂಗೆ ಅಮ್ಮನೇ ಬೇಕೆಲ್ಲು’ ಎಂದು ನಕ್ಕೆ.

‘ನಾನು ಮತ್ತೆ, ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರೆ ಏನು ಸಿಗತ್ತೆ? ಮಮ್ಮೀನ ಷ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಆಸ್ತಿ ಹೋಟ್‌ಬ್ಯಾಂಟರ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಗತ್ತೆ’ ಎಂದ ಚಿಂಟು.

ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದಿಗ್ಬಾಂತ ನಾದ; ‘ಎಂಬೇ ಮಗುವಿನ ಮನದಲಿ ಇಂಥಾ ಭಾವನೆ ಬಿತ್ತೋರು ಯಾರು ಜಯಾ?’ ಹೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಜಯಶ್ರೀಯು ಮಗನ ಶ್ರಾಪ್ ಮುದ್ದಿನಿಂದ ಕೆದರಾಡಿ - ‘ಮುಂಟಾ, ಯಾರೇ ನಿನಗಿದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದು?’ ಎಂದಳು.

‘ಅಷ್ಟೇನೆ ಹೇಳಿದರು. ಪೆಣ್ಣ ಬಡವರಂತೆ. ನೀನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮುದುವೆ ಅಗಿದ್ದಿಯಂತೆ. ಕಂಪನಿ, ಘ್ರಾಕ್ಷರಿ ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಲಿದೆಯಂತೆ’ ಎಂದ.

‘ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟನಿಗೂ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆದು ಸಾವಿರ ರೂ. ಸಂಬಳ ಬರತ್ತೋ?’ ಎಂದಳು, ನಗುತ್ತು.

ಮಗನ ಮಾತು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳೇ ವಿನಾ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಇದರಿಂದ

ನೋವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಲ. ಲಲಿತಮೃನ ಕೇಳುಗುಣ, ಸ್ವಭಾವಗೊತ್ತಿತ್ತು ಅವನಿಗೆ. ಹೆಂಡತಿಯ ಈ ಅಹಂಕಾರ, ಮಗನ ಉದ್ದಾಟನ, ಲಲಿತಮೃನ ಕೇಳುತ್ತನ ಎಲ್ಲದರಿಂದ ಬೇಸತ್ತೆ ಅವನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಆ ಪ್ರಟ್ಟ ಮಗುವಿನಿಂದ. ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಆ ಮಗು ಇಲ್ಲದ್ದು ಭಣ ಭಣ ಎನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಆ ದಿನವೆಲ್ಲ ಹೇಗೋ ಕಳೆದು, ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪತ್ತಿ ಬಂದೊಡನೇ ಕೇಳಿದ, ‘ಎಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಿ?’ ಎಂದ.

‘ಮುಂಬೈನ ಚೋಡಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಿನಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಜಯಾ?’ ಎಂದು ಹೋಪದಿಂದ ಚೀರಿದ ರಾಜಸಿಂಹ.

‘ಆಕಾಶ ಕಿತ್ತು ಬೀಳೋಹಾಗೆ ಅರಚಬೇಡಿ. ಚಿಂಟು ತುಂಬಾ ದುಷ್ಪಿ. ಅವಳಿಗೆ ಹೊಡೆದು, ಬಡಿದು ಮಾಡೋನಂತೆ, ಅತ್ತ ಹೇಳುನೇ ಇದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಫೀಸ್. ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಉಂಡಾತಿಂದಿ, ವ್ಯಾದ್ಯಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಅವಳಿಗೊಬ್ಬಿ, ಪಾಲಕಿ ಇರ್ತಾರೆ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನರದು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಪ್ರೆಂಚ್, ಹಿಂದಿ ಮೂರು ಭಾಷೆ ಕಲಿಸ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಮಗಳು ಒಬ್ಬ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಆಗಬೇಕೂಂತ ನನ್ನ ಆಸೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮಿಂಬಿರಿಗೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆ ತಪ್ಪಿಸ್ತಿದ್ದಳು. ಮಾರ್ಕ್‌ಟಾಡನಲ್ಲಿ ಹನ್ನರದನೆಯ ರ್ಯಾಂಕ್’ ಎಂದಳು.

‘ಆರು ವರ್ಷದ ಮಗು ಅದು. ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಇಂಡಿಕ್’ ಎಂದ. ಅವನ ದಸಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧ ತುಂಬಿತ್ತು.

‘ಗಿಡವಾಡಾಗ ಬಗ್ಗೆ ದೇ ಇದ್ದದ್ದು, ಮರವಾಡಾಗ ಬಗ್ಗೆಲ್ಲ ಕರ್ತೃ. ನಮ್ಮ ಅತಿ ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಹಾಳು ಮಾಡಬಾರದು’ ಎಂದು ನೀತಿ ಹೇಳಿದಳು.

‘ಅಮ್ಮೆ ನೀತಿ ಹೇಳೋಳು, ನಿನ್ನ ಚಿಂಟುನ್ನಾಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಾರದು. ನಿಜವಾಗಿ ತುಂಟ, ಉದ್ದಾಟ್ ಇರೋನು ಅವನು’ ಎಂದ. ಅವಳು ನಿರಾಶವಾಗಿ-

‘ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಇದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ದಢ್ಢನಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಳ್ಳೇ ಚೋಡಿಂಗ್ ಶಾಲೆಗೆ ಹಾಕ್ತಿನಿ’ ಎಂದಳು.

ಆ ರಾತ್ರಿ, ಅವನು ತುಂಬಾ ನೀರಸವಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಶೊನ್ಯಾವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕಂಡಾ... ತನ್ನ ಮಗು ಅದು. ಹೋಗಿ ಕರೆತರಬೇಕು ಏನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಏನಿದ? ಎಲ್ಲಾ ಅವಳದೆ ಸಾಮಾಜ್ಯ. ಅವಳಿದೇ ತೀವ್ರ... ಅವಳಿದೇ ನಿರ್ಧಾರ.

ಚಿಂತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮಖದಂತೆ ಅವನು ಚಡವದಿಸುವ ರೀತಿ ಅವನ ಹಣೆಯ

ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾಲಿಪ್ಪು ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು. ‘ಪ್ರೀತಿ ಅಂದರೆ ಏನೂಂತ ಆಗಾಗ ನೀವು ಹೇಳ್ತಿರಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ಹೇಗೆ ಪ್ರೀತಿಸಚೇಕೊಂತೀರಲ್ಲ, ನವಗಾರಿ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಹಂಬಲಿಸ್ತಿದ್ದಿರು? ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಚಡಪಡಿಸ್ತಾ... ಶಂಸ್ತ ಹೃದಯದಿಂದ ಕಾಯ್ದುನಿ. ಇಲ್ಲಿ ಮಗಳ ಜೊತೆ ಆಡ್ಟ್ ಆರಾಮವಾಗಿರ್ತೀರಿ. ನಾನೇ ಮುದುಕಿ ಆಗಿದ್ದಿನಾ? ಕುರೋಟಿನಾ? ಅವಿಧ್ಯಾವಂತಳಾ? ಬಡವಳಾ...? ನನ್ನ ಕಂಡೆ ಹೇಗೆ ತಿರಸ್ತಾರ ಮಾಡ್ತೀರಿ? ಆ ಮಗು ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲಾದರೂ ಮಗುವಿನ ತಾಯಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಗಾಕುತ್ತಾಳೇನೋ?’ ಎಂದಳು. ಅವನು ನಿಟ್ಟಿಸಿರಿಟ್ಟು ‘ನನ್ನ ಹೇಗೆ ಪ್ರೀತಿಸಚೇಕೊ ಒಂದು ಟೈಟೆಬಲ್ ಹಾಕಿಕೊಡು. ಕೆಲವು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ದ್ಯುಲಾಗ್ ಹಾಕಿಕೊಡು, ಅದನ್ನೇ ಒಪ ಮಾಡ್ತ ಕೂತಿರ್ತೀನಿ’ ಎಂದ.

‘ಪ್ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೊಟೆ ಬರಲ್ಲ. ಹೃದಯದಿಂದ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬರಬೇಕು. ನೋಡಿ ಬಂಬಯಿಂದ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ್ಯ ರೂ. ಕೊಟ್ಟಿ ಈ ವಜ್ರದ ಹಾರ ತಂದಿದ್ದಿನಿ. ನೀವು ಇದನ್ನ ನಿನಗೇ ಪ್ರಸೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು’ ಎಂದಳು.

‘ಈ ಕಳ್ಳಾಟ ಏಕೆ? ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೊಡ್ತಿನೋಂತ ಭದ್ರ ಮಾಡ್ತಿ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ನೆಕ್ಕಿಸಿಗೆ ಕಟ್ಟಿನಿ. ಹದಿನ್ಯೇದು ಸಾವಿರ ನನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರ’ ಎಂದ. ‘ಉಟಿ ತಿಂಡಿ, ವಸತಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಓಡಾಡ್ಲಿಕ್ ಕ್ಯಾಪ್ ಕಾರು ಇದೆ. ಡ್ರೈವರ್ ಕಂಪನಿಯಿಂದ, ಮನೆ, ಮನೆಯಿಂದ ಕಂಪನಿಗೆ ಕರಹೊಂಡ್ಯಾಡ್ತಾನೆ. ಅಪ್ಪರೆಯಂಥ ಹಂಡಿ, ನಾನಿದ್ದಿನಿ. ನಿಮಗೆ ದುಡ್ಡು ಏಕೆ? ಕ್ಯಾಲಿ ದುಡ್ಡಿದೆ, ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿಯರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯತ್ತೆ, ಮನೆ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ದುಗುಂಣ ಎದ್ದು ಕಾಣತ್ತೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಫೋನ್ ನಿನಗೆ ಹೆಂಗಸರೂಂದೆ ಜುಗುಪ್ಪೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಕ್ಯಾಲಿಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿದೆ ಅಂತ ಬರೋ ಹೆಂಗಸರನ್ನ ನಾನು ಖಿಂಡಿತ ಪ್ರೀತಿಸಲ್ಲ.’

‘ಹಾರಿದೆ, ಇನ್ನ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ನಿಮಗೆ ದುಡ್ಡು ಕಾಸಿನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೊಡಲ್ಲ. ನಲವತ್ತಾರಾದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಮುದುಕರೂಂತ ನಾನು ದ್ಯುಪೋಸ್ ಮಾಡ್ತಿನಿ. ಆಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಹುಡುಗಿಯ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಅಂತು ನನ್ನ ಕ್ಯಾಲಿಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿದೆ, ಹುಡುಗಿಯ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿನಿ ಅಂತ ನಿನ್ನ ಭಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಡವೆಯ ನಾಟಕ ಆಡ್ತಿ. ನಾನೇನೋ ಅಮೃನ ಮೇಲಿನ ಜಲಸಿಗೆ ಹಾಗೆ ಆಡ್ತಿ ಅಂದ್ಯಾಂದೆ’ ಎಂದ.

‘ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ನೆಕ್ಕಿಸ್ ನಿಮ್ಮ ಕಡೇದು’ ಎಂದಳು.

‘ಸರಿ... ಒಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದ. ಮೂರು ದಿನ ಅವಳು ಉರಲ್ಲಿದ್ದಳು. ನಂತರ ಮುಂಬ್ಯಿಗೆ ಹೂರಟಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವಳು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು

ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

‘ನಮ್ಮ ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಮ್ಮಮ್ಮೆ ಬಾಂಬೇಲಿ ಇರ್ಲೇದಲ್ಲವಾ? ಅಣ್ಣನ ಕಂಪನೀಲಿ ಈಗ ಆನರರಿ ವರ್ಕರ್‌. ವಾರವಾರ ಹೋಗಿ ಮಾತಡಿಸಿ ಬರ್ತುಳೆ’ ಎಂದಳು.

‘ತಾಯಿ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಬದುಕು ಶಾಪದ್ದೇನೋ? ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸಿ ವಿವಾಹವಾದರೆ? ಇಬ್ಬರದು ಮಂಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಮನೆತನವಾದರೆ ಪ್ರೇಡ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರೀಜಿಡಿಸ್ ಆಗತ್ತೆ ಅಂತ... ಶ್ರೀಮಂತಿಕೇಲಿ ನನಗಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ಇರ್ಲೇರನ್ನ ಆರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಹಂಕಾರ, ನಿರಾಸಕ್ಕಿಂತ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾದ್ದು ನೆನಪಾಗುತ್ತೆ. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತವರುಮನೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಹತ್ತುಲಕ್ಷ್ಯ ಆಸ್ತಿ ಇತ್ತು. ಅಪ್ಪನಿಂದ ದೊರಾಗಿ, ಬಾಂಬೇಲಿ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಕಂಪನೀಲಿ ವಾಲುದಾರಳಾಗಿದ ಸೇರಿದಳು. ಅಮ್ಮ ಪ್ರಾತಿ ದೊರಾದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಎಂಥಾ ಪಸ್ತುನ್ನ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ ಅಂತ ಆರಿವಾಯ್ತು. ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಮೇಲೆ ಅಮ್ಮನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ನಿರಾಶನಾಗಿ ದೃಂಕದ್ರೋ ಆದರು. ಥಿಲಂ ಆಕ್ಷರ್ ಗುರುದತ್ತ ಕಢಿ ಗೊತ್ತು ನಿಮಗೆ? ಗೀತಾದತ್ತ ಎಂಥಾ ಚೆಲುವೆ? ಎಂಥಾ ಕಂತಾ? ಅಂಥಾ ಚೆಲುವಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗಂಡ ತಮ್ಮನ್ನ ನಗ್ಗೆಕ್ಕೂ ಮಾಡಿದೆ ಸಹಿಸ್ತಿಕ್ಕಾಗತ್ತು? ಏಕಪತ್ತಿಪ್ರತಸ್ಥನಾಗಿ, ತನ್ನ ಗಂಡ ತನ್ನ ಚೆಲುವನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲಿ ಅಂತ ಆಸೆ ಇರತ್ತೆ. ಗಂಡನ ದ್ವಿಮುಖ ನೀತಿ ಸಹಿಸ್ತಾ ಅಂಥ ಪ್ರತಿಭಾವಂತಯರು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಗೃಹಿಣಿಯ ಹಾಗೆ ಬಾಳಲಾರಳು’ ಎಂದು ಭಾವಣಾ ಬಿಗಿದಳು.

‘ನೀನು ರೂಪವತಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತ, ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ, ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಅತ್ಯಷ್ಟಿ, ಆರಾಧನೆ ಸಾಲದೂಂತ ಈ ಬಗೆಯ ದಾಹಕೆ ನಾನು ಬಲಿಪಶು ಆಗ್ರಿದ್ದಿನ್ನಿ. ಪ್ರತಿರಾತಿ, ನಾನು ವಂದಿಮಾಗದರ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಗುಣ ರೂಪ ಬಣ್ಣಸಿ, ಕವನ ಹಾಡಲೇನು?’ ಎಂದ.

‘ಪಕೆ ಹಾಡಬಾರದು? ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಏನಿದೆ ನಿಮಗೆ? ಬೇರೆ ಗೃಹಸ್ಥರ ಹಾಗೆ ಸಂಘಾರದ ಚಿಂತೆ ಇದೆಯಾ? ಅಕ್ಕಿ ಬೇಳೆ ತರಬೇಕಾ? ಹಣದ ಕೂರತೆ, ಬಡತನದ ಚಿಂತೆನಾ? ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಮೇಲಧಿಕಾರಿ ಒತ್ತುಡಾನಾ? ನನ್ನಂಥಾ ಹೆಂಡ್ರು ಕೈ ಹಿಡಿದದ್ದರಿಂದ ಬದುಕು ಹೊವಿನ ಹಾಸಿಗೆ ಆಗಿದೆ ಕ್ಕಾಡಿ ಲಾಕ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಣಿಯಿಂತಿತ ಕೋಣೆಲಿ ಕೂತು, ಮಾಲಿಕರ ಅಳಿಯ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾರಿಂದ ಗೌರವ ಪಡೆದು, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಂದಿಮ್ಮು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟುತ್ತೆದು ಸಾವಿರ ರೂ. ಎಣಸ್ಟಿದ್ದೀರಿ’ ಎಂದಳು.’

ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಅವನಿಗೆ ಮಡದಿಯ ಈ ಬಗೆಯ ಸತತ ದೂಷಣೆ, ಘುಷ್ಫಣೆ, ಬೇಸರ ಹಾಗೂ ಜುಗುಪ್ಪೆಯೋಡನೆ ಮನಸ್ಸು ಶಾಸಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ನನಗಿಂತ ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿವಾಹವಾದದ್ದೇ ಒಂದು ಮಹಾಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಆರಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ ಎಂಬ ಅವಳ ಹಂಗಕೆಯಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆತ್ಮೀಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಈ ದಾಂಡತ್ತೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನು?

ಇವರಪ್ಪನಂತೆ ನಾನು ಪರಸ್ಪೀ ವ್ಯಾಮೋಹಿ ಅಲ್ಲ. ಪರಸ್ಪೀ ಹಿಂದೆ ಸುತ್ತುತ್ತೇ ಪತ್ತಿಯ ಮನಕ್ಕೆ ಬೇಸರ ಹಿಡಿಸಿದ್ದೇನೆಯೇ? ಒಂದು ಕ್ಷಣಾ ಮನಸಶಾಂತಿ ಇಲ್ಲದೆ ವರ್ತಿಸುವ ಅವಳ ರೀತಿ ಅವನ ಬದುಕಿಗೆ ಶಾಪವಾಗಿತ್ತು. ಏನು ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆ ತಮಗೆ? ಬಂಗಲೆ... ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕಾರು, ತಮ್ಮ ಕ್ಯಾಕೆಲ್ಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳಿಗೂ ಕಂಪನಿ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಾರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಕಂಪನಿಯ ಒಡತಿಯಾದ ಅವಳನ್ನು ತಾನು ವಿವಾಹವಾಗಬಾರದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮನ ಅರಿತ ಒಂದು ಮುದ್ದಾದ ಹುಡುಗಿ ತನ್ನ ಪತ್ತಿ ಅಗಿ, ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಹಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದರೆ ಅವಳನ್ನು ರಾಣಿ ಹಾಗೆ ಇದುವ ಸೌಲಭ್ಯ ತನಗಿತ್ತು.

ಈ ಆತ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪತ್ತಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅಹಿತವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಆತ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಶಾಪಮಾರಿ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ತನ್ನ ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಣ ಉಳಿದರೆ ಪರಸ್ಪೀಯ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತೇನೇನೋ ಎಂದು ಹೆದರಿ ಒಡವೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೆಳೆದುಚೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಅದು ಪ್ರೀತಿಯ ಮೋಡಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ ತಾನು, ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರೀತಿಯ ನಾಟಕ.

‘ನಾನು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ, ನಾವು ಕೊಟ್ಟು ಉಡುಗೊರೆಗಳು ನನಗೆ ಅಮೂಲ್ಯ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಬಾಂಬಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಮೃತಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸ್ತಿರ್ಣಿ. ನೀನು ಪುಣಿ ಮಾಡಿದ್ದಿ. ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಗಂಡ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ ಅಂತಾರೆ’ ಎಂದು ಆಗೆಲ್ಲಾ ಮರುಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳು.

‘ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದೆ ನಾನು ಯಾರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು?’ ಎಂದ ಒಮ್ಮೆ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ.

‘ಹಾಗಲ್ಲ. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಪಾಕಿಟ್ ಮನಿಗೆ ಸಹ ಉಳಿಸದೇ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಣ ಕಂಪನಿ ಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿರಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ತ್ಯಾಗ. ಕಾಂಚೆಪಿಂಡಿ ಒಡವೆ ನಾನು ಎಡಗ್ಗೆಲಿಯೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಒಂದೊಂದು ಒಡವೆ ನಿಮ್ಮ ಏರಡು ವರ್ಷದ ಸಂಬಳ ಮಂಗಿ ಹಾಕತ್ತೇ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾಳು.

ಇರಲಿ ಬಿಡು. ನನಗೆ ನನ್ನದಾದ ವಿಚ್ಯುತಿ ಏನಿದೆ? ವಾರ ವಾರ ಘ್ಯಾಮಿಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಿರ್ತುರೆ. ಕೆಮ್ಮಿದರೆ, ಆಕಳಿಸಿದರೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬೆಕಪ್ ಕಂಪನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ಲಿನ್‌ಕ್ಕೆ ಕಾರು, ಅಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ತೀಫ್ರ್, ಕಾಫಿ ಸರಬರಾಜು, ನನ್ನದಾದ ಸಂಸಾರದ ಹೊರೆ ಏನಿದೆ?

ಎಂದು ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಇದು ಚಿನ್ನದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಇದು ಚಿನ್ನದ ಪಂಜರ ಎನಿಸತ್ತೇಡಿಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಅಂದ ಚೆಂದ ನೋಡಿ ಅವಳು ಸಾರ್ಥಕ ಗಂಡು ಹಕ್ಕಿ ತಾನು ಎನಿಸಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಚಕ್ಕಮಂತಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಆದದ್ದು. ಕೂಡಲಿಗೆ ಹೇರ್ ದ್ಯು ಹಾಕಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ಬರ್ತಿದೆ, ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಅವಳ ಹಿತೆ, ವಿಚಿತ್ರ ಸಲಹಿಗಳು.

‘ಒಂದು ಪಣ್ಣ ಕಳೆದ ಮೇಲೂ ಯೋವ್ವನ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಹತ ಏಕೆ? ಈಗ ನಾನು ಎರಡು ಮಕ್ಕಳ ತಂಡೆ. ನವಯುವಕ ಅಂತ ಲೋಕದೆಂದು ಪ್ರೋಸ್ ಕೊಡಬೇಕೇನು?’ ಎಂದ.

‘ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ವೈರಾಗ್ಯದ ಆ ಮಾತು ನಾನು ಒಪ್ಪಲ್ಲ. ನೀವು ವಿವಾಹ ಆಗಿರೋದು ಕೋಟ್ಯಾಧಿಶಾದ ನನ್ನನ್ನ. ನಿಮ್ಮ ರೂಪ ನೋಡೆ ನಾನು ಮೋಹಿಸಿದ್ದು. ಆ ರೂಪಾ ನೀವು ಎಂದೆಂದೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೀರು ನೀವು ಕೇಳಬೇಕು’ ಎಂದಳು. ಅವನು ಬೇಸರದಿಂದ-

‘ನೀನು ಸಾಕಿದ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಬೇಡ. ನನಗೆ ಅದರಲ್ಲಾ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದುಬಿಟ್ಟು. ಅವಳು ಹತದಿಂದ. ತನ್ನ ಕಂಪನಿ ಪಾಟೀಯ ಯಾವುದೋ ಪ್ರೋಟೋ ತೋರಿಸಿ ‘ನೋಡಿ ಇವರು ಮುಂಬೈನ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಾಮಿ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಉತ್ತರನ್ನಾಗಳನ್ನ ಖರೀದಿಸ್ತಾರೆ. ಸಾರಂಗಪಾಠ ಅಂತ ಇವರ ಹೇಸರು. ಇವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಇರಬಹುದು ಹೇಳಿ?’ ಎಂದಳು.

‘ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ’ ಎಂದ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ. ಅವಳು ಹತದಿಂದ ‘ಎಲ್ಲಾಜೀರಿಲ್ಲ’ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ನಿಮಗೆ ಈ ನಡುವೆ, ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷ. ಕ್ಷಾತ್ರಾಂತ್ರಿಕ ನಿಹಾಗಿ ಮುಖಿದ ಸುಕೃಗಳಿಗೆ ಸಹ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ತಗೋತಾರೆ. ಫಿಗರ್ ಮೈಲ್ಸ್ ಕ್ಲೌಡ್ ಕ್ಲೌಡ್ ಮೈನಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನೋಡಿದರೆ ಮೂವತ್ತೆದರ ಮೇತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೂಪ್ಲಿನ್‌ಪ್ರೀತಿ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದಳು.

‘ಈರಿ, ಅಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಕಾಗರೊಕತೆಯಿಂದ ಆತ್ ರೂಪ್ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕತ್ವದಿಷ್ಟುಕ್ಕಿಂತಿ ಅವರಿಗೆ ಅರುವತ್ತಾಗಿದ ಅಂತ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾರಿಗೆ ಅಗ್ನಿತ್ವಾಗಿದೆಯ್ಲು, ಇಂತ್ಯಾ ಉಳಿದಿದ್ದೇನು?’ ಎಂದ.

ಅವಳು ಕೊಪದಿಂದ ‘ನಿಮ್ಮದೆಲ್ಲಾ ಇಂಥಾ ವಿತಂಡವಾದವೆ, ಅರುವತ್ತುದರೂ ಹೇಗೆದ್ದಿರಿ? ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನ ಹೇಗೆ ಅಪ್ರಿಯೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತರೆ ಗೊತ್ತ?’ ಎಂದು ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ವಣಿಸಿದಳು.

ಅವನು ಉದಾಸೀನನಾಗಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ್ದ. ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ವಿರಸ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅವಳ ಅಧಿಕಾರದ ಸ್ವಭಾವ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸುವುದು ತನಗೆ ಅಸಹನೀಯವಾಗಿದೆ. ಆ ದಿನ ರಜವಿತ್ತು. ಹಣೆಯ ಚುರುಚುರುಗಾಯದ ಉರಿ. ಜೊತೆಗೆ ಗಾಯದ ಉರಿ. ಜೊತೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಬೇಗುದಿ.

ಎದ್ದು ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲಿಗೆ ಬಂದು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಉಟಪದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿದ. ಇತರ ಹೋರಗೆ ಬಂದ.

ಕಾರು ಡೈವರ್‌ಗಳು ಕಟ್ಟೆಮೇಲೆ ಕೂತು ಹರಟ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

‘ಸಲೀಮ್ ಕಾರು ತಗ್ಗೊ, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ಗೇಹು’ ಎಂದಾಗ ಸಲೀಮ್ ದಿಬಂದ.

ಕಾರು ಮೈಸೂರು ತಲುಪಿತು. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಈಗ ಕಾರು ಬಿಡಲು ನೀಡಿತ್ತು. ಆರಂಭದ ಎರಡು ವರ್ಷ ತಾನು ತಾಯಿಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಲಕ್ಷ ಸಹಾಯ ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಎಂಟು ವರ್ಷದಿಂದ ಏನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಳೇ.

‘ಪಾರದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಾಭ ಬಂದು ಈ ಎಂಟು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಹಡಿಯ ಮನೆ ಆಗಿದೆ.

‘ನೀಗಾದೆ ಅವನು ಯಾವುದೂ ಮುಂಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ಈ

‘ನಿನ್ನಗಂತು ಏನೂ ಕೊಡುವ

‘ತಾಸಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ’ ಎಂದ.

ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟು ಜೋರಾದರೆ

ಎಸ್, ಅವನ ಇಬ್ಬರು ಅಳಿಯಂದಿರು

‘ಎಂದಿದ್ದರಾಕೆ.

ತಣಿಸಿ ಆವಳನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ

ರಾಡಬೇಡ’ ಎಂದು ಮಗನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ

ಪ್ರೀತಿ... ಆವಳ ಪ್ರೀತಿಯ ದಾಹಕ್ಕು

ಎದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ

ಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮೊದಲಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿ

ಆಕ್ಷೇಪಿಸ್ತಾಳೆ’ ಎಂದು ಹಲವಾರು

ಫುಟನೆ ಹೇಳಿದ್ದು.

‘ಇರ್ಲಿಬಿಡು, ಈ ಬಂಗಾರದ ಬೋಂಬೆ ಇದ್ದೆಲ್ಲ... ಇದನ್ನ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಮರೆತುಬಿಡು’ ಎಂದರು.

‘ಸ್ವಲ್ಪ ನನಗೆ ಮನಃಶಾಂತಿ ಇರೋದು ಈ ಕಂದನಿಂದ...’ ಎಂದಿದ್ದು. ಆದರೆ ಈ ಬಾರಿ ಮಗ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಆಕೆಗೆ ಅಶ್ವಯಾವಾಯಿತು.

‘ಚಿನ್ನಿ ಎಲ್ಲಿ, ರಾಜು...?’ ಎಂದರು.

ಅವನು ನಿಟ್ಟಿಸಿರಿಟ್ಟು ‘ಚಿನ್ನಿನ ಬಾಂಬೆಯ ಒಂದು ಬೋಡ್‌ಎಂಗ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟುಮ್ಮೆ’ ಎಂದ.

ಆಕೆ ದಿಗ್ಭೂತರಾಗಿ ‘ಅಮ್ಮೆ ಪ್ರತ್ಯೇ ಮಗಳನ್ನ ಈಗಲೇ ಬೋಡ್‌ಎಂಗ್ ಶಾಲೆಗೆ ಬಿಡೊಂಥಾದ್ದೇನಾಗಿತ್ತೆಮ್ಮೆ...?’ ಎಂದರು.

‘ನಿನ್ನ ಸೋಸೆಗೆ ಯಾರು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು? ಗಂಟಲೋಳಿಗಿನ ಬಿಸಿತುವ್ಯ ವಾಗಿ ಕಾಡ್ತ ಇದ್ದ್ಲಿಳ್ಳ’ ಎಂದ.

‘ಸಾಬ್, ಆ ಮಗು ಬಾಂಬೆ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ನಾನೇ ಕಾರಣ. ನನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಿ’ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ಸಲೀಮ್ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತ.

‘ವನು ವಿಷಯ ಸಲೀಮ್?’ ವನಜಮ್ಮೆ ಅಷ್ಟುರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದರು. ಆಕೆ ಪ್ರತಿಸಲ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ರುಚಿಯಾದ ಅಡಿಗೆ ಕೈಯಾರೆ ಅವನಿಗೆ ಉಪಚರಿಸಿ ಬಡಿಸುವರು.

‘ಹೋಟಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಗಿನಿ ತಾಯಿ’ ಎಂದರೂ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

‘ಮಗನಿಗಾಗಿ, ಮೊಮ್ಮೆಗಳಿಗಾಗಿ ರುಚಿರುಚಿಯಾದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸ್ತಿರ್ತಿನಿ. ಅವರ ಜೊತೆ ಬಂದ ನೀನು ಮಗನ ಹಾಗೆ’ ಎಂದು ಉಪಚರಿಸಿ ಬಡಿಸುವರು. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಳುಕಾಳು ಎಂಬ ಭೇದವಿತ್ತು. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಯ್ಯನದ ಪ್ರತಿವಾತ್ಮಕಲ್ಪ ಸಿಕ್ಕತ್ತಿತ್ತು ಅವನಿಗೆ.

‘ಸಾಬ್, ಅಮ್ಮಾವರ ಒಂದು ಗುಟ್ಟು ಹೇಳ್ತು ಇದ್ದಿನಿ. ನನ್ನ ಮಾಫ್ ಮಾಡಿ. ಅಮ್ಮಾವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಅನುಮಾನ. ಪ್ರತಿಸಲ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಾಗಲೂ ತುಂಬಾ ಚೆಕ್ಕಿ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಯಾರೆ? ಅಂಗಡಿಗೆ ಸೇಲ್ನ್ ಗಲ್ಲೋ ಇದ್ದಾರಾ? ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಕೇಳೋರು. ಅಂಗಡಿಲೀ ಹೇಳ್ನ ಮಹ್ಕಳಿಲ್ಲಮ್ಮೆ, ಅಮ್ಮಾವರ ತಮ್ಮಂದಿರು, ಅವರ ಇಬ್ಬರು ಆಳಿಯಂದಿರು ಅಂತ ಹೇಳುದ್ದೆ. ಮಗು ಅಮ್ಮಾವರನ್ನ ತುಂಬಾ ಹೋಂಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಂಗಡಿನ್ನ ತುಂಬಾ ಹೋಂಡಿಕೊಂಡಿದೆ. “ಅಷ್ಟು, ದೊಡ್ಡೊಳಾದ ಮೇಲೆ ನಾನೇ ಬಂದು ಈ ಅಂಗಡಿ ನೋಡ್ವೋತ್ತಿನಿ ಅಂತಿರತ್ತೆ” ಅಂದೆ. ‘ಆ ದರಿದ್ರ, ಅಂಗಡಿ, ಆ ಅಷ್ಟೇ ವರಡರಂದ

ಈ ಮಗನ್ನ ದೂರಾ ಮಾಡ್ಯೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಗೆ ಸಿಗಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡಾ ಅಂದರೆ ಕೇಳಲ್ಲ. ಅವರಪ್ರಾಂತ ತಾನೇ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತೆ, ಇವರು ಮರತರೂ ಬಿಡಲ್ಲ, “ಪವ್ಯಾ... ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಅಜ್ಞೀನ್ನ ನೋಡಬೇಕು, ಅಜ್ಞ ಅಂಗಡಿಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗಾಜಿನ ಸೀಸೇಲಿ ಪೆಪ್ಪರ್ ಮೆಂಟ್, ಬಾಕ್ಟೀಷ್, ಜೆಮ್ಸ್ ಪ್ರಾಕೆಟ್, ಪೆಟ್ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳಿಭ್ಯಾರ್ತಳೆ. ಆ ಅಂಗಡಿ ಅಂದರೆ ನನಗಾಸೆ” ಅಂತ ಒಡಬಡಿಸಿರ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಏನೇನೋ ಅಂದಿದ್ದರು’ ಎಂದ. ತಾಯಿ ಮಗ ಇಬ್ಬರು ನಿಟ್ಟಿಸಿರಿಟ್ಟರು.

ಕಡೆಗೆ ವನಜಮ್ಮನೆ ಮಗನನ್ನ ಸಂತ್ಯೇಸಿ- ‘ಇರ್ಲಿ ಬಿಡು. ಅವಳು ಮಗುವಿನ ತಾಯಿ’ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕೊ ಹಾಗೆ ಮಗನ್ನ ಬೆಳೆಸಲಿ’ ಎಂದರು. ಮಗನ ಹಣೆಯ ಗಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಗಿತ್ತು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಉಟ್ಟ ಮಾಡಿ ತಾಯಿ ಮಗ ಮಲಗಿದಾಗ ‘ಅಮ್ಮಾ... ನಿನ್ನ ಅಂಗಡಿಲಿ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಶಾಲಿ ಇದೆಯಾ ?’ ಎಂದ. ವನಜಮ್ಮ ಅಜ್ಞರಿಯಿಂದ ‘ಯಾರಿಗವ್ಯಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಮಧುಮತಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ ಅವನು ‘ಅವರಮ್ಮನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನೇನು ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಾಧಿಸಿಕೊಡಲಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಹುಡುಗಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ಏಕೋ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆನಿಸಿತಮ್ಮ’ ಎಂದ.

ತನ್ನ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಅವಳು ಉಪಬರಿಸಿದ ರಿಇತಿ ತಿಳಿಸಿದ, ‘ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ ಕಂಡೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಸಲ ಚಿಂಟು ಹೊಡೆದಾಗ ಇವಳು ಎದುರಿಗೇ ಇದ್ದಳಿಮ್ಮ. ನಾನು ನೋವಿನಿಂದ ನರಳಿದಾಗಲು ಅವಳಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲ. “ಏನು ಬುಲೆಟ್ ಹಾರಿದೆಯಾ ? ಮಗು ಆಟದಲ್ಲಿ ಗೂತ್ತಿಲ್ಲೇ ಹೊಡೆದ. ಗೋವಿಂದ ಬ್ರಾಂಡೇಜ್ ಹಾಕ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಗುರಿಸಿ ಹೋದಳು. ನನ್ನ ನೋವು, ಸಂಕಟ, ಬೇಗುದಿ ಯಾವುದೂ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತಗೊಳಿಸಲ್ಲ’ ಎಂದ.

‘ಆ ಹುಡುಗಿ ಏನು ಓದಿದ್ದಳೇ ?’

‘ಆ ಹುಡುಗಿನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ನೀನು ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಮ್ಮ,’ ಎಂದ ರಾಜಸಿಂಹ.

‘ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಳು ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಕ್ಷಸಿ, ಸುಮ್ಮನಿರ್ತಾಳೇನವ್ಯಾ’ ಅವನು ಉದಾಸಿನದಿಂದ-

‘ಏನು ಮಾಡ್ತಾಳೆ? ಡೈಪ್ಲೋಸ್ ಕೊಡ್ತಾಳಾ? ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಡಲಿ, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಾನೇ ಅಂಗಡಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೀನಿ. ಮುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ ಹಾಗಿರತ್ತೆ.’

‘ಬೇಡಪ್ಪಾ’ ನಿನ್ನ ಮನಶ್ಯಾಂತಿ ಹಾಳಾಗೋದು ಬೇಡಾ. ನಾನು ಸಲೀಮ್‌ಗೆ ಹೇಳಿರ್ತಿನಿ. ವಿಷಯ ಅವಳವರೆಗೆ ಹೋಗೋದು ಬೇಡ’ ಎಂದರು ವನಜಮೈ. ಸಲೀಮ್ ತಾಯಿಗೆ ತೀರ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗನಂತೆ ಇದ್ದ. ಆ ಮನೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ತನ್ನ ಒಡತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಅಶಾಂತಿ ಇತ್ತು, ಅವನ ತಂದೆ ಇಷ್ಟತ್ವ ವರ್ಷ ದ್ಯುವರ್ಹ ಆಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ. ಒಂದು ಆಸ್ತಿದೆಂಟಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಮುರಿದಿತ್ತು. ಒಂದು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡಿ, ನಿರ್ಧಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆಗಿನ್ನು ಸಲೀಮ್ ಹದಿನಾರರ ಹುದುಗೆ. ಆ ನಾಲ್ಕುರು ವರ್ಷ ಆ ಕುಟುಂಬ ಒಹೆ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿತು, ಅನಂತರ ಆದೇ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟತ್ವ ವರ್ಷದ ಸಲೀಮನಿಗೆ ದ್ಯುವರ್ಹ ಹುದ್ದೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆಮೇಲೆ ಸಂಸಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿದರೂ, ಸಲೀಮನ ಮನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ ಕೊಳ್ಳಿದು ಹೊಯಿತು. ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಾಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದು, ದುಡಿಮೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನ ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅನ್ನದಾತರು ಎಂಬ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಆತ್ಮೀಯ ಭಾವನೆ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವನಜಮೈನ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಮಂಬಾ ಆಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಕೂತಿಭೇದ ಮರೆತು ಆ ನೈಃ ಕೈಯಾರೆ ಬಡಿಸಿ, ಉಪಚರಿಸುವಾಗ ತೀರಿಕೊಂಡ ತನ್ನ ತಾಯಿ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಗ ಹೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿದಿಸುವಾಗ ಕಾರಿನ ಬಳಿ ಬಂದ ವನಜಮೈ-ಅಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಸಲೀಮ್‌ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು.

‘ಅಮ್ಮಾವರಿಗೆ ಸಾಹೇಬರು ಅಂದೆ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಒಂದು ಆಸ್ತಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ. ಅವರು ತಂಗೀ ಸಮಾನ ಅಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಹುದುಗಿ ಕೂಡ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹಿಸಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಅಂತು, ಈ ವಿಷಯ... ಅವರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಲ್ಲ. ಸಾಹೇಬರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಗೂಡಿಕಾರಿಕೆಗೆ ಅಂತಲೇ ನನಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೊತ್ತಾರೆ. ತಾವು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಿಲೇ... ಸಾಹೇಬರಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದರೂ, ಸಾಹೇಬರು ತಮಗಾಗಿ ಚಡವಡಿಸ್ತಿರಬೇಕು. ಇದು ಅಮ್ಮಾವನ ಮನೀಷ’ ಎಂದ ಸಲೀಂ. ವನಜಮೈ ಚಿಂತೆಯಿಂದ-

‘ನನ್ನ ಮೇಲಂತು ಎಳ್ಳು ಕಾಳಿನಮ್ಮೆ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಗನ ರೂಪ, ಬುದ್ಧಿಮಂತಿಕೆಗೆ, ಅಂಥಾ ಶ್ರೀಮಂತ ಸುಂದರಿ, ತಾನಾಗಿ ಒಲಿದು ಮರುಖಾದಳಿಂತ ಸಂತೋಷಿಸಿ, ಅವನ ಬಾಳಾದರೂ ಸುಖವಾಗಿರಲೀಂತ ನಾನೇ ಅವರಿಂದ ದೂರಾದೆ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಬದುಕು ಹಾಲು ಜೇನಿನ ಹಾಗೆ... ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರಲೀಂತ ನನಗೆ ಮೂರು ಕಾಸು ಕಳಿಸಬೇಡಪ್ಪ, ಅಂದೆ. ಮೊದಲು ಎರಡು ವರುಷ ಬಂದ ಸಂಭಳ ನನಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಆ ಹೋಟ್ಯಾಧಿತಳಿಗೆ ಈ ಇಷ್ಟತ್ವದು ಸಾವಿರ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕಾ

ಅಂತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಅವನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಹೀರೋ ಚಪಲ! ಆ ಮಹಾಷಾಂಕಿಗೆ ಇವನು ಗುಲಾಮನ ಹಾಗೆ ಬಿಡ್ಡಿರಬೇಕೂಂತ ಚಪಲ. ಆದರೆ ಸ್ವಾಭಿಷಾಸಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದ ಅವನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸ್ತಾನೆ ಹೇಳು? ಎಂದಳು.

ಸಲೀಮ್ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ‘ಇದು ದೊಡ್ಡೋರ ಸಮಾಜಾರ. ನಾನು ಏನು ಮಾತಾಡಲಿ ಅಮ್ಮ. ಆದರೆ ಆ ಮನೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಹಣಾದ ಮದ ಜೂಸ್ಟಿ. ಆತ್ಮೀಯತೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ ಇದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಹಣಾ ಒಂದೇ ಅವರ ಪಾಲಿನ ದೇವರು. ತಾನು ಶ್ರೀಮಂತೆ, ಗಂಡ ತನ್ನ ಪಾದದಾಸನಾಗಿರಬೇಕು, ತನ್ನ ರೂಪಾ ಆರಾಧಿಸ್ತಾ, ಭಕ್ತನಂತೇ ಬಾಳಬೇಕನ್ನೇ ಆಮ್ಮಾವರಿಗೆ, ಸಾಹೇಬರಿಗೂ ಮನಸ್ಸು, ಹೃದಯ ಇದೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾವು ಆಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೂಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಂಪನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಾಹೇಬರೇ ಈಗ ಮಾಲೀಕರು. ಅಮ್ಮಾವರ ಸರೀಸರೀ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಮ್ಮಾವರು ಕಂಪನಿಯ ಯಾವ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗೂ ಅಯ್ಯಾವರನ್ನ ಕರೆಯಲ್ಲ. ಆ ಶೈನಿ ಮೇಡಂ ರಂಗನಾಥ ರಾವ್ ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಹಳೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡೋ ಆದ್ಯತೆ ಸಾಹೇಬರಿಗಿಲ್ಲ. ಬರಿ ಆಡಿಟರ್ ಅಷ್ಟೇ. ಮನೇಲೂ ಆ ಸೋದರತ್ತ ಅನ್ನೇ ಮುದುಕಮ್ಮುಂದೇ ಪಾರುಪತ್ತೆ. ಇಂಥಾ ಮನೇಲಿ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನತನ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಏನು ಕಾಣುತ್ತೇ?’

‘ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಒಂದು ಚೂರು ಕೆಮ್ಮು ನೆಗಡಿ ಆದರೆ ಗೋವಿಂದ ಡಾಕ್ಟರನ್ನ ಕರಿಸ್ತಾನೆ, ಗೋವಿಂದಾನೆ ಡೈಪಾಥಿ ಕುಡಿಸಬೇಕು’ ಎಂದ.

ವಸಂತಮ್ಮೆನಿಟ್ಟಿಸಿರಿಟ್ಟು- ‘ಈಗ ಆ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅವನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲವ್ವ. ಹಗ್ಗ ಕೊಟ್ಟಿ ಕ್ಯೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗಿದೆ, ಏನೋ ಈ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಳ ಕೆಲಸ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ, ಅವನ ನೋಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂಪ್ತ ಸಿಗೋದಾದರೇ, ನಾನು ನೀತಿ ನಿಯಮ... ಯಾವುದನ್ನ ನೋಡೋಳಲ್ಲ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಆ ಹುಡುಗಿ ವಿಷಯ ಗುಟ್ಟಾಗಿದು’ ಎಂದರು.

‘ಆಗಲಮ್ಮು...’ ಎಂದ ಸಲೀಮ್. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಂಚಯೇ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದ ಅವನು.

ರಾತ್ರಿಯೇ ಜಯಶ್ರೀಯ ಟ್ರಂಕಾಲ್ ಬಂತು.

‘ಏನು ವಿಶೇಷ ? ನಾನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ’ ಎಂದ.

‘ವಾರ ವಾರ ಮೈಸೂರು ಯಾತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಅಯ್ಯಾ ? ಏನು ವಿಶೇಷ?’ ಎಂದಳು.

‘ಬಂದುಕೇ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಗಿದೆ ಜಯಾ ? ಮನೆ ನನ್ನ ಘಾಲಿಗೆ ಸ್ವೀಕ್ಷಣೆ

ಹೋಮ್ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಆಗಲಿಕೆ ನಾನು ಸಹಿಸ್ತಿನಿ. ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದೇಶಿ. ಅದರೆ ಚಿನ್ನಿನ ಕರೆಷೂಂಡ್ಯೋಗಿ ಬಾಂಬೆಯ ಹಾಸ್ಪೆಲ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಯಾವ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ ? ಎಂದಾಗ, ಜಯಶ್ರೀ ಮೃದುವಾಗಿ-

‘ರಾಜ್ ! ತಪ್ಪ ತಿಳಿಬೇಡಿ, ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ನೀವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ. ಅದು ಮಹಾಪರಾಧ. ಅದು ಯಾವುದು ಗೊತ್ತು ?’ ರಾಜಸಿಂಹ ನೀರಸವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಾರದ್ದು ಕಂಡು ಮತ್ತೆ ತನೇ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು ಜಯಶ್ರೀ-

‘ಮಕ್ಕಳು ಇಬ್ಬರು ಇಧ್ವಾಗ ಒಂದು ಮಗನನ್ನ ತಂದೆ ಜಾಸ್ತಿ ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಗನನ್ನ ನೆಗ್ಗೆಕ್ಕಾ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಗು ಮನಸ್ಸಿತಿ ಏನಾಗತ್ತೇ ಗೊತ್ತೇನು ?’

‘ಅದರೆ ಆ ನಿನ್ನ ಮಗ ಪರಮ ಉದ್ದಟ, ಅಹಂಕಾರಿ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗಲು ಆ ಅಡ್ಡಿಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ... ಯಾವ ತರಹ ಮಾತಾತ್ಮನೆ ಗೊತ್ತ ? ಒಮ್ಮೆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಬಿಡಬೇಕೆನಿಸುತ್ತೇ.’

‘ನಲವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಗಳ ಬಂಗ್ಲ ಅದು. ಕೈಗೊಬ್ಬಿ ಆಳು, ಕಾಲಿಗೊಬ್ಬಿ ಆಳು, ನಿಮ್ಮ ಸಕಲ ಉಪಚಾರಕ್ಕೂ ನಾನು ಗೋವಿಂದನ್ನ ನೇಮಿಸಿದ್ದಿನಿ. ನಮ್ಮ ಅತ್ಯ ಸಂಪರ್ಕ ನಿಮಗೆ ಬರದ ಹಾಗೇ ನೀವು ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಬಂದು ಬಡಿಸಲು ವಿವಾಟು ಮಾಡಿದ್ದಿನಿ. ನಮ್ಮ ಅತ್ಯ ಧ್ವನಿ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೂ ಕೇರಳಿರಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನೀನು ಇರಲೇ ಬೇಡಾಂತ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಿನಿ.

‘ಇನ್ನು ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ, ನನ್ನ ಮಗ ಅನ್ನೊ ಶಬ್ದ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಡಿ. ಅವನನ್ನು... ನಾನು ನಿಮಗೇ ಹೆತ್ತಿರೋದು. ಅತ್ತೇ ಆ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ಆ ಚಿನ್ನಿನ ಮುದ್ದು ಮಾಡೋದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನ ನೆಗ್ಗೆಕ್ಕಾ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ. ಆ ಎಳೆ ಮನಸ್ಸು ಅಸೂಯೆಯಿಂಥ ಸಿಡಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಏನು ? ನನ್ನಂಥಾ ದೊಡ್ಡೋಳಿಗೇ ಒಂದೊಂದ್ದಲ ಕುರಿಯೋ ಹಾಗಾಗ್ನಿತ್ತು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಟ್ಟಲೆ ಬೆದ್ದಾರೂ ನಲ್ಲಿ ನಿಮಗಾಗಿ ಬಡಪಡಿಸಿ ಕಾಯ್ದೆ. ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಮಗಳ ಜೊತೆ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾಗಿ ಆದ್ದ ಮೈಮುರೆತು ಇರ್ದಿದ್ದಿರಿ’ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದಳು ಜಯಶ್ರೀ. ಅವನು ಸುಮ್ಮೆ ಇದ್ದ. ಮತ್ತೆ ಅವಳೇ ಮಾತಡಿ ‘ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಬಡಪಡಿಸ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಅದರೆ ನಾನು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿನಿಮ್ಮೆಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದಿನಿ. ನನಗಾಗಿ ಬಡಪಡಿಸೋ ಹಾಗಾಗ್ನಿಲ್ಲಾ ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

‘ಇದರಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವೇನು, ಜಯಾ? ಮೊದಲಿಂದ ಆಗಲಿಕೆ ನನಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ

ಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿ. ಆರು ತಿಂಗಳು ಉರಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಆರು ತಿಂಗಳು ಟೂರಲ್ಲಿರ್ತಿ. ಈಗಿಗೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಜಯವಾಗಿದೆ, ಜಯಾ' ಎಂದ. ಅವಳು ಕಿಲಕಿಲ ನಹ್ತು-

'ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಜಡವಾದಾಗಲೇ ನಾನು ಬೇಸತ್ತು ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾಗೋದು. ಮೂರು ತಿಂಗಳೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಹಂಬಲಿಸಿ, ಚೈತನ್ಯದಾಯಕವಾಗುತ್ತೆ. ಆಗ ಹನಿಮೂನ್ ಮಾಡಿಸ್ತೀಕ್ಕೆ ಬರ್ತೀನಿ' ಎಂದಳು.

'ಸಂತೋಷ.' ಎಂದು ಚುಟುಕಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ ರಾಜಸಿಂಹ.

'ಒಂದು ರಿಕ್ಷಸ್ಟ್ ರಾಜ್, ಮಗನ್ನ ನೀವು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಒಂಟಿತನ ನೀಗತ್ತೆ. ಆ ಆನಾಗರಿಕ ಅಳ್ಳಿಯ ಮೊಮ್ಮೆ ಗನಾಗಿ ಬೆಳಿಯೋದು ನನಗಿಷ್ಟುವಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಮಗ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಬಿಲಿಯಂಟ್ ಆಗಬೇಕು. ಇಮ್ಮು ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಡವಾ? ನಿಮ್ಮಪ್ಪಾ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿ ಮಾಗನ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅವನು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬರೋವರಿಗೆ ನಾನು ಪೋಡಕಳು, ಅಮ್ಮ ಚನ್ನೀನ ತುಂಬಾ ಹೊಂದ್ದೆಂದ್ದಿದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿ ಚನ್ನೀಗೆ ವಿಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದಾಳಂತೆ. ಇಮ್ಮು ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಗಳಾಗಿ ನನಗೇನು ಇಲ್ಲವಾ ಅಂದೆ, ಅಪ್ಪು ನಹ್ತು-

"ನನಗೆ.... ನಿನ್ನ ಗಂಡನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಹುದ್ದೆ, ಒಳ್ಳೆ ಸಂಬಳ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಅದೇ ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ" ಎಂದರು

ಅವನು ಸುಮ್ಮುನಿದ್ದೆ. ಅವಳದೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ಕುತಂತ್ರವನಿಸಿತು, ಅವರವೂ ಮೊಮ್ಮೆಗನ ಹೆಸರಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆಂದು ತನಗೇನು ದೊಡ್ಡ ನಿರಾಶಯಾಗಿಲ್ಲ, ತಾನೆಂದೂ ಈ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ ಅಶಿಸಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿ ಆಸಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿಲ್ಲ.

'ಅಪ್ಪು... ಆಸ್ತಿ ತಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮೆಗನ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಲ್ಲ ಮಾಡಿಸಿದರೂಂತ ನಿಮಗೆ ಕೋಪ ಬಂತಾ ?' ಅವಳ ಆ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲದ ಬದಲು ಕುಹಕವಿತ್ತು.

ಅವನು ಕೋಪದಿಂದ 'ನೋಡು ಜಯಾ... ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಮೇಲೆ ನನಗೆಂದೂ ಆಸ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರತಿಬೇ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಈ ಕ್ಷಣಿ ನಿಮ್ಮಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಈ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಈತ್ತು ಹಾಕಿದರೂ ನನಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಯಾವುದೇ ಖ್ಯಾತ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ನನಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆ ಹುದ್ದೆ ಗಿಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲೇ' ಎಂದ.

'ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಪ್ಪಾ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಲ. ಅಕ್ಷಯ್ ನಿವೇ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿಳ್ಳಿನೀತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಸುಳ್ಳಿಧಾಖಿಲೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕಂಪನಿಗೆ ಏವತ್ತು ಲಕ್ಷದವರೆಗೆ ವಂಚಿಸಿದ್ದಾರ್ಜೀತ ಕೇಸ್ ಹಾಕ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗೆ ಶ್ರಮಿನಲ್ಲ ಕೇಸ್ ಹೊತ್ತೊರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಂಪನಿ ಕೆಲಸ ಕನಸಿನ ಮಾತು ಗೊತ್ತು' ಎಂದಳು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ. ಉತ್ತರಿಸಿದ ಕೋಪ ತಡೆಹಿಡಿದು ಅವನು ಸುಮ್ಮುನಿದ್ದೆ.

‘ಜಯಶ್ರೀ ಸೀರೆ ಸರಗಿನ ಸ್ವಾಧಿ, ಜಯಶ್ರೀ ಟೆಕ್ನಾಟ್‌ಲ್ಸ್ ಪರಿಧಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾಷುವ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೂ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಹಿಸಲ್ಪ. ಮಗಳ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಚೂರು ಅನ್ಯಾಯವಾದರೂ ಸಿದಿದೇಳ್ತಾರೆ.

‘ಆ... ಏಕೆ ಮಾತಾತ್ಮಿಲ್ಲ ? ಎನಿ ಕಾಮೇಂಟ್ಸ್’

‘ಜಯಾ, ನನ್ನ ತಳ್ಳಿಗೂ ಮಿತಿ ಇದೆ. ಖಯಾಮ್ ನಾಟ್ ದ್ರಂಕಡ್. ಎಲ್ಲಾ ಕಹಿ ವಿರಸ, ನಿನ್ನ ವಾಗ್ಣಿ ಮರೆತು ಕುಡಿದು ನಿದಿಸೋಣಾ ಅನ್ನಿತ್ಯ, ಇನ್ನು ಮೂರು ದಿನದ ನಿದ್ರ ಕೆಡಿಸೋಷ್ಟು, ಕಹಿ ವಿರಸದ ವಾಗ್ಣಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿ. ಇನ್ನು ದರೂ ಷೋನ್ ಡಿಸ್‌ಕನ್‌ಕ್ಷ್ಯಾ ಮಾಡು’ ಎಂದ. ಜಯಶ್ರೀ ಆವನ ಮನದ ಬೇಗುದಿ ಗಮನಿಸದೆ ಅವಹಾಸ್ಯದ ನಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ, ‘ನೀವು ದ್ರಂಕಡ್ ಆದರೆ ನನ್ನದೇನು ಆಕ್ಸೇಪ್ಟೆನ್ ಇಲ್ಲ. ನಾನೂ ಈ ನಡುವೆ ಪಾಟ್ ಕೊಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಡ್ರಂಕ್ ಮಾಡಿಲ್ಲಿ’ ಎಂದಳ್ಳು.

‘ನಿನು ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡಿ. ಒಟ್ಟು ಕೋಟ್ಟಾರ್ಥಿತನ ಮಗಳು. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನಗೆ ಎಂಥಾ ಮನಸ್ಸಿತಿ ಅನ್ನಿತ್ಯ ನಿಮಗೇನು ಬಂದಿದೆ... ಅಂಥಾ ದುಸ್ಹಿತಿ ! ಅರಮನೆಯಂಥಾ ಮನೆ, ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಇಡಾಟ.. ಮೃಷಣ್ಣನ್ ಭೋಜನ, ಏರ್ ಕಂಡಿಷನ್‌ನ್ ಆಫೀಸ್ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮನೆ ಬೆಡ್‌ರೂಮಿನ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ್ಯ ಖಿಚ್ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಇಪ್ಪತ್ತೆಡು ಸಾವಿರ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಬೆಡ್‌ರೂಮ್ ಕಣ್ಣಂಡಲೂ ಕಾಣ್ಣರಲ್ಲಿ. ಅಪ್ಪರೆ ಅಂಥಾ ಹೆಂಡಿ, ಮುತ್ತಿನಂಥಾ ಮಕ್ಕಳು, ಏನು ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆ ನಿಮಗೆ ?’

‘ನಾನು ಮನುಷ್ಯನಾಗೋ ಬದಲು ಒಂದು ಮನುಷ್ಯಕಾರದ ಮನಸ್ಸು, ಅಭಿಮಾನ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಾಣ ಆಗಿದೆ ಇದೆಲ್ಲದರಿಂದ ಸುಖಿಸ್ತಿದ್ದೆ. ಡಾರಿ ಡಾರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಬಲವಾದ ಗಾಯ ಮಾಡಿ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕ್ತಿ. ಮನಸ್ಸು ಸುಟ್ಟು ಸುಟ್ಟು ಕರಕಾರಿ ಹೋಗಿದೆ’ ಎಂದ ವಿಷಾದದಿಂದ. ಷೋನ್ ಡಿಸ್‌ಕನ್‌ಕ್ಷ್ಯಾ ಆಯಿತು. ಈ ರಾತ್ರಿ ಅವಳು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿರಲಾರಳು. ಅವಳು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವ್ಯಾಮೋಹಿ ಆಗಿ ತನ್ನಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದರೂ ಎಮ್ಮೋ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವನಿಗೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಅವನಿಂದ ದೂರವಾಗಿಲೂ ಅಣ್ಣನ ಮನೆ, ತೈನಿ ಜೊತೆ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗಳು... ಕಂಪನಿಯ ಪಾಟ್, ಕೊಟ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನ ಜೊತೆ ಅವಳಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಿಜ ಮೇಡಂ ಹಾಗೂ ತೈನಿ ಅವನಿಗಾವ್ಯಾರು. ಈಗ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗಲು ತಂದೆಯ ಆಪಾಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಕಂಪನಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೈನಿಯ ಜೊತೆ ಸುತ್ತಾಟ ಎಂದವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಬ್ರಿರ

ಈ ಮನಸೋಡೆದ ವಿರಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ತನ್ನನ್ನು
ಆಚ್ಯೋಪಸ್ತೋ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೃದಯ
ಎಲ್ಲಾ ಅವಳ ಆ ಆಚ್ಯೋಪಸ್ತೋ ಹಿಡಿತದಿಂದ ನಲ್ಲಿಗುತ್ತಿದೆಯ ? ಆದ್ದು... ಕಾಮದ
ಹಿಡಿತವೋ... ಪ್ರೇಮದ ಹಿಡಿತವೋ... ಅವಳು ಬಯಸುವ ಆ ಉತ್ತಮ ಕಾಮ,
ಪ್ರೇಮ ಎರಡೂ ಈಗ ತನ್ನಿಂದ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು, ದೇಹ ಅವಳಿಗೆ
ಗುಲಾಮನಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವಳ ಅಹಂ ಅನ್ನ ಅವನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವಳು
ರೇಖ್ಯಗೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ. ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅವನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಕುಗ್ಗೆಹೋಗಿತ್ತು.
ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿ ನಿಜ. ಆದರೆ ಮಾಸಸ್ಪೂ ಮುರಿದು
ವಿರಸದಲ್ಲಿ ಹೃದಯ ಕೊಣಿದ್ದಾಗ ಬಿಲವಂತ ಮಾಫುಷಾನ, ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿಯೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದು.

‘ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸ ಸಂಭೂತ ಇದ್ದರೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸುಖ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಹೆಚ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚೆಗೆ ಬರೆ ಹಾಕಿರ್ತಿ. ಈ ವಿರಸದ ಮಧ್ಯ ನನಗೆ ಈ ದೇಹ ಸಂಬಂಧ
ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬೆಂಜಾರಂಬಾಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಲಗ್ಗಿನಿ’ ಎಂದೆ.

‘ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಾನು ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲ, ನಿವಾಗಿ ಗಂಡಸರಿಗೇನು
ಬಿಬ್ರಿ ಹೆಂಡತಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಹಳಿಬಳಾದಳು ಅಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸಿನ ಹಿಂದೆ
ಬಿಡ್ಡಿರಿ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಶೆಂಗಸರಿಗೆ ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಕಟ್ಟಿದೆ’ ಎಂದು ಏನೇನೋ
ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯುವಳು. ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಅವನಿಗೆ ‘ಇನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ
ಬೇಕಾದ್ದು ತನ್ನಿಂದ ಆ ರಾಧನೆ ತಾನೆ ? ಹುಟ್ಟು ಪ್ರೇಮರೆ ಅವಾಲಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು
ತೇಲಿಸಿಬಿಡೋಣಾ ; ಎಂದು ಮನ ಬಂದಂತೆ ಹೊಗೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಅವಳು
ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೋ ನೃತ್ಯ ದೇವತೆ ಭಕ್ತನಿಂದ ಆರಾಧನೆ ಸ್ವೀಕರಿಸು ವಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿ
ದ್ದಾಗಳು. ಆದರೆ ಈ ವನದಾದ ಸ್ವಂತಿಕ, ಸ್ವಂತ ಭಾವನೆ ಯಾವುದೂ ಇರುಬಾರದು,
ಅದವಳ ಅಭಿರೂಪ. ಎಲ್ಲಾವನ್ನೂ ನನೆದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಯಾ ಸವೆನಿಸಿತು. ಕಣ್ಣು
ಮುಚ್ಚಿ ಮೇ ಗಿಡ.

ಮಾರ್ತಿಯ ದಿನ ಅಭಿಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಾಗ ಎಂದಿನಂತೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಕೆಲಸ
ಮಾಡಲು ಗೆಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೇಕೆಂದಾಗ ಕೆಲಸ ಸಹ ಬಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಮಾಗಳು
ಹುತಂತ್ರ ಮಾಡಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಪಾದನೆ ಹೊಡಿಸಿದರೂ... ಹೊರಿಸಿದರೆ,
ತಾನು ಏಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಏಕ. ಬೆಕ್ಕಿನಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಇಲಿ ಎನಿಸಿತು. ಆದರೆ
ಜವಾಧ್ಯಾರಿಯ ಮತ್ತೆ ಲೆಕ್ಕಾಬಾರಗಳು, ಕ್ಕೆಳಗಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಿತರು.

‘ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಮನಗೆ ಒಂದೆ. ಕಾಫಿ ಕಂಡಿದು ಕುಚ್ಚಿಯ

ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಪೇಪರ್ ಓದುವಾಗ ಚಿಂಟು ಬಂದ.

‘ಪಪ್ಪು... ನಿನ್ನ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಕೂತ್ತೋತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಒರಿತಾಗಿ ತಂದೆ ತೊಡೆಯೇರಿದ.

‘ಕೆಳಗಿಳಿಯೋ ಧಡಿಯಾ’ ಎನ್ನು ವಹಾಗಾಯಿತು.

ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಕೊಂಡೆ ಕೋಣ ಬಂದು ತೊಡೆ ಏರಿ ಕುಳಿತನೇಕೆ? ಎನಿಸಿತು.

‘ಪಪ್ಪು, ನಿನಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ಡಿನಿ’ ಎಂದು ತಂದೆಯ ಕನ್ನಗೆ ಮುತ್ತು ಹೊಟ್ಟು.

‘ಪನಿವಶ್ತು ಪಪ್ಪನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ, ನಿನ್ನ ಕ್ಯಾಟರ್ ಪಿಲ್ಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದೆ’ ಎಂದ.

ಆ ಹೇಳಿಗೆ ಪ್ರೋನ್ ರಿಂಗಾಯಿತು. ‘ಓ ಮಿಶ್ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ, ಹಲೇ! ನಾನು ಮಿಶ್... ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪಪ್ಪನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತೇ ಮಾತಾಡಿದ್ದಿನಿ. ನಿಜವಾಗಲು ಮಿಶ್ ಪಪ್ಪನಿಗೆ ಬದು ಮುತ್ತು ಹೊಟ್ಟಿದ್ದಿನಿ’ ಎಂದವನು ಆ ಕಡೆ ಮಾತು ಕೇಳಿ.

‘ಪಪ್ಪು... ನೀನೇ ಹೇಳಿ ಪಪ್ಪು... ನಾನು ನಿನ್ನ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಕೂತಿಲ್ಲಾ?’ ಎಂದ.

‘ನಿಜವೇನಿ? ಚಿಂಟು ನಿಮ್ಮ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದಾನಾ?’ ಎಂದಳು ಜಯಶ್ರೀ.

‘ಹಾದು! ನಿನ್ನ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದಾನ’ ಎಂದ. ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೇಜಿ ಭಾರ ಹೊತ್ತು ಲಿಸಿರುಸಿರು ಬಿಡುವಂತಾಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡ. ಮತ್ತು ಚಿಟ್ಟು ಗೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಾಡುತ್ತಾ.

‘ಪಪ್ಪು ತೊಡೆಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದೇನೆ, ಮಿಶ್. ಪಪ್ಪನಿಗೆ ಮುತ್ತು ಹೊಟ್ಟು, ಮಿಶ್. ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ನನಗೆ ಕಾರು ತರಿ ತಾನೆ? ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ದಿನಾ ಪಪ್ಪನ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಕೂತು, ಪಪ್ಪನಿಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ಡಿನಿ. ಪಪ್ಪನಿಗೆ ಬಾಕ್ಕೆಚ್ಚಾ ತಿನ್ನಿಸ್ತಿನಿ, ಚಿನ್ನಿ ಹಾಗೆ ಪಪ್ಪನ ಕಿವೀಲಿ ಹಾಡು ಹೇಳ್ತಿನಿ’ ಎಂದವನೇ-

‘ತಗೊಳ್ಳಿ ಪಪ್ಪು... ಮಿಶ್ ಮಾತಾಡುತ್ತಾಳೆ’ ಎಂದ. ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ರಿಸೀವರ್ ಕಿವಿಗಿರಿಸಿಕೊಂಡ.

‘ಪಾಪಾ ಚಿಂಟಿನ್ನ ಬೆಂಬ್ಬಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಾನು ಬೇರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಇರಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ ವಾತ್ಯಲ್ಲ ಮುಡುಕಾಡೋ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮಲಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಒದಿತಾನೆ, ಆದರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹತ್ತೆ ಬಂದು ದಿಂಬು ಅಡ್ಡ ಇಟ್ಟೋಳ್ಳಿ. ಚಿಂಟಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಓದಿ ಹೋಗ್ಗೇಡಿ. ಮೂವುತ್ತಾರು ವರ್ಷದ ನಿಮಗೇ ತಾಯಿ ಮಂಜು ಇದ್ದರೆ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಮಾನು ಅದು ತಾಯಿ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಂಬಲಿಸಬಹುದು?’ ಎಂದು ಉಪದೇಶ

ಆರಂಭಿಸಿದಳು.

‘ಮಗನ ಮೇಲೆ ಅಮೃತೀತಿ ಇದ್ದವಳು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕೊಟಿರಿ? ಬೇಗ ಬಾ...’ ಎಂದ.

‘ಮಗನನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದು ನನ್ನೆಂಬ್ಬಳಿದೇ ಹೊಣೆ ಅಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮದೂ ಹೊಣೆ, ಅವನ ತುಂಟತನ ಕಡಿಮೆ ಆಗಬೇಕಾದೆ, ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು. ತಂದೆ ಪ್ರೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದೇ ಹಾಗಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪಂಚತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಉಡಾಳ ರಾಜಕುಮಾರರನ ಕಥೆ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಆ ವಿಮ್ಮಶೆಮ್ಮ ಅನ್ನೊಬ್ಬಾಹ್ಕುಣ ಪಳಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲವಾ? ನಿವ್ರಾಹಾಗೆ ಪಳಗಿಸಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಕಥೆ ಅಂದರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟು. ದಿನಾರ್ಥಿ, ಕಥೆ ಹೇಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಮಲಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅವನು ನಮ್ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಿರ ಮಲಗೊಂದು ಬೇಡ’ ಎಂದಳು.

‘ಸರಿ ಇನ್ನೇನು ಅಮ್ಮಾವರ ಆಷ್ಟು?’ ಎಂದ.

‘ನಾಳೆಯಿಂದ ಎಂಟು ದಿನ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ಳಾ ಮಾಡಲ್ಲ’ ಎಂದಳು.

‘ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ರಸ್ಸು ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು’ ಎಂದ. ಅವಳು ಕೋಷದಿಂದ ಪೈನ್ನೋ ಕುಸ್ತಿದಳು.

‘ತೊಡೆಯಿಂದ ಇಳಿಯೋ ಧಡಿಯಾ... ತೊಡೆ ನೋಯ್ಯಾ ಇದೆ’ ಎಂದ.

ಚಂಟು ಹಟದಿಂದ :

‘ಉಂಣ ನಾನು ಇಳಿಯಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕಿವಿಲಿ ಎರಡು ಹಾಡು ಹೇಳ್ತೇನಿ. ನಿನಗೆ ಬಾಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ತಿನ್ನಿಸ್ತೇನಿ. ದಿನಾ ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಮಷ್ಟಿ ನಂಗೆ ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಆಟದ ಕಾರು ತಂದು ಕೊಡ್ತಾಳೆ, ಅದನ್ನ ನಾನೇ ದ್ರುವ್ವ ಮಾಡ್ತೇನಿ’ ಎಂದ.

ಚಂಟು ಕೆಳಗಿಲಿದು, ‘ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ವಿಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಕಾಮಿಕ್ಸ್ ನೋಡ್ಲಿಕ್ ಹೋಗ್ರಿನಿ. ಮಷ್ಟಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರಿತೆ ತಾನೇ...?’ ಎಂದ.

‘ಬರಿತೆನಿ ಹೋಗು’ ಎಂದಾಗ ಜ್ಯೇಲಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಆದ ಬ್ಯಾಡಿಯಂತೆ ಆಹುದುಗೆ ಓಡಿದ.

ಅವನಿಗೂ ತಾನು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತನಗೂ ಅವನು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿ ಚಂಟು ಒಂದು ಅವನ ಪಕ್ಕ ಮಲಗಿ. ‘ಕಥೆ ಹೇಳಿ ಪಷ್ಟು...’ ಎಂದ.

ಅವನಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳುವಮ್ಮು ಪಕಾಗ್ರತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ‘ಇವತ್ತು ಕಥೆಯಿಲ್ಲ, ಮಲಗಿಕೊಂಡು ನಿದೆ ಮಾಡು. ಕ್ಯಾಸೆಟಲ್ಲಿ ಹಾಡು ಹಾಕ್ತೇನಿ. ಕೇಳು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡು’ ಎಂದ. ಚಂಟು ಹರಡಿದಿಂದ-

‘ಕಥೆ ಹೇಳಿದಿದೆ, ಬಾಕ್ಕೆಟ್ ಅಗೆದು, ನಿನ್ನ ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿನಿ.

ಮುವಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಟಂಟಾಗುತ್ತೆ. ನೀನು ಮುವಿ ತೋಳಿಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಒಂದು ತಂಬಿಗೆ ನೀರು ತಂದು ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ತಿನಿ. ಅಜ್ಞ ಕಥೆ ಹೇಳ್ಣಿ ಇದ್ದಾಗ ಅಜ್ಞಿಗೆ ಹೀಗೇ ಮಾಡಿದ್ದೆ' ಎಂದ.

'ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಅಜ್ಞ ತಲೆನೇವು ನನಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದುಕೊಂಡ. ಆ ಮುದುಗ ತುಂಬಾ ದುಷ್ಪ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಿದ. ಭೀಮ, ದುಯೋದನರ ಜಗತ್ತರ ಪ್ರಸಂಗ. ಕೆಲವು ಹೇಳಿದಾಗ ಶಿಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ, ಕೇಕೆ ಹಾಕಿದ.

'ನೀನು ಭೀಮ ಆಗ್ರೀಯೋ? ದುಯೋಧನ ಆಗ್ರೀಯೋ?' ಸದ್ಗುಣ, ನೀತಿ ಚೋಧ ಕಲಿಸಲೆತ್ತಿದ. ಚಿಂಟು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಹೇಳಿತು, 'ನಾನು ಭೀಮ ಆಗ್ರೀನಿ. ನೀನು ದುಯೋಧನ ಆಗು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಘೃಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನ ಸೇರಿಸಿ, ಒಜ್ಞ ಒಜ್ಞ ಮಾಡಿನಿ' ಎಂದ. ಅವನಿಗೆ ಘೃಟಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದ್ಯ ಆಸೆ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪತ್ತಿತ್ತು. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವನನ್ನು ತಡೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕಾದರೂ ಈ ಕುಸ್ತಿ ಕಾಳಗದ ಕಥೆ ಹೇಳಿದನೋ ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಬ್ಯಾಡುಕೊಂಡ.

ಕಡೆಗೆ ಮಗನ ಹರ ತಡೆಯಲಾರದೇ 'ನೀನು ಭೀಮ, ಈ ದಿಂಟು ದುಯೋಧನ... ಘೃಟಿಂಗ್ ಮಾಡು., ಯಾರು ಗೆದ್ದರು ಅಂತ ನಾನು ಅನೋನ್ನ ಮಾಡಿನಿ' ಎಂದ. ಆ ದಿಂಬನ್ನು ಅಂಗ್ರೇಷಿಂದ ಹೊಡೆದ. ತಿರುಟಿದ, ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಕುಣಿದಾಡಿದ. 'ನಾನೇ ಗೆದ್ದ ಅಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಾ...'

'ನಾಳ ಕಾನ್ಯಾಂಟೋಗೆ ಹೋದಾಗ ಆ ಭಾಸ್ಕರ್ ಗೆ ಗುದ್ದಿ ಗುದ್ದಿ ಹೊಡೆದು ಘೃಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿನಿ' ಎಂದ.

'ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದರೆ ಮಮ್ಮಿ ಕಾರು ತಂದುಕೊಡಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಮಿಸ್ ಮಮ್ಮಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೀತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಮುದುಗ ತುಂಟು ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂದ' ಎಂದ.

'ಆ ಮಿಸ್‌ಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲ್ಲು ತಗೊಂಡು ಹೋಡಿತ್ತೇನಿ' ಎಂದ. ಈ ಮುದುಗನಿಗೆ ಏಕಾದರೂ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿದನೋ ಎಂದುಕೊಂಡ. 'ವಷ್ಟಾ, ನೀನೆ ಒಂದು ಕಾರು ನನಗೆ ಕೊಡಿಸು' ಎಂದ. 'ಅಂಥಾ ಕಾರು ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕತ್ತಲ್ಲ' ಎಂದು ರಾಜಸಿಂಹ ನುಡಿದ.

'ಮತ್ತೆ ನೀನು ಏಕೆ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಲ್ಲ? ಏರೋಫ್ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕು ತುಂಬಾ ದುಡ್ಡ ಬೇಕಂತೆ. ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ಇಲ್ಲವೆಂತೆ, ಹೌದಾ?' ಎಂದ.

'ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು? ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ಇಲ್ಲ 'ಅಂತ ?'

'ಅಜ್ಞ ಹೇಳಿದಳು, ಮಮ್ಮಿ ಕಂಪನಿಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯಂತೆ. ಮಮ್ಮಿ ನೇ

ನಂಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡ್ಡಾಳಂತೆ. ಆ ಸಂಬಳ ಎಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರಲ್ಲಿರೋ ಅಜ್ಞಿಗೆ ಕೊಡ್ಡಿಯಂತೆ. ಅಜ್ಞಿ ತುಂಬಾ ಬಟವಳಂತೆ ಎಂದ.

‘ಬಾಯ್ಯಿ ಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮಲಗೊ ಬದ್ದಾಷ್ಟೊ’ ಎಂದು ರೇಗುವ ಮನಸ್ಸುಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಹುಡುಗ ರೇಗಾಟಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ಲಾಟ್‌ಹರ್ಟ್‌ಮಾರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಿದೆ ಬಂದವನಂತೆ ನಟಿಸಿದ.

‘ಪಟ್ಟಾ... ಪಟ್ಟಾ... ಇವತ್ತು ಸಂಜೆ ಹದು ಗಂಟೆಗೆ ಮಮ್ಮಿ ನನಗೆ ಪೋನ್ನಾ ಮಾಡ್ಡಾಳಿ. ನಿನ್ನ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಕೊತುಕೊಂಡೇ ಪೋನ್ನಾ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡ್ಡಿನಿ. ಪ್ರತಿದಿನ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮಲಕ್ಕೊಡ್ಡಿದ್ದಿದ್ದಿನಿ. ನನಗೆ ಬಾಕ್ಕೆಟ್‌ ತಿನ್ನಿಸ್ತಿದ್ದಿನಿ, ರಾತ್ರಿ, ನಿನ್ನ ನನಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದಿ ಅಂತ ಹೇಳಿನಿ. ಒಳ್ಳೇ ಹುಡುಗಾ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ನಿನ್ನ ಹೇಳು. ಮಮ್ಮಿ ನಂಗೆ ಕಾರು ತಂದುಕೊಡ್ಡಾಳಿ’ ಎಂದ ಚಿಂಟು.

ಆ ದಿನ ಭಾನುವಾರ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋರಿಸುವ ಸಿದ್ದಾತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಸಿಂಹ.

‘ಏನು ಒಳ್ಳೇ ಹುಡುಗ. ಒಯು ದಿನ ಕಥೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲಾಂತ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ನೀರು ಚೆಲ್ಲಿದೆ. ಒಂದು ಟ್ರೌಬ್‌ಲ್ಯಾಫ್‌ಗೆ ಗೋಲಿ ಎಸೆದೆ, ನನ್ನ ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ಸೇಬಿನ ಹಣ್ಣನ ರಸ ಉಗಿದಿದ್ದು’ ಎಂದ.

‘ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ನನಗೆ ಕಾಗೆ ಕಥೆ, ಗುಬ್ಬಿ ಕಥೆಗಳನ್ನ ಏಕೆ ಹೇಳಿ? ನನಗೆ ಘೇಟಿಂಗ್ ಕಥೆಗಳು ಬೇಕು. ಸ್ವಾರ್ ಟೇವಿಲಿ ಬರೋ ರೆಸ್ಟ್ರಾಂ ಅಂಡರ್ ಟೇಕರ್, ಮಾಚೊಮ್ಮಾನ್ ಅಂಥಾ ಕತೆಗಳು ಹೇಳು ಎಂದರೇ... ಯಾವು ಯಾವುದೋ ಕಾಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ಕಥೆ ಹೇಳಿ. ಇವತ್ತು ಅಂಥಾ ಕಥೆ ಹೇಳಿದರೆ ಬ್ಯಾಟ್ ತಗೊಂದು ಹೊಡಿತ್ತೀನಿ’ ಎಂದ ಮುಗ. ರಾಜಸಿಂಹ ಲಾಂತಸುತ್ತ,

‘ಬ್ಯಾಟ್ ತಗೊಂದು ಹೊಡಿ, ಕ್ಯಾಟ್‌ರ್‌ಪಿಲ್‌ರ್ ತಗೊಂದು ಹೊಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಮ್ಮಿಗೆ ಅದೇ ಪೋನ್ನಾ ಮಾಡ್ಡಿನಿ’ ಎಂದ. ಹುಡುಗ ಭಯದಿಂದ-

‘ನಿನ್ನ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರೆ ಮಮ್ಮಿ ನಂಗೆ ಕಾರು ತಂದೊಡ್ಡಲ್ಲ’ ಎಂದ. ರಾಜಸಿಂಹ ಕೃಷ್ಣ ಬಾಟಕೊಂದು ಪ್ಲಾಸ್‌ಟಿಕ್ ಧರಿಸಿ ಸಣ್ಣ ಸೂಟ್‌ಕ್ಷೇಸ್ ಹಿಡಿದು ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಬ್ಯಾಟ್ ಹಿಡಿದು ಅಡ್ಡ ಬಂದ ಚಿಂಟು-

‘ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿಕೂಡದ್ದು. ಸಂಜೆ ನಿನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊತುಕೊಂಡು ಪೋನ್ನಾ ಮಾಡ್ಡಿನಿ. ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೇ ಹುಡುಗ ಅಂತ ನಿನ್ನ ಪೋನ್ನಾ ಮಾಡಬೇಕು’ ಎಂದ.

‘ದಾರಿಬಿಡು ಬಡ್‌ಫೋ’ ಎಂದ. ಐದು ದಿನದಿಂದ ಮಗನ ಕಾಟ ಅನುಭವಿಸಿ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಆತಿ ಪ್ರೀತಿನಾದ ಈ ಮಗನನ್ನು ತನಗೆ ಗಂಟುಹಾಕಿ, ತಾನು ಎಲ್ಲೋ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ; ಎನಿಸಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪವೂ ಬಂತು. ‘ನನ್ನ ಬಡ್‌ಫೋ ಅಂತಿಯಾ’ ಎಂದು ತಂದೆಗೆ ಬ್ಯಾಟಿನಿಂದ ಕಾಲಿಗೆ ಹೊಡೆದ.

ಹುದುಗ ಚಿಕ್ಕವನಾದರೆ ಏಟು ಚಿಕ್ಕದೇ...? ಕಾಲು ಚುರುಗುಬ್ಬಿದಾಗ ಕೋಪ ಉಕ್ಕಿಬಂತು. ಅದೇ ಬ್ಯಾಟ್‌ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಮುಖಿ ಮೂತಿ ನೋಡದೆ ದನಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುವ ಹಾಗೆ ಬಡಿದ. ನಂತರ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಣಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗನಿಗೆ ಮುದ್ದು ಮಾಡದೇ ಕೊಂಚ ದಿಗ್ಭೂತಿಯಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಆಳುಕಾಳುಗಳಿಗೆ-

‘ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಮುದ್ದು ವಾಡಿ ಸಂತೃಸಬೇಡಿ. ಇವತ್ತು ಉಟ ಹಾಕಬೇಡಾಂತ ಅವರಜ್ಞಿಗೆ ಹೇಳು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಸಲೀಮ್‌ ಓಡಿ ಬಂದು ಶ್ವಾಸಿಲಾಕ್ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ.

‘ಕುಮಾರಪೇಚೆ ಬಡಾವಣೆಯ ಗಣಪತಿ ಗುಡಿ..’ ಎಂದ. ಒಂದರು ಬಾರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿದ್ದ ಸಲೀಮ್, ನೇರವಾಗಿ ಕರೆದೊಯ್ದು.

ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದು ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಬಂದು ದೇವರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕೊಂಚ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಠತೆಯೇ ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಎಂದಳು ಮಧುಮತಿ.

ಶುಭ್ರವಾದ ಮಂಜಿನಲ್ಲಿ ತೊಳೆದ ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ನಳಿಸಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸ್ಸು ಮುದಗೊಂಡಿತು. ಶುಭ್ರ, ಬಿಳುಪಿನ ಮಲ್ಲಿನ ಸೀರೆ, ಕುಪ್ಪಸ್, ಉದ್ದುಕ್ಕೆ ಹೆಣೆದ ಜಡ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮುತ್ತಿದ್ದ ರಿಂಗ್‌, ಒಂದು ಕೈಗೆ ವಾಟ್‌, ಒಂದು ಕೈಗೆ ಬಿಳಿಯ ದಪ್ಪ, ಷ್ವಾಸ್‌ಸ್ಕೋ ಬಳೆ, ಬರಿಗೊರಳು, ಆದರೂ ಎಂತಾ ಚೆಲುವು ! ಆ ತುಂಬುಗನ್ನೆಗಳು, ಪ್ರಟ್ಟಿ ಬಾಯಿ, ಕೆಂದುಟಿ, ಶಾಂತ ಕೊಳಗಂತಿರುವ ಆ ಕಪ್ಪು ಕಂಗಳು, ದಂತದಲ್ಲಿ ಮಾಟವಾಗಿ ಕಡೆದ ಸುಂದರ ಪ್ರತಿಮೆ.

‘ಅಂತೂ ಬಂದಿದ್ದೀರೂ ?’ ಎಂದ ನಗುತ್ತೆ.

‘ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನಂಬಿ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ’ ಎಂದಳು.

ಕಾರಿನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದ, ‘ನನ್ನ ಜೊತೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬನ್ನಿ. ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿ ನಡಿಸಿರೋ ಒಂದು ಡಿಪಾಟ್‌ಮೆಂಟಲ್ ಸ್ಕೋರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್‌ ಹುದ್ದೆ ಸಿಗೆಬಹುದು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದೀನಿ’ ಎಂದ.

ಕಾರಲ್ಲಿ ಕೂಡಲು ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಮಾನಿಸಿದಳು, ‘ನಾನು ಬಸ್ತುಲ್ಲಿ

ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬರ್ತೀನಿ. ನೀನು ಆ ದಿವಾಕ್ರಾಮೆಂಟಲ್ ಸ್ಕ್ಯಾರಿನ ವಿಳಾಸ ಕೊಡಿ, ಬಂದು ಭೇಟಿ ಮಾಡ್ರಿನ್‌ನಿ' ಎಂದಳು ಮಧುಮತಿ. ಅವನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ 'ನನ್ನನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಅಪನಂಬಿಕೆ ಮನುಷ್ಯ ಅನಿಸ್ತಿದಯ ನಿಮಗೆ? ಒಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನ ನಂಬಿಸಿ, ಎಲ್ಲೋ ಕಿಡ್ಲಾವ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋ ಅಯೋಗ್ಯ ಅಲ್ಲ ನಾನು. ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನೀವು ತೊಳಳಾಡ್ತ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು, ರಿಕ್ಷ ಮೂಲಕ ವಿಳಾಸ ಹಿಡಿದು ಪರದಾಡ್ತ ಬರ್ಮೋಕ್ಕಿಂತ ಹನ್ನೆರಡರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಉರು ಮುಟ್ಟಿ ಮನೆ ಮುಂದಿರ್ತಿಂದಿ' ಎಂದ.

ಅವಳು ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ 'ಸರಿ ನಾನು ಬರ್ತೀನಿ' ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನುಡಿದು ಹಿಂದಿನ ಸೀಟ್ ಬಳಿ ನಡೆದಳು. ಅವನೇ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. ಅವಳು ಕೂತಮೇಲೆ ತಾನು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ, ಮುಂದಿನ ಸೀಟ್ ಬಳಿ ನಡೆದ.

ಸಲೀಮ್ ಓಡಿಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ. ಅವನು ಕೂತ ಮೇಲೆ ತಾನು ಈ ಬಾಗಿಲೀಂದ ಕೂತು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದ. ಕಾರು ಹೊರಟಿತು.

ನಾನು ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದವಳು, ತಾನು ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನ ನಂಬಿ, ಹೀಗೆ ಅವನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಉರಿಂದೂರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯೇ? ಮೈಸೂರಿನ ದಾರಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿವ ಚಾಳಾಕ್ಕತೆಯೂ ತನಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಮದ್ಯಾಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೋ? ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ?

ಮಾನ ಹೋದಮೇಲೆ ಬದುಕಿರುವುದ್ದಾರೆ? ಆತ್ತೆಹತ್ತೆ ಒಂದೇ ದಾರಿ. ಹೂತಮ್ಮೆ ಕುಟುಂಬದ ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬಾಳು ಮೂರಾಬಟ್ಟೆಯಾಯಿತು— ಎಂದು ತಾಯಿ ಎದೆಯೋಡೆ ತಕ್ಕುಗಾ ಸಾಯುತ್ತಾಳೆ.

ಮಾಧವನಿಗೆ ರೂಪವಿಲ್ಲ, ಮಾಲಿನಿ ತನ್ನಂತೆ ರೂಪವತ್ತಿ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯೆ ಹತ್ತೆಲ್ಲ. ಎಸ್ಸೆಲ್ಲಿ ಫೇಲಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಳು. ಬಿ.ಎಸ್ಸ್. ಫ್ರೆನ್ಡ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಬಂದು, ಟ್ಯೂರ್‌ರ್ಯೂಟಿಂಗ್ ಛಾಟ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಸಾದ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತಾಯಿ ಒಹಕ್ಕ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.

'ಮಧು... ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಈ ಕುಟುಂಬ ಒಂದು ಗತಿ ಕಾಣ್ಣೇಕಮ್ಮೆ' ಎಂದು ಆಗಾಗ ಹಂಬಲಿಸುವ ತಾಯಿಯ ಚಿತ್ರ, ಕಣ್ಣದುರು ಬಂತು.

ಸಂಸಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀರ ವಿಷಮವಾಗಿದೆ. ತಾನು ಚೇರೇನು ದಾರಿ ಕಾಣದ ಈ ಅಪರಿಚಿತನಾದ ಶ್ರೀಮಂತ ವೃಕ್ಷಯನ್ನ ನಂಬಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈತ ಧೂತನೋ, ಸಜ್ಜನನೋ? ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಬದುಕಲ್ಲಿ ವನೇನು ಬಿತ್ತ, ವಿಚಿತ್ರ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯಲಿವೆಯೋ? ಈ ಬಗೆಯ ಆಲೋಚನಾ ಸಾಗರಲಿ ಮುಳುಗಿ

ಹೋಗಿದ್ದಳವಳು. ಸಮಯ ಸರಿದು ಗಂಟೆಗಳುರುಲಿದ್ದು ಸಹ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾರು ಬಂದು ಬಂಗ್ಲೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತ್ತು. ದ್ವಿಪ್ರೋ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು 'ಮೇಡಂ ಇಳಿರಿ' ಎಂದಾಗ ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ಇಳಿದಳು.

'ರಾಜು ಬಂದ್ಯಾಪ್ಪಾ, ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ್ಯಾ? ಭಾಮ್ಮಾ ಒಳ್ಳೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಇದ್ದಾಗಿದ್ದಿ' ಎಂದು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ ವ್ಯಧೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಹಸಿರು ಬಣ್ಣಾದ ಸೆಣ್ಣು ಜರಿ ಅಂಚಿನ ಸ್ವನ್ ಸಿಲ್ಕು ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು, ಹಸಿರು ಬಣ್ಣಾದ ಸೆಣ್ಣು ಜರಿ ಉಟ್ಟು, ಹಸಿರು ಚುಪ್ಪಿನ ತೊಟ್ಟು ಆ ವ್ಯಧೆಯ ಕೆರಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅವಲಕ್ಕಿ ಸರ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ವಜ್ರದ ವಾಲೆ, ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಆರಾರು ಚಿನ್ನದ ಬಳೆಗಳಿದ್ದವು.

'ಇವರೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ವನಜಮ್ಮಾ...' ಎಂದು ಅವನು ಪರಿಚಯಿಸಿದಾಗ ಯಾಂತಿಕವಾಗಿ ಕ್ಯಾ ಮುಗಿದಳು.

'ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ, ಬಿ.ಎಸ್ಸ್., ಹಿಡಿ, ಟ್ರೇಪ್‌ರ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಫಾಕ್ಟ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಯೂಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಸರು...' ಎಂದು ತಡವರಿಸಿದ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದೆ ಭೇಟಿಯಾದ ಅವಳ ಹೆಸರು ಅವನಿಗೆ ಮರೆತುಹೋಗಿತ್ತು. ಆಭಿಸಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂತರ ರೂ.ಗಳ ಆ ಅಡಿಚ್‌ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಂಟುವಿನಂಥಾ ಪುಂಡನೊಡನೆ ಏಗಿ ಉದ್ದೇಗೆಂಡ, ಉದ್ದಿಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಸುಂದರ ಮುಖ ಅವನ ನೆನಷಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೂ, ಅವಳ ಹೆಸರು ಮರೆತುಹೋಗಿತ್ತು.

'ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಥುಮತಿ' ಎಂದಳವಳು.

'ಭಾಮ್ಮಾ... ನೀನು ಬಂದರ್ದು ನನಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಯ್ತು' ಎಂದು ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು.

'ಪದ್ಮಾ, ಕಾಫಿ ತಗೊಂಬಾ' ಎಂದು ಕಾಗಿ, ಬಂದ ನಾದಿನಿಗೆ 'ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ನೀನು ಹಷ್ಟೆಳ ಕರಿದುಬಿಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿ 'ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು, ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಆಮೇಲೆ ಉಟ ಮಾಡುವಿರಂತೆ' ಎಂದು ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಾಗ ರಾಜಸಿಂಹ, 'ಅತ್ತು ಯಾವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರಮ್ಮಾ?' ಎಂದ. 'ಶ್ರೀನಿವಾಸ, ಪದ್ಮಾ ಈಗ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರಷ್ಟು. ಮಹಡಿ ಮೇಲಿನ ಮನೆ ಬೇಕೂಂತ ಇಬ್ಬರು ಅಳಿಯಂದಿರು ಬಂದಾಗಿ ಗಲ್ಲಾಚೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಮುದುಕಿ. ಏನು ಆಟ ಆಡಿದರೂ ನಡೆಯುತ್ತೇಂತೆ ಭಾವಿಸಿದ್ದ ರೇನೋ? ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಬಾಡಿಗೆಗಿರೋ ಕುಟುಂಬದವರಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮಗ ಇದ್ದಾರೆ. ಆತನ ತಂದೆ ಲಾಯರ್. ಮಗನೂ ಅಡ್ಡಕೇಟ್. ಅವರಿಗೆ ವಿಷಯ

ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವರು ಇವರಿಬ್ಬಿರನ್ನ ಕರೆಸಿ, ಉಗಿದು ಉಪ್ಪು ಹಾಕೆ, ಕಾನೂನಿನ ಚೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ, ಇನ್‌ಕಂಟ್‌ಕ್ವಾಕ್‌
ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದು.

‘ಅವರು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಸ್ತುತ, ರಸೀತಿಗಳನ್ನ ತರಿಸಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಏರುಪೋಡಿತ್ತು. ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂ. ಗಳವರಗೆ ನುಂಗಿ ಹಾಕಿದ್ದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂತು. ಲಾಯರ್ ಕೇಸ್ ಹಾಕೋಣಾ ಅಂದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಮುದುಕಿ, ಕೋಟಿಗೆಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಲಿ ?

‘ಮಣಾ ಇತ್ತು. ತಿಂದಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರಣಃ ಈ ಕಡೆ ಮುಖ ಹಾಕಬೇಡಿ. ಅನ್ನ ಹಾಕಿದ ಮನಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕಿದ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಹಿಡಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ತಮ್ಮನ ಅಳಿಯಂದಿರು ಅಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಹೊರಟು ಹೋಗಿ. ಅಂಗಡಿ ಮಣಾ ನಿಮಗೆ ತೀರಿಹೋಯ್ತು ಅಂದೆ. ಅವರಿಬ್ಬರು ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ವಿಚೆಸ್ಟ್ ಹಿಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಶಾಂತಿನಗರದಲ್ಲಿಂದು ಅಂಗಡಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮೂರನೇ ಮಗಳು, ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಹುಡುಗನನ್ನೇ ವಿವಾಹ ಆಗ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆ ಮದುವೆ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿದೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮೂರನೆ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಆದಮೇಲೆ ಆ ಮನಗೆ ಹೊರಟ್ಟೊಗ್ನಾನನೆ. ಆ ಮದುವೆಗೆ ನಾನೊಂದು ಇವ್ವತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಇಲ್ಲಿರೂರೆ’ ಎಂದು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು ವನಜಮ್ಮೆ.

ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆಯೂ ತಾಯಿ ಮಗನಿಂದೇ ಮಾತು. ಕ್ಯೇ ಕಾಲು ತೊಳಿದು ಬಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಗೆ ತಾವು ಕೊತು ಉಟ ಮಾಡಿದರು.

ಮಧುಮತಿಗೆ ತಾನು ನೆಂಟರ ಮನಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೋ? ಕೆಲಸ ಕೇಳಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೋ? ಅಥ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಉಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮಗ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡ ಕೆಲವು ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಪಸ್ತರ ನುಡಿಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಅವಳಿಗನಿಸಿತು. ಶ್ರೀಮಂತ, ಘ್ರಾಕ್ಷರಿ ಹಾಗೂ ಚೆಕ್ಕಾಟ್ಯೇಲ್ ಮಾಲಿಕ. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕಾರು, ಭವ್ಯವಾದ ಬಂಗಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಇರುವ ಇಂಥವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರಿತಿ ಅಶಾಂತಿ, ಮನಃ ಕದದುವ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯೆ? ಬಡವರಾದ ತಮಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿನ ಚಿಂತೆ ಬಡತನದ ಕಿರುಕುಳಗಳಾದರೆ... ಇವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ್ದು ಇಂಥಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ ಪನಿಸಿತು. ತಾಯಿ ಮಗನಿಗೆ ‘ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಾರ ವಾರ ಮುಂಬ್ಯೆಗೆ ಟ್ರೂಕ್‌ಕಾಲ್ ಮಾಡೋ ಸೌಲಭ್ಯನಾದರೂ ಇದೆಯೇನಷ್ಟು...?’ ಎಂದರು.

‘ಸೌಲಭ್ಯ ಎನ್ನೋ ಇದೆಯಮ್ಮೆ. ಆದರೆ ಮಗು ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳೇವರೆಗೂ ಇಲ್ಲಿಂದ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತ ಗೊಳಿಸಬೇಡಿ. ಮೊದಲೇ ಪಪ್ಪು... ಪಪ್ಪು ಅಂತ ಎರಡು ರಾತ್ರಿ ಅತ್ತಳಂತೆ. ಈಗಿಗ ಹೊಂದೊ೦ಡಿದ್ದಾಳೆ. ವಾರ ವಾರ ಪಾಲಕರು ಹೋಗಿ, ಎರಡು ಗಂಟೆ ಇದ್ದು ಬರಬಹುದು. ಅಮ್ಮೆ ಪ್ರತಿವಾರ ಹೋಗಿ ಬರ್ತಾಳೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಫೋನ್ ಸಂಬಿರ್, ವಿಳಾಸ ಕೊಡ್ಡಿನಿ ಅಂದಿದಾಳೆ ಜಯಶ್ರೀ’ ಎಂದ.

‘ಎನ್ನೋ ಆ ಮಗನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡೆ ನನಗೆ ಚಡವಡಿಸೋ ಹಾಗಾಗ್ತೆಪ್ಪಾ ವಾದರೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡನೋ?’ ಎಂದರು. ಅವನು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು-

‘ಅಭೀಸಿಂದ ಬಂದರೆ ಹುಡುಕಾಡೋ ಹಾಗಾಗ್ತೆಪ್ಪು. ಡೈನಿಂಗ್ ಚೇಬಲ್‌ ಮುಂದೆ ಕೂತರೂ, ಪಕ್ಕದ ಪ್ಪಟ್ಟು ಕುಚ್ಚ ನೋಡಿದರೆ ಉಟ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಲಿಯಲ್ಲ. ಯಾವ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಈ ಬಂಟಿತನದ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಂತ ಒಮ್ಮೊ೦ಡ್ಡು ನನಗೆ ನನೇ ಯೋಚಿಸಿ ಖಿನ್ನನಾಗ್ತೇನೇ...’

‘ನನಗೂ ಒಂಟಿತನದೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆಯಪ್ಪಾ. ಆಗಾಗ ನೀನು ಬರ್ತಿ. ಇದೊಂದೆ ಆಸೆಗೆ ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದೀನಿ. ಅವಳು ಬರೋದು ಇನ್ನು ಎರಡೂವರೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇನಪ್ಪಾ?’ ಎಂದರು. ‘ಹೌದಮ್ಮೆ ಏಕೆ?’ ಎಂದ.

‘ವಾರವಾರ ಬಂದು ಹೋಗಪ್ಪಾ. ಆಮೇಲೆ ಅವಳು ಬಂದು ಸರೆ ಹಿಡಿದೆ, ಮೂರು- ನಾನು ತಿಂಗಳು ನೀನು ಈ ಕಡೆ ಬರೋಹಾಗಿಲ್ಲ’ ಎಂದರು.

‘ಅವಳು. ನನ್ನ ದೇಹ ಮಾತ್ರ, ಸರೆ ಹಿಡಿತಾಳಮ್ಮು... ಮನಸ್ಸು, ಹೃದಯ ಇಲ್ಲೇ ಇರತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಕೊಂಡ ಶಾಂತಿ’ ಎಂದ. ಎದುರಿಗೊಳ್ಳು ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಗಮನಿಸದೇ ತಾಯಿ ಮಗ ತೀರ ಅಂತರಂಗದ ಇಂಥಾ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಮಥುಮತಿಗೆ ಕೊಂಡ ಆತಂಕವನಿಸಿತ್ತು. ಆಗಾಗ ಅವಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ‘ನಿಧಾನವಾರಿ ಉಟ ಮಾಡಮ್ಮೆ. ಹೋಸ ಜಾಗ ಅಂತ ಸಂಕೋಚ ಪಡೆದೇಡ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಉಪಚರಿಸಿದರು.

‘ಅವರಿಗೆ ಉದ್ದೋಜನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆತಂಕವಿದೆ, ಉದ್ದೋಜ ಕೊಡ್ಡಿನಿ ಅಂತ ನೀನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೇ ನಿಶ್ಚಯಾಗಿ ಉಟ ಮಾಡುವೇ’ ಎಂದು ನಕ್ಕ ರಾಜ್ಞಿಸಿಹು.

‘ಖಂಡಿತ ಕೊಡ್ಡಿನಪ್ಪಾ, ನೀನು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಹುಡುಗಿ ಅಂದಮೇಲೆ ನಾನು ಖಂಡಿತ ಉದ್ದೋಜ ಕೊಡ್ಡಿನಿ’ ಎಂದರು.

‘ಉಟ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಪದ್ದಾವತಿ ಎಲೆಗೋಮೆ. ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು, ‘ಬಾಮ್ಮು... ಹೋರಿಗಡೆ ಮಾತಾಡೋಣ’ ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದರು.

ರಾಜಸಿಹ ಉಚ್ಚ ಮುಗಿಸಿ, ಒಳಗಿನ ಹೋಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟಿ. ಒಂದೇ ಗೋಡೆ ಅಡ್ಡದ, ಆ ಪ್ರಸ್ತು ಹಜಾರದಲ್ಲಿ... ಮಾತುಕತೆ ಏಕೆಂದು ಆಕೆ ಅವಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಎರಡು ಗಂಟೆ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಯಿತು.

ತಮ್ಮ ಮನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಹೊಳ್ಳದ ಹೇಳಿದಳವಳು. ಆಕೆ ಅಂಗಡಿಯ ಪಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ತಮ್ಮನ ಸಂಸಾರ ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಇದು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮಗ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಹಣಕಾಸು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯ ಗೋಡೌನ್ನ ಮನೆಯ ಆ ಪಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ವಿಶಾಲ ಹಜಾರ, ಒಂದು ರೂಪ್ರಾ, ಅಡಿಗೆ ಮನೆ, ಬಚ್ಚು ಲ ಮನೆ, ಶೀಂಗ್ರಹ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಒಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬೋರ್ಬೆಲ್ ಹಾಕಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಿನ ಮನೆ, ನಮ್ಮನೆ. ಈ ಮನೆ ಮೂರು ಮನೆಗೂ ನೀರಿನ ಸಮೃದ್ಧಿ ಇದೆ. ಈ ಮನೇಲಿ ನನ್ನ ತಮ್ಮ, ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ, ಒಬ್ಬ ಆಳಿಯ, ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತಿನಾಗರದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮನೇಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಇರಲಿ. ನೀನು ನನ್ನ ಮನೇಲಿರು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೂ ಕೆಲಸ ಹೊಡ್ಡಿನಿ. ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ಮುಗಿಸಿ, ಸಂಜೆ ಅಂಗಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬರಲಿ. ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಪದಾರು ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರು ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಮನೆ ಸಾಲದಿದೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನೂ, ನಮ್ಮ ಆ ಮನೆ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಲಗಿ. ನೀನಂತೆ ಅಲ್ಲೇ ಇರ್ತಿ ಎಂದರು ವನಜಮ್ಮ.

‘ಅದಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕ ಮನೇಲಿದ್ದು, ಬೀದಿ ನಲ್ಲಿ, ಬೋರ್ಬೆಲ್ ನಿಂದ ನೀರು ತಂದು, ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡು ಇದ್ದಿದ್ದೀ. ಇಂಥಾ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಾ ಇರೇಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಣ್ಯಾ’ ಎಂದರು. ಮಥುಮತಿ. ಆಕೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ— ‘ಈ ಮನೆಗೆ ನಾನು ಡಾಕಿಗೆ ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳಲ್ಲವ್ಯಾ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಕ್ಕೆಲಾದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅಂಗಡಿಲಿದ್ದು, ಅಂಗಡಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ನೋಡಿಹೊಳ್ಳಲಿ. ಅವರಿಗೆ ಎಂಟುನೂರು ಹೊಡ್ಡಿನಿ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮನೆ ಕೆಲಸ ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ರಸೀತಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಂಗಡಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದೇಂದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂ. ಹೊಡ್ಡಿನಿ’ ಎಂದರು.

‘ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರ ಆಯ್ದಮ್ಮ. ಜನ್ನ ಹೊಟ್ಟು ತಾಯಿ ನಂತರ ನೀವೇ ನನಗೆ ಎರಡನೆಯ ತಾಯಿ’ ಎಂದು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. ಆಕೆ ವಿಚಲಿತರಾಗಿ-

‘ನನ್ನ ಹಣಕಾಗಿ ಹತ್ತಿರ ಬರೋರು ಹತ್ತಾರು ಜನ ಇಡ್ಡಾರಮ್ಮ, ಆದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿರೋ ತಾಯಿನದ ಬರತೆ ಹಾಗೇ ಬತ್ತಿ ಹೋಗ್ನು ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಆಣ್ಣನ ಮಕ್ಕಳು ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ ಒದಿದ ಬುದ್ಧಿವಂತೆಯರು, ತಾವೇ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳಿಂತ ಅಹಂಕಾರ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಬ್ಯಾಂಕ್, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೊಂದು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ದ್ವೇಲಿ ಟ್ರೂವಲ್ ಮಾಡಿ ತೊಳಳಾಡ್ತಾರೆ. ಈ ಅಂಗಡಿ ಕೆಲಸ ಅಂದರೇ ಅವರಿಗೆ

ನಿಕ್ಯಷ್ಟ. ಎಸ್ಟೀಲಿ ಫೇಲಾದ ಮೂರು ಬುರುಹಾದ ಹುಡುಗಿರು, ಸೇಲ್ಸ್ ಗಲ್‌
ಆಗಿ ಈ ಅಂಗಡಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅರುನೊರು ರೂ.೫೩೧ ಕೊಡ್ಡಿನೀ.
ಶೀನು ಜೋತೆ ಬಾಬೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಭಾಸ ಇರೋ ವೆಂಕಟೇಶ್ ಅನ್ನೋ ಕೆಲಸಗಾರ
ಒಬ್ಬ ಹೋಗಿ ಮಾಲು ತರ್ತಾನೆ, ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಅವನ ಇಬ್ಬರು ಅಳಿಯಂದಿರು
ಬೇರೆ ಉರಿನ ಪಜೆನ್ಸಿಗಳಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರಿಯೋದು ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮಾಲು
ತಂಡಾಗ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ, ಹಣಕಾಸಿನ, ಚೆಕ್ ವ್ಯವಹಾರ ಎಲ್ಲಾ ನೀನು
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು' ಎಂದು ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದರು.

‘ಆಗಲಮ್ಮೆ, ನೀವು ಹೋಗಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ದಕ್ಕಿತೆಯಿಂದ ಮಾಡ್ಡಿನೀ’
ಎಂದಳು ಮಥುಮತಿ.

ಅಷ್ಟು ಹೋತ್ತಿಗೆ ಪದ್ದಾವತಿ ಬಂದು ‘ಅತ್ತಿಗೆ ಆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿನೀ.
ನಳಿನ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಳು. “ಬಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಮೋಹನ್ ರೇಷ್ಟ್ ಸೀರೆಗಳು
ತರ್ತಾನೆ, ಸೀರೆ ಆರಿಸುವಾಗ ನೀನು ಇರಮ್ಮು” ಅಂತಾಲೇ’ ಎಂದರು. ವನಜಮ್ಮು
ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ‘ಈಗ ನೀನು ಹೊರಟರೇ ಗತಿಯೇನೇ ಪದ್ದು, ರಾಜು
ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ರಾತ್ರಿಗೆ ಬಿಸಿಚೇಳ ಹುಳಿ ಆನ್ನ, ಗಸಗಸೆ ಷಾಯಸ, ಉಪ್ಪೇರಿ ಎಲ್ಲಾ
ಅವನಿಗಷ್ಟವಾದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಯೋಳಿದ್ದೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಇಲ್ಲಾ ಅತ್ತಿಗೇ... ಈಗ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದರೂ ಹೋಗದೇ ಇದ್ದರೆ ನಳಿನಿ
ಕೋವ ಮಾಡ್ಯೋತಾಲೆ. “ಮಳೆ ನಿಂತರೂ ಮರದ ಹನಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲಾಂತ
ನಿಂದೇನಮ್ಮು ಅವಸ್ಥೆ? ಅವರಂಗಡಿ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಯಿತು. ಅವರ ಮನೆ ಖಾಲಿ
ಮಾಡಿದ್ದ ಅಯಿತು, ಇನ್ನು ಅವರ ಮನೆ ಉಳಿಗಢಾಳಾಗೇ ನೀನು ಎಷ್ಟು ದಿನ
ಇರ್ತಿ? ” ಎಂದಳು. ಇಲ್ಲವೇ ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು
ದಿನ ಇದ್ದೇ ಅಂದೆ. ಮನೇಲಿ ಮದುವೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕಾದು ಕೂತಿದೆ,
ಬೇಗ ಬಾ... ಅಂದಳು ಎಂದರು’ ವನಜಮ್ಮು ಹೋಪದಿಂದ.

‘ಹೋಗಮ್ಮು ಹೋಗು. ಮೊದಲಿಂದ ನಳಿನೀನೇ ನಿನ್ನ ಸಾಕು ಸಲಹಿದೋಳು’
ಎಂದರು.

ಪದ್ದಾವತಿ ಕಂಗಳೊರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ‘ಹಿಂದೆ ಸಾಕಿ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟೋರು
ನೀವತ್ತಿಗೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಗೆ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ
ಮುಂದೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಸಾಹೋರು ಅಳಿಯಂದಿರುಗಳೆಂಬೆಂದು ಇಲ್ಲಾ, ನಿಮಗೆ ಕೆಟ್ಟೋರಾಗ
ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಕೆಟ್ಟೋರಾಗಬೇಕು. ನಿನಗೆ ಹೇಗಿದ್ದರೂ
ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾಳಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗಿನೀ ಅಪ್ಪುಕೆ ಕೊಡು’ ಎಂದರಾಕೆ.

‘ಹೋಗಮ್ಮು, ಹೋಗಿ ಬಾ... ಹೋಗುವಾಗ ವಿರಸ ಏಕೆ?’ ಎಂದ ವನಜಮ್ಮು

ಮಥುಮತಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ‘ಇವತ್ತಿನಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಟು ಬಿತ್ತಮ್ಮು. ಬಂದ ಎರಡು ದಿನ ವಿಶ್ವಾಸಿತಿ ಹೊಡಬೇಕು ಅಂತಿದ್ದೆ’ ಎಂದರು.

‘ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅಮ್ಮು, ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ದುಡಿಮೆ, ತಂದೆ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲೋ ನಾನೆಲ್ಲೋ ಅನ್ನೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೂ ಇಲ್ಲೋ ಆಶ್ರಯ ಹೊಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂಥಾ ಆಶ್ರಯದಾತರು ಒಡತಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ ಎಂದಳವಳ್ಳು.

ಹೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಆಕೆ ಅವಳನ್ನು ಅಡುಗೆ ಮನಗೆ ಕರೆತಂದರು. ಅಡುಗೆ ಮನ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಡುಗೆ ಕಟ್ಟೆ, ಗ್ರಾಸ್... ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕರ್. ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರಾಗಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್, ಸಾಕೆಟ್ ಫ್ಲ್ಗ್ ಜೋಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಿತ್ತು. ಎದುರು ಭಾಗದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಗಾವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಡಬ್ಲಿಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ದಿನಸಿ ಸಾಮಾನು. ಕೆಳಗೆ ಹತ್ತು ಕೆ.ಜಿ. ಹುಡಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಕ್ರೀಲ್ ಡಬ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಗೋಧಿ, ಗೋಧಿಹಿಟ್ಟು ಇದ್ದವು. 100 ಲೀಟರಿನ ಪ್ರಟ್ಟಿಫ್ರಿಜ್, ಅದರಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ‘ನನಗೆ ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಿಸಿ ಅಡುಗೆ ಆಗಬೇಕು. ಫ್ರಿಜ್‌ಲ್ಲೇನಿದ್ದು ಉಳಿದ ಹಾಲು, ತರಕಾರಿ ಅಷ್ಟೇ. ಇದನ್ನ ತಂಗಳು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಾಗಿ ನಾನು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಲ’ ಎಂದರು ವನಜಮ್ಮು.

ಸಂಜೆ ರಾಜಸಿಂಹ ಎದ್ದಾಗ ಏದು ಗಂಟೆ. ಅವನು ಹೊರಗಡೆ ಬಂದಾಗ, ಹಜಾರದ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವನಜಮ್ಮು ‘ಎದ್ದಾಷ್ಟು, ಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊ, ಮಥು... ಕಾಫಿ ತಗ್ಲಂಬಾಮ್ಮು’ ಎಂದರು. ಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿ ಪಕ್ಕ ಹೊತ್ತವೆ.

ಒಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಸ್ಕ್ರೀಲ್ ಟ್ರೇನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲೋಟ ಕಾಫಿ ತಂದ ಮಥು, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನೀಡಿದಳು. ಹೊಂಚ ಕೆದರಿ ಹಾರಾಡಿದ ಮುಂಗುರುಳು... ಒಲೆ ಮುಂದಿದ್ದ ವರಿಂದ ಬೆವರಿ ಕಿಂಫೇರಿದ ಕನ್ನೆಗಳು, ಅಲಂಕಾರದ ಸಂಪರ್ಕ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖ, ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿ ಹಾಸ್ಯದಿಂದ. ‘ಇದೇನು ! ಇವತ್ತಿನಿಂದಲೇ ದ್ಯುಟಿಗೆ ಜಾಯಿನ್ ಆಗ್ನಿಷತ್ತಾ? ಅತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ?’ ಎಂದ.

ಅವಳ ಹೊಂಚ ನಾಟಿ ಕೆಂಪೆ ಪದಳು. ವನಜಮ್ಮುನೇ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ‘ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ದೊಡ್ಡ ಮುಗಳು ಪ್ರೇನ್ ಮಾಟದಳೂಂತ ನೆವಮಾಡಿ, ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟಿಕ್ಕಷ್ಟು. ಹೊಕೆ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಂಬಿಗನ ಮಿಂಡಾ... ಅಂತ. ಇಲ್ಲಿಂದ ದುಡ್ಡು ಹೊಡೆದು, ಸಾಕಮ್ಮು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಹಂಗೇನಿದೆ ? ಮೊನ್ನೆ ತೀರ

ಜ್ಯುರದಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಪೋನ್ ಮಾಡಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರದ ಬಂದನ ಇದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಅಳು' ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದರು.

‘ಮಚ್ಚೊಮನೇ ರಾಮಸಿಂಗ್ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದಾನ ಅಮ್ಮು...?’ ಎಂದೆ.

‘ಅವನೊಬ್ಬು ಒಳ್ಳೇ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಕೆಲಸಗಾರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿ ಅಪ್ಪು. ಹುಲಿ ಹಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಡಿ ಈ ಬೀರಿಗೇ ನಿಶ್ಚಿಯತೆ, ನಾಲ್ಕುರು ಸಲ ಗಸ್ತು ಹೊಡೆದು, ನಮ್ಮುಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಮಲಗ್ಗಾನೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೇಣ್ಣೆ ಇರತ್ತೆ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಈ ಸದುವೆ ನಾನ್ನಾರು ಹೊಡ್ಡಿನಿ... ಅವನಿಗೆ’ ಎಂದರು.

ಹಾಫಿ ಶುಡಿದು ಲೋಟ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ‘ನಡೀ ಕಾಂಪೊಂಡಲ್ಲಿ ವಾರಿಜಾತ ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕೊತು ಮಾತಾಡೋಣ... ಒಳ್ಳೇ ಪರಿಮಳ ಇರತ್ತೆ’ ಎಂದು ಮಗನನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ‘ಮಧು... ಮುಂಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಮ್ಮೆ. ನಾವು ಕಾಂಪೊಂಡಲ್ಲಿ ಇರ್ತಿಬಿ’ ಎಂದು ಹೂಗಿ ಹೇಳಿ... ಮಗನೊಡನೆ ಒಣ ಹಾದು, ಮುಂಭಾಗದ ಕಾಂಪೊಂಡಿಗೆ ಬಂದರು. ‘ಬಿಂಟು ಹೇಗಿದ್ದಾನವ್ವಾ?’ ಎಂದರು.

‘ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಚೀ ರಾಕ್ಷಸ. ಬಹುತ್ವಾಗಿ ರಾವಣಾಸುರ, ಕಂಣಾ... ಇವರೆಲ್ಲರ ಬಾಲ್ಯದ ವರ್ತನೆ ಹೇಗಿತ್ತು ಅಂತ ನಾವು ಒದಿಲ್ಲ. ಅವರು ದೊಡ್ಡೊರಾದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಲೋಕರಂಡಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಒದಿದ್ದಿಬಿ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ಬಹುತ್ವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಚಿಂಟು ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಿರಬಹುದು ಅನಿಸತ್ತಮ್ಮೆ’ ಎಂದ ನೋವಿನಿಂದ. ತಾಯಿ ಚಿಂತೆಯಿಂದ,

‘ಅವನನ್ನ ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗವ್ವಾ? ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಇಮ್ಮು ಬುದ್ಧಿವಂತಳು. ಮಗನನ್ನು ಏಕ ಅವಳು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ಮಗಳನ್ನು ಬೋಡಿಂಗಿಗೆ ಹಾಕೋ ಬದಲು ಮಗನನ್ನು ಏಕ ಹಾಕಬಾರದಿತ್ತು?’ ಎಂದರು.

‘ಆ ಮಗು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸತ್ತೆ ಅನ್ನೋ ಅಸೂಯಿಗೆ ಆ ಮಗೂನ ಸಂಪರ್ಕ ನನಗೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೂಂತ ಅದನ್ನು ಬೋಡಿಂಗಾಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾಳಿಮ್ಮು. ಬಿಂಟೂ ಹಾಗ್ಗಾಗ್ಗೆ ನಾನೇ ಕಾರಣ ಅಂತೆ. ನಾನೇ ಅವನನ್ನು ತಿದ್ದುಬೇಕಂತೆ. ಕಥೆಗಳು ಹೇಳಿ ತಿದ್ದುಬೇಕಂತೆ. ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಸಾಕಾಗಿತ್ತಮ್ಮೆ. ಇವತ್ತುಂತು ಬ್ಯಾಟ್ ತಗ್ಗೊಂದು ಸಿಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟೆ ಹೊಡೆದಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಿನಿ...’

‘ಅದರೆ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ತಾಳೇನವ್ವಾ. ದೊಡ್ಡ ರಣರಂಗ ಅಗತ್ಯಲ್ಲ...’

‘ಅವಳ ಜೊತೆ ಸೌಹಾದರ ಎಂದಿತ್ತಮ್ಮೆ? ನನಗೂ ಸಹಿಸಿ, ಸಹಿಸಿ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಅವಳಿಗೂ ಆ ಮಗನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸ್ತುಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ಅವಳತ್ತೇನೂ ಆ ಮಡುಗನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲಾಗದ ಸೋತಿದ್ದಾರೆ. ಕಡೆಗೆ ನನಗೆ ಹಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೊಂಡಲೂ

ಈ ಪ್ರಂಡುಗೊಳಿಯನ್ನು ಪಳಗಿಸೋ ಕೆಲಸ ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ದಂಡದಿಂದಲೇ ಪಳಗೋ ಗೋ’ ಎಂದ.

ಮಗನ ಮಾತ್ರಲ್ಲದರಿದ ವಿಷಾದ ಗಮನಿಸಿ ಆಕೆ ನಿಟ್ಟುಸೀರಿಟ್ಟರು.

‘ಈ ಮದುವೆಗೆ ನೀನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ- ನಾನು ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ಬೇಡಾ ಅನ್ನೇತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಸ್ವಾಧ್ಯಕ್ಷೇ ಮಗನ ವಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಒಳ್ಳೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬಾರದೂಂತ ಮದುವೆಗೆ ಒಟ್ಟಿದೆ. ದಿನೇ ದಿನೇ ನಿಮ್ಮಿಭ್ರರ ವಿರಸ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗ್ನಾನೇ ಇದೆಯಲ್ಲವ್ವ?’ ಎಂದರು.

‘ಹೋಗೆ ತುಂಬಿದ ಕೋಣೆಲಿ ಚಾರಿಲು ಹಾಕಿ ಬಿಬ್ಬಿ ಮನುಷ್ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ ಹೋರೆಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಚಡಪಡಿಸ್ತಾನೋ ಹಾಗಾಗಿದೆಯಷ್ಟು ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ. ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂ. ಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಮಹಿಳಾಟಿ. ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ, ಮನಗೆ ಬಂಡಾಗ... ಮನಸ್ಸಿನ ಒತ್ತುಡ ಕಳೆಯಲು ಶಾಂತಿ ಬೇಕಾಗಿರತ್ತೆ. ಚಿನ್ನಿಯನ್ನು ಮುಂಜೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ ಮೆಲೆ ಕೆಲವು ಆಡಿಯೋ ಕ್ಕುಸ್ತೇಸ್ತು ಕೇಳು ಬ್ಬಿ ಮಲಗ್ಗಿದ್ದೆ. ಉತ್ತಾ ಮಂಗೇಶ್ವರ್, ಅನುರಾಧ ವೌದ್ವಲ್, ಎಫ್. ಜಾನಕಿಯವರ ಹಾಡು ಕೇಳು ಮಲಗ್ಗಿದ್ದೇ ಏನೂ ರಿಲ್ಯೂಕ್ ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗಿರೋದು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೂ ಕುತ್ತು ಬಂದಿದೆ. ಆ ಪ್ರಂಡ ಮಗನ್ನು ಪಳಗಿಸೋ ಹೊಣೆ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಾಟತ್ತೆ ನಾನು ಬೇಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವಳು ಜಾಗ ಆಡಿದರೂ ನಾನು ಇಷ್ಟೇ ಹೇಳೋದು. “ಅವನನ್ನ ಪಳಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿ. ನಾನು ಅವನನ್ನ ಪಳಗಿಸೋ ವಿಧಾನವೇ ಹಾಗೆ” ಅಂತೇನಿ. ಬಿರೀ ನನ್ನ ಕಥೆನೇ ಆಯ್ತು. ನಿನ್ನ ವಿಷಯ ಏನಮ್ಮು?’ ಎಂದ.

‘ನಿನಿಗೆ ಮೂವತ್ತೂಲ್ಕಾನೆಯ ವಯಸ್ಸು. ನನ್ನ ಇಷ್ಟತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ನನಗೂ ಬವತ್ತಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಅಯ್ಯವ್ವಾ. ಮೊದಲಿದ್ದ ಯೋವನದ ಉತ್ಸಾಹ, ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬದುಕಬಲ್ಲೆ ಅನ್ನೋ ಕೆಚ್ಚು ಈಗಿಲ್ಲ. ಮುಪ್ಪು ನನ್ನನ್ನ ಆವರಿಸ್ತಿದೆ. ಮಗ, ಸೋಸೆ, ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು ಇವರೊಂದಿಗೆ ಬದುಕಿದೆ, ಅನಿಸತ್ತೆ. ನೆಂಟರ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ವಭ್ರದ ವಾಲೆ, ಚಿನ್ನದ ಹಾರ, ರೇಷ್ಟೆ ಸೀರೆಗಳಲ್ಲೇ ನಾನು ಹೋಗಿರ್ತೀನಿ. ಆದರೂ ಆತ್ಮಿಗಿಯರು, ನಾದಿನಿ ಪದ್ದಾ ಇವರೆಲ್ಲರ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು ಅಜ್ಞ, ಅಜ್ಞ ಅಂತ ಆವರ ಹತ್ತಿರ ಸುತ್ತಾಡಿದಾಗ ಒಂಟಿನ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಂಡತ್ತೆ. ಮಗ ಸೋಸೆ ದೂರವಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದೆರಡು ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳಾದರೂ ಸಹ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರಬಾರದಿತ್ತೆ, ಹದಿನ್ಯೇದು ಲಕ್ಷ್ಯದವರಿಗೆ ಮನೆ, ಅಂಗಡಿ, ಸ್ಥಿರಾಚರ ಆಸ್ತಿ ನನ್ನದಾಗಿದೆ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯಂದ ಇಷ್ಟತ್ತು ಸಾರಿರಂಘಾಯ ಆದಾಯ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದಲ್ಲಾ ಯಾರು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ?

ನನಗಂತೂ ಈ ನಡುವೆ ಎಣ್ಣೆ ಬೆಣ್ಣೆ ತಿಂಡಿಗಳು ಸಹ ಜೀಣಾವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಲಾ ? ಈಗ ನೀನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಿರೆ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾಳೆ. ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೇಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಎಂಥಾವರನ್ನು ಹುಡುತ್ತ, ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದರೋ? ನೀನೇನೂ ಮುದುಕನಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಅಶಾಂತಿ ಸಮುದ್ರ ದಂತಕ ಆರಮನೆಯ ಒಂದಿ ಹಾಗೆ ನೀನೇಕೆ ಇರ್ತಿ? ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಈ ಹುಡುಗಿನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗು. ನೀನೇನು ಮುದುಕ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮೂವತ್ತಾಲ್ಕು ವರುಷ. ಆ ಹುಡುಗಿಗೂ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರುಷ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೀವಿಭ್ರಂಶೂ ಉಟಕ್ಕೆ ಕೂತಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ, ಪದ್ಮಾವತಿ ಚೋಡಿ ಇದ್ದಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೂರು ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ಮುಟ್ಟಿನ ಹಂಬಿಲಪೋ ಏನೋ? ಒಂದರಿಂದ ಮುದ್ದಾದ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು ಮನೇಲಿ ಆಡಲೀಂತ ಆಸೆ ಇದೆಯೋ? ಕ್ಯಾತುಂಬಾ ಹಣ ಇದೆ. ಯಾರಿಗೇನು ತಕ್ಕೊಡಲಿ? ವಾಟಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಲ್ಲಾ ಪರರ ಪಾಲು ಅನ್ಮೋ ಹಾಗೆ... ಆ ಹಣ ಯಾರ್ಥಾರೋ ಲೂಟಿ ಹೊಡಿತಾರೆ' ಎಂದು ಕಹ್ಯಾರಿಸಿಕೊಂಡರು.

‘ಕನಸಿನ ಲೋಕ ಬೇರೆ, ವಾಸ್ತವ ಲೋಕ ಬೇರೆ ಅಮ್ಮೆ. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಒಳ ಮನಸ್ಸಿನ ನೋವು ಹುದಯದ ತೊಳಳಾಟ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಹೊರಗಿನ ಆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಏನಿದೆಯೋ ಅದೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಜಯಶ್ರೀ ಟೆಕ್ನಾಟ್‌ಲ್ಎ ಮಾಲೀಕರ ಅಳಿಯ, ಪದ್ಮಾ ರೆಡಿಮೇಡ್ ಡೆಸ್‌ ಕಾಶಾನ ಮಾಲೀಕಳ ವತಿ... ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥ, ಎರಡು ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ ಆ ಕಂಪನಿ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿ, ನಾನು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಜನಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿ ನಡಿಯೋ ಹಾಗಿಲ್ಲಮ್ಮೆ. ಪ್ರಾಚ್ಯ ಆರು ವರುಷದ ಮಗು ಚಿನ್ನಿನ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ಮಗನ್ನು ತಗೊಂಡು ಹೊಗಿ ಮುಂಬಳಿನ ಚೋಡಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದಳು. ಈಗ ನಾನು ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿನ್ನು ವಿವಾಹ ಆದರೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಬಾಳಾ? ಆ ಹುಡುಗಿನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸ ಬಲ್ಲಳು. ಜೊತೆಗೆ ಆ ಕಂಪನಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ ಹಾಗೆ ನನಗೂ ದಿಗ್ಂಧನ ಹಾರಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅಕ್ಸಾತ್‌ ಆ ಕಂಪನಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಸೇರಲೆತ್ತಿಸಿದರೆ... ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂ.ಗಳು ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಗೆ ವೆಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಎಂದು ಸುಳ್ಳಿದೂರು ಕೊಟ್ಟು ಜ್ಯೇಲಿಗೆ ಹಾರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಹೇಸಲಾರರು ಆ ಜನ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ವನೆಜಮ್ಮೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು ‘ಬದುಕಿನುದ್ದ ನನಗೆ ಒಂಟಿತನವೇ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಬುತ್ತಿ ಅಯ್ಯಾವ್’ ಎಂದರು. ಆವರ ದಸಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ನಿರಾತೆ ಗಮನಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಾಧಿ ಆಯಿತು. ತಾಯಿ ಹಸ್ತ ಹಿಡಿದು ‘ಅಮ್ಮೆ, ಮೂವತ್ತೆನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೋ ಅಪ್ಪನ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದಿ. ನಿನ್ನ ಆಲ್ಲಿನ ಮನೆಯವರು, ಅಪ್ಪನ ಅಕ್ಕನ ಮನೆಯವರು, ಯಾರು ಕೂಗಿದರೂ ಒವ್ವದೇ ಧೀರಳಾಗಿ ನಿಂತು ಬದುಕು

ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನೀನೇ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯದಾತಳಾಗಿ ನಿಂತೆ. ನನ್ನ ಓದಿಸಿ ಮುಂದೆ ತಂದೆ. ಆ ಕೆಬ್ಬು ಈಗ ಏನಾಯ್ತು?’ ಎಂದ. ವನಜಮೃತ ವಿಷಾದದಿಂದ-

‘ಆಗ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಭೂಲವಿತ್ತು ರಾಜು, ಪರಾಧಿನ ಆಗಬಾರದೆಂಬ ಕೆಬ್ಬು ಇತ್ತು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು, ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ನೆಂಟರು ತಾವೇ ಒಂದು ಶರಕಾಗ್ಗರೆ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯನಲ್ಲಿ ಈ ಹಣದ ರಾಶಿಯೆ ಹೊರೆ ಅನಿಸತ್ತೆ. ಈಗಲೇ ನನಗೆ ಒಂಟಿತನ ಕಾಡಿರೋದು. ನನ್ನ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದ ಈ ಅಂಗಡಿ ವಹಿವಾಟನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಅನುಭವಿಸೋ ನನ್ನವರಾಯ? ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಮಂತಳಾದ ಆ ಹುದುಗಿನ್ನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸೋಕ್ಕಿಂತ ತುಂಬಾ ಮುದ್ದಾಗಿರೋ, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ಕಂಡ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಹುದುಗಿನ್ನ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಸಿದೆ... ಚೆನ್ನಾಗಿರಿತ್ತೇನೋ ಅನಿಸಿದೆ’

‘ಪಳಮೃತ, ಹೊತ್ತಾಯ್ತು. ನಿನಗೆ ಚೋತೆಯಲ್ಲ. ಶಾಲು ಬೇರೆ ತಂದಿಲ್ಲ.’

‘ದೇಹಕ್ಕೆ ಚೋತೆ ಆದರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವೇಗ ಇದೆಯವು’ ಎಂದು ಗೊಣಿ ಕಂಡು ಎದ್ದು ಬಂದರು.

ತಾಯಿ ಮಗ ಮನಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಂಟು ಗಂಟೆ. ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಹೂತಿದ್ದು ಮಥು ‘ಅಮೃತ ಅಡಿಗೆ ಅಗಿದೆ. ತಬ್ಬೇ ಹಾಕಲೇ’ ಎಂದಳು.

‘ಇನ್ನೊಂದರ್ಥ ಗಂಟೆ ಆಗಲಿ. ಬೆಳಗಿನೂಟಿ ಇನ್ನು ಕರಗಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ರಾಜಸಿಂಹ ನುಡಿದ. ಮಥು ಹೊಂಚ ಉನುಮಾನಿಸುತ್ತೆ, ವನಜಮೃತನೆಡುರು ‘ಅಮೃತ ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿರೋ ವಿಷಯ ಮನಗೆ ಘೋನ್ ಮಾಡಲೆ? ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಎಂಬರ ಮೇಲು ಮನಗೆ ಹೋಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಅಮೃತ ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳಾರೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಘೋನ್ ಮಾಡಮ್ಮು. ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಘೋನ್ ಇದೆಯಾ?’ ಎಂದರು. ಅವಳು ವಿನಯವಾರಿ-

‘ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾಲೀಕರ ಮನೆ ನಂಬರಿಗೆ ಮಾಡಿತ್ತೇನಿ. ವಿಷಯ ಹೇಳುರೆ’ ಎಂದಳು.

‘ನಾಳೆ ರಾಜು ಉರಿಗೆ ಹೋಗ್ಗಾನೆ. ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ಉರಿಗೆ ಹೋಗು. ನಿಮ್ಮ ತಂಡ ಜೊತೆ ಸಂಜೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಾ. ನಾನು ಆತನ ಜೊತೆ ಉಳಿದ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರಾತ್ಮಕ ನಿಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿದ್ದಿದು. ಮುಂದುಗಡೆ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಇದೆ. ಅವರುಗಳು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡಲಿ. ಲಾರಿ ಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿ ಕೆಲಸಗಾರ ಮಹಡೇವ ತರಿಸಿ ಕೊಡ್ಡಾನೆ’ ಎಂದರು.

‘ಆಗಲಮ್ಮು...’ ಎಂದು ಟ್ರಂಕಾಲ್ ಮಾಡಿದಳು. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ

ಸಂಪರ್ಕ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮನೆ ಮಾಲಿಕರ ಮಗಳು ರಾಗಿಣೆಯೇ ಎತ್ತಿದಳು.

‘ಹಲೋ ರಾಗಿಣೆ, ನಾನು ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ರಾಜಸಿಂಹ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಂದಿ. ಇಲ್ಲಿನ ರಾಜಸಿಂಹ ಡಿಪಾಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಲ್ರ್ ಸ್ಮೋರಲ್ಲಿ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್‌ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈ ದಿನ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯರ ಜೊತೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಹೂಡಿಗೆ ಬಾಯಿನ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾಳೆ ಉರಿಗೆ ಬರ್ತೇನೆ. ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಹೆದರಬೇಡಾ ಅಂತ ಅಮೃತಿಗೆ ಹೇಳು’ ಎಂದಳು.

ಅವಳ ಜಾನ್‌ಗೆ ಮನದಲ್ಲೇ ಮೆಚ್ಚಿದ ರಾಜಸಿಂಹ. ಅವಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ರಾಜಸಿಂಹ ಎಂಬ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದಾಗ ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ಪ್ರಳಕಪೆನಿಸಿತು. ಅಮೃತ ಅಂಗಡಿಗೆ, ಮನಗೆ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ತನ್ನ ತನವಿದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ, ಪ್ರೀತಿ ಮಮತೆ ಇದೆ. ತಾಯ್ತುನದ ಪ್ರೀತಿ, ಮಮತೆ, ವಾತ್ಸಲ್ಯವುಂದು, ತಾಯಿ ಜೊತೆ ಕೂತು, ತಾಯಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಸುವ ಬಗೆಬಗೆಯ ವಕ್ಕಾನ್ನವುಂದು ಅನಂದಗೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

‘ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆ ಪರಿಸರ...! ಪದ್ದಾನಿವಾಸ... ವೆಂಕಟೇಶ್ ಅವರ ತಾಯಿ ಹೆಸರು. ಜಯಶ್ರೀ ಟೆಕ್ನಾಟೋಲೋಜಿಸ್, ಪದ್ದಾ ರೆಡಿಮೇಡ್ ಡೆಸ್‌ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಜರ್ಮನಿ, ಜಪಾನ್‌ನಿಂದ ತರಿಸಿದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ಆ ಕಾಶಾರ್ನ, ವಿದೇಶಗಳಗೂ ರಘೂನೃತ್ಯಿದ್ದ ಉಡುಪ್ರಗಳು... ಆದರೆ ಆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಆ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ತಾನೊಬ್ಬಿಳೇ ಮಾಲೀಕಳು ಎಂಬಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆವ್ಯಾರ್ ಆಲ್‌ಇವರೊಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರರು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗಲ್ಲ ಅವನ ಮನಕ್ಕೆ ನೋಡಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಏನೋ ಮನಃಶಾಂತಿ ಏನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಕೊಂಡ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಟ್ಟೆಹಾಕೆ, ತಾಯಿ ಮಗನಿಗೆ ತಾನೇ ಬಡಿಸಿದಳು. ‘ಅಡಿಗೆ ತುಂಬಾ ರುಚಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರುತ್ತು’ ಎಂದು ವನಜಮೃತ ಹೊಗಳಿದರು.

ಅನಂತರ ಅವನು ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಲು ಹೋದ. ಅವಳು ಉಟ ಮಾಡಿ, ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಬಂದು ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಚಾಪೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಂದು ದಿಂಬಿಟ್ಟುಮೊಂದು ಮಲಗಿದಳು. ‘ನಾಳೆಯಿಂದ ಹಜಾರದ ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಂಟ ಹಾಕಿಸಿ, ಕಲಾರ್ನ ಹಾಸಿಗೆ ತರಿಸ್ತೀನಿ’ ಎಂದರು ವನಜಮೃತ.

‘ಅದೆಲ್ಲಾ ಏನು ಬೇಡಿ ಅಮೃತ’ ಎಂದಳು.

‘ನೀನು ಬೇಡ ಎಂದರೂ ನಾನು ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲಿಮ್ಮೆ. ಮೊದಲು ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಅವರು ಉರು ಜನ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಮಂಟ. ಹೀಗಾಗಿ ಮೊನ್ನ ಅವರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ’ ಎಂದರು.

‘ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ಧಾರಾಳತನವೂ ಈಕೆಗಿದೆ’ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ

ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡಳು. ನಿಜಕ್ಕೂ ತನ್ನ ಈಗಿನ ಉದ್ಯೋಗದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ತಾಯಿ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡುವಳೋ !

ಒಂಟಿಯಾಗಿ ತಾನು ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಉಟ ತಿಂಡಿ, ವಸತಿ ತನ್ನ ವಿಚುರ ಕಳೆದು, ಸಾವಿರ ರೂ. ಕಳಿಸಿದರೇ ಬನ್ನಾರು ರೂ. ಮನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ, ಬನ್ನಾರು ರೂ. ಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವರೋ? ಎನಿಸಿಕ್ಕು. ತಂದೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಂತು ಸಾವಿರ ರೂ. ಗಳಿತ್ತು. ತಾಯಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ಅರ್ಪಿಕೆಗೆ, ತಮ್ಮನ ಒದಿಗೆ ಎಂದು ಆ ಹಣ ಮೀಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ತಮ್ಮ ಹರಿಶ್ ಬಿ.ಹಂ. ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ವರುಷದ ಒಮ್ಮೆ ಬಾಕಿ ಇತ್ತು. ತಾಯಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ವ್ಯಾದ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಧಿ, ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಳಿಸಬೇಕು. ಇದು ಎಲ್ಲರ ಮನೀಷ ಆಗಿತ್ತು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಮನೆ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ತಂದೆಗೆ ಎಂಟು ನೂರು ರೂ. ಸಂಬಳದ ಕೆಲಸ. ತನಗೆ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಟ ವಸತಿ. ಒಂದು ಸಂಬಳ ತಾನು ಇಡಿಗಂಟಾಗಿ ತಾಯಿಗೆ ಕೊಡ ಬಹುದು ಎನಿಸಿಕ್ಕು.

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಾಲಿನವನು ಒಂದು, ಕರೆಗಂಟೆ ಹೊಡೆದಾಗ—

‘ಅಮ್ಮೆ... ಮಥು... ಹಾಲು ಒಂದಿದೆ’ ಎಂದು ಆಕೆ ಕೊಗಿದರು. ಮಥುಮತಿ ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಹಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಕಾರ್ಯತತ್ವರಳಾದಳು. ಅಂಗಡಿ ಆಳು ತಿಮ್ಮೆ ಒಂದು ಮನೆ ಗುಡಿಸಿ ಹೊಡೆ. ಮಥುಮತಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕಿದಳು. ತಾನು ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿದಳು. ವನಜಮ್ಮು ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ, ದೇವರ ಪೂರ್ಣನೆ ಮಾಡಿಯೇ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದದ್ದು.

ಪಿಳು ಗಂಟೆಗೆ ರಾಜಸಿಂಹ ಎದ್ದು ಮುವಿ ತೊಳೆದು ಒಂದ. ಆಕೆ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಕೂತು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದರು. .

‘ದೈತಣದಿಗೆ ಬೇದಮ್ಮು, ಏಕೋ ಹೊಟ್ಟೆ ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಿಳಿಸಾರು, ಅನ್ನ, ಪಲ್ಯ ಮಾಡಿಸಿಬಿಡು’ ಎಂದ.

‘ಆಗಲಬ್ಬಾ...’ ಎಂದರು. ‘ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ, ಬಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಬರೋಣ’ ಎಂದ.

ತಾಯಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಷ್ಟಿದರು.

‘ನೀನು ಒಂದಾಗಲೇ ಹೀಗೆ ಬಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ದರ್ಶನ, ನಂಜಂಡೇಶ್ವರ, ರಂಗನಾಥ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಡಲಲ್ಲಾವ್ವ’ ಎಂದರು.

ಸ್ವಾನ ಮುಗಿಸಿ, ಮಥುಮತಿಯ ಬಳಿ ಒಂದು ‘ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಉಟ ಮಾಡಿ, ಹನ್ನರಡಕ್ಕೆ ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೂರಿದೋದು. ಉದ್ಯೋಗ ಅಂತು ಅಮ್ಮು

ಕೊಟ್ಟದ್ದಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಜಾಯಿನ್ ಆಗೋದು ಎಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ, ಅಮೃತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು' ಎಂದ.

'ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಇವತ್ತೇ ತಂದೆಯವರ ಜೊತೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರ್ತಿದ್ದೀನಿ' ಎಂದಳು.

ಕೆಂಪು ಜರಿ ಅಂಚಿನ ಹಸಿರು ರೇಷ್ಟ್ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ಬಂದರು ವನಜಮೃತ ಮಗ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ-

'ಯಾವುದಮ್ಮು ಈ ಸೀರೆ?' ಎಂದ.

'ಮೆನ್ನೆ ನಿನ್ನ ಬ್ರೋಡೇಗೆ ತಗೊಂಡನೆಷ್ಟು. ಯಾವ ಹಬ್ಬಕ್ಕೂ ಸೀರೆ ತಗೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಬ್ರೋಡೇಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೊಸ ಸೀರೆ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಈ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟೇ ಇಲ್ಲಿನ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದೇವರ ಗುಡಿಲಿ ನಾನು ಅಚ್ಚನೆ ಮಾಡಿಸಿದೆ' ಎಂದರು.

'ನಾನುತ್ತ ನಿಂಗೆ ಏನೂ ತಕ್ಕಿಂಬಡೋಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಿನೆ ಕೊಂಡ್ವೇ ಬೇಕು' ಎಂದ.

'ನಂಗೆ ನೀನೇನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೀ ಅಷ್ಟಾ...? ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಿ ನಿಂದೇ?' ಎಂದರಾಕೆ. ವಿದ್ಯಾವತಿಯಾದ ಮಧುಪಿಗೆ ತಾಯಿ ಮಗ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಏನೋ ಒಳಮನಸ್ಸಿನ ನೋವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ನೋವು ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

'ಮಧು, ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೋ ಅಮೃತ. ಬಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ಏನಾದರೂ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾರೆ...'

'ಅಮೃತ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಅಂಗಡಿ ಹತ್ತಿರ ಬರ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಡು. ಕಟಕಿಯಿಂದಲೇ ಹೇಳಬಿಡು, ಬಾಗಿಲೇನು ತಗೀಬೇಡ. ಅನ್ನ, ಮೇಣಸಿನ ಸಾರು, ಹುರ್ಳಿ ಕಾಯಿ ಪೆಲ್ಲ ಮಾಡಬಿಡು ಸಾಕು' ಎಂದರು.

ತಾಯಿ ಮಗ ಹೋರಗೆ ಹೋರಬರು. ಇಡೀ ಮನೆಗೆ ಮಧು ಒಬ್ಬಳೇ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆ ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆಗೆ ಆಕೆ ಏಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ? ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಾಕೆ ಇಡ್ಡಾರೆ? ಏನೇನೋ ಯೋಚನೆ ಬಂತು.

ತಾನು ಬಂದು ವಾರದ ಹಿಂದೆ ರಾಜಸಿಂಹನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದು ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ತಾಯಿ ಕೊಂಡ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ - 'ಚಿಕ್ಕ ಮಾಲೀಕರು ನಮ್ಮ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಶ್ಯಾಮೇಡಂ, ಲಿಜಿ ಮೇಡಂ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೆಡ್. ನಮ್ಮ ಬಾಸ್ ಜಯಶ್ರೀ ಅಮೃತವರು. ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮೇಡಂಗಳ ಮಾತಂದರ ವೇದವಾಕ್ಯ. ನಿನು ಅವರನ್ನ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು' ಎಂದರು.

‘ಇಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲ ಘಾರಿನ್‌ಗೈನ್ನೀಗಿದಾರೇಂತ, ಆ ಆಫೀಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಹೇಳಿದರಲ್ಲಮ್ಮೆ. ಗಂಡಸರಿಗಾದರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಂಗರಲು ಇರತ್ತೆ. ಹೋಗಿಬಂದದ್ದು ವಿಫಲ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲೊನ್ ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸ್ತಿಂನಿ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಂಪನಿ ಬ್ರಾಂಚ್ ಇರಬಹುದು’ ಎಂದಳು. ತಾಯಿ ಘಾಸಂತಿರಾವ್ ವಿಚಲಿತಖಾಗಿ-

‘ಈ ಕಂಪನಿಯ ಬ್ರಾಂಚ್ ಆಫೀಸ್ ಇರುವುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂಚ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿಶರಣೆ, ಘಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೋಫ್‌ ಎಲ್ಲ ಆ ಬಾಂಬೆ ಬ್ರಾಂಚ್‌ನ ಮೋರ್‌ಲೋಮ್ ಮೂಲಕಾನೇ ನಡಿಯೋದು. ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳು, ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆಯೇ ಮೇಡಂ ಹದಿನ್ಯೇವಿಷ್ಟು ದಿನ ಬಾಂಬೆಗೆ ಹೋಗ್ರಿದ್ದಾರೆ, ಬಾಂಬೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಓಡಾಟ ಅಂದೆ, ಅಡಿಗೆ ಮನೆ, ಬಜ್ಜುಲ ಮನೆಯ ಓಡಾಟ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ’ ಎಂದಿದ್ದರು. ಅತ್ತೆ ಸೂಸೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ವೇನೋ... ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯೂ ಬಂತು.

ಹತ್ತುಗಂಟೆಯ ಹೋತ್ತಿಗೆ ತಾಯಿ ಮಗ ಬಂದರು. ವನಜಮ್ಮು ಮಗನಿಗೆ ‘ಕುಂಕಮಾಚನೆ ಪ್ರಸಾದದ ಕುಂಕಮ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡಷ್ಟು’ ಎಂದರು. ಅವನು ಕುಂಕಮದ ಪೂಛು ಮಥುಮತಿಗಿತ್ತೆ. ವನಜಮ್ಮು ಅವಳಿಗೆ ‘ಆಮ್ಮನೋರ ಪ್ರಸಾದ, ಅರ್ಚನೆಯ ಕುಂಕಮ ಹಚ್ಚೋಮ್ಮೆ. ಬಂಬಕ್ಕೂವರೆಗೆ ಬಂದಿವಿ. ಮುಂದುಗಡೆ ಅಂಗಡೀಲಿದ್ದಿವಿ. ಇನ್ನಾರ್ಥಾಗಂಟ ಬಿಷ್ಟು ತಷ್ಟೆ ಹಾಕು. ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೇನು?’ ಎಂದಳು.

‘ಇಲ್ಲಮ್ಮೆ ಯಾರೋ ಗೋವಿಂದ ಅಂತ ಹೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಚಕಾಪುರಿ ವಿಜಯಪುರಂತೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಹೌದಾ ? ಏನು ಹೇಳಿದರು ?’ ಎಂದರಾಕೆ.

‘ನಾಳಿ ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಗೆ ಬರ್ತೀನಿ’ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ.

‘ಅಂತು ಅಂಗಡೀನ್ನೆ ದೊಡ್ಡ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಮ್ಮೆ. ವಿಮೆನ್ಸ್ ಲಿಬ್ ನೋರು ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಕಲೀಬೇಕು. ಯಾವ ಪ್ರಯಂತದ್ದೇವ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲದೇ, ವೇದಿಕೆ, ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲದೇ, ಸ್ತ್ರೀ ತನ್ನ ಬದುಕು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಪರರಿಗಧಿನಳಾಗದೇ ಹತ್ತು ಜನ ಪ್ರಯಂತಿಗೆ ನಿನೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಟ್ಟು, ಹತ್ತು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆಸರೆಯಾಗಿದ್ದಿ’ ಎಂದ. ಆಕೆ ನಕ್ಕು-

‘ಹುಲಿ ಬೆನ್ನೆರಿದ ಹಾಗಾಗಿದೆಯವ್ವು. ದಿನೇ ದಿನೇ ವ್ಯಾಪಾರ, ವಹಿವಾಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೇಳೆತನೇ ಇದೆ. ಈಗ ಅದರಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಂತರ ಈ ರಾಜಸಿಂಹ ಸ್ವೇರ್ ಯಾರಿಗೆ ವಹಿಸಲಿ? ಇದೇ

ಚಿಂತೆಯಾಗಿದೆ' ಎಂದರು. ಅವರು ಹಾದಿಕವಾಗಿ,

'ನಿನ್ನ ನಂತರ ಅನ್ನೋ ಮಾತು ಹೇಳಲೇಬೇಡಮ್ಮೆ. ನೀನು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ್ಯಾಗಿದ್ದು ಹೀಗೆ ರೇಷ್ಟ್ ಸಿರೆ ಉಟ್ಟು, ವಜ್ರದ ವಾಲೆ ಹಾಕ್ಕಂಡು ರಾಜಮಾತೆ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು' ಎಂದ.

'ಹೌದಪ್ಪಾ... ರಾಜಸಿಂಹನ ಮಾತೆ ಅಂದರೆ ರಾಜಮಾತೇನೇ ನಾನು. ನನ್ನ ಮಗನ ಬ್ರಾಹ್ಮನನಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದೆ' ಎಂದರು.

ಏಕೋ ಅವನು ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿಬಿಟ್ಟು. ತಾನು ಹೋಟ್ಟುಧೀಶರ ಅಳಿಯ ನಾದರೂ ಹೆತ್ತು ತಾಯಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಸು ಕೊಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಮಗನ ಮನದ ಲಹರಿ ಗಮನಿಸಿದ ತಾಯಿ ಮೃದುವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. 'ಮೊದಲು ಅಂಗಡಿ ಸಾಧಾರಣ ಸ್ಥಿತಿಲಿತ್ತು. ನಿನ್ನ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಸಂಬಳ, ಆರು ಲಕ್ಷ ಬಿಢ್ಣ ಮೇಲೆ ಅದು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಇವತ್ತಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಮುಟ್ಟಿರೋದು. ಮೊದಲೇನು? ಹೇರಾಟಿನ್, ಕೇಪ್, ಬಳೆ, ನೈಲಾನ್ ವ್ಯರ್, ಸ್ಕ್ರೋ, ಪೌಡರ್ ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿತ್ತು. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಕಂಪನಿ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌, ಫ್ರಾಬ್ಯಾಗ್, ಈಗಲ್ ಫ್ಲಾನ್, ಬ್ಯಾಟರಿ ಶೆಲ್, ಲ್ಯಾಂಪ್, ಸೈಪ್ಪನ್, ಮಿಸ್ ಯಿಂದ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಎಂಟು ವರ್ಷ ಅಯ್ಯಲ್ಲಪ್ಪಾ, ಹೊಸ ಬಂಡವಾಳ ಬಿದ್ದು' ಎಂದರು.

ಆದರೆ ಎಂಟು ವರ್ಷದಿಂದ ತಾನು ಮೂರು ಕಾಸು ಹೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ತಾಯಿಯನ್ನ ನೋಡಲು ಒಂದು ದಿನದ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಿಸುವ ತಾಯಿ.

'ರಾಜು, ಕಾಲು ತೋಳಿದು ಉಟಕ್ಕೆ ಬಾಪ್ಪಾ' ಎಂದರು. ತಾಯಿ ಮಗ ಉಟಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗ ಮಧುಮತಿ ಬಡಿಸಿದಳು. ಉಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಮಲಗಲು ರೂಪಿಗೆ ಹೋದ. ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ವನಜಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ದೈನಿಂಗ್ ಕುಚ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು;

'ನಿಧಾನವಾಗಿ ಉಟ ಮಾಡಮ್ಮೆ. ಉಟ ಆದಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ತಗ್ಗೊ. ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಅವನು ಉರಿಗೆ ಹೋಗ್ಗಾನೆ. ಹೊರಟುಬಿಡು. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಇವತ್ತು ಸಂಜಯೀ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಬಂದುಬಿಡು' ಎಂದರು.

'ಖಂಡಿತ ಬರ್ತೀನಮ್ಮೆ' ಎಂದಳು.

'ಮೈಸೂರು ನೀನು ನೋಡಿದ್ದಾಮ್ಮೆ' ಎಂದರು.

'ಇಲ್ಲಮ್ಮೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಟ್ರಿಪ್ ಅಂತ ಒಂದು ಸಲ ಹಾಕಿದ್ದರು, ಏನೋ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ' ಎಂದಳು.

‘ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರಲ್ಲೇ ಇರ್ತಿಯಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ಅರಮನೆ, ಬಾಮುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟು, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ, ನಂಜನಗೂಡು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗ್ರೀರೋಣಾ’ ಎಂದರು.

ಅವರ ಆತ್ಮೀಯತೆ, ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಅವಳ ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಬಂತು. ಉಂಟ ಮುಗಿಸಿ, ವಿಶ್ವಾಸಿ ಪಡೆದು ಕಾಫಿ ಮಾಡಿದಳು. ಅವನು ಎದ್ದೂ ಮುಖ ತೊಳಿದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಧರಿಸಿಬಂದ. ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ತಾಯಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟು ನಿಂತೆ.

‘ಆಗಾಗ ಬರ್ತಿರಷ್ಟು’ ಎಂದಾಗ ಆಕೆಯ ಕಂಠ ಗದ್ದು ದವಾಗಿತ್ತು. ಅವನೆ ಮುಖ ಮ್ಹಾನವಾಗಿತ್ತು. ಮಧುಮತಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದಳು. ಕಾರಿನ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಳು. ಮುಂದುಗಡೆ ಡ್ರೈವರ್ ಪಕ್ಕ ಅವನು ಕೂತೆ.

‘ನನ್ನ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಹರಡಿದ ಹಾಗೆ ಇತ್ತುವ್ಯಾ. ನೀನು ಬಂದಾಗ ಪೂರ್ಣಾಚಂದ್ರ ಮನೇಲೆ ಬಂದ್ದ್ಯಾಗಿರತ್ತೆ.’

‘ಜಾಸ್ತಿ ಯಾವ ಯೋಚನೆನೂ ಹಚ್ಚೊಬೇಡೆಮ್ಮೆ’ ಎಂದೆ.

‘ಸಂಜೆ ಬಾಮ್ಮೆ ಮಧು...’ ಎಂದು ಅವಳಿಗೂ ನುಡಿದರು. ಕಾರು ಚೆಲ್ಲಿಸಿತ್ತು. ಈಗ ಮಧುಮತಿ ನಿಶ್ಚಯಿತಾಗಿದ್ದರು. ಕಾರು ಬೆಂಗಳಿಲ್ಲಿ ಹುಮಾರಷೇಟೆ ಬಡಾವಣೆ ತೆಲುಪಿ ಶ್ರೀಗಣೇಶನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ ಅವಳು ಇಳಿದಳು. ಅವನೂ ಇಳಿದ್ದರು.

‘ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೇಗೆ ಹೋಗ್ರೀರಿ ?’ ಎಂದೆ.

‘ಸಿಟಿಬಸ್ಸ್‌ಲ್ಯಾ ಹೋಗ್ರೀನಿ’ ಎಂದಳು.

‘ನಮ್ಮ ಮನ ವಾತಾವರಣ ಏನನಿಸಿತು ನಿಮಗೆ?’ ಎಂದೆ.

‘ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ದೇವರಂತೋರು, ಅಪರಿಚಿತಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಾಯ್ಯನದ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಮಮತೆಯನ್ನು ಹರಿಸಿದರು. ಯಾವ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯಾ ಇಲ್ಲದೇ ನನಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂ.ಗಳ ಸಂಬಳದ ಕೆಲಸ ಹೊಬ್ಬರು’ ಎಂದಳು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಸುವಂತೆ.

‘ಆದರೆ ಆ ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕುಂಡು ಅನಿಸಲ್ಪಾ? ಅಡಿಗೆ ಮಾಡು, ಎಲೆಗೊಮೆ ಮಾಡು, ಬಡಿಸು, ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಿ.ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಸ್‌ ಮಾಡಿದ್ದೇನಾ ಅನಿಸಲ್ಪಾ?’ ಎಂದೆ.

‘ಇಲ್ಲ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನನ್ನ ಕ್ಷಮಾಲಿಫೀಷನ್ ಅಳೆದು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆ, ಸ್ಕೂಲ್ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಉರಿಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಕೂಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂ. ಸಂಬಳ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಅಡಿಗೆ, ಉಂಟಿ, ತಿಂಡಿ ನಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ಇನ್ನೂರು, ಮುನ್ನೂರು ಆದರೂ ಉಳಿಸಿ, ಮನಗೆ

ಕಳಿಸ್ತಿದ್ದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ವರದಾನ ಅನಿಸತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೂ ಅದೇ ಕಾಂಪೊಂಡಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸ್ತಿಕ್ಕೆ ಮನೆ ಕೊಡ್ಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೂ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗಳನ್ನ ಎಲ್ಲೋ ಬಿಟ್ಟೇ ಅನ್ನೋ ಚಿಂತೆ ಇರಲ್ಲ. ತಂದೆಗೂ ಉದ್ವೋಗ ಕೊಡ್ಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಒಡತಿ ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಬಾಸಿಂಗ್ ನೇಚರ್ ಇಲ್ಲ. ಹೆತ್ತೆ ತಾಯಿಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಶ್ರಿರ್ಯತೆ ಇದೆ. ವಯಸ್ಸಾದ ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪೇನು? ನನ್ನ ಆತ್ಮಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕುಂಡೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಬಿ.ಎ. ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಗೆಳತಿ ಇಲ್ಲೇ ಕೋಲಾರದ ಒಂದು ಷ್ಟ್ರೇವೇಟ್ ಸ್ಕೂಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆ. ಒಂದು ತುಂಬು ಕುಟುಂಬದವರ ಮನೆಯ ಕೇಣ ಬಾಡಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಹೊರಗಡೆ ಕಾಂಪೊಂಡ್ ನಲ್ಲಿಯಿಂದ ನೀರು ತಂದು, ತಾನೇ ಒಟ್ಟೆ ಒಗೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಅಡಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪಾತ್ರ, ತಪ್ಪೇ, ಲೋಟು ತಾನೇ ತೋಳಿದುಕೊಳ್ಳಾಳೆ. ಶಾಲೆಗೂ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸಗಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಂದ ಸಾಹಿರ ರೂ.ಗೆಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅವಳ ಉಟ, ವಸತಿ, ಸ್ವಂತ ಖಚು ಆಗಿ ಇನ್ನೂರು ರೂ. ಕಳಿಸ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ಈ ಅವಕಾಶ ದೇವರ ವರದಾನ' ಎಂದಿಲ್ಲ.

'ಇಕೆ ಧ್ವಾಂಕ್ಯೋ. ನಿಮಗೆ ಸ್ಯಾಟಿಸ್‌ಫ್ಲ್ಯಾಕ್‌ನ್‌ ಆಗಿದ್ದೆ ಸಂತೋಷ. ಅಮ್ಮನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡ್ಡಿಲ್ಲ. ನೋಡೋಕೆ ಒಬ್ಬ ಜಮೀನ್‌ನಾರಿಣಿ ಹಾಗೆ ದಢೂತಿಯಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಅಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನಷ್ಟು ಮೃದು' ಎಂದ.

'ನಿಮಗೆ ತಾಯಿ, ನನಗೆ ಒಡತಿಗಳಾಗಿವೆ.' ಕಾಂಪೊಂಡಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅವಳಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಏನೋ? ಅವಳು ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಕೆಲಸ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನಿಗೆ ಅಜ್ಞರಿ ಆಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಲು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಅವನ ಮನದ ಚಿಂತೆ ಹರಿಸಿದ್ದಾಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಮನಸೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಗೋವಿಂದ ಅವನೆಂದರು ಬಂದು 'ಚಕ್ಕ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದಿದೆ ಸಾಹೇಬರೇ... ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಗಂಜಿ ಸಹ ಕುಡಿದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಸಲ ಗಂಜಿ ಕುಡಿಸೋಕೆ ಹೋದೆ, ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿದರು. ಜೈವಧಿ, ಮಾತ್ರ, ಯಾವುದೂ ನುಂಗಿಲ್ಲ' ಎಂದ.

'ಅವರಜ್ಜಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ?' ಎಂದ.

'ಅವರಜ್ಜಿ... ತಾತಾ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಯಾರ ಮಾತೂ ಕೇಳಲ್ಲ.

ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದಾಗೆ ನಾವು ಇಬ್ಬರು ಅಳುಗಳು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಹೇಗೋ ಇಂಡೆಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು' ಎಂದು ವರದಿ ಮಾಡಿದ.

'ಸರಿ, ಈಗೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ?' ಅವನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

'ಚಿಕ್ಕ ಸಾಹೇಬರು ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ತಾತನವರು ಅಲ್ಲೇ ಕೂತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಗೋವಿಂದ.

'ನಿನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಸಾಹೇಬರ ತಲೆ ಕುಟ್ಟಿದರು' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲೇ ಮಂಚದ ಬಳಿ ಕೂತು ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಮೋಹನರಾಯರು ತಲೆ ಎತ್ತಿದರು.

'ಏನು ಮಾಡು? ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮೆ ಗನ ಗಲಾಟೆ?' ಎಂದ. 'ಏನು ಹೇಳಿಲಷ್ಟು, ಕ್ಯಾಡಿ ಕ್ಯಾಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬ್ಯಾಟಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡಿತ್ತೇನಿ, ಆಮೇಲೆ ಉಟು ಅಂತಾನೇ. ಮಹಾ ಸೇಡಿನ ಭಲದ ಹುಡುಗ. ನಿನ್ನ ಯಿಂದ ಒಂದು ಹನಿ ನೀರು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಲ. ಒಂದಿಮ್ಮೆ ತಿನಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು, ಅವಳು ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲಾ ಖಚು ಮಾಡಿದೆವೆ. ನಿನ್ನ ಸಂಜೆ ಅವರಮ್ಮೆ ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದು, ಈ ಹುಡುಗ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಪವ್ವನಿಗೆ ಬ್ಯಾಟ್ ತಗೊಂಡು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆ ಹೊಡಿತ್ತೇನಿ. ಅವರು ಹೊಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಉಟು ಅಂತಾನೆ' ಎಂದರು.

'ಇದು ದುರ್ಯೋಧನನ ತುಣುಕೊ, ಕಂಸನ ತುಂಡೋ? ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಎಂಥಾ ಮಗನ್ನ ಹೆತ್ತೆಳು ಆ ಮಹಾತಾಯಿ' ಎಂದ. ನಂತರ 'ನಾನು ಹೋಗಿ ಅವಳ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗ್ಗೆನಿ. ಆ ಅಯೋಗ್ಯ ಎದ್ದರೆ ಹೇಳಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪತ್ತದ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದ.

ಮಲಗಿದರೂ ಮನಃಶಾಂತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಟ್ರಿಕ್ ಎಂದಾಗ ಮಲಗಿದ್ದಂತೇ ರಿಸೇವರ್ ಕಿಟಿಗೆ ಹಿಡಿದ. ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಜಯಶ್ರೀ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

'ನಿನ್ನ ನಾನು ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿತ್ತೇನಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ಗಿಕ್ಕಿ ಕಾರಣ ಏನು? ಆ ಮಗೂಗೆ ಹೊಡಿದು, ಬಡಿದು, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ಗಿಲ್ಲಂದರೆ ಯಾವ ದೇವರು ಆಳ್ಳಿದ್ದ?' ಅವಳ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗೆ ಅವನ ಸಹನೆಯ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆಯಿತು. ಹೋವದಿಂದ ನುಡಿದ :

'ನಿನ್ನ ಪ್ರೋನ್‌ಕಾಲಾಗಿಂತ ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ನಮ್ಮುಮ್ಮೆನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕಾದ್ದು ನನ್ನ ಧರ್ಮ.'

'ಹೋದ ವಾರವೂ ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ. ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನ ಎಲ್ಲಾಗಿದೆ? ಮಗು ಒಂದೇ

ಇರತ್ತೆ. ಪೀತಿಯಂದ ನೋಡೊಬೇಕೊನ್ನೋ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲವಾ?' ಎಂದಳು.

'ಮಗುವಿನ ತಾಯಿ ನಿನಗೇ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಬರತ್ತೆ?' ಎಂದ.

'ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳಿಸಬೇಡಿ. ದೊಡ್ಡ ಸಾಮಾಜ್ಯ ನಮ್ಮಪ್ರ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ. ಆಗಾಗ ಇಂಥ ಪ್ರಯಾಣ ನನಗಿರತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಜೆ ಬರೋ ಕೆಲಸ ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮಗನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುದ್ದೆ. ನಾನಿಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳೇಪ್ರರಿ ತಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಕಂಪನಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ' ಎಂದಳು.

'ನಿನು ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳೇಪ್ರರಿ ತಿನ್ನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ, ನಿಜ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ನನಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೇ ತಿನ್ನಿಸ್ತು ಇದ್ದಾನೆ' ಎಂದ.

'ಅವನು ಚಿಕ್ಕ ಮುದುಗ ಕಣ್ಣ, ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಗನ್ನ ಹೊಡೆದು ಬಡಿದು ಮಾಡಿಯಾದರೂ, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗೋಂಥಾ ಆಕರ್ಷಣ ಏನು? ಆ ಮುದಿ ತಾಯಿಗೋಷ್ಠರ ಹೋಗ್ರೀರೀಂತ ನಾನು ನಂಬಲ್ಲ' ಎಂದಳು.

'ಹಾದು! ಅಲ್ಲಿಬ್ಬ ರೂಪಸೀನ್ನ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಅವಳಿಗಾಗಿ ಹೋಗ್ರೀನಿ' ಎಂದ ಉಡಾಫೆಯಾಗಿ.

'ತಮಾಷೆಗೂ ಇಂಥಾ ಮಾತು ಸಹಿಸೋ ಮೂರನೇ ದಜ್ಞ ಗೃಹಿಣಿ ಅಲ್ಲ ನಾನು. ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದೀನಿ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಆ ಮನಗೆ ಬಾಂಬ್ ಹಾತಿಸ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಮುದಿತಾಯಿ ಮೋಹ ನಿಮಗೆ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ. ನನ್ನ ಗೆಳತೀರ ಅತ್ತೇರೆಲ್ಲ ಸತ್ತು ಸುಖ ವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಾಲು ಮುದುಕಿ ಮುದುವ ಆಗಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಆದರೂ ಕಲ್ಲುಗುಂಡಿನ ಹಾಗಿದ್ದು, ನನ್ನ ಜೀವ ತಿಂತಾ ಇದೆ' ಎಂದಳು.

'ಹಣದ ಮದದಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಡ ಜಯಾ..? ನಿನು ಅತ್ತೆ ಸೇವ ಮಾಡಿ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾದದ್ದು ಯಾವಾಗ? ಅಮ್ಮೆಗೆ ಸಾಷ್ಟು ಕೇಡು ಹಾರೆಸಬೇಡ' ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ.

'ನಿಮ್ಮಮ್ಮೆ ನೂರು ವರ್ಷ ಕಲ್ಲು ಗುಂಡಿನ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿರಲಿ. ನೀವ್ಯಾಕೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸ್ತೀರಿ ಹೇಳಿ?' ಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಹೆಂಡಿ ಬಗೆಗೂ ಗಂಡನಿಗೆ ಬಂದು ಕರ್ತವ್ಯ ಇದೇಂತ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯ್ಯಾ?' ಎಂದ.

'ಏನು ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪ ಆಗಿದೆ ನನ್ನಿಂದಾ?' ಎಂದ. ಆವಳು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳು ವಂತೇ—

'ನೋಡಿ ರಾಜ್! ನಮಗಿರೋದು ಎರಡೇ ಮಕ್ಕಳು. ಬೇಕೊಂದರೂ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಾಗಲ್ಲ. ನಾನು ಆವರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಇರೋ ಎರಡು

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜೋಡಾನವಾಗಿ ನೋಡಿಕೋಚೇಕಾದ್ದು ಸಾಂಕೆ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆ ಮಗೂಗೆ ಸಿಹಿಪಟ್ಟೆ ಹೊಡೆದು, ಅವನು ಜ್ಯಾರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದನೆ ಅಂದರೆ ಏನು ಅಧ್ಯ? ನಾಳೆ ಆ ಮಗೂಗೆ ಏನಾದರೂ ಆದರೆ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನೀವು ಹೊಕ್ಕೋಚೇಕಾಗತ್ತೆ ಎಂದಳು.

‘ಆದರೆ ಅವನ ವರ್ತನೆ ಹೇಗಿರತ್ತೆ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾ?’ ಎಂದ.

‘ಗೊತ್ತು. ಅವನು ಮಹಾ ಹರಿವಾದಿ. ಪ್ರಂಡ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎಂಟು ವರ್ಷ, ನಿಮಗೆ ಮೂವತ್ತುರು ವರುಷ. ಅವನ ಅವಿವೇಕಕ್ಕೆ ನೀವು ತಾಳ್ಳು ಯಿಂದ ತಿದ್ದಬೇಕು’ ಎಂದಳು.

‘ಹೇಗೆ ತಿದ್ದಬೇಕು ? ನೀನೇ ದಿನಾ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿ ಪಾರ ಹೇಳಿಕೊಡು’ ಎಂದ.

‘ಹೇಳಿಕೊಡ್ಡಿನಿ. ನಿನ್ನ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಕೋಪ ಬಂದಿದೆ. ಪಷ್ಪಾ ನನಗೆ ಬ್ಯಾಟಿಂದ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಪೆಪ್ಪಂಗೆ ಬ್ಯಾಟಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡಿಬೇಕು. ಅದುವರೆಗೂ ಉಟ್ಟ ಮಾಡಲ್ಲ, ಏನೂ ತಿನ್ನಲ್ಲ, ಕುಡಿಯಲ್ಲ ಅಂದಿದ್ದಾನೆ. ಮಹಾ ಹರಿಮಾರಿ, ಉಟ್ಟ ತಿಂಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಹೋದರೆ ಗತಿ ಏನು ? ಅವನ್ನು ಟ್ಲೈಸ್ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ನೀವು ನಾಲ್ಕೇಟು ತಿನ್ನಿ. ಏಂಜೇ ಮಗು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಹೊಡೆದಾನು ?’ ಎಂದಳು.

ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಆತಿವ ಸಂತಾಪವಾಯಿತು. ಅತ್ಯಂತ ಖೇರದಿಂದ,

‘ಅವನು ಎಳೇ ಮಗು ನಿಜ. ಆದರೆ ಬ್ಯಾಟ್ ತಗೊಂಡು ಬೀಸಿ ಬೀಸಿ ಹೊಡೆದಾಗ ಏಟು ಎಳೇದಿರುತ್ತೇನು ?’ ಎಂದ.

‘ಆ ಎಳೇ ಚರ್ಮದ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಮಡುಗನಿಗೆ ದನ ಬಡಿದ್ದಾಗೆ ಬಡಿದಿದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಜೀದಿ ಭಿಕ್ಷುಕರ ಸಿರ್ಕತಿಕರ ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲ. ಕೋಟ್ಯಾ ಧೀಶರ ಮೊಮ್ಮೆಗ, ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂ. ಅಸ್ತಿಗೆ ಅವನೇ ವಾರಸುದಾರ! ಬೇರೆ ದರಿದುರ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ಏಟು ಹೊಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನು ಬದುಕಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ’ ಎಂದಳು.

‘ಬೆಂಕಿಬಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಸ್ತಿಗೆ ? ಅವನು ದುರುಸಣಾಗಳ ಗಳ ಆಗ್ರಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಚಿಂತೆ ನಿನಗಿಲ್ಲವಾ ?’ ಎಂದ.

‘ಏನು, ದುರುಸಣಾ ! ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಹೊತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹರಿವಾದಿ, ಹರಿದಲ್ಲಿ ನೀವೇನು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದೀರಿ ? ನಿಮ್ಮ ಹರಿವೇ ಹರಿ. ಒಂದಿನ ನನಗೆ ಹಿತವಾಗಿ ನಡೆದುಹೊಂಡಿದ್ದೀರಾ ? ಒಂದೊಂದ್ದಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ ನನಗೆ ನಾನೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿದ್ದೀನಿ. ಇಂಥಾ ರೂಪ ಇಂಥಾ ಶಶ್ವರ್ಯ ! ನನ್ನಂಥಾ ಹೆಂಡ್ರೀನ್ನೇ ಹೀಗೆ ಯಃಕ್ಷಿತ್ತಾ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಬಡವಿ, ಕುರೂಪಿ ಅವಿದ್ದುವಂತೆ ಹೆಂಡ್ರೀ

ಸಿಕ್ಕರೆ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಒದ್ದೇ ನೀವು ಮಾತಾಡಿಸ್ತಿದೇನೋ ಅನಿಸತ್ತೇ' ಎಂದೆಳು.

ಅವಳು ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕೂತಿದ್ದವನಿಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬ್ಯಾಟ್ ತಂದು ಭುಜಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದ ಮಗನ ಏಟಿಗೆ 'ಹ್ನಾ' ಎಂದು ಚೇರಿದ.

'ಅಯೋಗ್ಯ... ಪಪ್ಪನಿಗೆ ಹೊಡಿದೆಯಾ?' ಮೋಹನ್‌ರಾವ್ ಬಂದು ಬ್ಯಾಟ್ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರು. ತಂದೆಯ ತೊಡೆ ವರಿದ. ಪೋನ್ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು 'ಮಮ್ಮಿ ಮಮ್ಮಿ.. ಪಪ್ಪ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಮಾತಾಡಿದ್ದೀನಿ. ಪಪ್ಪನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡಿಬೇಕೊಂತಿದ್ದೀನಿ. ನಿನ್ನ ನನಗೆ ಎಮ್ಮೊಂದು ಹೊಡಿದಿದ್ದರು, ನಿನ್ನ ಒಂದೇ ಏಟು ಹೊಡಿಬೇಕು, ಜಾಸ್ತಿ ಹೊಡೆದರೆ ಕಾರು ತಂದುಕೊಡಲ್ಲ ಅಂದಿದ್ದೆಯಲ್ಲ' ಎಂದ.

'ಹೌದು! ಮಮ್ಮಿ, ಪಪ್ಪನ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದೀನಿ. ಪಪ್ಪನ ಜೊತೆಲೇ ಉಟಟಕ್ಕೆ ಕೂತ್ತೋತ್ತಿನಿ, ಪಪ್ಪನ ಜೊತೆಲೆ ಮಲಗ್ಗಿನಿ' ಎಂದ.

'ಜ್ಞಾರಾ ಇಲ್ಲ ಮಮ್ಮಿ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಕಲ್ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಬುಳ್ಳಿದರು. ತೊಳು, ಕಾಲು ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನೊಂದು ನೋಯಾ ಇದೆ ಮಮ್ಮಿ. ಪಪ್ಪೆ ಇನ್ನೊಂದೇಟು ಹೊಡಿತ್ತಿನಿ' ಎಂದ. ಅವಳೇನು ಹೇಳಿದಳೋ?

'ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ಹೊಡಿಯಲ್ಲ ಮಮ್ಮಿ. ಖಂಡಿತ ಕಾರು ತಗೊಂಬಾ... ಪಪ್ಪನ ಕಿರೀಲಿ ಹಾಡು ಹೇಳ್ತಿನಿ' ಎಂದ.

'ಪಪ್ಪಾ, ಮಮ್ಮಿ ಮಾತಾಡ್ತಾಳಂತೆ' ಎಂದ. ಅವನು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ರಿಸೀವರ್ ಕಿರಿಟಿಪ್ಪುಕೊಂಡ.

'ಆ ರ್ಯಾಸ್ಟಲ್ ಹೊಡೆದಾಗ ತುಂಬಾ ನೋವಾಯ್ತೇನಿ? ನೀವು ಹ್ನಾ ಅಂತ ಡೇರಿದ್ದು ಕೇಳಿ ಹೊಟ್ಟೇಲಿ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಂಗಾಯ್ತು. ಅವನನ್ನು ನಾವಿಭೂರೂ ಕಂಟ್ಯೋಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆ. ಮಹಾ ಹರವಾದಿ, ದಂಡಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಲ್ಲ. ನಾನು ಕೆಲವು ಸಲ ಬೆಲ್ಪ್ ತಗೊಂಡು ಸಹ ಹೊಡೆದಿದ್ದೆ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಹರ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಟ್ರೈಟಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೇ ತಿದ್ದಬೇಕು' ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದಳು.

'ಸರಿ, ಟ್ರೈಟಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೇ ತಿದ್ದಿತ್ತಿನಿ. ಇನ್ನಾದರೂ ನನ್ನ ಕಿರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಇದೆಯಾ?' ಎಂದ.

'ಪರೀ ಹಾಗಾಡ್ತೇರಿ? ವಾರಕ್ಕೊಂಡ್ಲ ಪೋನ್ ಮಾಡ್ತೇನಿ. ನಿನ್ನ ದನಿಯು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಕರ್ಕರ ಅನಿಸ್ತಾ ಇದೆಯಾ?' ಎಂದೆಳು. ಅವನು ಬೇಸತ್ತು.

'ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬದುಕೇ ಸಾಕಾಗಿದೆ ಅನಿಸತ್ತೇ ನನಗೆ' ಎಂದಾಗ ಅವಳು ಸಿಡಿದ್ದಳು. 'ಪಕೆ? ಏನಂತು ಹಿಂಸೆ ಇದೆ ನಿಮಗೆ? ಅರಮನೆ ಅಂಥಾ ಮನ, ಅಪ್ಪರೆ ಅಂಥಾ ಹೆಂಡ್ರಿ, ಮತ್ತಿನಂಥಾ ಮಕ್ಕಳು. ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ಸಾಲ ಇದೆಯಾ?

ಬೆಲೆ ವರಿಕೆ ಕಾಲದ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಸಮಸ್ಯೆನಾ? ಹೆಂಡತಿ ರೋಗಿಸ್ಟೇನಾ? ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೇಸತ್ತು ನಿಟ್ಟುಸ್ಥಿರ ಬಿಡೋಂಥಾದ್ದೇನಿದೆ?” ಎಂದಳು.

‘ಸರಿ ನಾನು ಇಡಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಸುಖಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಲಿ ಮನುಷ್ಯ’ ಎಂದ.

ಅವಳು ಕೋಪದಿಂದ ಘೋನ್ ಡಿಸ್‌ಕನ್‌ಕ್ಯಾ ಮಾಡಿದಳು.

‘ಪಟ್ಟು, ಉಣಿ ಮಾಡೋಣ ಬಾ... ನನ್ನೆಯಿಂದ ನಾನು ಉಣಿ ಮಾಡಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಪಷ್ಟುಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದ ಮೇಲೆ ಉಣಿ ಮಾಡೋದು ಅಂತಿದ್ದು. ಆದರೆ ಮಿಮ್ಮಿ ನಿಂಗೆ ಒಂದೇ ಏಟು ಹೊಡಿಬೇಕು ಅಂದಿದ್ದಳು. ನನಗೆ ಮಾತ್ರ, ನೀನು ಎಂಟು ಏಟು ಹೊಡೆದಿದ್ದ್ಯಲ್ಲ’ ಎಂದ.

ರಾಜಸಿಹಂ ತೋಳು ಬುರುಗುಟ್ಟಿತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಏಟಿಗೆ ತತ್ತ್ವರಿಸುವ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ತಾನು ಎಷ್ಟು ಹೊಡೆದೆ ಕೋಪದಲ್ಲಿ, ಭರದಲ್ಲಿ, ಎನಿಸಿ ಆ ಹುಡುಗನ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಂಚ ಮರುಕವ್ವಾ ಆಯಿತು. ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಕಾತ ಆ ಹುಡುಗನ ಮ್ಯಾ ಕೊಂಚೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು.

‘ಜ್ಯಾರ ಇದೆ. ಹಾಲು ಬೇಡ್ ತಿನ್ನಿಸ್ತೇನಿ, ತಿನ್ನು’ ಎಂದ. ಚಿಂಟು ಆಸೆಯಿಂದ ‘ನಿನ್ನ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗ್ಗಿನಿ, ತಿನ್ನಿಸು. ಆವಶ್ಯಕ ಬ್ರಹ್ಮಿಗೆ ಜ್ಯಾರ ಬಂದಾಗ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಡ್ ತಿನ್ನಿಸಿದ್ದಲ್ಲ’ ಎಂದ.

ರಾಕ್ಷಸಾಕಾರದ ಈ ಎಂಟು ವರ್ಣದ ಕೊಂಚೆ ಕೋಣನನ್ನು ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಪರಮಹಂಸಯೇ. ಆದರೆ ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಕೇಳುವನೆ? ‘ಮೂಳೆ ಒತ್ತುತ್ತೆ. ನಿಂಗೆ ನೋವಾಗತ್ತೆ. ಮಲಗಿ ನೋಡು’ ಎಂದು ಮೊಣಕಾಲು ಚಿಷ್ಟು ತಲೆಗಾನಿಸಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡ. ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಸ್ವಿಂಗಿನಂತೇ ಎದ್ದು ಬಿಂಟು ‘ಬೇಡ ಪಟ್ಟಾ... ನೋವತ್ತೆ ತಲೆಗೂ ಹೊಡಿದ್ದೇನು ನೀವು. ನಾನು ಎಂಬೇ ಏಟು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಒಂಬತ್ತು ಏಟು ಹೊಡಿದಿದ್ದೀಯ?’ ಎಂದ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ.

‘ಎಂಟೋ... ಒಂಬತ್ತೋ, ನಿನ್ನನೆ. ವಿಷಯ ಬೇಡ. ಇನ್ನೇಲೆ ಒಳ್ಳೆ ಮುಡುಗ ನಗಿರು, ನನ್ನ ರೇಗಿಸಬೇಡ...’

‘ಇನ್ನೇಲೆ ನೀನು ಮ್ಯಾಸೂರಿಗೆ ಹೋಗೋವಾಗ ಹೋಗ ಬೇಡ ಅನ್ನಲ್ಲ. ಮಿಮ್ಮಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಳು. ಆವರು ಮ್ಯಾಸೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅದ್ದಿ ಮಾಡಿದರೆ ರಾಕ್ಷಸರಾಗುರೆ. ಆಗ ಏನು ಗಲಾಟ ಮಾಡಬೇಡ ಅಂದಿದ್ದಾಳೆ’ ಎಂದ.

ಡ್ಯೂಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಕೂತಾಗಲು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಚಿಂತೆ. ‘ನಾಳಿ ಬಾಬಿ, ಮುಂದೆ, ಎಂಟು ಏಟು ಅಂತ ಹೇಳಲೋ? ಒಂಬತ್ತು ಏಟು ಅಂತ

ಹೇಳಲೋ ಪಟ್ಟ ನಾನು ಎಂತೇ ಎಟು ಎಣಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ' ಎಂದ.

ಬ್ರಹ್ಮನ್ನ ಹಾಲಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಮಗನಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿದ ರಾಜಸಿಂಹ 'ಬಾಬಿ ಯಾರು?' ಎಂದ.

'ನನ್ನ ಪ್ರೀರ್ತಿ. ಅವನ ತಂದೇನೂ ಕುಡಿದಾಗ ಮಗಂಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಹೊಡಿತ್ತಾರಂತೆ. ಒಂದು ಸಲ ಬೆಲ್ಲ್ ತಗೊಂಡು ಎಂಟು ಎಟು ಹೊಡಿದಿದ್ದರಂತೆ. ಅವನು ಅಳಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ನಾಳೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಜಂಭ ಹೊಚ್ಚೋತ್ತಿನಿ. ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಾ ಬ್ಯಾಟ್ ತಗೊಂಡು ಒಂಬತ್ತು ಪಟುಗಳು ಹೊಡಿದಿದ್ದರೂ ನಾನು ಅಳಲಿಲ್ಲ ಅಂತ್ಯಿನೀ' ಎಂದ.

'ಹುಡುಗ ಎಷ್ಟು ಪುಂಡನೋ... ಅಷ್ಟೇ ಮುಗ್ಗು' ಎನಿಸಿ ಕನಿಕರವಾಯಿತು.
ಬ್ರಹ್ಮ ತಿನ್ನುತ್ತಾ-

'ನೀನು ದ್ರಿಂಕ್ ಮಾಡಿದ್ದೆಯಾ ಪಟ್ಟಾ ನಿನ್ನೇ?'

'ಹೂಂ ಒಂದು ಲೋಟು ಏಲ್ಲ್ ದ್ರಿಂಕ್ ಮಾಡಿದ್ದೇ...' ಎಂದ.

'ಉಂ... ವ್ಯಾಸ್ಸಿ, ಬೀರ್, ರಮ್... ಅವರ ಪಟ್ಟಾ ಏನೇನೋ ಕುಡಿತಾರಂತೆ ಗೊತ್ತಾ?' ಎಂದ.

ಮಗನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಒಂದ ಈ ಕಟ್ಟಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಅಹಿತವೇಸಿತು.
'ಇಂಥಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಮಾತಾಡಬಾರದು ಮರಿ, ಹಾಲು, ಬಾಡಾಯಿ ಹಾಲು, ಚೋನ್‌ವಿಟ್‌ ಇದು ತಾನೇ ನೀನು ಕುಡಿಯೋದು' ಎಂದ.

'ಈಗ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿರೋದಿಂದ ಲದನ್ನ ಕುಡಿತ್ತಿನಿ. ದೊಡ್ಡೊನಾದಮೇಲೆ ವ್ಯಾಸ್ಸಿ ಕುಡಿತ್ತಿನಿ. ವ್ಯಾಸ್ಸಿ ಕುಡಿದರೆ ಮಹಾ ಇರತ್ತಿಂತೆ ಪಟ್ಟಾ.. ಬಾಬಿ ಹೇಳ್ತಾನೇ' ಎಂದ. ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ತಿದ್ದುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎನಿಸಿತು. 'ದೊಡ್ಡೊನಾದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಸ್ಸಿ ಕುಡಿಯುವಂತೆ. ಈಗ ಬ್ರಹ್ಮ ತಿಂದ್ರ ಮೇಲೆ ಕ್ರೋಸಿನ್ ನುಂಗಿಸ್ತಿನಿ.'

'ಸರಿ ನಿಂಗೆ ರಾಮ, ಭೀಮ ಇವರ ಹಾಗೆ ಆಗ್ನೇಕೂಂತ ಇಷ್ಟ್ ಇದೆಯೋ ? ರಾವಣ ದುಯೋಧನನ ಹಾಗೆ ಆಗ್ಬೇಕೂಂತ ಇಷ್ಟ್ ಇದೆಯೋ?' ಎಂದ. ಜಂಟು ಯೋಚಿಸುತ್ತೆ 'ಫೈಟಿಂಗಲ್ಲಿ ಯಾರು ಗೆದ್ದರೆ ಅವರ ಹಾಗೆ. ಭೀಮ, ದುಯೋಧನ ಗದೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಫೈಟಿಂಗ್ ಆಡಿದಾಗ ಭೀಮ ತಾನೇ ಗೆದ್ದಿದ್ದು' ಎಂದ.
ನಂತರ ಯೋಚಿಸುತ್ತೆ-

'ರಾಮ, ರಾವಣ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದಾಗ ಯಾರು ಗೆಲ್ಲಾರೆ, ಪಟ್ಟಾ. ತಾತ್ತ ಪ್ರೂತೀ ಕಥೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ' ಎಂದ.

'ರಾಮನೇ ಗೆಲ್ಲಾನೆ' ಎಂದ.

‘ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ರಾಮನೇ ಆಗ್ನೀನಿ’ ಎಂದ.

‘ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ ಬೇಕೊಂತ ಹರ ಮಾಡಿದ್ದನಲ್ಲ. ತಾತಾ ಕಂಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ‘ಎಣು, ಮಾತ್ರ ನುಂಗಿಸ್ತೀನಿ ಭಾ... ಮಲಗಿಕೋ’ ಎಂದ.

ಕೋಣಗೆ ಬಂದ ಮಗನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನುಂಗಿಸಿ ಮಲಗಿಸಿದ. ತಾನೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ.

‘ಚಂದ್ರನಿಗಾಗಿ ರಾಮ ಹರಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅಂತ ಹೆಸರು ಬಂತೆಂತ ಪಟ್ಟು’ ಎಂದ.

‘ಹಾದು ! ನೀನು ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹರಮಾಡು. ನಿನಗೆ ಚಿಂಟು ಚಂದ್ರ ಅಂತ ಕರೀತಾರೆ’ ಎಂದ.

‘ಉಂಹೂ. ನನಗೆ ಬ್ಯಾಟರೀಲಿ ಓಡೋ ಕಾರು ಬೇಕು. ಕಾರು ತಂದು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಮುಮ್ಮಿ ಎಷ್ಟು ಕಂಡಿಷ್ಟನ್ನ ಹಾಕ್ಕಾಳಿ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಕಾರಿದೇಂತ ಬಾಬಿ ಜಂಬ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಮುಮ್ಮಿ ಕಾರು ತಂದರೆ ಆ ಕಾರು ದ್ಯುವ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ವೋಗಿ ಅವನ ಕಾರಿಗೆ ಡ್ಯೂಫ್ ಹೊಡಿತ್ತೀನಿ. ಅವನ ಕಾರು ಗಜ್ಜಿ ಗುಜ್ಜಿ ಆಗತ್ತೇ. ಅವನ ಜಂಬ ಹೋಗತ್ತೇ’ ಎಂದ. ಹುಡುಗನ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಾ ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ ಓಡುತ್ತದೆ. ‘ಇಂಥಾ ಮಗನನ್ನು ತಾನು ತಿದ್ದ ಬೇಕೆಂದು ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳಿ. ಅವನು ಮಾತಾಡಿ ದಣಿದು ನಿದಿಸಿದರೂ ರಾಜಸಿಂಹನಿಗೆ ಬಹು ಹೊತ್ತು ನಿದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಅರಮನೆಯಂಥಾ ಮನೆ, ಅಪ್ಪರೆಯಂಥಾ ಹೆಂಡತಿ, ಏನು ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆ ನಮಗೆ ? ಎಂದು ಹಂಗಿಸುವ ಹೆಂಡತಿ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು ಮನಃಶಾಂತಿಯೇ ಇಲ್ಲದ ಈ ಅರಮನೆಗಿಂತ ಒಂದು ಗುಡಿಸಿಲೇ ಮೇಲು ಏನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ತಾಯಿಯ ಅಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ಕಾರಿನ ಆಸಗೆ ಚಿಂಟು ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಬಂದೊಡನೆ ಓಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದ. ‘ಪಟ್ಟು ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಹಾದು ಹೇಳ್ತೀನಿ.’

ಈ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಕೂಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿದ. ‘ನೋಡು ಚಿನ್ನಿ ಹಾಗೆ ನೀನು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲ. ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಕೂತರೆ ನಿನಗೂ ಹಿಂಸೆ, ನನಗೂ ಹಿಂಸೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೊತ್ತೋ, ಭುಜ ಹಿಡಿದು, ಕಿವಿ ಹತ್ತಿರವೇ ಹಾದು’ ಎಂದ. ಚಿಂಟು ಗೊಂದಲದಿಂದ-

‘ಆದರೆ ಚಿನ್ನಿ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಟೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಕಾರು ತಂದುಕೊಡೋದು’ ಎಂದಳು.

‘ನಾನು ಮಾತ್ರಿಗೆ ಈ ಸಲ ಪೋನ್ನಾ ಮಾಡ್ತಿನಿ, ಚಿಂಟೂ ಚಿನ್ನಿಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗ ಆಗಿದ್ದಾನೆ’ ಎಂದ.

‘ನಿಜವಾಗಲು ಹಾಗೆ ಮಾತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿಯ ಪಟ್ಟಾ?’

‘ಹಾದು! ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಕೇಳುಯಾ, ಈ ನಡುವೆ ನೀನು ಜಾಣ ಆಗಿದ್ದಿ’ ಎಂದ ರಾಜಸಿಂಹ.

ಹುಡುಗನ ಕಂಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ಹೊಳಿದವು. ‘ಮಾತ್ರಿ ಯವಾಗಲೂ ಹೇಳಾಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟಾ ತುಂಬಾ ಬಿಲಿಯಂಟ್, ನೀನು ಅವರ ಹಾಗೆ ಆಗ ಬೇಕೂಂತಾಳಿ. ನಾನು ಬಿಲಿಯಂಟ್ ಆಗೋಡೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?’ ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

‘ದೊಡ್ಡೋರು ಹೇಳಿದ್ದಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕು. ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಇದ್ದಾರಲ್ಲ. ನಾನು ಚಿಕ್ಕೋನಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮಮೈ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಲಿಯಂಟ್ ಆದೆ.’

‘ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ಅಂತ್ಯಿ ಏನೇನು ಹೇಳಾರೋ ಕೇಳಿ, ನಾನು ಬಿಲಿಯಂಟ್ ಆಗಿದ್ದಿನಿ’ ಎಂದ ಚಿಂಟು. ‘ಈ ಸಲ ಬಾಬಿ ಘಸ್ಟ್ ರ್ಯಾಂಕ್ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಪಟ್ಟಾ. ಮಾತ್ರಿ ಕೇಳಿದರೆ ನಂಗೆ ಕಾರು ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಾಳಿ. ನಾನು ತುಂಬಾ ಬಿಲಿಯಂಟ್ ಆಗ್ನೇಕು’ ಎಂದೂ ಸೇರಿಸಿದ.

‘ನೀನು ತುಂಬಾ ಬಿಲಿಯಂಟ್ ಆಗಬೇಕಾದ್ರೆ, ರಾತ್ರಿ, ಹೊತ್ತು, ಒಳ್ಳೇ ಹಾಡು ಕೇಳು ರಿಲ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಮೆದುಳು ಶಾಂತವಾಗತ್ತೆ. ಬುದ್ಧಿ ಚುರುಕಾಗತ್ತೆ’ ಎಂದು ಅವನು ಲತಾ ಮಂಗೇಶ್ಕರ್ ಮೀರಾ ಭಜನೆ ಹಾಕಿದ. ಹುಡುಗ ತಂಡೆ ಮಾಡದ ಆಲಿಸುತ್ತ ಮಲಗಿದ. ಏಳಂಟು ಹಾಡು ಮುಗಿಯುಪ್ಪದರೊಳಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವೆಳಗಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭ ಎನಿಸಿತು. ಅತಿ ತಂಟೆಕೋರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಮುಗ್ಗಡತೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ಕಾರು ತರುತ್ತಾಳೇ... ಎಂದೋಡನೆ ಅವಳು ಹಾಕಿದ ಪರತ್ತೆಲ್ಲ ಪಾಲಿಸಿದ. ಮಗ ಪೋನಿನ ರಿಸಿವರ್ ಕಿವಿಗಿಚ್ಚಾಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವಳೇನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೋ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ತಾಯಿಗೆ ಅವನು ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಮಾಡುತ್ತು...

‘ಪಷ್ಟನ ತೋಡೆ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದಿನಿ ಮಾತ್ರಿ, ರಾತ್ರಿ ಪಷ್ಟನ ಪಕ್ಕಾನೆ ಮಲಗ್ತಿನಿ ಮಾತ್ರಿ. ಪಷ್ಟನ ಕಿವಿಲಿ ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತಿನಿ’ ಇತ್ತೂದಿ ಉದ್ದಾರ ಕೇಳಿದಾಗೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ

ನಾಲ್ಕು ರು ನಿಮಿಷಗಟ್ಟಿಲೇ ಅವನಿಗೆ ಅವಳೇನು ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಂದು ಅವನಿಗೆ ರಿಖಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೊದಲಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ದೂರು, ‘ಮಗಳನ್ನ ತುಂಬಾ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ, ಮಗನ್ನ ನೆಗ್ಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಾಡಿ ದೂರ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ’ ಅಂತ ! ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಬೇಸರದಿಂದ ‘ಆ ಮಹಾ ಪುಂಡತನ ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಬಂದದ್ದು. ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗನ್ನ ನೀನೇ ತಿದ್ದು’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದು.

ಮಗಳನ್ನ ಕಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತ ಒಲವಿತ್ತು. ಆ ಮಗುವೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಪಟ್ಟಿ... ಪಟ್ಟಿ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ದುಂಬಾಲು ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಕಾರು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ಆಸೀಗೆ ಇವನು ಅವಳ ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸಲು ತನ್ನ ಸಾನ್ಯಾಸಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಇಂಥಾ ಯಾವ ಸ್ವಾಫ್ರಾಪೂ ಇಲ್ಲ. ಸಹಜ ಟ್ರೇತಿ ಅದರದು. ಅಂಥಾ ಟ್ರೇತಿಪಾತ್ರ, ಮಗುವನ್ನ ತನ್ನಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಿದಳ್ಳು, ಎಂದು ಹೆಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಚಿಂಟುವಿನ ಒದೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಎಚ್ಚೆಚ್ಚು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಬಳಿ ದಿಂಬು ಅಡ್ಡ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆನ್ನಾಗಿ ದಿಂಬು ಅಡ್ಡ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ. ಆಲೋಚನೆಗಳು ನಡುವೆ ನಿದ್ರಾದೇವಿ ಬಹು ತಡವಾಗಿ ಅವನನ್ನಾಲ್ಲಿಂಗಿಸಿದಳು.

ಒಂದು ವಾರ ಉರುಳಿತ್ತು. ಚಿಂಟು ಮೊದಲಿನಷ್ಟು, ತಂಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತ ನಿದಿಸುವ ಪರಿಪಾಠ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ. ಕಥೆ ಹೇಳು... ಕಥೆ ಹೇಳು ಎಂಬ ತಲೆನೋವಿನ ಒತ್ತಾಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ‘ಪಟ್ಟಿ... ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗೋಣಾ... ಅಜ್ಞೀನ್ನ ಕೇಳಿ, ನೀನು ಹೋಗೆ ಇಟ್ಟು ಬಿಲಿಯಂಟ್ ಇದ್ದೆ. ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳೋನಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದು.

ಆ ಶನಿವಾರ ಕಂಷನಿ ಆಡಿಟ್ ಕೆಲಸ ಪರ್ವತದ ಹಾಗೆ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಭಾನುವಾರ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಬರಲು ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದ.

‘ಈ ಸಲ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸ ಇದೆ ಮರಿ, ಭಾನುವಾರವೂ ಆಧೀಸಿಗೆ ಹೋಗ್ಗೇತು. ಬರೇ ಶನಿವಾರ ಹೋಗೋಣಾ’ ಎಂದ. ಶನಿವಾರ ಆಧೀಸಿಂದ ಒಂದು ಕೂತಿದ್ದೀ, ಬದು ಗಂಟೆಗೆ ಷ್ರೋನ್ ಮೊಳಗಿದಾಗ ಎತ್ತಿ ಕಿವಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡ. ‘ಹಲೋ ! ಚಿಂಟೂ ಎಲ್ಲಿ ?’

‘ಚಿಂಟೂ ಅಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿರೋದು, ಚಿಂಟು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರ್ಪಾ ಜೊತೆ ಅಡ್ಡ ಇದ್ದಾನೆ’ ಎಂದ.

‘ಸೊಯ್ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರ್ವು ಅಪರೂಪದ ಸುದ್ದಿ. ಚಿಂಟಾಗು ಗೆಳೆಯರು, ಒತ್ತಾಗಿ ಆಟ ಆಡ್ತಾರೇ?’ ಎಂದಳು ಜಯಶ್ರೀ. ರಾಜಸೀಂಹ ನಕ್ಕು.

‘ನನ್ನ ಮಗ ಈಗ ಮೊದಲಿನರ್ಮ್ಮೆ ಪುಂಡನಾಗಿಲ್ಲ. ಕಢೆ ಹೇಳಿಂತ ಕಾಡಿಸೋದು, ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ, ಬ್ಯಾಟ್, ಕ್ಯಾಟರ್‌ಪಿಲ್ಲರ್ ಹಿಡಕೊಂಡು, ಮನ ಆಳುಗಳ ಜೀವ ಹಿಂಡೋದು ಯಾವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಜೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಗೆಳೆಯನ ಜೊತೆ ಆಟ... ಅವನಿಂದಲೇ ಪಾಠ.... ರಾತ್ರಿ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಉಟ ನನ್ನ ಜೊತೆ ನಿದೆ, ಮಾಡ್ತಾನೆ’ ಎಂದ.

ಜಯಶ್ರೀ ಸಂತಸದಿಂದ ‘ಹೌದೇನೀ! ಅವನ ಪುಂಡಾಟಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕೆಮ್ಮೆ ಆಗಿದೆಯಾ? ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಲ್ಲದ್ದೆ ಈ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಮೇಲೆ ನಾನು ನಂಬಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಪುಂಡಾ ಅಂತ ದೂರಿದ್ದೂರೇ ನೀವು’ ಎಂದವಳು.,

‘ಅಂದಹಾಗೆ ಹೋದವಾರ ಅವನ ಕಾಡ್ ಬಂದಿರಬೇಕಲ್ಲ, ಎಷ್ಟನೇ ರ್ಯಾಂಕ್ ಅವನು?’

‘ಎರಡನೇ ರ್ಯಾಂಕ್ ಇದ್ದು, ನಿನ್ನ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ತುಂಬಾ ಹೆದರಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ಮುಮ್ಮೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಎತ್ತಲ್ಲ, ಎಂತ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನೇನೂ ಬೆಂಬೇಡು... ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಅವನನ್ನು ಫ್ರೆಸ್ಟ್ ರ್ಯಾಂಕ್ ತರೋ ಹೊಣೆ ನನ್ನದು’ ಎಂದ.

‘ನಿಜವಾಗಲು... ಇವತ್ತು ಸೊಯ್ ಪ್ರೋಫೆದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರಬೇಕು. ನನಗಂತು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಕಷ್ಟ. ಎಂದಿಗೆ ನೀವು ಅವನ ಓದಿನ ಮೇಲುಸ್ತುವಾರಿ ವಹಿಸ್ತಿರೋ ಅಂದಿಗವನು ಉದ್ದಾರ ಆಗ್ನಾನೇಂತ ನನಗೆ ಗೂತ್ತಿತ್ತು. ಚಿನ್ನೀ ಇರೋವರಿಗೆ ಅವನನ್ನು ನೀವು ಅಸ್ಮಿಶ್ರನ ಹಾಗೆ ದೂರ ಇಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ನಿಮಗೂ ಒಂಟಿತನ ತಾಳಲಾರದೇ ಅವನನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮಗನ್ನ ಕರೀರಿ. ಅವನು ಕಾಂಪಾಂಡಲ್ಲಿ ಯಾರ ಜೊತೆ ಆಡ್ತಿದ್ದಾನೆ?’ ಎಂದಳು.

‘ಅವನು ಆಗಾಗ ಎದುರು ಬಂಗಲೆಯ ಆ ಬಾಬ್ರೀ ಜೊತೆ ಆಡ್ತಿದ್ದು. ಆ ಸಹವಾಸ ನನಗೆ ಸರಿ ಬೀಳ್ಳಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಘೇಟಿಗ್ನ್... ಜಗ್ಳ. ಈಗ ಆ ಸ್ವೇಹ ಬಿಡಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮೋಹನ್ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ. ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರ ಮಗ. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಾಬಾಲ್ ಆಟ ಆಡಿಸ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವನೇ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡ್ತಾನೆ. ಫ್ರೆಂಡ್ಲ್ ಪ್ರೇತಿಸ್ತು ಹೇಳಿ ಕೊಡೋದಿಂದ ಇವನು ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಿ ಕಲೀತಾನೆ’ ಎಂದ.

‘ಎನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಪಳಗಿಸೋದು ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸ್ತೀಲಿ. ನಿಮ್ಮನೇ ನಂಬಿದ್ದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೇ ಚಟುಕಿ ಹೊಡೆದರ್ಮ್ಮೆ ಸುಲಭವಾಗಿ

ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲಿರಿ' ಎಂದಳು.

'ಆದರೆ ನನ್ನ ದಾದ ಕೆಲವು ಸ್ವತಂತ್ರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ವಾಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಅಬಂಗ್ನೆ ಹುಡುಗ ಬಾಬಿ, ಸೈಕಾ ಬಿಡಿಸಿ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಹುಡುಗನ್ನು ಇವನ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಆಗಿ ಹಾಕಿದ್ದೀನಿ. ಈ ಹುಡುಗ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಬ್ರಿಲಿಯಂಟ್, ಅಷ್ಟೇ ತಳ್ಳುಯಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲದವರು ನಿನ್ನ ಮಗನ ಸೈಹಕೆ ಯೋಗ್ಯರ ಇಂತ ನೀನು ಬಂದು ಜಗಟ ತೆಗೆದರೇ ಅಂತ ನನ್ನ ಭಾವನೆ' ಎಂದ.

'ಮೋಡಿ, ಬ್ರಿಲಿಯಂಟ್ ನೇನ್ ಇದ್ದು ನನ್ನ ಮಗನ್ನು ತಿದ್ದೋರಾದ್ಯ ಅಂಥ ಹುಡುಗ ಶ್ರೀಮಂತನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಬ್ರಿಲಿಯಂಟ್ ನೇನ್ ನೋಡಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದಾಗ ನೀವೇನು ಶ್ರೀಮಂತರಿದ್ದಿರಿ? ನನಗೆ ಅವನು ಬ್ರಿಲಿಯಂಟ್ ಇರೋದು ಮುಖ್ಯ. ಇನ್ನು ಹಾಳು ಬಾಬಿಯ ಸೈಕಾ ಬಿಡಿಸಿದ್ದೇ ಒಳ್ಳೇದು. ಅವರ ಮನ ವಾತಾವರಣ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಒಂದು ಧಂಡಿ ಯಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ನಿಮ್ಮ ಪಾಠ ಏರಿಯಾದಲ್ಲೇ ಅವನ ಬಂಗ್ನೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಯಾರದಿದೆ? ಬೆಂಜ್‌, ಟಯೋಟಾ, ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್‌ ಕಾರುಗಳು ಇಟ್ಟೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಮನೇಲಿಗಂಡ ಹೆಂಡ್ರಿಗೆ ಒಬ್ಬರ ಕಂಡೆ ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಲ್ಲ' ಎಂದಳು. ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ತರಹವೇ ಇರಬಹುದು ಅಂದುಬಿಡೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಅವಕಳನ್ನು ರೊಚ್ಚಿಗೆಬ್ಬಿಸಬಾರದೆಂದು ಸುಮ್ಮೆನಿದ್ದು. ಮತ್ತೆ ಅವಕೇ ಪುರಂಭಿಸಿದಳು.

'ಆತ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟು ಡ್ರಿಂಟ್‌ಡ್ರ್ಫ್. ಏಕೆ ಗೊತ್ತೆ? ಬಿಸಿನ್ಸ್ ಕೆಲಸ ಅಂತ ಹೊರಗೆ ಹೊಡಾಗ ಹೆಂಡತಿ ಅದೇ ಉರಿಲ್ಲಿರೋ ಸೋದರ ಮಾವನ ಮಗನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಮಜಾ ಮಾಡೋಳಂತೆ. ಒಂದ್ರಲ ರೆಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ಕ್ಲಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಲಂತೆ. ಅವಳಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಬಡಿದು ಮಾಡಿದ. ಡ್ರೆವ್ಯೋಸ್‌ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತೀಚ್‌ ಹಾಳು ಮಾಡಿಹೊಳ್ಳೋ ಧ್ಯೇಯ ಎಲ್ಲ. ಕೋಪ ಬಂದಾಗ ಮಗನಿಗೂ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಹೋಡೀ ತಾನೆ. ಹೆಂಡತಿಗೂ ಹೋಡಿತಾನೆ. ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಡ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ' ಎಂದಳು.

'ಬೇರೆಬ್ಬರ ಸಮಾಜಾರ ನಮಗ್ನಾಕೆ ಬಿಡು' ಎಂದ ಸಿಂಹ. ಅವಳು ಹರದಿಂದ 'ಹಾಗಲ್ಲ, ನಾನು ಆಗಾಗ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋನೆ. ನನಗೂ, ನಿಮಗೂ ವಿರಸ ಏತಕ್ಕೆ? ಅಂತ. ನನಗಂತು ಪರಪ್ರರುಷರ ಬಾಳಿ ಇಲ್ಲ. ಯಾವೂರಿಗೆ ಹೋದರೂ ರಾತ್ರಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನೆನಕ್ಕಾ ಮಲಗೋದು. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸ್తೀನಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಧಿಕಪ್ರಿಯಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬಯಸ್ತೀನಿ. ನನ್ನ ಹೋರತು ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಗಮನ ಸೇಳಿ ಬಾರಾದೂಂತ ಬಯಸ್ತೀನಿ. ಇವುಗಳಿಗೆ ವೃತ್ತಿರ್ತವಾಗ ನೀವು ನಡೆದಾಗ ವ್ಯಾಪ್ತಿಶಾಂತಿನಿ, ಉದ್ದಿಗ್ನಿಶಾಂತಿನಿ. ಇದೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಜಗಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣ' ಎಂದಳು.

‘ನಿನ್ನನ್ನ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸ್ತಿನಿ ಜಯಾ! ನಿನ್ನ ರೂಪ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಎಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿ ಆರಾಧಿಸ್ತಿನಿ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ನಿನಗೆ ಜೀ ಹುಷೂರ್ ಎನ್ನಲಾರೆ. ಇದೇ ನಮಿ ಒಬ್ಬರ ವಿರಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣ’ ಎಂದ.

‘ಪ್ರೇಮ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಗುಲಾಮಗಿರಿ ತಪ್ಪೇನಲ್ಲ. ಗಂಡನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಯೇ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ತಲೆಬಾಗಿ ಒಪ್ಪುಣಿಕೆ’ ಎಂದಳು.

ಅವನು ಸುಮೃದ್ಧಿ.

‘ಮದುವೆ ಆದ ಹೊಸತೆರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟರ ಹಾಗೆ ಪ್ರೀತಿಸ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನನ್ನ ಗುಲಾಮನು. ಆಗಿದ್ದಿರಿ. ಏರಡು ಮಕ್ಕಳು ಆಗಿ ನಾನು ಹಳಬಳಾದ ಮೇಲೆ ಈಗ ತಿರಸ್ಕಾರ ಶುರುವಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಹೊಸ ಮದುಗಿ ಬೇಕು ಹೌದಲ್ಲವೋ? ಫಾರಿನ್ಸಿಂದ ಬರುವಾಗ ನಿಮಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮದುಗಿನ್ನೆ ಕರೆತ್ತಂಬರ್ತಿನಿ...’

‘ಹೊಸ ಮದುಗಿ...!’ ಎಂದ ವಿಸ್ತೃಯದಿಂದ.

ಅವಳು ನಗುತ್ತ.

‘ಹಾದು! ಮದುಗಿ... ಹೊಸ ಮದುಗಿ, ಅಬ್ಜ್ಯಾ! ನಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪರಿಸ್ತಾ ಹೇಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿರಿ...! ಹೊಸ ಮದುಗಿನಾ? ಅಂತ. ಹೊಂ... ಚಿಂಟೂ ಬರೋ ತಿಂಗಳು ಘಣ್ಣ ರ್ಯಾಂಕ್ ತೆಗೆದರೆ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಮದುಗಿನ್ನೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡ್ದಿನ್ನೀ’ ಎಂದಳು.

ಅವನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ-

‘ಹೊಸ ಮದುಗಿ ಯಾರೂ ಬೇಡ. ಚಿನ್ನಿನ್ನೆ ಮುಂಬ್ಯೆಯಿಂದ ಕರೆತ್ತಂಬಂದಿದ್ದು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಣಕಣವೂ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸತ್ತೆ’ ಎಂದೆ.

‘ಚಿನ್ನಿ ವಿಷಯ ಬೇರೆ, ನಾನು ನಿಮಗೊಬ್ಬ ದತ್ತಪ್ರತಿ ಕರೆತ್ತರಿಲ್ಲ, ಹದಿನೆಂಟು ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸ ಹರೆಯದ ಒಬ್ಬ ಮದುಗಿನ್ನೆ ನಿಮ್ಮ ಬೆಡ್‌ರೂಮ್ ಕಾಮೆಡಿಗಾಗಿ ಕರೆತ್ತರ್ತು ಇದ್ದಿನ್ನೀ. ಅವಳನ್ನು ಸೋಡುತ್ತಲೇ ಮದುವೆಯಾದ ಮೊದಲ ವರ್ಷದ ಹನಿಮೂನ್ ಭಾವಗಳು ನಿಮಗೆ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಖಿದಾಂಪತ್ಯದ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಪ್ರಣಯಲಹರಿಯ ಮಥುಚಂದ್ರೋದಯ ವಾಗತ್ತೆ’ ಎಂದಳು. ಅವನು ಕೊಂಚೆ ಗೊಂದಲದಿಂದ.

‘ನೀನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲ್ಲು’ ಎಂದೆ.

‘ಬರೋ ತಿಂಗಳು ಇವ್ವತ್ತನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೆ ಸಸ್ಯನ್ನು, ಇವ್ವತ್ತನೇ ತಾರೀಖಿನ ನಿಮ್ಮ ಬೆಡ್‌ರೂಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಮೊಸ ಚೆಲುವೆ ನಗೂ ಕೂತಿರ್ಬಾಳೆ’ ಎಂದಳು.

ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚಿಂಟು ಬಂದ.

'ಚೆಲುವೆಯ ವರ್ಣನೆ ಸಾಕು, ನಿನ್ನ ಮಗ ಬಂದ. ಪೋನ್ನೊ ಹೊಡ್ಡಿದ್ದೀನಿ' ಎಂದ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ತಾಯಿ ಮಗನ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಈ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಗಮನವಿರಲಿಲ್ಲ ಹೊಚ್ಚು ಹೊಸ ಚೆಲುವೆ ತರುತ್ತಾಳೆಂದರೆ ಯಾರು? ಏನಾದರೂ ಚೊಂಬೆ ಇರಬಹುದೇ ಎನಿಸಿತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಲೋಚನಾಲಪರಿಯಲ್ಲಿ ಮಥು ತೇಲಿಬಂದಳು. ಈಗ ಅವಳು ಅಮೃತ ಬಳಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅವರು ಕುಟುಂಬ ಮುಂದುಗಡೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರ ಬಹುದು. ಅಮೃತಿನಿಗೆ ಅವಳು ಆತ್ಮೀಯಳಾಗಿರಬಹುದು. ಒಮ್ಮೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿರಬೇಕೆನಿಸಿತು.

ಚಿಂಟುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿದ ಹುಡುಗ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವನು. ಎಸ್ಸೆಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಾತ್ಮ. ಈ ಬಾರಿ ರ್ಯಾಂಕ್ ಪಡೆದ ಹವಣಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ದಿನಾ ಸಂಜೆ ಪದರಿಂದ ರಾತ್ರಿ, ಏಳರವರೆಗೆ ಚಿಂಟುವಿನ ಒಡನಾಡಿಯಾಗಿರಲು ಒಷ್ಟಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಏಶ್ವರ್ಯ ಅವನ ಹೆಸರು. ಅಣ್ಣಾ... ಎಂದೇ ಕಂಗಬೇಕೆಂದು ರಾಜ ಸಿಂಹ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಪಾಠ, ಆಟಗಳ ಸಂಗಮದಿಂದ ಚಿಂಟುವನ್ನು ಆ ಹುಡುಗ ತಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದ.

ಇದರಿಂದ ರಾಜಸಿಂಹನಿಗೂ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಬಂದಮೇಲೆ ಬಂದು ಪತ್ತಿಕೆ ಓದಲು, ಆರಾಮವಾಗಿ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಲು ಸಮಯ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲಿನಂತೆ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಮೂಡಬೇಕಿರುತ್ತಿದ್ದು. ನಂತರ ಜಾನಕಿ, ಲತಾ ಮಂಗೇಶ್ವರ್, ಅನುರಾಧಾ ಪೂರ್ವಾಲ್, ವಾಸ್ತವಿಕ ಜಯರಾಂ ಯಾರದಾದರೂ ಭಕ್ತಿಗೀತೆ ಗಜಲ್ ಅಥವಾ ಮೀರಾ ಭಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದ.

ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗನೂ ಅರೆಗಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತ ಮಲಗುವುದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ನದುವೆ ಚಿಂಟುವಿನೊಡನೆ ಅಂಥಾ ಹಿಂಸೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

'ಮುಮ್ಮೆನ್ನು ನೋಡಬೇಕೂನಿಸತ್ತೆ ಪವ್ಯಾ... ಚಿನ್ನಿನ ನೋಡಬೇಕೂನಿಸತ್ತೆ ಪವ್ಯಾ' ಎಂದು ಒಂದರೆಡು ಬಾರಿ ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದ. ಶನಿವಾರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ-

‘ಪವ್ನಾ, ಅಜ್ಞೆನ್ನ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗೋಣ’ ಎಂದ. ತಾಯಿ ಯನ್ನ ನೋಡಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹದಿನ್ಯೆದು ದಿನ ಆಗಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ಶನಿವಾರದಿಂದ ಆಫೀಸ್ ಮೀಟಿಂಗ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಆಗ ಹೋಗಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಡರೆ ಈ ವಾರವೇ ಹೋಗಬೇಕು ಏನಿಸಿತು. ಮಥುಹ್ನ್ನ ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟು.

ಕಾರು ಮೈಸೂರು ತಲುಪಿ, ಮನೆ ಮುಂದೆ ಸಿಂತೊಡನೇ ಎಂದಿನಂತೇ ವನಜಮ್ಮು ಧಾವಿಸಿ ಬಂದರು:

‘ಈ ಸಲ ನಿನಗೊಂದು ಸ್ವಿಷ್ಟಲ್ ಕಾಳಕೆ ಅಮ್ಮು. ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗೆ ನಿನಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಘಸ್ತ್ರ ರ್ಯಾಂಕ್ ಬರ್ತುನಂತೆ’ ಎಂದ. ಕಾರಿನಿಂದ ಇಂದ ಮೊಮ್ಮೆಗನನ್ನು ನೋಡಿ ವನಜಮ್ಮು ಆನಂದಗೊಂಡರು. ರಾಜಸಿಂಹನದೇ ಪ್ರತಿರೂಪ. ‘ಎಷ್ಟು ಮುದ್ದಾಗಿ ಆಗಿದ್ದಾನಲ್ಲೋ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನೀನೂ ಹೀಗೆ ಇದ್ದೀ...’ ಎಂದರು. ಚಿಂಟು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ‘ಅಜ್ಞೀ, ನಿಮ್ಮದು ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿ ಇದೆಯಂತೆ. ಚಿನ್ನಿ ಹೇಳ್ತು ಇರ್ತಾಗಿ. ಅಂಗಡೀಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶೀತೆಗೆಳಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ತುತ್ತೇ, ಪೆಪ್ಪರ್ ಮೆಂಟ್ ಚಾರ್ಕೆಟ್ಸ್, ಜಿಮ್ಸ್, ಪೆಟ್ರಾ ಪ್ರೈಕೆಟ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆಯಂತೆ’ ಎಂದ.

‘ಅಂಗಡಿ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ ಕಂಡ, ನನ್ನ ಅಂಗಡಿ ನಿನಗೆನು ಲೆಕ್ಕಾ? ದೊಡ್ಡ ಸಾಮೃದ್ಧ್ಯದ ವಾರಸುದಾರ ನೀನು’ ಎಂದು ಮೊಮ್ಮೆಗನ ಕ್ಯೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಓಣಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹಿಂದಿದ್ದ ಮನಗೆ ಬಂದರು.

‘ನೀನು ಬರಿ ಅಂತ ನಿನ್ನ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೆಯವ್ನಾ, ಮಥು ಕ್ಯೆಲಿ ಮೈಸೂರು ಪಾಕ್ ಮಾಡಿಸ್ತೀನಿ. ಮಥು ಕಾಫಿ ತೆಗೊಂಬಾಮ್ಮು’ ಎಂದರು.

ಮಥು ಕಾಫಿ ತಂದಳು. ತಾಯಿ ಮಗನಿಗಿತ್ತಾಗಿ. ‘ಇಲ್ಲೇ ಸೆಟಲ್ ಆಗಿದ್ದೀರಾ?’ ಎಂದು ಪರಿಚಯದ ನಗೆ ಬೀರಿದ. ಅವಳು ಸಂಕೋಚಿಸಿದ ನಗೆಬೀರಿ- ‘ಹದಿನ್ಯೆದು ದಿನ ಆಯ್ತು. ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀವಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಮುಂದುಗಡೇ ಮನೇಲಿ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿ, ಅಕ್ಕು ತಂಗಿ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದಿದ್ದಾರಪ್ಪ. ತುಂಬಾ ಸಾತ್ತಿಕ ಜನ. ಅವರ ತಂದೆ, ಅಂಗಡಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾರೆ. ಸಂಜೆ ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಪಾರದ ಭರಾಟ ಇರತ್ತೆ. ಇವರಕ್ಕೂ ಹಾಗೂ ಇವರ ತಮ್ಮ ಬರ್ತಾರೆ. ಮಥು ಅಂತೂ ಯಾವ ಜನ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಗಳಾಗಿದ್ದಳೋ ನನ್ನ ತುಂಬಾ ಹೊಂದಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗೆ’ ಎಂದರು.

ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಕ್ಕದ ರೂಪಲ್ಲಿ ಅನ್ಯೇಷಣ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದ ಚಿಂಟು ಓಡಿಬಂದ.

‘ಅಜ್ಞೀ.... ಅಜ್ಞೀ ಪಕ್ಕದ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಗಾಚಿನ ಬೀರೂಲಿ ಚೆಂಡು, ದಾಂಡು, ಷೋನ್‌, ಗೋಲಿಗಳು ಏನೇನೋ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ? ಯಾರೆಡ ಅದೆಲ್ಲಾ ?’ ಎಂದ.

‘ಅದೆಲ್ಲಾ.... ನಿಮ್ಮಪ್ಪಾ ಚಿಕ್ಕೊನಾದಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳು. ಕಂದ ಬೇಕೇನು ನಿಂಗೆ, ಒ... ಕೊಡ್ಡಿನಿ’ ಎಂದು ಪಕ್ಕದ ರೂಪಿಗೆ ಬಂದು ಬೀರು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು, ಮೂಜಿಕ್ ಸ್ನೇಹ್, ಬೊಂಬೆ ಪ್ರಸ್ತುತ, ಜಿಗ್ ಜಾಗ್ ಅನಿಮಲ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಅಬದ ಷೋನ್ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟರು.

ಜಿಗ್ ಜಾಗ್ ಅನಿಮಲ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಅಬದ ಷೋನ್ ಅವನಿಗೆ ಇವ್ವಾಯಿತು. ಷೋನಿನ ಮುಂಭಾಗದ ಹತ್ತು ಬಟನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ನಂಬರಿನ ಬಟನ್ ಒತ್ತಿ, ರಿಸೀವರ್ ಕಿವಿಗೇರಿಸಿದಾಗ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದನೆ ನಂಬರಿಗೆ ನಾಯಿ ಬೊಬೊ ಎಂದು ಬೋಗಳುವುದು, ಎರಡನೇ ನಂಬರಿಗೆ ಬೆಕ್ಕು ಮಿಯಾವ್ ಎನ್ನುವುದು, ಮೂರನೇ ನಂಬರಿಗೆ ಕೋಳಿ ಕೊಕ್ಕೊಕ್ಕೊ ಎನ್ನುದು, ಹಸು ಗಿಳಿ, ಕಾಗೆ, ಆನೆ ಥೀಲಿಡುವುದು ಹೀಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಆನಂದಗೊಂಡ.

‘ಇದನ್ನೆಲ್ಲಿಂದ ತರಿಸಿದ್ದ ಅಜ್ಞೀ, ಇಂಗ್ನೆಂದಿಂದ್ದಾ ? ಜವಾನಿಂದ್ದಾ ?’ ಎಂದ.

‘ನಿಮ್ಮ ತಾತಾ ಬಾಂಬೆಗೆ ಮಾಲು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಬಜಾರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ತಂದಿದ್ದರು: ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಆಡ್ಡಿದ್ದ’ ಎಂದರು.

ಜಿಗ್ ಜಾಗ್ ಅನಿಮಲ್ಸ್, ಒಂದು ಮರದ ಹೀತದ ಹಿಂದೆ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಬಟನ್ ಒತ್ತಿದಾಗ ಬರುವ ದೊಡ್ಡ ಚಿಂತಾಂಜಿ, ಆನೆಗಳು ಅವನಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣ ಎನಿಸಿತು. ಮೊಮ್ಮೆಗನನ್ನು ಹಿಗ್ನಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತರು ಅಜ್ಞೀ.

ಒಹು ಹೊತ್ತು ಬಟನ್ ಒತ್ತಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚೆಲನೆ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಸರಿಯವುದು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದ.

‘ಅಜ್ಞೀ, ಇದೆಲ್ಲಾ ನಂಗೆ ಕೊಡ್ಡಿಯಾ? ಉರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ನಿನಿ’ ಎಂದ.

‘ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ನಾಪ್ಪಾ. ಅಂತು ನನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಕೋಣ್ಣಾಧೀಶ ಮೊಮ್ಮೆಗಂಗೇ ಈ ಬಡ ಅಜ್ಞೀಯ ಮನೆ ಸಾಮಾನು ಇವ್ವಾಯಿತಲ್ಲ?’ ಎಂದ.

‘ಅಜ್ಞೀ, ನಿನು ಬಡವೆಳ್ಳಾಂತ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನಮ್ಮಮ್ಮೆನ ಹತ್ತಿರ ತುಂಬಾ ತುಂಬಾ ಹಣ ಇದೆ. ನಾನು ದೊಡ್ಡೊನಾದ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹಣ ತಂದು ನಿನಗೆ ಕೊಡ್ಡಿನಿ. ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆ ಕಟ್ಟಿಸು. ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನೆಯಿದೆಯಲ್ಲಾ, ಅಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸು’ ಎಂದ ಮೊಮ್ಮೆಗ.

ಮಗನಿಗೆ ಎರಡು ಬಿಗಿಯುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು ರಾಜಸಿಂಹನಿಗೆ. ತಾಯಿಗೆ

ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡ ; ಆದರೆ ವನಜಮೃ ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದಲೇ ಇದ್ದರು. 'ಅವ್ವಾ, ಏನು ಕುಡಿತಿಯವ್ವಾ ನೀನು ? ಬೋನ್‌ರವಿಟಾ ? ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲು ?' ಎಂದರು.

'ಅಚ್ಚಿ ಬಂದಾಗೆಲ್ಲ ಹಾಲುಬೀರು ಮಾಡಿ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಡಿಸಿದ್ದರೂತ ಚಿನ್ನ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ನನಗೆ ಹಾಲುಬೀರು ಮಾಡಿ ಕುಡಿಸಬ್ಬಿ. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಉಯ್ಯಾಲೆ ಕೆಟ್ಟಿಸ್ತೇಯಂತೆ ರಾಮವ್ವಾ ಬಂದು ತೊಗ್ನಾನಂತೆ' ಎಂದ.

'ಮಥು ಹಾಲು ಬೀರು ತಗೊಂಬಾಮ್ಮಂ...' ಎಂದರು.

ಮಥು ಒಳಗಿಂದ ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಬೀರು ಬಂದು ಚಮಚಾ ತಂದಳು.

'ಅಮ್ಮಾ... ಮಥು... ಗಾದ್ದೆಜ್ಞ ಬೀರು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟಲು, ಬೆಳ್ಳಿ ಚಮಚಾ ತಗೊಂಬಾಮ್ಮಂ. ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗಿನಿಗೆ ನನೇ ಪಾಯಸ ಕುಡಿಸ್ತೀನಿ' ಎಂದರು.

'ಅಚ್ಚಿ ನಿಮ್ಮನೇಲೂ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಲು, ತಪ್ಪೆ ಇದೆಯಾ? ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಬಡವಳಲ್ಲಿ' ಎಂದ.

'ಇಲ್ಲವ್ವಾ ಕಂಡು... ನಿನಂಥಾ ಮೊಮ್ಮೆಗೆ ಇದ್ದಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಬಡವಳಿ? ನಾನು ಶ್ರೀಮಂತಳೆ' ಎಂದರಾಕೆ.

'ಮತ್ತೆ ಮನೆ ಇಷ್ಟ್ಯಾ ಪ್ರಬ್ರಹ್ಮಾಗಿದೆಯಲ್ಲ, ನಾನು ದೊಡ್ಡೊಣಾದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಹೊಡಿತ್ತೀನಿ. ನಮ್ಮನೆಗಿಂತ ಗ್ರಾಂಥಾಗಿರೋದು, ಬಾಬ್ರೀ ಆವರ ಬಂಗ್ನೆ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಅಂಥಾ ಬಂಗಲೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಹೊಡಿತ್ತೀನಿ' ಎಂದ. ಮಥು ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಲು ತಂದಾಗ-

'ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಡಿಸಿಮ್ಮಂ, ಚಿನ್ನ ಹೂವಿನ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಳು. ಇವನು ನಲವತ್ತು ಕೆ.ಜಿ. ತೊಗೋ ಧಾಂಡಿಗೆ' ಎಂದ.

'ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಮುವತ್ತೆರದು ಕೆ.ಜಿ. ಅಚ್ಚಿ...' ಎಂದ. 'ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡೋ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗೆ ನನಗೆ ಭಾರವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡರು. ತಾಯಿಯ ಸಹನೆ ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ಆಯಿತು.

ಆದರೆ ಎರಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಕೆಳಗಿಳಿದ, 'ನಮ್ಮ ಲಿಟಲ್ ಮಾಸ್ಕರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಮುದುಕರಿಗೆ ನಾವು ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಾರದಂತೆ. ಜೀಸಸ್ ಕೋವ ಮಾಡ್ಡೊತಾನಂತೆ. ನಾನು ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಕೂತರೆ ನೀನು ವದುಸಿರಬಿಡ್ಡಿದ್ದಿ' ಎಂದ. 'ಕೆಳಗೆ ಕೂತ್ತೂ. ಒಂದೊಂದೇ ಚಮಚಾ ಕುಡಿಸ್ತೀನಿ' ಎಂದು ವನಜಮ್ಮಂ ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಎದೆಗೆ ಒರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಡಿಸತೊಡಗಿದರು.

ವೃತ್ತಿಗೆ ಕುಡಿಸಿದ್ದಾದಮೇಲೆ ತಾವೇ ಒದ್ದು ಬಟ್ಟೆಯಂದ ಬಾಯಿ ಒರಸಿದರು.

‘ಅಜ್ಞ, ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯವಳು. ನಾನು ವಾರ ವಾರ ಬರ್ತೀನಿ. ನಮ್ಮನೇಲಿ ಒಂದು ಅಜ್ಞ ಇದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಬೈಕಿರತೆ. ಒಂದಿನ ಆ ಅಜ್ಞ ಮುಖ್ಯ ಜಿಸಿ ಸಾರು ಎರಚಿದೆ. ಅವತ್ತಿಂದ ಆ ಅಜ್ಞ ನಮ್ಮಮೃಗೆ “ನಿನ್ನ ಮಗನ್ನ ನೋಡಿ ಹೊಳ್ಳೋದು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಗನ ಮನಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗ್ರೀನಿ” ಅಂದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಮ್ಮ ಆ ಅಜ್ಞ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಡ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರವ್ವನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರಬೇಕು ಅಂದರು. ಪವ್ವಾ, ಚಿನ್ನಿ ಇದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮಾರ್ಚು ಬಿಸ್ಸಿನ್ನ ಬಾಂಬೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಈಗ ಮನೇಲಿ ನಾನು ಪವ್ವಾ ಇಟ್ಟರೇ...’ ಎಂದ. ಮೊಮ್ಮೆಗ ಏನು ಮಾತಾಡಿದರೂ ಅಜ್ಞಗೆ ಮುದ್ದೇ ಮುದ್ದು. ಎದುರಿಗೆ ಮಾ ಇರುವುದು ಮರೆತುಹೋಯಿತು. ಆನಂದವಾಗಿ ಮೊಮ್ಮೆಗನನ್ನು ಲಾಲಿಸುತ್ತ ಕೂತರು.

‘ಅಮ್ಮ, ಮಗನ ಭ್ರಾಹಕ ಆದರೂ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ನಂಗ ಹೆಸಿಂಗ್ ಇದೆ’ ಎಂದ ರಾಜಸಿಂಹ.

‘ಬಾರೋ ನನ್ನಪ್ಪಾ. ಮೊಮ್ಮೆಗನ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಮರಿತೆ’ ಎಂದವರೇ ‘ಮಧೂ, ತಟ್ಟೆ ಹಾಕಮ್ಮ’ ಎಂದರು. ಮಥು ತಟ್ಟೆ ಹಾಕಿ ಬಡಿಸಿದಲು.

ಕಲಸನ್ನ, ಶಾಮಿಗೆ ಪಾಯಿಸ, ಆಂಬೋಡ, ಮೈಸೂರು ಪಾಕಿನ ಉಟ ಆಯಿತು. ಶಾಮಿಗೆ ಹಾಲು ಕೀರಂತು ಬಹಳ ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು. ‘ನಮ್ಮನೇಲಿ ಆ ರತ್ನಮ್ಮಾ ಯಿ ಅಡಿಗೇನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಲ. ಚಪಾತಿ, ಪೂರಿ, ತಿಳಿಸಾರು, ಸಾಗು, ಅಜ್ಞ ತಾತಂಗೆ ಏನು ಅರಗಲ್ಲ. ಮಾರ್ಚುಗೆ ದಯಟ್, ಬರಿ ನೆನಸಿದ ಕಾಳು, ತಿಳಿ ಮಜ್ಜಿಗೆ, ಒಣ ಚಪಾತಿ ತಿಂತಾಳೆ. ಪವ್ವನಿಗೂ ದಯಟ್ ಮಾಡಿ ಅಂತ ಬೇತಾಳೆ. ಪವ್ವಾ ಪೂರಿ ತಿಂದೆ ಬೇತಾಳೆ’ ಎಂದ. ವನಜಮ್ಮನಿಗೆ ಆ ಮನೆಯ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತು. ನೋಡಲು ಭವ್ಯವಾದ ಮನೆ, ಮೂರು ಜನ ಅಡಿಗೆಯವರು. ಅಳುಕಾಳುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಟ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಬ್ಬಾ ಹಾಡಿ, ಹೋಳಿಗೆ, ಪಾಯಿಸಾ, ಕಡುಬು ಇಂಥಾ ಅಡಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಪರಿಚಿತ.

ಹಸಿ ತರಹಾರಿ ಪಟೆಡಿಗಳು, ನೆನಸಿದ ಹೆಸರು, ಮೊಳಕೆ ಹರಸಿದ ಕಾಳುಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗರಣ, ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿ ಸೇವಿಸುವ ವಿಧಾನ, ನಾವೇನು ದನಕರುಗಳೇ ಎಂದು ಹೆಂಡಿಯೋಡನೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು.

‘ನಿಮಗೆ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ಬರ್ತಿದೆ. ಜಾಗಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ. ಪೂರಿ ತಿಂತಿರಿ.’

‘ಇಡ್ಲಿ, ವಡೆ, ಕೇಸರಿಭಾತ್, ಪೂರಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ ಅಡಿಗೆಯವರಿಗೆ ಏನು ಬರತ್ತೆ? ನಮ್ಮಮೃ ಒತ್ತು ಶಾಮಿಗೆ, ತೊಗರಿನುಷ್ಟಿನ ಉಂಡ, ಹಾಲುಬಾಯಿ

ವನೇನೋ ಮಾಡಿದ್ದರು ಗೊತ್ತೆ?” ಎಂದಾಗ ‘ಆಗ ಏಜ್ ಇತ್ತು ತಿನ್ನಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಮುವ್ವತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಯಿಕಪಲ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಿನ್ನಲ್ಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬದುಕಬಾರದು. ಬದುಕಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತಿನ್ನಬೇಕು’ ಎನ್ನುವಳು.

‘ಈ ವೈರಾಗ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಅರವತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಪಾಲಿಸಿಸ್ತಿನಿ ನೋಡು’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಮೈಸಂರಿಗೆ ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಕ್ಕೂಮೈ ತಿಂಗಳಿಗೂಮೈ ಬಂದಾಗ ತಾಯಿ ರುಚಿರುಚಿಯಾಗಿ ವಾಡಿ ಬಡಿಸುವಳು. ಶನಿವಾರ ಚೆಳಗ್ಗೆಯೇ ತಾಯಿಗೆ ಆಫೀಸಿಂದಲೇ ಟ್ರಾಂಕಾಲ್ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ರುಚಿಯಾದ ಉಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಮಲಗಲು ಹೊರಟಿ. ಹೀಗೆ ಅಜ್ಞಿ, ಮೊಮ್ಮೆಗನ ಹರಡಿ ಸಹಿತು.

‘ಅಜ್ಞಿ, ಆ ಮೇಲಿನ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ? ಆ ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕ...’

‘ಇದು ನಿಮ್ಮ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹುದುಗ ಆದಾಗ ಪ್ರೈಜ್ ಬಂದಿದ್ದು. ರಾಮಾಯಣ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನದು. ಚಿತ್ರಗಳಿವೆ. ನೋಡಿತ್ತೇಯಾ?’ ಎಂದು ತೆಗೆದು ಹೊಟ್ಟಿರು.

‘ಕೊಂಚಕೊಲ್ತು ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದ. ಅನಂತರ ‘ಕಥೆ ಓದಿ ಹೇಳಜ್ಞಿ...’ ಎಂದ.

‘ಆಯ್ದೇ, ನಮ್ಮ ಹೈಸ್ಕೂಲ್... ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಿರಲ್ಲಿಟ್ಟು. ಚಿನ್ನ ನಂಗೆ ಎ, ಬಿ, ಸಿ, ಡಿ ಕಲಿಸಿದ್ದಳು, ನೀನು ನಂಗೆ ಕಲಿಸು’ ಎಂದರು.

‘ಶೂರಂ, ನನಗೆ ರಾಮಾಯಣ ಓದಿ ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲ. ತಡಿ, ಪಟ್ಟನ್ನ ಕೇಳುತ್ತಿನಿ’ ಎಂದ.

‘ನಿಮ್ಮ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಚೇಡಾ, ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಧು ಹೇಳುತ್ತಿ. ಮಧು ಭಾಮೈ. ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗನಿಗೆ ರಾಮಾಯಣ ಓದಿ ಹೇಳಿ.’

ಮಧು ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಏರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ‘ಈಗ ಚೇಡಾದರೆ ಮಲಗಿಕೊ. ರಾತ್ರಿ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ಪುಟ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಿನಿ. ಆಕಳಿಸ್ತಿದ್ದಿ, ನಿದ್ದೆ ಬರುತ್ತೇ ಅಲ್ಲ?’ ಎಂದಳು.

‘ಮಧು ಆಯಿ, ನೀವು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿರಿ. ನಮ್ಮ ಮೋಹಿನಿ ಏಸ್ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಜಡೆ ಹಾತ್ತಾರೆ, ನೀವು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಓದಿ ಉಧರ ಹೇಳುತ್ತಿರಿ. ಅವರು ಪಾಠ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಲ. ಬರಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಹೊಡಿತಾರೆ’ ಎಂದ.

‘ನಂಗ ಏಟು ಬಿಡ್ಡಿದೆಯಾ?’ ಎಂದಳು ಮಧು.

‘ಇಲ್ಲ. ನಾನು, ಬಾಬಿ ಬಿಲಿಯಂಟ್ ಇದ್ದಿವೆಲ್ಲ. ಮನೇಲೆ ಟ್ರೂಫ್ನ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ರಿಂದ ಆ ಪಾಠಗಳು ವರಡೆರಡು ಸಲ ರಿವಿಷನ್ ಅಗಿರತ್ತೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಿನಿ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ನಾನೇ ಘೋಸ್ ರ್ಯಾಂಕ್. ಹೋದ

ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ, ಮೂರು ನಂಬರಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಂಕ್ ಹೋಯ್ಯು. ಬಾಬಿ, ಫೆಸ್ಟ್. ನಾನು ಸೆಕೆಂಡ್ ಎಂದ.

ಅವನ ಶಾಲೆ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತೆ ಕುಲಿತೆ. ಏದು ಗಂಟೆಗೆ ಅವಳು ಕಾಫಿ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಳು. ಅವನು ಮಲಗಿ ಅವಳ ಮಂಚದ ಮೇಲೇ ನಿದಿಸಿದ್ದ. ತಾಯಿ ಮಗ ಎದ್ದಿದ್ದರು, ಕಾಫಿ ಮಾಡಿ ತಂದಿತ್ತಳು. ಆಕೆ ಎದ್ದು 'ನಾನು, ನನ್ನ ಮಗ ಕಾಂಪೋಂಡಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತ ಕೂತಿರ್ಕೊಂಡು ಬಾ...ಹಾಲು ಖೀರು ಕೇಳಿದರೆ ಬಿಸಿಮಾಡಿ ಹೆಡಿಸು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೋನ್‌ವಿಟಾ ಬೆರಸಿ ಕೊಡು' ಎಂದರು.

ತಾಯಿ ಮಗ ಕಾಂಪೋಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಟ್ಟೆ ಮೇಲೇ ಬಂದು ಕೂತರು. 'ಮಗೊನ್ನ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಆಯ್ತಾಷ್ಟು, ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬಿದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದು. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಬರಲಿಲ್ಲ. ನೀನೂ ಕರ್ನಾಟಕರಲ್ಲ' ಎಂದರು.

'ಮಹಾಶುಂಠ ಉದ್ದಾಟ ಇದ್ದನಮ್ಮು. ಅವನು ಇಷ್ಟಾರಮಟ್ಟಿಗಾಗ್ನನೆ ಅಂತ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವಳು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅವರಜ್ಞಿಯ ಹತ್ತಿರವೂ ಹೋಗಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರ್ತಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಹೈಸ್ಟಿಲ್ಲಾ ಹುಡುಗನ್ನ ಇವನ್ನ ಪಳಗಿಸಲಿಕೆ ಹಾಕಿದ್ದೀನಿ. ಲಿಟಲ್ ಮಾಸ್ಕ್ರೂ ಅಂತ ತಾನೇ ಹೆಸರಿಟ್ಯುಕೋಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಟಿ. ವಿ. ಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ನೋಡಬೇಕು....? ಅಟಗಳಾಡಿಸೋದು, ಪಾರ ಹೇಳಿಕೊಡೋದು ಎಲ್ಲಾ ಅವನೆ. ಶನಿವಾರ, ಭಾನುವಾರ ಪ್ರೂಲ್ ಅವನೆ. ಶನಿವಾರ, ಭಾನುವಾರ ಪ್ರೂಲ್ ಇಲ್ಲೋ ಇರ್ತಾನೆ. ಅವನು ತುಂಬ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಅವನ ಸಹವಾಸ ಆದಮೇಲೆ ಪಳಗಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದ.

'ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಲಾಲಿಸಿ, ಪಾಲಿಸೋದು ಬೇಕು, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡಿಗೆ ಕಂಪನಿ, ಅಫ್ರಿಸ್ ಟೂರ್, ನಿನಗೆ ಕಂಪನಿಯ ಆಡಿಟ್ ಕೆಲಸ. ಈ ಹುಡುಗ ಪ್ರೀತಿ ಮಮತೆಯ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಹಾಗೆ ಪುಂಡನಾಗಿದ್ದ ಅನಿಸತ್ತೆ' ಎಂದರು.

'ನನಗು ಹಾಗೆ ಅನಿಸತ್ತಿಮ್ಮು. ಚಿನ್ನಿಗೆ ಜ್ಞಾರ ಬಂದಾಗ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬ್ರೆಡ್ ತಿನ್ನಿಸಿದ್ದೆ. ನನಗೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡು ಅಂತ ಒಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾರ ಬಂದಾಗ ಕೇಳಿದ್ದು. ಆಗ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದಾನೆ ಅನಿಸಿತು. ಆಗಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ನೋಡೋತ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಒಂದೊಂದ್ದಲ ಹಳೇ ಬಾಳಿ, ರಚ್ಚೇನು ತೆಗೆತಾನೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪಳಗಿಸಬೇಕು' ಎಂದ.

'ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಗಮನ ಕಡಿಮೆ ಆಗಬಾರದು. ಇರೋದು ಬಂಗಾರದಂಥಾ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು' ಎಂದರು ತಾಯಿ.

‘ಇಲ್ಲಿನ ಸಮಾಚಾರ ಏನ್ಮೈ? ಆ ಹುಡುಗಿ ಮನೇಲಿ, ಯಾರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ?’ ಎಂದು ರಾಜಸಿಂಹ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ.

ವನಂಜಮೈ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತ,

‘ತಂದೆ ತಾಯಿ... ಅವಳ ಇಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಂದಿರು... ಒಬ್ಬ ತಮ್ಮ. ಬಡವರು. ಆದರೆ ಜನಾ ಮಹಾಸಜ್ಞನರು. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮದುವೇಲಿ ಒಷ್ಟೊಂಡಿದ್ದು ಕೊಡಲಿಲ್ಲಾಂತ ಮಗಳನ್ನು ವಾಪ್ಸು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವ್ಯಧೇಲೆ ಅವರಮೈ ಹಾಟ್‌ ಪೇಣೆಂಟಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಅಂಗಡಿಲಿ ಎಂಟುನೂರು ರೂ. ಸಂಬಳದ ಸೇಲ್ಸ್ ಗಲ್ರೋ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿನಿ. ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಘಾಷಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಲು ವರ್ಷ. ಮದುವೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರಮೈ ಏಳಿಲಾರದೆ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆ ಸಮಸ್ತ ಕೆಲಸ ತನೇ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ತಮ್ಮ ಬಿ. ಕಾಮ್. ಓದಿದ್ದಾನೆ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿರಬಹುದು. ಅವನಿಗೂ ಅಂಗಡಿಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿನಿ. ಅವರಿಬ್ಬರು ಸಂಚೆ ಮಾತೆ ಬರ್ತಾರೆ. ಅವರಪ್ಪ ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಸಂಜೆವರಿಗೆ ಅಂಗಡಿಲಿದ್ದು ಗೋವಿಂದನ ಜೊತೆ ವ್ಯಾಪಾರ ನೋಡ್ದೂತಾರೆ. ಆತನಿಗೂ ಎಂಟುನೂರು ಕೊಡ್ಡಿನಿ’ ಎಂದರು. ಅವನು ತಮಾಣೆಯಾಗಿ-

‘ಈ ಹುಡುಗಿ ಎನ್ನ ದತ್ತು ಪ್ರತಿ...?’ ಎಂದ.

‘ಅವಳು ನಿಜವಾರಿ ನನ್ನ ಯಾವ ಜನ್ಮದ ಮಗಳೇ? ಏಜನ್ನಿ ವಿಭಾಗದೇರು ಬಂದರೆ ಪರಿಶೀಲಿಸ್ತಾಳೆ, ಮಾತುಕತೆ ಆಡ್ಡಾಳೆ, ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ, ಅವರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾ ಕೆಳಸೋದು... ಮುಂಬೆಯಿಂದ ಮಾಲು ಬಂದಾಗ ಚೆಕ್ಕಾ ಮಾಡೋದು, ಆಗಾಗ ರಾಮಪ್ಪಾ ನಾನು, ಅವಳು ಗೋಡೌನೊ ಚೆಕ್ಕಾ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಗೀರ್ತಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಿಂತರ ರೂ.ಗಳ ಮಾಲು, ಎಲ್ಲಾ ಚೆಕ್ಕಿಂಗ್ ಅವಳದೇ ಕೆಲಸ, ನಾನು ಸುಮ್ಮನೇ ಕೂತಿರ್ತಿನಿ. ಅಂಗಡಿಯ ಅವತ್ತವತ್ತಿನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ, ಹಣ ಅವರಪ್ಪ ತಂದು ಕೊಡ್ಡಾರೆ, ಅವಳೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ರಸೀತಿಗಳಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಡಾಳೆ. ಹಣ ಪ್ರತಿ ಸೋಮವಾರ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಕಟ್ಟಾಳೆ’ ಎಂದರು.

‘ಹುಡುಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತೇ ಇದ್ದಾಳೆ ಹಾಗಾದರೆ...?’

‘ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಳು, ಅಷ್ಟೇ ತಾಳ್ಳು, ವಿನಯ. ಯಾವ ಹುಡುಗ ಪ್ರಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ?’ ಎಂದ ಆಕೆ, ‘ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಕಣ್ಣಗೆ ಬಿದಿದ್ದರೇ....?’ ಎಂದರು. ಅವನು ನಗುತ್ತ ‘ಬಹುತಃ ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಹನ್ನರದು ವರ್ಷ ಇರ್ತಿತ್ತೇನೋ?’ ಎಂದ.

‘ನೀನೇನು ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದೀಯಪ್ಪಾ? ಈಗಿನ್ನು ಮುವತ್ತಾಲ್ಲು. ಓದು ಮುಗಿಸೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಅವರ ಆ ಭಾರಿ ಕಂಪನಿಯ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಹಿಂದೆ ಮಗಳನ್ನು

ಗಂಟು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು. ಇಪ್ಪತ್ತುಲಕ್ಕು ವರ್ಷಕ್ಕೇ ಮದುವೆಗೆ ಏನು ಆತುರವಿತ್ತು?’ ಎಂದರು.

‘ಆಕಾಶದ ಅಪ್ಪರೆ ಸಿಕ್ಕಿದಳ್ಳಾಂತ ಅನಂದದಿಂದ ಮದುವೆಯಾದೆ. ಅವಳ ಭಾವನೆಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲೇ ಇರತ್ತೆ. ನನ್ನ ಭಾವನೆಗಳು ಭೂಮಿಲಿ ಹುದುಗಿರತ್ತೆ. ಇಬ್ಬರ ಮನಸು ಬೆರೆಯಲೇ ಇಲ್ಲವ್ಯು. ವಿವಾಹವಾದ ಮಧುಚಂದ್ರದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಏನೋ ಕನಸಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನನಗೆ ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವದ ಗೃಹಿಣಿ ಬೇಕು ಅನಿಸತ್ತೆ. ಆ ಬಾಬ್‌ಕೆಟ್, ಆ ತುಟಿಗೆಂಪು, ಆ ಬಾಸಿಂಗ್ ನೇಚರ್, ಅವಳ ಸುರೀರಿಯಾರಿಟಿ ಕಾಂಬ್ಲ್‌ಕ್ಷ್ಯಾನಗೆ ಜುಗುಷ್ಟೆ ಆಗಿಷ್ಟೋಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದ್ಲಲ ಈ ಹುಡ್ದಿನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಾನು ಕನಸು ಕಂಡ ಚೆಲುವೆ ಅನಿಸತ್ತಮ್ಯು, ಆ ಉದ್ದಿಜಡೇ....ಶಾಂತ ಸರೋವರದಂತಹ ಸ್ವಭಾವ. ನಾನು ಮನಸೂರೆ ಪ್ರೀತಿಸೋ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತತಾಯಿ ಹಾಗೆ ಓಲ್ಯೋ ಅವಳ ರೀತಿ, ಇಂಥ ಹುಡುಗಿ ಸಿಕ್ಕು ಮ್ಯುಸೂರಿನ ಒಂದು ಕಂಪನೀಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೇ ಹಾಯಾರಿ ನಿನ್ನ ಜೋತೆಯೇ ಇದ್ದು....ಸುಖಿಸಂಸಾರ ಹೂಡಬಹುದಿತ್ತು’ ಎಂದ.

‘ನನ್ನ ಚಿಂತೆ ನನಗಿಲ್ಲವ್ಯಾ, ನಾನಾಗಿ ದೂರ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ನೀನು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ, ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಅಮ್ಮಾ ಅಂತ ಬರ್ತಿದ್ದಿ, ಸಾಕು. ನಾನು ಶಾಂತಳಾಗಿ ಇರ್ತಿನ್ನಿ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಪ್ರೀತಿಸಿ ವಿವಾಹ ಆದಳು. ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಇರಲಿಕ್ಕೇನು? ಹೀಗೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಚೆಲ್ಲಾಟಿ ಅಡಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದಾಗಿಂದ ಇದೇ ಗೋಳಿಲ್ಲವೇನಪ್ಪಾ? ನೀನು ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡಿ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಡಾಂತ ಹೇಳೋ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದೇ ನನಗೆ ಕೊರಗಾಗಿದೆ.’

‘ತಾನೇ ಆ ಸಾಮಾಜ್ಯದ ರಾಣಿ ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಬಾರದು, ಅವಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸ್ತೂ ಇರಬೇಕು. ಇದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರೇಮದಾಹ. ಬಹುಶಃ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ತಂಡ ತಾಯಿಯರ ವಿರಸದಾಂಪತ್ಯ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಿ, ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ವಾಸ್ಥ ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ದೋಷ ಮಾಡ್ತಾನೆ, ಹೆನ್ನು ತನ್ನ ಬಿಗಿಮುಷ್ಟೀಲಿ ಗಂಡನ್ನ ಸದಾ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿರ್ಲೇಬೇಕು. ಇದವಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.’

‘ಗಂಡನ್ನ ಹಿಡಿದಿದಲಾರದೆ ಮೂರು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಹಾಗೆ ದೂರ ಹೋಗ್ತಾರೇನಪ್ಪಾ? ಒಂಟಿತನ ತಾಳಲಾರದೇ ನೀನೇನಾದರೂ ಕೆಟ್ಟ ದಾರಿಗೆ ಹೋದರೇ...?’ ಎಂದರು.

‘ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಬಹು ಜಾಗರೂಕಳಿವ್ಯು. ಅವಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ

ಪಹರೆ ಹಾಕತ್ತಾಳಮ್ಮೆ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಸಲೀಮ್ ಹೇಳಿದ್ದಾನಲ್ಲ. ಮನೇಲಿ
ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಪನಂರು ರಣ. ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡ್ಡಾಳಿ. ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ
ಮನಬಿಟ್ಟೇ...? ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನ ಸೇರಿದೆ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೇ...' ಎಂದ.

‘ಇದ್ದಾವ ಪ್ರೀತಿಯ ಪರಿಯೋ ಅಪ್ಪಾ?’ ಎಂದರಾಕೆ.

‘ಅವಳ ಹೃದಯದ ಪ್ರೀತಿಯ ಸರೆಮನೆ ಖೈದಿ ನಾನು’ ಎಂದ. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ
ಮಥುವಿನೊಂದಿಗೆ ಚಿಂಟು ಬಂದ,

ಅವನನ್ನು ಜಗುಲಿ ಬಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಳು.

‘ಅಜ್ಞ ಅಂಗಡಿ ನೋಡ ಚೇಕಲ್ಲ’ ಎಂದ.

‘ಬಾಪ್ಪಾ ಕಂಡಾ ಹೋಗೋಣ....’ ಎಂದ ವನಜಮ್ಮೆ ‘ಮುಂದುಗಡೆ
ಬಗಿಲಿಂದ ಬೇಡಾ, ಸಂಜಹೊತ್ತು. ಜನಾಜಾಸ್ತಿ ಇರ್ತಾರೆ, ಹಿಂದುಗಡೆ ಗೋಡೊನ್ನೋ
ಕಡೆಯಿಂದ ಹೋಗೋಣ’ ಎಂದು ಕರೆದೊಯ್ದರು.

ಮತ್ತೆ ಅವರು ಮನ ಸೇರಿದ್ದು, ಎಂಟರ ಮೇಲೆ. ‘ಅಜ್ಞ, ನೀನು ತುಂಬಾ
ಸಾಹುಕಾರಳು. ಗೋಡೊನ್ನಾನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೂಂದು ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿದೆ, ಎಷ್ಟೂಂದು ಹಿ.
ಡಿ. ಲ್ಯಾಂಪಿಡೆ, ಈಗಲ್ ಫ್ಲಾಸ್ಟ್‌ಗ್ಲಾಸೆ, ನಾನು ದೊಡ್ಡೊನಾದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ
ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಅಂಗಡಿ ನೋಡ್ಲೋತ್ತಿನಿ. ಬಾಬಿ, ಅವರ ಅಪ್ಪಂದು ಟೈರ್
ಕಾಶಾನೆ, ನಾನೂ ಕಾರು ತಯಾರಿಸ್ತಿನಿ. ಅವನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಘ್ರಾಕ್ಕರಿಹಾತ್ತಿನಿ.
ಒಂದು ಏರೋಫ್ಲೈನ್ ಕೊಂಡ್ಲೋತ್ತಿನಿ’ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹರಟುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಂಟು.

ರಾತ್ರಿ, ಉಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅಜ್ಞಾಯ ಜೊತೆ ಮಾತಾಪುತ್ರಿದ್ದವನು ಮಥು
ಉಟ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದೊಡನೆ ‘ಮಥು ಅಂಟೇ ರಾಮಾಯಣ....’ ಎಂದು ಅವಳ
ಬಳಿ ಓಡಿದ. ಅವಳು ನಗುತ್ತ ನನ್ನ ಹೆಸರು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೋತ್ತಾಗಿದೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಉಂ ಮತ್ತೆ ಅಜ್ಞ ಮಥು, ಮಥೂ ಅಂತ ಕೂಗ್ನಾ ಇರ್ತಾರಲ್ಲ’ ಎಂದ.
‘ತುಂಡಾ ಚುರುಕ್ಕಿದ್ದ ನೀನು...’ ಎಂದು ಹೋಗಳಿ ಅರ್ಥಗಂಟೆ ರಾಮಾಯಣ
ಓದಿದಳು.

‘ಪಷ್ಣನ ಹತ್ತಿರ ಮಲಗಿಕೋತ್ತಿನಿ. ನಿದ್ರೆ ಬರತ್ತೇ....’ ಎಂದು ತಂಡೆ ರೂಪಿಗೆ
ಹೋದ. ತಂಡೆಯ ಬಳಿ ಮಲಗಿದಾಗ

‘ಅಜ್ಞಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮನ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡು ಪಷ್ಣು, ಸೋಫ್ಬಾ ಇಲ್ಲ, ದೊಡ್ಡ ಸೋಫ್ಬಾ
ತೆಗೊಂಬಾ...’ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದ. ರಾಜಫಿಂಹ ನೀರೆಸವಾಗಿ-

‘ನೀನು ದೊಡ್ಡೊನಾದ ಮೇಲೆ ಅಜ್ಞಿಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡ್ತೀಯೋ ಮಾಡು’
ಎಂದ. ಅಂತು ಆ ರಾತ್ರಿ, ನಿದ್ರೆ, ಮಾಡಿ ಮರುದಿನ ಉಟ ಮುಗಿಸಿ, ಒಂದು ನಿದ್ರೆ
ಮಾಡಿ ಮೂರುಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಟು ಬರುವರೆಗೂ, ಅಜ್ಞ ಮೊಮ್ಮೆಗನ ಸಲ್ಲಾಪವೇ

ಸಲ್ಲಾಪ. ತಿಳಿಸಾರು ಇಷ್ಟ ಎಂದಾಗ ವನಜಮ್ಮು ಆನಂದವೇ ಆನಂದ.

‘ನಿಮ್ಮಾವು ಇದ್ದಾಗ ಹೀಗೆ ಮಾಡೋರು. ತಾತನ್ನೇ ಹೋತ್ತಿದ್ದಾನೆ’ ಎಂದು ಹಿಗ್ಗಿದರು.

ಮೊಮ್ಮೆಗ ಅವರಿಗೆ ಬಹು ಇಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋದ. ‘ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು, ನನ್ನ ಸೋಸೆ ಒಂದೆ ಅವ್ಯಾ...’ ಎಂದರು. ‘ಯಾವ ವಿಷಯ ಅಮ್ಮ....?’ ಎಂದ.

‘ಚಿಂಟು ಚಿನ್ನಿ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಿಗಿಂತ ಚಿಂಟೂನೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು’ ಎಂದರು. ಜಯಶ್ರೀಗೆ ಇಷ್ಟರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಚಿಂಟು ಇಷ್ಟ. ರಾಜಸೀಹನಿಗೆ ಚಿನ್ನಿ ಮುದ್ದಿನ ಮಗಳು. ಅಂತು ತಂದೆ ಮಗ ಉರಿಗೆ ಹೋರಟರು. ಶ್ರೀರಾಮ ತಾಟಕೀನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದರವರೆಗೆ ಕಥಾಭಾಗವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಳು ಮಥು. ‘ಬರೋ ವಾರ ಬರ್ತೀನಿ ಅಜ್ಞೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮಥುವಿಗೆ ‘ಬರೋ ವಾರ ಬರ್ತೀನಿ ಆಂಟಿ, ಪೂತೀ ಕಥ ಹೇಳಿ’ ಎಂದಿದ್ದ ಚಿಂಟು.

ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಏರಡು ವಾರ ಅಫೀಸ್ ಅಡಿಟ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಸೀಹನಿಗೆ ಮೈಸೋರಿಗೆ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಮೈಸೋರಿಗೆ ಹೋಗೋಣಾ ಪಟ್ಟು...’ ಎಂದು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ‘ಅಜ್ಞಿ, ನಂಬರ್ ಕೊಡ್ಡಿನಿ, ನೀನೇ ಮಾತಾಡು’ ಎಂದು ಪ್ರೋನ್ ನಂಬರ್ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಮನಸು ಬಂದಾಗ ಅಜ್ಞಿಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಈ ಮಥ್ಯ ಜಯಶ್ರೀಯಿಂದ ಪ್ರೋನ್ ಬಂತು. ‘ಹಲೋ ರಾಜ್, ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದಾ ಮಾತಾಡಿದ್ದಿನಿ ಹೇಳಿ?’

‘ಎಲ್ಲಿಂದಾ? ಪ್ರೋನ್ನಿಂದ’ ಎಂದ.

‘ನಾನು ಬಾಂಬೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಹದಿನ್ಯೆದು ದಿನ ಮುಂಚೆನೇ ಮುಗಿತು ನನ್ನ ಕೆಲಸ. ಇಲ್ಲೋಂದು ಎಂಟು ದಿನ ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಎಂಟು ದಿನ ಏಕೆ, ಹದಿನ್ಯೆದು ದಿನ ಪೂತೀ ಇದ್ದ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಥಿಲ್‌ಆರ್ವೆ ಮಾಡಿ ಬಾ’ ಎಂದ.

‘ನಾಳೆ ಷ್ಟೈಟಲ್ಲಿ ನೀವು ಬರೋ ತರಹ ಟಿಕೀಟ್ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀನಿ. ನಾರಾಯಣ್ ಪಿರ್‌ಟಿಕೀಟ್ ತಂದ್ರೋಡ್ತಾನೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಷ್ಟೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ’ ಎಂದ.

‘ಪನು ವಿಶೇಷಾ...? ಅಮ್ಮಾವರು ನನ್ನನ್ನ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಕರ್ಮ್ಯಂತ ಇರೋದು?’ ಎಂದ.

‘ನಿಮಗೊಬ್ಬ ಹೋಸ ಮಡುಗಿನ್ನ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲೋ ಭೇಟಿ ಆಗ್ನಾಳಂತೆ' ಎಂದಳು.

ಅವನು ಬೇಸರದಿಂದ, 'ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಣಕಣವೂ ಚಿನ್ನಿನ ನೋಡಬೋಂತಹಂಬಲಿಸಿದೆ. ನಿನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರೋ ಹೊಸ ಹುಡುಗಿ ಅಂತ ಚಿನ್ನಾಟಾ ಅಡಿಸಿದ್ದಿ. ನಾನೆಂಬ್ಬಿ ಸಂತೃಪ್ತ ಗೃಹಸ್ಥ. ಎರಡು ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ. ಹುಡುಗಿಯರಬಯಕೆ ನನಗಿಗೆ ಇಲ್ಲ' ಎಂದ.

'ಈ ಸೇರ್ನಿಗೊ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಕೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಕ್ಕೆ ಹಿಡರ ಹೆಂಡತಿ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ನಿರ್ವಹಿತ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಹುಡುಗಿನ್ನ ನೋಡಿದಾಗ ಉಲ್ಲಾಸ ಪುಟಿದೇಶುತ್ತೆ. ಗಂಡು ಜಾತಿಯ ಗುಣವೇ ಅಮ್ಮ. ನಿಮಗಂತಿದ್ದೀನಿ ಅನ್ವೋಬೇಡಿ. ಒಂದು ವ್ಯಾಣಿಯ ಗುಣ ಸಹ ಗಂಡು ಜಾತಿಲ್ಲ ಇಷ್ಟೆ. ಒಂದು ಕೊಬ್ಬಿದ ಟಗರನ್ನ ಬೋನಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಒಂದೇ ಹೆಣ್ಣು ಟಗರನ್ನ ಮೂರು ದಿನ ಇಟ್ಟಿ, ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರಂತೆ. ಮೂರು ದಿನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ ಮಾತ್ರ, ಅದು ಸಂಗಾತಿ ಜೂತೆ ಲೈಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ನಡೆಸಿತ್ತಂತೆ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ದಿನ ಹನ್ನೆರಡು ಹೆಣ್ಣು ಸಂಗಾತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೋನಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರಂತೆ. ಅದು ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಸಂಗಾತಿ ಜೂತೆ ರೋಮಾನ್‌ಮಾಡಿ, ಒಂದೇ ದಿನ ಹನ್ನೆರಡು ಸಲ..'

'ಧೂ...ಧೂ...ಧೂ. ಈ ವಲ್ಲರ್ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಾಕು. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಾಮದಿಂದ ಜೀವನ ಆರಂಭಿಸಿದರೂ ಬದುಕು ಮಾರಿದ ಮೇಲೆ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಬೆಸೆದು, ಜೋಡಿ ಜಕ್ಕಾವಕ್ಕಿಗಳ ಹಾಗೆ ಇರಬಹುದು. ಬೆರೆತ ಮನಸ್ಸು, ಅರಿತ ಹೃದಯ ಇದ್ದರೆ ಬದುಕು ಸುಂದರ ಸುಮಧುರವಾಗತ್ತೆ. ಉನ್ನತ್ತ ಲೈಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕವೊಂದೇ ದಂಪತ್ತಿಗಳ ಪ್ರೀತಿಯ ಗರುತಲ್ಲ' ಎಂದ ರಾಜಸಿಂಹ. ಜಯಶ್ರೀ ಬೇಸರದಿಂದ-

'ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖಿಗಳನ್ನು ಉನ್ನತ್ತುವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೊಂತ ನನ್ನಾಸೆ. ಆ ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿ ನೀವೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಹಿರಿಯಾಸೆ. ನನ್ನ ಆಶಿಸಿ ಬರ್ಮೋ ನೂರು ಹೃಲೆವಲ್ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅವರಾರನ್ನ ಕ್ಕೆ ಬೆರಳು ಸೋರಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ಇಷ್ಟೆಪಡಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ನೀವೇ' ಎಂದಳು.

'ಹೀಗೆ ಪಾತಿಪತ್ರ ಸಾರಿಕೊಳ್ಳೋ ನಿನ್ನಂಥಾ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರೋದು ನನ್ನ ದೊಭಾಗ್ಯ, ಇಂಥಾ ಡೆಲಾಗ್, ಕೇಳಿದಾಗ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟಲ್ಲ, ಅಸಹಾಯಾಗತ್ತೆ. ಸರೀ ಪರಷ್ಪರುವರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನೆದುರು ಕೊರೀತಾ ಅವರೆಲ್ಲಾ ನನಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆದು ಬಂದರೂ ನಾನೇ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದೀನಿ... ಅಂತ ಬೋಗಳ್ತಿ. ಒಬ್ಬ ಗಂಡನು ಹಾತೊರೆದು ಬರೋಮ್ಮು... ಅವನ ಕೂಡ, ಸಲಿಗೆ, ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳಸಿರಿ. ಸುಮ್ಮನೆ

ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿ ದೂರ ಉಳಿದ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಯಾವ್ಯೋನೂ ಬಯಸಿರಲಾರ್?” ಎಂದ.

‘ಡಾಜ್, ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮೆ ಅನುಮಾನಾನ್ನಾ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಧನ್ಯೇ!’ ಅವಳು ಕಿಲಕಿಲ ನಕ್ಕು ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು: ‘ನಿಲ್ಲಿಫ್‌ಪ್ರ್ವಾಗಿದ್ದು ಆ ನಿಮ್ಮ ಜಡವಾದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅನುಮಾನ, ಅಸೂಯಿಗಳು ಮೂಡಿದರೂ ನಾನು ಧನ್ಯೇ. ಅಸೂಯೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಗುರುತು’ ಎಂದಳು. ಅವನು ಚೇಸರದಿಂದ-

‘ಜಯಾ, ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ದಾಹವೇ ತುಂಬಿದೆ, ಮ.ನ. ಮೂಕಿಂ ಯವರು “ಅತಿಕಾಮಿ” ಅಂತ ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಓದಿ ನೋಡು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು, ಕೀತಿಗಾಗಿ, ಅತಿಯಾದ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ, ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ, ಕೀರ್ತಿ ದಾಹ ಅತಿಯಾದರೆ ಆತ್ಮರತ್ನ ಅತಿಯಾದರೆ ಹಣದ ದಾಹ ಅತಿಯಾದರೆ ಏನು ದುರಂತ ಅನ್ವೋದು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಾರು ದೇವತೆಯ ಹಾಗೆ ಆರಾಧಿಸಬೇಕೂನೋ ಅವಳ ಆತ್ಮರತ್ನ ಕಡೆಗೆ ಯಾವ ಹಂತ ಮುಟ್ಟಿತೆಂದರೆ..?’

‘ಸ್ವಾಪ್... ಸ್ವಾಪ್... ನಾಳೆ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬನ್ನಿ, ಲಿಜಿ ಮೇಡಂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ಲಾಣಾದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಇಲ್ಲಿನ ತಾಜ್ ಹೋಟಲಿಗೆ ಕರ್ಮಾಂಬರ್ತಾರೆ, ನಾಳೆ ಜಗ್ಗಾ ಮುಂದುವರಿಸೋಣ.. ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಫ್ರಾಂಕ್‌ನೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ನನ್ನ ಹೃದಯದ ತಂತ್ರೀ ಮಿಡಿಯೋ ನಿಮ್ಮ ಕೈಬೆರಳು ನಿಸ್ತೇಜವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಈ ದಾಂವತ್ಯ ದುರಂತ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಅನುಭವಿಸ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಮದುವೆಯಾದ ಎರಡು ವರ್ಷ ನನ್ನನ್ನು ದೇವತೆಯ ಹಾಗೆ ಆರಾಧಿಸಿದಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೋ ಕಾದಂಬರಿ ಕೀಳುಪಾತ್ರದ ಹಾಗೆ ಆತ್ಮರತ್ನಯ ಆರಾಧಕ, ಕೀರ್ತಿಕಾಮಿ, ಧನುದಾಹರಣ್ಯವಳಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಸ್ಯೋನಿ, ನನ್ನ ಎಡಗಾಲ ಕಿರುಬೆರಳ ಸಮಕ್ಕಿರೋ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ನಿಮಗೆ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗ್ಗಾಳೇನೀ? ಹೋಟ್‌ಬ್ಯಾಂತರ ರೂ.ಗಳೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಅಪರಿಮಿತ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ. ಈ ನನ್ನ ಮೂಷತ್ತರಡರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹದಿನೆಂಟರ ಸೊಬಗು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹದಿನೆಂಟು ಲಕ್ಷ ಇನ್‌ಕಂಟ್‌ಕ್ಷ್ಯಾ ಕಟ್ಟುವ ಉದ್ದೇಶಿ..’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೇ ಅವನು...

‘ಅದರೂ ಗಂಡನ ಇವ್ವತ್ತೆದು ಸಾರಿರ ರೂ. ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೇಸೆ ಅವನಿಗೆ ಬಿಡದಂತೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕಾರು ಲಕ್ಷದ ಅಭರಣ ಖರೀದಿಸಿ ಗಂಡನನ್ನು ಕಂಪನಿಸಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿರುವಳು’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಿಸೀವರ್ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ, ಪ್ರೀನ್ ಡಿಸ್‌ಕನ್‌ಕ್ಷ್ಯಾ ಮಾಡಿದ ಸದ್ಗುಯಿತು.

ಸದ್ಯ! ಮಾತಿನ ಭರದಲ್ಲಿ ಸಲೀಮ್ ಹಾಗೂ ಗೋವಿಂದ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರನ್ನು ನನ್ನ ಸೇವೆ ನೆಡೆದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪಹರೆ ಹಾಕಿರುವವರು ಎಂದು ವಾಕ್ಯ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ: ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾನು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರೂ ಆ ಬಡವಾಯಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಬದಲು ಅವರು ಪ್ರೋನ್ ಡಿಸ್ಕನೆಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತೆಂದುಕೊಂಡ ರಾಜಸಿಂಹ.

ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾಳಿಯೇ? ತಾನೇ ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಸೃಂದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ತಾನೇ ಅಪರಾಧಿಯೇ? ಎಂಬ ಭಾವ ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬಂತು. ಹೇಗೂ ನಾಳೆ ಮುಂಬ್ಯಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಏರಡೂವರೆ ತಿಂಗಳಿಂದ ಅಗಲಿದ ಹಂಡತಿ, ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಅಗಲಿದ ಮಗಳು ಎಲ್ಲಾರನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಕಾಡಿತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ : ‘ನಾನು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗ್ರಿದ್ದೀನಿ ಚಿಂಟು, ನಿಮ್ಮಮ್ಮೆ ಒಂದೇ ಟಿಕೇಟ್ ರಿಸರ್ವ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ’ ಎಂದ. ಅಶ್ವಯ್ಯ ವೆಂದರೆ ಚಿಂಟು ಮುಂಬ್ಯಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹತ ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

‘ಪಟ್ಟಾ ಹೇಗಿದೂ, ರಚಾ ಇದೆ. ಸಲೀಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅಜ್ಞ ಮನಗೆ ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ. ನಿಷ್ಠೆ ಇಲ್ಲದೇ ನನಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಇಲ್ಲಿರಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಜಾರು’ ಎಂದ.

‘ಸರಿ, ಹೋಗಿ ಬಾ...’ ಎಂದ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಾಲ್ಕುದಿನ ರಚಾ ಇತ್ತು, ಅವನ ಕಾನ್ನೆಂಟಿಗೆ.

‘ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಅಜ್ಞ ಹತ್ತಿರ ಗಲಾಟೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರ್ತೀಯಾ?’ ಎಂದ ಮೋದಲಿ ನಿಷ್ಪೂ ಮುಂಬ್ಯಿ ತುಂಟನ ಪುಂಡಾಟಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹತ ಗದ್ದಲ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು.

‘ಏನು ರಗಳೇ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪಟ್ಟಾ, ಮಧು ಅಂಟಿ ಹತ, ರಾಮಾಯಣ ಕೇಳಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ಟ್‌ಲ್ಲಿ ಓದಿ, ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೇನ್ಸ್ ಮಾಡುರೆ’ ಎಂದ.

ತಾನು ಹದಿನಾಲ್ಕು. ಹದಿನ್ಯೇದು ಹರೆಯದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಮಾಯಣ ಓದಿ ಮರುಜಾಗಿ ಆನಂದಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತರ ಈಗ ಮಗ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎನಿಸಿ, ಸಂತೋಷವೇ ಅಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಲೀಮನ ಜೋತೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ.

ತಾನು ಮುಂಬ್ಯೆ ವಿಮಾನ ಏರಿದ. ಮುಂಬ್ಯೆ ತೆಲುಹಿಡಾಗ ಏಮಾನ ನಿಲ್ಲಾಣ ದಲ್ಲಿ ಲಿಜಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಆವಳೇ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ತಾಜ್ ಹೋಟಲಿಗೆ ಕರೆತೆಂದಳು. ಏರಡನೆಯ ಅಂತಸ್ತಿನ ಒಂದು ಕೋಣೆ ಬಾಗಿಲು ತಳ್ಳಿ. ಪರಾಂದದವರೆಗೆ ಕರೆದು, ಈ ಕಡೆ ಬೆದ್ದಾರೂಮ್, ಮೇಮ್ ಸಾಬ್ ಅಲ್ಲಿರಬಹುದು ಎಂದು ತೆರೆ ಹಾಕಿದ ಕೋಣೆ ತೋರಿಸಿ ಹೊರ ನಡೆದಳು. ಅವನು ತೆರೆ ತಳ್ಳಿ, ಒಳಗೆ ಬಂದ ‘ಹಲೋ!’ ಎಂದು ವ್ಯಯಾರವಾಗಿ ನಗುತ್ತ ಮುಖಿದ ತುಂಬಾ ಆವರಿಸಿದ ತನ್ನ ಹೋಂಬಣ್ಣದ

ಕೂಡಲನ್ನ ಹಿಂದೆ ತಳ್ಳಿ ಹಸಿರು ಕಂಗಳ, ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಕೆಂದುಟಿಯ ಆ ಚೆಲುವೆ ನಷ್ಟಿಗ ದಿಗ್ಬಂತವಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದೆ.

‘ರಾಜ್, ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವಾ? ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಜಯಾ...?’
ಎಂದಳು. ಒಂದು ಶಿಖಿದಳು.

ನಿಧಾನವಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ತನ್ನ ಪತ್ತಿ ಎಂದರಿವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕವ್ವ
ಕೂಡಲ, ಕವ್ವ ಕಂಗಳ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಚರ್ಮ ಹೊಂದಿದ ಆ ಚೆಲುವೆ ಎಲ್ಲಿ?
ಫಾರಿನ್ ಹುಡುಗಿಯಂತೇ ಕಂಗುಲಾಬಿಯ ಈ ಮುಖಿ... ಈ ಹೊಂಬಣ್ಣದ
ಘಳಘಳಕೆವ ಕೂಡಲು... ಆ ಹಸಿರು ಅವನು ಹೊಂಚ ದಿಗ್ಬಂತಿಯಂದ :

‘ಪನಿದು ನಿನ್ನ ವೇಡ್‌, ಜಯಾ?’ ಎಂದ.

‘ವೇಡ್‌ ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಈ ಕೂಡಲು ಈ ಹೊಂಬಣ್ಣದಲ್ಲಿರತ್ತೆ.
ಅಮೆರಿಕಾದ ಬ್ಲೂಟಿಪಾಲ್‌ರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ತೆತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಗೊತ್ತೆ? ಈ ರೋನ್
ಮೇಕಪ್‌ ಹಾಲಿಪ್ರೋನದು. ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಚರ್ಮದ ಕ್ರೀಕ್‌ ಹಾನಿ
ಇಲ್ಲ. ಬಟ್ಟೆಗೆ ಮೆತ್ತೆಲ್ಲ, ನೀರು ಸಾಬೂನು ಹಾಕಿ ತೊಳೆದರೂ, ಚರ್ಮದ ಮೇಲಿನ
ಕೊಳೆ ಹೋಗತ್ತೆ ಹೊರತು, ಗುಲಾಬಿ ಹೊಳಪ್ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಾರಕ್ಕೆ
ಒಮ್ಮೆ ಈ ಮೇಕಪ್‌ ರಿಮೂವರ್‌ ಲೋಷನ್‌ ಹಾಕಿ, ಈ ಹಳ್ಳೆ ಮೇಕಪ್‌ ತೆಗೆದು,
ಚರ್ಮ ವಿಶೇಷವಾದ ಮಾಯಿಷ್ಟರ್‌ಸರ್‌ ಹಂಟ್, ಒನ್ ಅವರ್‌ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು,
ಅಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಈ ಗುಲಾಬಿ ಮೇಕಪ್‌ ಹಚ್ಚುಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಹೊಂಗೂದಲಿಗೆ
ಹೊಂಬಣ್ಣ ಒಷ್ಟೆಲ್ಲ. ಕವ್ವ ಕಣ್ಣ ಬೆನ್ನಾಗಿರಲ್ಲ ಅಂತ ಹಸಿರು ಲೆನ್ಸ್ ಹಾಕ್ಟಿದ್ದೀನಿ.
ಇದು ಮಾಮೂಲು ಲೆನ್ಸ್‌ಗಿಂತ ದುಬಾರಿ. ಬದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ. ಆದರೆ
ಮಾಮೂಲು ಲೆನ್ಸ್, ದಿನಾ ಹಾಕಬೇಕು, ತಗೀಬೇಕು. ಇದು ಹಾಗಲ್ಲ. ಒಂದ್ದಲ
ಹಾಕಬಿಟ್, ಎರಡು ತಿಂಗಳು ತೆಗೆಯೋಷ್ಟಿಲ್ಲ. ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ, ಲೋಷನ್‌ನಲ್ಲಿ
ಹಾಕೋದು... ತೊಳೆಯೋದು ವನ್ನೂ ತಂಟೆಯಿಲ್ಲ. ಎರಡು ತಿಂಗಳು
ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ರಿಮೂ ಮಾಡಿ ಬಿಸಾಕಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಲೆನ್ಸ್ ಹಾಕಿ
ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಆರು ಜೊತೆ ಲೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಮೂವತ್ತು
ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಇನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಹಸಿರು ಕಂಗಳ ಹೊಸ ಚೆಲುವೆ
ಆಗಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಓಲ್ಯೆಸಬೇಕಲ್ಲ’ ಎಂದಳು.

ಮೃದುವಾಗಿ ಕಂಪು ಮುಖಿ, ಹಸಿರು ಹೊಳಸಿನ ಕಂಗಳು... ಹೊಬಣ್ಣದಿಂದ
ಘಳಘಳಿಸುವ ಕೂಡಲು.. ನಿಜಕ್ಕೂ ತನ್ನ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಯಾರೋ ಅಪರಿಚಿತ
ಅಂಗ್ಗು ಹುಡುಗಿ ಎನಿಸಿತು.

ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಮುಜುಗರವಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಮನಸ್ಸು
ಅರಳಲಿಲ.

‘ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಾ ನನ್ನ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಬಂಗಾರ ಕೂಡಲ ಸಿಂಗಾರಿ ಚೆಲುವೆ, ಬಂಗಾರ ಕೂಲಡ ಕಿನ್ನರಿ, ಅಂತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮಿಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಅಂಗ್ಲ ಕಾದಂಬರಿಲ್ಲಿ ಅಲೆಗ್ನಾಂಡ್ರಿಯ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಚೆಲುವೆ ವರ್ಣನೆ ಬರತ್ತುಂತೆ. ನನಗೆ ಅಲೆಗ್ನಾಂಡ್ರಿಯಾಂತ್ತೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಲಿಜಿ ಅಂಟಿ ಅಂತೂ ನನಗೆ “ಮೇಮ್‌ಸಾಬ್” ಎಿವು ಹುಟ್ಟಾ ಯೋರೋಚಿಯನ್ ಲೇಡಿ ಕಂಡ್ಲಾಗೆ ಕಾಣ್ತೇರಿ. ಬಿಂಗ್‌ಎಂಬ್ ಬೂಟಿ, ರಾಣಿ ಎಲೀಜಿಬೆತ್” ಅಂತ ಏನೇನೋ ಅಂತಾಳೆ, ಎಂದಳು.

ಅವನು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಲ್ಸಪ್ತನಾಗಿದ್ದು. ‘ನಿಜಾ ಹೇಳಿ ರಾಜ್! ನಾನು ಹೊಚ್ಚು ಹೊಸ ಹದಿನೆಂಟರ ಚೆಲುವೆ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತಿಲ್ಲ? ಬದುಕಿದ್ದುಂತೆ ಇದೊಂದು ಹೊಸ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ್ದಿನಿ ಅನಿಸತ್ತೆ. ಜಯಾ ಅನ್ನೋ ಹೆಸರಿನ ಬದಲು ಚೇನಿ ಅಂತ ಇಟ್ಟೊಂದರೆ ಹೇಗೆ?’ ಎಂದಳು.

‘ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ್ ಮಾಡೋ ಆಗತ್ತೆನು ಜಯಾ...?’ ಎಂದ. ಜಯಶ್ರೀ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ:

‘ನಿಮಗೇ.... ನಿಮಗೇ.... ನಿಮಗಾಗಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ತಪಸ್ಸು. ಇದು ಸರ್ಕಾರ್ ಸ್ನಾಲ್ ತಪಸ್ಸು, ಅರಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರ್ತು ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿಲ್ಸಪ್ತರಾಗಿರ್ತು ಇದ್ದಿರಿ. ಹೊಸ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿ ನಿಮಗಾಗಿ ಅವಶಾರವತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದಿನಿ. ಇದನ್ನ ಸರ್ಕಾರ್ ಅಂತಿರಾ?’ ಎಂದಳು. ರಾಜಸಿಂಹ ನಿಧಾನವಾಗಿ ‘ನಿನ್ನ ರೂಪಾ ನನಗೆಂದು ಅಸಹನೀಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಜಯಾ..? ಕವ್ವ ಕಂಗಳ, ಕವ್ವ ಕೂಡಲ ಬಂಗಾರದ ಬೊಂಬೆ ಹಾಗಿದ್ದ ಆ ನಿನ್ನ ರೂಪಾ ಅದ್ವಿತೀಯವಾಗೇ ಇತ್ತು. ಈ ಅಸಹ್ಯ ಕೆಂಬಣ್ಣ - ನರೆತ ತಲೆಗೂಡಲಿಗೆ ಲೋಮ ಹಣ್ಣಿದಾಗ ಒಂದು ತರಹ ವಿಕಾರವಾದ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ಬರುತ್ತೆ. ಅದನ್ನ ಹೊಂಗೂಡಲೂಂತ ನೀನು ಬಣ್ಣಿಸಿದರೆ ನಾನು ಆನಂದ ಪಡಲೇ? ನಿನ್ನ ಸುಂದರ ರೂಪಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅಸಹ್ಯ ವಿಕಾರ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಸುರಿದ್ದೀಯೇ? ಮೇರಿಟ್‌ಗೆ ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ಲೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಮುವತ್ತು ಸಾವಿರ.. ಕೂಡಲು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕು ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಸುರಿದೇ?’ ಎಂದ.

‘ರಾಜ್, ನನ್ನ ತಾಳ್ ಕೆಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ನನ್ನ ಪೇಷನ್‌ಗೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇದೆ. ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಸುರಿದೆನಂತೆ. ಹೌದು! ಸುರಿತೇನಿ. ನಿಮ್ಮ ತಾತನ ಮನೆ ಗಂಟಾ? ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಾದಿಸಿದ್ದು. ನಾನು ಹಕ್ಕುದಾರಳು, ಸುರಿತೇನಿ. ನಿಮಗೆ ಹೃದಯ ಇದೆಯಾ? ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ಕಲ್ಲು. ನಿಮಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಿನಿ. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೊಗಳಿಕ್ಕು ಬಡತನವಾ? ನಿಮಗೆ

ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ಹೋಗಳಿಕೆ ವಾಕ್ಯಗಳು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಬರಲ್ಪಾಠ ನಾನೇ ಕೆಲವು ಪ್ರೇಮ, ಹೋಗಳಿಕೆ ವಾಕ್ಯ ಪರಿಚಯ ವ್ಯಾಧಿಸ್ಥಿತ್ವದ್ದೀನಿ. ಬಿರ್ಟಿಷ್ ಬ್ರಾಟ್ ಪ್ರೆಟ್ಸ್, ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಲೇಡಿ, ಬಂಗಾರ ಕೂದಲ ಕಿನ್ನರಿ, ಹೋಂಗೂದಲ ಅಪ್ಪರೇ... ಈ ರೀತಿ ಬಣ್ಣನೆ ಸಹ ನಿಮಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವಾ ? ಅಸಹ್ಯ ಕಾಣ್ಣೆನಂತೆ. ಈ ವಿಶಾರ ರೂಪಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಚೆಲ್ಲಿನಂತೆ..’ ಎಂದು ಅಳತೊಡಗಿದಳು.

ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ತರಹ ಅನುಕಂಪವಾಯಿತು. ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸಿ ಸಾವಿರಾರು ರೂ.ಗಳು ಸುರಿದು, ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟುಬ್ಬು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಅಟ್ಟಿ, ಚುಂಬಿಸಿ, ಸಂತೃಪ್ತಿಸಿದ. ಅವಳಿಗೆ ಉನ್ನತ್ವವಾದ ಗಾಢ ಪ್ರಜಾಯಲಹರಿ ಇಷ್ಟವೆಂದವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ತನ್ನ ಪ್ರಜಾಯ ಸರೋವರದ ಪ್ರೇಮನಾಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ತೇಲಿಸಿದ. ಸಮಯ ಉರುಳದ್ದೇ ಇಭ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

‘ಜಯಾ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್, ನಿಜವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಅಮ್ಮ ಹಂಬಲಿಸಿಯಾ ?’ ದಾಂತ್ಯ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಸಂತೃಪ್ತಿಗೊದ್ದು ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದ.

‘ನಾನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಖಿಚ್ಚುಮಾಡಿ ಹೊಸಜನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು ಸಾಫ್ರೆಕವಾಯ್ತು. ನಿಜಕ್ಕೂ ನೀವು ಲಹರಿ ಬಂದರೇ.. ಟೀನ್ ಏಷ್ ನಾಟಿ ಗ್ರೇ, ಓ ಯಾರ್ಮ್ ವರಿ ಹ್ಯಾಟಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಹಾಗಿದೆ, ಒಂದು ಮಾತು ಚಿನ್ನ. ಗಂಡನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಅನ್ನೆಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ತೀವ್ರ ಹಂಬಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟವಬ್ಬೆ ಹೋರತು ಈ ವೇಷಕ್ಕಲ್ಲ. ನಾನು ಮನಸಾರ ಅಶಿಸೂ ರೂಪ ಬೇರೆ...’ ಎಂದ. ಅವಳು ಹುಟ್ಟು ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ‘ಯಾವುದು ನೀವು ಮನಸಾರ ಅಶಿಸುವ ಆ ರೂಪ ?’ ಎಂದಳು.

‘ನೀನು ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ್ ಹಂಬಲಿಸಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಬಾಬ್ರಾಕ್ಟ್, ಸ್ನೈವರ್ಲೆಸ್ ಬ್ಲೌಸ್, ಹೊಟ್ಟುಳ ಕೆಳಗಿನ ಸೀರೆ, ತುಟಿಗೆಂಪ್ಯೂ ಆ ಗಾಗಲ್, ನನಗೆ ಬೇಸರ. ಜರಿ ಅಂಚಿನ ಮ್ಯಾಸೋರು ಸಿಲ್ವ್ ಸೀರೆ ಒಷ್ಟಿವಾಗಿ ಉಟ್ಟು, ಜರಿಯ ಅಂಚಿನ ಅದೇ ವರ್ಣದ ಕುಪ್ಪಸ್... ವಾಲೆ ಜುಮುಕಿ, ಕೆನ್ನೆ ಸರಪಳಿ, ಹೊರಳಿಗೆ ನೆಕ್ಕೀಸ್, ಬಂಗಾರದ ಸರಗಳು, ಉದ್ದನಾದ ಜಡೆ ಹಾರಿ ಮುಡಿತುಂಬಾ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿದಾಗ, ಕಂಗಳಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹಳ್ಳಿ, ಹಣಗಿಗೆ ಕಂಪಾದ ಹುಂಪುಮ ತಿಲಕವಿಟ್ಟಾಗ ಮೊದಲೇ ತೆಲುವಯಾದ ನೀನು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು ಎಂದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಉಹೆ ಬ್ರಿತ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ನಿನ್ನ ವೇಷಭೂಷಣ ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಿದ್ಧಾಂತಿಕ್ಕೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಅರಿವಿರಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಇಮ್ಮೆ ಬೆಲೆ ಇದೆ ಅಂತ ತಿಳಿದಮೇಲೆ ಇವತ್ತು ಧ್ಯೇಯವಾಗಿ ಹೇಳ್ತಿದ್ದಿನಿನ ನೋಡು' ಎಂದ.

ಅವಳು ಕೋಪದಿಂದ 'ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿ ಗೌರಮ್ಮನಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಜಾತ್ರೆಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸೋ ಹೆಂಗಸೂಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಾ? ಅಥವಾ ಗೌರಿಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಮರದ ಬಾಗಿನ ಕೊಡೋ ಹಳೇಕಾಲದ ಮುತ್ತೆದೆ ಅನ್ನೋಂದ್ರಾ? ನನ್ನ ಬೆಲೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯಾ? ಫಾರಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಡ್ಯೋಗಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ ಕುದುರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಓಡಾಡುವಾಗ ಎಂಥಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದ್ಯಮಿಗಳನ್ನ ಭೇಟಿ ಆಗ್ರಿದ್ದೆ. ಒಬ್ಬ ಬೀಟಿಪ್‌ ಉದ್ದ್ಯಮಿ ಅಂಶೂ ನನ್ನ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಹಾರ ಜಾತುಯ್ಯ ನನ್ನ ಹೃಸ್ವಾಂಡರ್‌ ಅಂಗ್ಲ ಮಾತುಗಾರಿಕೆ ನೋಡಿ- "ಮೇಡಂ, ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಸಲಹಾತೀರ್ಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಿ, ವರ್ಷಕೆಷ್ಠಾಂದ್ರಲ ಮೀಟಿಂಗ್ ಡಿಸ್ಕಾಸ್ಟ್‌ಲ್ಲಿ ಬಂದು ಎಂಟು ದಿನ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆ ಹೋಸ ಐಡಿಯಾಸ್ ಬಿತ್ತರಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಲಂಡನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋ ವಿಮಾನದ ಖಚ್ಚು, ಎಂಟು ದಿನ ವಸತಿ ಹಾಗೂ ಇವತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ರಾಯಲ್‌ ಕೊಡ್ಡಿನಿ' ಅಂದ. ಸದ್ಯ! ನನ್ನ ಕಂಪನಿ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಕೆಲಸದ ಸುತ್ತಾಟವೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾರತ, ಅಮೆರಿಕಾ ಓಡಾಟವೇ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಸಲಹಾರಳಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಬರಲಿ? ಎಂದೇ.'

'ಇನ್ನೋಂದು ಸ್ವಾರ್ಥ ಹೋಟೆಲ್‌ ಸತ್ಯಾರ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ರೂಪ ನೋಡಿದ ಅಮೆರಿಕನ್ ಉದ್ದ್ಯಮಿ ಮೇಡಂ ನೀವು ಲಿಂಡಾ ಕುವಿನ್‌ ಗಿಂತ ಬ್ಯಾಟ್ ಇದ್ದಿರಿ. ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಉತ್ತರನ್ನಕ್ಕೆ ರೂಪದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಬರೋ ಹಾಗಿದೆ ವರ್ಷಕೆ ಇವತ್ತು ಸಾವಿರ ಡಾಲರ್ ಕೊಡ್ಡಿನಿ- ಅಂದ.

'ಬೇಡಿ, ನಾನು ಶ್ಯಾತ ಮಹಿಳಾ ಉದ್ದ್ಯಮಿ. ರೂಪದರ್ಶಿ ಕೆಲಸ ನನಗೆ ಬಗ್ಗೆ ದ ಹಘ್ಯಾಸ' ಅಂದೆ.

'ಸಾರಿ ನಿಮ್ಮ ಅಪರಿಮಿತ ರೂಪ ನೋಡಿ ಕರೆದೆ ಅಂದ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಹೇಳ್ತಿದ್ದಿನಿ ಅಂದರೆ ಶ್ಯಾತ ಮಹಿಳಾ ಉದ್ದ್ಯಮಿ ಆಗಿ, ನಾನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜನ ಏನು? ನಾನು ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿದ ರಾಜ್ಯಗಳಾವುದು? ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಏಟಿ, ಕೂಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯಾ? ಅಲ್ಲಿನ ಆ ಸಾಫ್ಟ್‌ಸ್ವಿಕೆಟ್‌ ಜನಗಳ ನಡುವೆ ಹೇಗೆರಿಬೆಕೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಆದರೂ ಇದೆಯಾ? ಹೆಚ್ಚಿ ಗೌರಮ್ಮನ ಹಾಗೆ ಉದ್ದ್ವಜಿತ ಜಡ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮುಡಿ ತುಂಬಾ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುದಿದು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕವ್ವಿ ಹಚ್ಚಿ, ಹಣಗೆ ಕುಂಪುಮ ತಿಲಕ, ಕ್ಷೇತುಂಬಾ ಬಳಿ, ಬ್ಯಾತಲೆಗೆ ಸಿಂಧಾರ ಏಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೇನು ನಿಮ್ಮ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ತಿಳಿಸಿ ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟಿ ಹಾಗೆ ಇರ್ತಿರಿ, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಜಗಿತಾ ಇರಬೇಕೊಂತೆ ಸಧ್ಯ

ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ' ಎಂದು ದೀಪ್ತ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದಳು.

ಅವನು ಸುಮೃದ್ಧಿಸಿದ್ದ. 'ನಿಮ್ಮ ಅಭಿರುಚಿ ಕೇಳು ಕೂತರೆ ತಲೆನೋವೇ ಬರತ್ತೆ. ಅರನೆ ಕ್ಕೂಸ್ ಓದಿದ ಹುಡುಗಿ ಅಥವಾ ಎಸ್ಟೇಲ್ಸಿ ಫೇಲಾದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ, ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಂಡತಿಯಾಗಲಿ ಅಂತ ಹರಸ್ತಿನಿ. ಅಥವಾ ಚಿಕೊಳಾದ್ದರಿಂದ ಹರಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾರ್ಸ್ಟಿನಿ. ಆಗ ಆ ಪೆದ್ದು ಹಂಡತಿಗೆ ಉದ್ದ್ಯಾಜದ ಹಾಕಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಲೆ ಮುಡಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡುವರಂತೆ.' ಅವಳ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಕುಹಕಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸದೇ ಅವನು ಮೌನವನ್ನ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ. ಅವನು ತನ್ನ ಮಾತಿನ ದಾಳಿಯಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನೋಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಕೊಂಡ ಜಾಗರೂಕಾದಳು.

'ರಾಜ್, ಇವತ್ತು ಸಂದೆ ನನ್ನ ಜೊತೆ ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಬಿನ್ನಿ. ಮೀಟಿಂಗ್ ಆದಮೇಲೆ ಒಂದು ಡೈತಣಕೊಟಿ ಇದೆ. ಈ ಕೂಟಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಿನ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಪತ್ತಿಯರು, ನಮ್ಮ ಉತ್ತನ್ನ ಸಾರ್ಥಕಾಗಿ ಕೊಳೆಬ್ರೇ ಕೆಲವು ಬೇರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಪತ್ತಿಯರು ಬರ್ತಾರೆ. ಅವರ ರೂಪ, ಹಾವಭಾವ, ಮಾಡುವ್ವಾ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನ ನೋಡಿದೆ ದಂಗಾಗ್ರೀರಿ. ಇಂಗ್ಲಿಂಡ್, ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಉದುರಿಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆಡ್ಡಾರೆ. ಯಾರಿಗೂ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸೀರೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬಗೆಬಗೆ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಿಸಿದ ಕೂದಲು, ಬಗೆಬಗೆ ಬಾಬ್‌ಕಟ್‌ಗಳು... ಚೊಡಿದಾರ್ಸ್, ಗಾರ್, ಚೂಲಿ, ಸ್ಟೋರ್, ಶಟ್‌, ಬೀನ್ಸ್, ಟೀ ಶಟ್‌ ಈ ಗುಂಪಲ್ಲಿ ಸೀರೆ ಉಚ್ಚೋಳೇ ಮಹಾ ಪಾಟಿ. ನನ್ನ ಏಜಂಟ್‌ ಮಿಸೆಸ್‌ಗಳೇ ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಅವರೆಲ್ಲರ ಮಾಲಕಿಯಾದ ನಾನು, ಅವರೆಲ್ಲರ ಕೇಂದ್ರವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ನಾನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೈತ್ನೂಸ್, ಮಾಡುವ್ವಾ ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ರಂಡೊ ಬೇಡವೇ... ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ಖಿಚ್‌ ಮಾಡಿ, ಹೀಗೆ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡೆ' ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದಳು.

'ಒಂದು ವರ್ಷ ಈ ಕೂದಲ ಹೋಳಪ್ಪ ಹೇಗಿರತ್ತೆ, ಕ್ರಮೇಣ ಮಾಸಿ ಹೋಗತ್ತೆ. ಆಗ ಮತ್ತೆ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲು ಮಾಡಿಸೋಣಿಬಹುದು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಈ ಬಣ್ಣ ರಿಮೂ ಮಾಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಬಲವಂತವಾಗಿ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ಬಳಸಿ, ಮೂರು ದಿನ ಪ್ರಯುತ್ತಿಸಿದರೇ ಬಣ್ಣ ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಚರ್ಮದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಹಾನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ವೀಸು ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗತ್ತೆ? ಬರೋ ವರ್ಷ ಹೇಗಿದ್ದೂ, ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ನಿನಲ್ಲ. ಆಗ ಈ ಬಣ್ಣ ತೆಗೆಸಿ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಕಲರ್ ಅಳವಡಿಸೋಣಿಬೇಕಿನಿ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಸಹಿಸೋಣಿ' ಎಂದಳು.

ಅವನು ಬೇಸರದಿಂದ : ‘ಈ ಕೂದಲು, ಈ ಅಲಂಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಿಸ್ತೀತಿಗೆ ನಾಳೆ ಮುದುಕಿಯಾಗಿ, ನೀನು ಬಿಳಿಗೂಡಲ, ಸುಕ್ಕಮುಖಿದ ಹೆಂಗಸಾದರೂ ಸಹಿಸ್ತೀನಿ. ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ಮಧ್ಯ ರೂಪದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಕೆಲವು ದಿನ. ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬರನೆಲ್ಲಾಭ್ಯರು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೇ, ಮನಸ್ಸು, ಹೃದಯ ಬೆರೆತರೆ ರೂಪದ್ದು ದೊಡ್ಡ ವಾತ್ರವೇನಿಲ್ಲ’ ಎಂದ.

‘ನಾನು ಈ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪೆಲ್ಲ. ಮುಕ್ಕೆ ಕುರೂಪೆ, ಯೋಗ, ಬಡತನ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ನಾನು ದ್ವೇಷಿಸ್ತೀನಿ. ಮಾನವ ಜನ್ಮಕ್ಕಂಟಿದೆ ಈ ಶಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಹಣದ ಬಲದಿಂದ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕಬೇಕೂತಿದ್ದೀನಿ’ ಎಂದಳು.

ಅವನು ವ್ಯಾಗ್ಯವಾಗಿ ‘ಹಣದ ಬಲದಿಂದ ನೀನೋಬ್ಬು ಸೂಪರ್ ಲೇಡಿಯಾಗು, ದೇವತಯಾಗು, ಆದರೆ ಗಂಡನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಅಲಂಕಾರ ಎಂಬ ಹಿಂದಿನ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಹ್ಯಾ ಸೊಸ್ಯೆಟಿ ಲೈಫಿಗೆ ಈ ಅಲಂಕಾರ ಬೇಕೆನಿಸಿತು, ಮಾಡಿಸ್ಯಾಂಡೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಪಾಟೆ ಕೂಟಗಳ ಮಾಡನ್ನ ಹೆಂಗಳಿಯರ ಮಧ್ಯ ಇನ್ನೂ ಹ್ಯಾಲೆವಲ್‌ ಮಾಡನ್ನ ಆಗಿ ಮಿಂಚಬೇಕೂತ ಸಾವಿರಾರು ರೂ. ಸುರಿದು, ಈ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿ. ಇದು ನಿಜ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ತಪಸ್ಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು, ಈಗಲು ನೀವು ಮೆಚ್ಚಿದಿದ್ದೆ ನನ್ನ ತಪಸ್ಸಿ ವಿಫಲವಾಯ್ತು ಅನ್ನೋ ಕೃತಕ ಕಣ್ಣೀರು, ಹಿಂಡಿನ ನಾನು ದ್ವೇಷಿಸ್ತೀನಿ. ನನಗೂ ನನ್ನದೇ ಆದ ಕನಸುಗಳಿವೆ, ಅದನ್ನ ನಾನು ನಿನ್ನೀಲೆ ಎಂದಿಗೂ ಹೇರಲಾರೆ, ಹೇರಿದರೂ ನೀನು ನನ್ನ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆ’ ಎಂದ.

‘ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಕನಸುಗಳ ಹಣಬರಹ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾ? ನಿಮ್ಮ ಮೃಂತ್ಯ ಕಾಲಿಗೆ ಅಯೋಜಕ್ಕೊಣಿ ಉಜ್ಜ್ವಲ್ತೆ, ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು, ನಾಮನಕ್ಷತ್ರ, ಹೇಳಿ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಿಸ್ತು, ಆ ಮುಂಹುಮ ಪ್ರಸಾದ ಹಣಗಿಟ್ಟೊಳ್ಳೊದರಲ್ಲಿ ಧನ್ಯತೆ ಕಾಣು ಬದುಕು ಅಂತಿರಿ. ಹೆಂಡತಿ ಅಂದರೆ ಗಂಡನ ಪಾದದಾಸಿ ಹಾಗೆ ಬಾಳಬೇಕು. ತನ್ನ ಆಸೆ ಅಭಿರುಚಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬಲಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಇದು ನಿಮ್ಮ ಅಂಶಕ್ಕೆ. ನಿಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಷಂತಹ ಒಂದು ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಹುದುಗಿ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ, ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರೋಳು. ಆದರೆ ಇಂಥಾ ದಂಬ್ಯಾಳಿಕೆ ಸ್ವಭಾವ ಇದ್ದೊಳ್ಳೆಯ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮಾ ಅಂತ ನಂಬಿಸಿ, ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಮೀರಿದ ಹೆಣ್ಣುದ ನನ್ನನ್ನಾಕೆ ಮದುವೆ ಅದಿರಿ?’

‘ಹೌದು! ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ಆಗ ನಾನು ಬೇಡಾಯ ನಿರಾಕರಿಸ ಬಹುದಿತ್ತು, ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗ...?’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು ರಾಜಸಿಂಹ.

‘ಹಂ ಪಾಪಾ, ಈಗ ಗಂಟಲಲ್ಲಿನ ಬಿಸಿತುವ್ಯ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಅಲ್ಲವಾ?’

‘ಬರಿ ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪವಲ್ಲ, ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಹಾಕಿಕೊಂಡ ಬೆಂಕಿ ಉಂಡೆ.’

‘ಪ್ಲೀಸ್! ಗೆಟ್‌ಅಡ್ಡಿಟ್, ಇಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಡ್ ರೂಂ ಇದೆ. ನನಗೆ ಮನಶ್ಯಾಂತಿ ಬೇಕು’ ಎಂದು ಕಿರುಚಿದಳು ಜಯಶ್ರೀ.

‘ನನಗೂ ಶಾಂತಿ ಬೇಕು, ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸ್ತೀನಿ’ ಎಂದು ಬಿರುಹಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿ ಹೊರಬಂದ ರಾಜಸಿಂಹ.

ಅಂದವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಹಡಾರದ ಆ ಬದಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಡ್‌ರೋಮ್ ಇತ್ತು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು, ಪರದೆ ತಳ್ಳಿ ಒಳಬಂದು ಮಂಡದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ. ಮೃದುವಾದ ಹಾಸಿಗೆ, ಯಾವುದೋ ಸುಗಂಧ ಸಿಂಪಡಿಸಿದ ಏರ್ ಫ್ರೆಷನರ್, ಸುಗಂಧಿತ ತಂಗಾಳಿ, ಅಲ್ಲೇ ಪ್ರಿಝ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ತಂಪ್ರ ವಾನೀಯ ಕುಡಿದಾಗಲೂ ಮನಸ್ಸು ತಂಪಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿರಸ ದಾಂಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಎಂದು ಎನಿಸಿತು.

ದುಗುಡದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಟವೂ ಬೇಕು ಎನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಾಸಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂತು. ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಗಡೆ ಬಾಗಿಲು ಸದ್ದಾದಾಗ ಹೊರಗೆ ಬಂದ.

‘ದಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂ ಮಾಡಿದ್ದುಕ್ಕೆ ಕ್ರೆಮಿಸಿ, ಸಾರ್. ಸಾಹೇಬರು ಉಟ ಮಾಡಿಲ್ಲ ನೋಡೋ ಅಂತ ಮೇರ್ಮಾಸಾಬ್ ಹೇಳಿದರು. ನಿಮಗೆ ಖುದ್ದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಟ ಬೇಕಲ್ಲಾ? ಡ್ಯೂಂಗ್ ಹಾಲಲ್ಲಿ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ರೆಡಿ ಇದೆ, ಬನ್ನಿ’ ಎಂದು ಕರೆದೊಯ್ದಳು, ಲಿಜ. ರುಚಿಕರವಾದ ಉಟ....ಹಸಿವಿಸಿದ ದಣಿದ ದೇಹಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿ ನೀಡಿತು. ಮತ್ತೆ ಕೋಣಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದ.

‘ಪ್ಲೀಸ್ ರಿಂಗಾಯಿತು. ರಿಸೇವರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ.

‘ನಾನು ಇದೇ ಸೂಟಿನ ಪಕ್ಕದ ಕೋಣಯಿಂದ ಮಾತಾಡ್ತ ಇದ್ದೀನಿ. ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಪಾಟ್ ಇದೆ, ಬರ್ತೀರಾ?’ ಎಂದಳು ಜಯಶ್ರೀ.

‘ಸಾರಿ, ನಾನು ಬರಲ್ಲಾ...’ ಎಂದ.

‘ನನ್ನ ಮನಶ್ಯಾಂತಿ ಹಾಳು ಮಾಡೋದಲ್ಲದೇ ನೀವೂ ಉದ್ದಿಗ್ಗಾರಿಗೀರಿ. ನಮ್ಮ ಈ ವಿರಸ ದಾಂಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಎಂದು ರಾಜ್‌?

‘ವಿಚ್ಯೇದನಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದಾಗ.....?’

‘ನನ್ನಿಂದ ವಿಚ್ಯೇದನ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಸುಖಿವಾಗಿ ಇರ್ತೀರಾ?’ ಎಂದಳು.

‘ಸುಖಿ ನನ್ನ ಹಣೀಲಿ ಬರೆದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮನಶ್ಯಾಂತಿ ಸಿಗಬಹುದು’ ಎಂದ.

ಅವಳು ಹೋಪದಿಂದ ‘ಎಂಥಾ ಕ್ಷಾರಿ ನೀವು ! ನಿಮ್ಮ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ಸಮಾಜದೆದುರು ವಿಷ್ಟೇದಿತ ಹೆಂಗಸು ಅಂತ ತೋರಿಸಿ ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತೀಚ್‌ಹಾಳು ಮಾಡಿರಾ?’ ಎಂದಳು.

‘ಪ್ರಸ್ತೀಚ್‌ಗಾಗಿ ಈ ವಿರಸದ ಚೆಂಕಹೊಳೆಯಲ್ಲೇ ಈಜಾಡೋಣಾ ಬಿಡು....’ ಎಂದ ರಾಜ್.

ಅವಳು ರಿಸಿವರ್‌ ಕುಸ್ತಿದ ಸದ್ಯಾಯಿತು. ಜಗತ್ತಾದಲ್ಲಿ ಜಯ ಪಡೆದಾಗಲೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿಮ್ಮದಿ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ತೋದಿತು, ದಟ್ಟವಾದ ನಿದ್ರೆ ಬಂದಿತು.

ಮುದುವಾದ ತೋಳುಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಬಳಿಸಿ... ಕೆನ್ನೆತುಂಬಾ ಚುಂಬನದ ದಾಳಿ ನಡೆಸಿದಾಗ ಅವನು ಕತ್ತಿರೆದ. ‘ರಾಜ್... ಹತ್ತು ಗಂಟೆ, ನಾನು ಮೀಟಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದು ಎರಡು ಸಲ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಏನು ಅಂಥಾ ಗಾಥನಿದೆ, ಏನಾದರೂ ಡ್ರಾಗ್ ತಗೊಂಡೇನೋಂತ ನನಗೆ ಭಯವಾಯಿತು’ ಎಂದಳು ಜಯಶ್ರೀ.

‘ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಖಂಡಿತ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಹೊಳ್ಳಲ್ಲ’ ಎಂದ.

ಸ್ವಿಟ್‌ ಸ್ವಾಂಡ್ರಲ್ ! ನೀವೆಂಥಾ ಕಟುಕರು. ಎಂಥಿಂಥಾ ಮಾತಾಡಿ, ನನ್ನ ನೋಯಿಸ್ತಿರಿ. ಏಳಿ, ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಉಟ ಮಾಡಿಬರೇಣ’ ಎಂದಳು.

ಉಟಗಿರ್ಬಾ ಏನು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಮ್ಯಾಡ್‌‌ರ್, ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿಗೊದಲ, ಗುಲಾಬಿ ಮುಖ, ಹಸಿರು ಕಂಗಳು ನೋಡೇ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದೆ’ ಎಂದ.

‘ಏಳಿ ಟ್ರೈಸ್ ! ನಾಳಿ ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಚಿನ್ನಿನ ನೋಡಿ ಬರಬೇಕೇ ಬೇಡವೋ...?’ ಎಂದಳು.

‘ನಾಳಿನ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೇಳು, ನಾನು ಬಂದಿರೋದೇ ಚಿನ್ನಿನ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ. ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಸಿದೆ ನೂರು ವಿರಸ ಮರೆಯ ಬಲ್ಲು’ ಎಂದ.

‘ನಾಳಿ ಒಂಬತ್ತುಕ್ಕೆ ಹೋಗೋದು, ಒಂದು ಗಂಟೆ ವಿಸಿಟರ್‌ ರೂಮಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಅವಳಿನಡನೆ ಇದ್ದು ಬರುವುದು’ ಎಂದಳು.

‘ಸರಿ ಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಮುಖ ತೋಳಿದು ಬರ್ತೇನೆ, ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣಾ....’ ಎಂದ.

ಅವನು ಕ್ಕೆಕಾಲು ಮುಖ ತೋಳಿದು ಬಂದಾಗ ಅವಳು ‘ಪ್ರತಿಸಲ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ರೋಗೆ ವಿರಸ ಬಂದಾಗ ಗಂಡ ಬಂದು, ಹೆಂಡ್ರೋನ್ ರಮಿಸಿ, ರಾಜೀಯಾಗ್ರಾನೇಂತ ಓದಿದ್ದಿನಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ದಾಂಪತ್ಯ ವಿಚಿತ್ರ. ಪ್ರತಿಬಾರಿ ನಾನೇ ಬಂದು ರಾಜಿ ಅಗ್ನಿನಿ. ನಾನೇ ರಮಿಸ್ತಿನಿ. ನನ್ನಂಥಾ ಹೃಲೆವಲ್‌ ಹೆನ್ನಾನ್ನೆ ನಿಮ್ಮ ಮೋಹದ

ಮೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ ಸೂಪರ್‌ಮಾನ್ ನೀವೂಂತ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹೆಮ್ಮೆಯೂ ಆಗತ್ತೆ' ಎಂದಳು.

ಮುಖಿಕ್ಕೆ ತೆಳುವಾಗಿ ಪೌಡರ್ ಸಿಂಪಡಿಸಿ, ಪಫ್‌ನಿಂದ ಮುಖ ಸವರಿಕೊಂಡು, ಕೃಷ್ಣ ಬಾಟಿಕೊಂಡು ಡೈಸಿಂಗ್ ಹಾಲಿಗೆ ಬಂದ. ಇಬ್ಬರೂ ಉಟ ಮಾಡಿದರು.

'ಹಾಟ್‌ಲೀ ಉಟಾ ಮಾಡಲಿಲ್ಲಾ ನೀನು?'

'ಶೈತಣಕೂಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮನದಲ್ಲಿ ದುಸುದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಮೊದಲು ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಅಗಲಿಕೆ ನಂತರ ಒಂದಾದಾಗ ಪುನರ್ ಮಿಲನದ ಸವಿ ಹಿತವಾಗಿರ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ದಿನದ ನಂತರ ವಿರಸದ ಕರಹೊಗೆ ಬಾಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ' ಆದರೆ ಈಗ....? ಎರಡೂವರೆ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಭೇಟಿಯಾದ ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಹೀಗಾದರೆ ಹೇಗೆ? ಈ ವಿರಸದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಪ್ಪವುದೂಂತ ಆತ್ಮವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀನಿ' ಎಂದಳು ಜಯಶ್ರೀ. ಉಟ ಮುಗಿಸಿ ಅವನು ರೂಮಿಗೆ ಬಂದಾಗ 'ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಏನು ಹೇಳತ್ತೇ....'

'ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಶುಂಭಾ ಪ್ರೀತಿಸ್ತಿನಿ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಬಯಸ್ತಿನಿ. ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ಹತಾಶಾಗಿ ಜಗಳ ಕಾಯ್ದಿನಿ. ಇದೇ ಕಾರಣ ಅನಿಷತ್ತೆ.'

'ಮುಗ್ಗಳಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಬಂದ ಹೆಸ್ಟ್‌ಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡೋ ಅಥವ ನಾನಲ್ಲಿ ಜಯಾ...? ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಪರಿಯೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲ್ಲ. ಏಕಾಗೆ ನನ್ನನ್ನ ಸಿಂಬಳದೊಳಗಿನ ನೋಡ ಹಾಗೆ ಆಟವಾಡಿಸ್ತಿ ಅಂತ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಆಗತ್ತೆ. ಬಿಂಗಡೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮದ ಕ್ಷೀರ ಶರಧಿಯು ಅಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ.'

'ಎಷ್ಟು ಕಟುವಾದ ಮಾತುಗಳ ಬಳಸ್ತಿರಿ, ಆಗ ನಾನು ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬೆಂಕಿಯ ಚೆಂಡು ಅಂದಿರಿ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಅಂದರೆ ಸಿಂಬಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ನೋಡ ಹಾಗೆ ತೊಳಳಾಟ ಅಂದಿ. ನಿಜವಾಗಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನರಭಾದ್ವರೋ ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಸ್ವಮಾ ಪರಿಯ ಜನಾಗವನ್ನ ತೋರಿಸ್ತಿನಿ. ರೋಗಿಷ್ಟ ಹೆಂಡತಿ, ಕುರೂಪಿ ಹೆಂಡತಿ, ಹಾದರಗಿತ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನ ಕಟ್ಟೋಂದು ತೊಳಿಲ್ಲಿರೋರನ್ನ ತೋರಿಸ್ತಿನಿ. ಆಗ ನಿಮಗೆ ಬದುಕು ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದೇಂತ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ. ನೀವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಲಿ ರಾಜ್! ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿ, ಅಪರಿಮಿತ ಶ್ರೀಮಂತ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಯಾರದ ಮಾತು ಸಹಿಸಿದರೂ....ನಿಮ್ಮ ತೋಳಲ್ಲೇ ಸುಖಿ ಕಾಣಬೇಕೊಂಡ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಂಬಲಿಸಿಬರೋ ನನ್ನಂಥ ಹೆಂಡಿತ್ತುನ್ನ ಪಡೆದಿದ್ದೀರಿ.'

ಅವಳ ತೋಳ ಬಿಗಿತದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಯಾದ ಅವನೇನೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ

ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಬಹು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡಿತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೆಲ್ಲಾ ನಿದಿಸಿದ್ದರಿಂದ ರಾತ್ರಿ, ಎರಡು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಮುಗ್ಗಾ ಹಸುಳಿಯಂತೇ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿದಿಸುವ ಈ ಚೆಲುವೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಿರಪರಾಧಿಯೇ? ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಯ ಹಂಬಲಕ್ಕೆ ತಾನು ಕಿಚ್ಚು ಹಚ್ಚಿ ಅವಳನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೆ ದೂಡುತ್ತಿರುವೆನೆ? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವಿರಸದ ನಡುವೆಯೂ, ಅವಳು ತನ್ನನ್ನೆ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರಣ ಏನು? ಅವಳು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ವಿಚ್ಛೇದಿತಾದ ಅವಳಿಗೆ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾತೋರೆದು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ತನಗಾಗಿ ಏಕೆ ಅವಳು ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾಗೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಕೊಂಚ ಮೃದುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ತನೆಗೂ... ಒಂದು ಪ್ರಯಿಲ ಕಾರಣವಿದೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಖಿಂಡಿತ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣ ತಿಳಿದಾಗ ಅವಳ ಪ್ರೀತಿ ಕಷಟುವೆಂದು ಅವಳು ಧನದಾಹದ ರಾಕ್ಷಸಿ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೋ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿರುವ ಮಾವನ ವಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಟ್ಟಿ ಆ ಕಾರಣ ಅವನಿಗೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ಮಹಿಸಿದ್ದಳು. ಅವನದು ನಿಮ್ಮಲ ಹೃದಯ. ಅವಳಿದು ಕಷಟ ಹೃದಯ.

ಚೆಳಗ್ಗೆ ಅವಳು ಆರಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಅವನ ಮುಖ ದಿಟ್ಟಿಸತ್ತೊಡಗಿದಳು. ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿದ ಅವನು ಈಗ ಗಾಥ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು.

ರ್ಯಾಸ್ಟಲ್ ! ನಾನು ನಿನ್ನ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬೆಂಕಿಯ ಉಂಡೆಯೇ? ನಮ್ಮ ದಾಂಪತ್ಯ ಚೀವನವೆಂಬುದು ಸಿಂಬಳವೇ? ಆದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕಾರಿಕೊಂಡು ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿರುವ ನೊಣವೇ ನೀನು...?: ನಿನಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಸಾಫ್ರೆಕ್ವಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡಳು ಜಯಶ್ರೀ.

ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಎಪ್ಪು ಆರಾಧಿಸುತ್ತೇ ಇದ್ದು. ಗ್ರಾಮಸಿಂಹ ಎಂದು ಅವರಮ್ಮ ಅಂದರೆ ಏನೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಕನ್ನಡ ಲೇಖರಿ ನಿಘಂಟು ತೋರಿಸಿದಳು. ಆಗ ಅನೇಕ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಇಬ್ಬರೂ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀಮಂತಾದರೂ ಆಳವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಭಿರುಚಿ ಇದೆ. ಕಾಮಸ್ರಾ ಸ್ವಾಡೆಯಾದರೂ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆರಾಧಕ ಎಂದು ಗೆಳತಿಯಿರು ಪ್ರಶಂಸಿಸ್ತಾರೆ. ‘ಅದೇನೋ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಓದದಿದ್ದರೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಲ್ಲ ನಂಗೆ’ ಅಂತಿದ್ದಳು.

ತನ್ನಿಂದಲೇ ತಯಾರಾಗಿ ತನಗೆ ಉಪಮಾನ, ಉಪಮೇಯ ಒಳಸಿ ಅಪಮಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇರಲಿ, ತಂದೆಯ ಆ ವಿಲ್ಲಿನ ಕಾರಣ ನಿಬಂಧನೆ ಒಂದಿಲ್ಲ

ದಿದ್ದರೇ ಇವನನ್ನು ಎಂದೋ ಡ್ಯೂಸೋ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆ ಗುಟ್ಟು ಇವನಿಗೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ತಿಳಿದರೆ ಮತ್ತು ಮ್ಮೆ ಕಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈನೇ ಸೋತಂತೆ ನಟಸಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆ ನಟಸಿ, ತನ್ನ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಕಾಷಾದಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಿದೆ. ಯೋಚಿಸುತ್ತು ನಿಟ್ಟುಸಿಯಬಿಟ್ಟಳು.

‘ಇರಲಿ ರ್ಯಾಷ್ಟಲ್’, ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ನೋಯಿಸಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಚೆಂಡು ಎಂದೆಯಲ್ಲವೇ? ಈ ದಿನ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಭಾ... ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಡೆದು ಚೂರಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಶಾಂತಿ ಅರಸಲು ನನ್ನ ಬಳಿಯೇ ಬರಬೇಕು ನೀನು’ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡಳು.

ಅವಳ ಕಣ್ಣಂದ ಕಿಡಿಗಳು ಹಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನಿಶ್ಚಿಯನಾಗಿ ಮಲಗಿ ನಿದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಸಿಂಹನಿಗೆ ಇದರ ಅರಿವಿರಲ್ಲ. ಬೇಗ್ಗೆ ಎಂಟಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಅವಳು ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ಸಿಂತು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವನು ಎದ್ದು ಏಂದ್ದು ಕಂಡು ‘ಗುಡ್ಡ ಮಾನಿಂಗ್’! ಬೇಗ್ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ರೆಡಿಯಾಗಿ. ಒಂಬತ್ತುಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಇರಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಭಾನುವಾರದ ಎಂಟರ್‌ಟೆನ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾದರೂ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋರಟು ಹೋಗ್ನಾರೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಅವನು ಸ್ವಾನ, ಕಾಫಿ ಮುಗಿಸಿ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂಡ. ಕಾರು ಆ ಬೋಡಿಂಗ್ ತಲುಪಿಡಾಗ ಒಂಬತ್ತೊಽವರೆ. ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಆ ವಿಶಾಲ ಹಾಸಾರದಲ್ಲಿ ರತ್ನಗಂಬಳ ಹಾಗೂ ಗೋಡೆಯಿಂದ ಗೋಡೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ... ಮೃದುವಾದ ಸೋಫಾ... ಒಂದೆಡೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಗಳೊಬ್ಬಳು ಅನಂದದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಎದುರು ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಬಳಿ ಕೂತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನ, ಇಬ್ಬರು ಮುಂದೆ ಬಂದರು.

‘ಹಲೊ ಚಿನ್ನ, ನಿಮ್ಮ ಪೆಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ನೋಡು’ ಚಿನ್ನ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅಪರಿಚಿತಂತೆ ನೋಡಿದಳು.

‘ಗುಡ್ಡ ಮಾನಿಂಗ್ ಹೇಳಿ ಪಷ್ಟುಗೆ, ಹ್ಯಾವ್ ಯು ಚಾಯ್ ಕಾಫಿ ಆರ್ ಟೀ ಅಂತ ಕೇಳು?’

‘ಗುಡ್ಡ ಮಾನಿಂಗ್ ಪಷ್ಟು... ಬಾಲು... ಬಾಲು... ಏ ಬಾಲು...’ ಎಂದು ಕೂಗಿದಾಗ ಹದಿನಾರರ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬು ಬಂದ.

‘ಅವರೆಲ್ಲ ನನ್ನ ವಿಸಿಟರ್‌. ಅವರಿಗೆ ಕಾಫಿ ಬೇಕಾ? ಟೀ... ಬೇಕಾ ಕೇಳಿ ತಂದುಕೊಡು’ ಎಂದಳು.

‘ಪವ್ಯನಿಗೆ ನಿನ್ನ ರ್ಯಾಂಕ್ ಕಾಡ್‌ ತೋರಿಸು, ಮಮ್ಮಿಗೆ ನಿನ್ನ ಗೂಪಿನವರ ಗಾಡ್‌ನಾಗೆ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿರೋ ವಿಷಯ ಹೇಳು’ ಅಜ್ಞ ಹೇಳಿಕೊಂಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬಾಬ್‌ಕಟ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲು, ತೋಳಿಲ್ಲದ ಮಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಬಳಿ ಘ್ರಾತ್, ಕೆವಿ, ಕೊರಳು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಗಾಂಭೀರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯತೆಯು ಮನೆ ಮಾಡಿದೆ ಎನಿಸಿತು.

‘ನಿನ್ನ ಗಾಡ್‌ನಾಗೆ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿದೆಯ ಚಿನ್ನಿ? ತೋರಿಸು. ನಾನೂ ಪವ್ಯಾ ನೋಡ್ತೋವಿ.’

‘ಮೂದಲು ಕಾಳಿ ಮಡಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ ಅನ್ನ. ನಿನ್ನ ರೂಪ ತೋರಿಸು. ಮಂಚ, ನಿನ್ನ ಪುಸ್ತಕದ ಬೀರು, ನಿನ್ನ ದೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್, ನಿನ್ನ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೇರ್ ಸೆಂಟರ್ ವಿಭಾಗ ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸು. ನಿನ್ನ ಗವರ್ನರ್‌ನ ನಿಮ್ಮ ಪವ್ಯನಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸು’ ಅಜ್ಞ ಯದೇ ಬಹುಪಾಲು ಮಾತು, ಮೊಮ್ಮೆಗಳದು ತುಂಡಿದ ಮಾತು, ಆಕೆನ್ನೆಟ್‌ಗೆನ್‌ ಹಾಕಿ, ಕುತ್ತಿಗೆನ್ ಮೇಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂಡಲ ಬಾಬ್ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದರೂ, ಬಾಬ್ ಮಾಡಿಸಿದರು, ಕುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಇಳಿದ ಸ್ವೇಚ್ಚಾ ಬಾಬ್ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲೇ ವಾಸಿ ಏನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಕೆಗೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ರೂಪ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಞ ಯ ಸ್ನಿಥಾನ ಬಿಟ್ಟು ಮಗಳು ತನ್ನ ಕಡೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯನ್ನ ಕಂಡರೆ ತೀರ ಅಪರಿಚಿತರನ್ನ ಕಂಡಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದಳು. ‘ಚಿನ್ನಿ ಬಾಮ್ಮೆ, ಬಿಸ್ಕಿಟ್ ತಗೊ...’ ಎಂದಾಗ

‘ಬೇಡಿ ಅಂಕಲ್...’ ಎಂದವಳ್ಳ ತುಟಿ ಕಷ್ಟಿ.

‘ಸಾರಿ ಅಂಕಲ್, ಸಾರಿ ಪವ್ಯಾ... ಬೇರೇವರು ಏನು ಕೊಟ್ಟರೂ ತಗೋಬಾರ ದೂಂತ ನಿಮ್ಮ ದಿಕ್ಕಿ ಹೇಳ್ತಿರು’ ಎಂದಳು.

‘ಅಯ್ಯೋ! ನಿಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾ ಬಂದು ಏನು ಕೊಟ್ಟರೂ... ತಗೋಳ್ತುಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಸೋದರಮಾವನೇ. ನಿಮ್ಮ ಮ್ಮೆನ ಅಣ್ಣ ಅಂದರೂ ತಗೋಳ್ತುಲ್ಲ. ಆವಳ ಗವನರ್‌ನ ಎಂಬಿಲಾ ಬಹಳ ಸ್ವಿಕ್ರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒದು, ಏದ್ದೆ ಕಲಿಸಿದರೇ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಸುಡಿ ಶಿಸ್ತು ಕಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಎಂಬಲಾನ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ’ ಅಜ್ಞ ಯ ಉವಾಟ.

‘ನಿಮ್ಮ ಮ್ಮೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಲೇಡಿ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ, ಗುರುತು ಸಿಗತ್ತಾ?’ ಅಜ್ಞ ಹೇಳಿದರು.

‘ಅಜ್ಞೇ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಟ್ಯೂನ್ ಇರ್ಲೋದು. ನಾವು ವಾರಮಾರ ಶೆಪಲ್‌ಹಾಕ್ ಅಡ್ಡಿದ್ದವಲ್ಲ. ಆದೋಣಾ ಬಾ’ ಎಂದು ಎದ್ದಳು.

ಅಜ್ಞ ಜೋರಾಗಿ

ನಗುತ್ತಾ- ‘ಪವ್ಯಾ ಮಮ್ಮೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ರೂಪ ತೋರಿಸು,

ಅವರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡು. ಶಟಲ್‌ಕಾಕ್ ಬರೋವಾರ ಅಡೋಣಾ' ಎಂದರಾಗೆ.

'ಉಂಂ, ನಂಗೆ ಶಟಲ್‌ಕಾಕ್ ಇಷ್ಟ್, ಬಾಲು ಅವರಿಗೆ ಕಾಫಿ ಕೊಡ್ತುನೆ, ರೂಮ್‌
ತೋರಿಸ್ತಾನೆ' ಎಂದಳು.

'ಹಾಗಾದರೆ ಪಟ್ಟು, ಮಮ್ಮಿಗೆ ಟಾಟಾ ಹೇಳು, ನೀವು ನೋಡ್ಲುಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ
ಧ್ಯಾಂಕ್ ಅನ್ನು' ಅಜ್ಞ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ವಾಕ್ ಗಿಳಿಯಂತೇ ಉಲಿದಳು.

'ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟನಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರೋನ್ ನಂಬರ್ ಕೊಡು. ಆಗಾಗ ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ
ಟ್ರಾಂಕಾಲ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ' ಎಂದಳು ಜಯಶ್ರೀ.

'ನೋ...ಪಾಠ ಓದುವಾಗ ತುಂಡಾ ಪ್ರೋನ್ ಕಾಲ್ ಬಂದರೆ ದೀರಿ ಬ್ಯಾತಾರೆ.
ವಾರಕ್ಕೆ ಏರಡು ಸಲ ಅಜ್ಞ ಮಾಡ್ತಾರೆ, ವಿಚ್ಚು ಮಾಮಾ ಮಾಡ್ತಾರೆ, ಗಾಡೇ
ಅಂಕಲ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೆಷ್ಟ್ ಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋನ್ ನಂಬರ್ ಕೊಡ್ತಿ? ವಿಸಿಟರ್‌
ಅವ್ಯಾಸನಲ್ಲಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳು ಅಂತ ದೀರಿ ಬ್ಯಾದರು' ಎಂದಳು.

ಅಜ್ಞ ಮೆಮ್ಮೆಗಳು ಶಟಲ್‌ಕಾಕ್ ಆಡಲು ಹೋದರು. ಬಾಲು ತಂದುಕೊಟ್ಟು
ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು, ಅವಳ ರೂಮ್, ಅವರ ಪಾಲಕಿ ವಿಂಚೆಲಾ, ಅಲ್ಲಿನ ತೋಟ
ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಮರಳ ಹೋಟಲಿಗೆ ಬಂದರು.

ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆದ ನೋವ್, ನಿರಾಶೆ, ಉದ್ದಿಗ್ನಿತೆ ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮುದ್ದುಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪುಟ್ಟ ಮಗಳು ತಂದೆಯ ಗುರುತೇ
ಇಲ್ಲದಂತೆ ತೀರ ಅಪರಿಚಿತಳಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಖಿನ್ನನಾಗಿದ್ದ. ಆ
ಖಿನ್ನತೆಯ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ "ಇದು ನೋಡಿ ಮಕ್ಕಳು ಆಡೋ ತೋಟ. ದೈರಿ
ಗೋ ರೌಂಡ್, ರಬ್ಬರ್ ದೋಟೆ, ಕುದುರೆ ರಬ್ಬರ್ ದೋಟೆಲ್ಲಿ ಕೂತು ಅಜ್ಞ
ಜೊತೆ ಈ ಕಾಲುವೆಯ ಉದ್ದ ನೀರಲ್ಲಿ ಹೋಗೋದೂಂದೆ ಮೋಚು. ಕುದುರೆ
ಸವಾರಿ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಮೆರಿ ಗೋರೌಂಡ್ ಅಂದರೆ ಇಷ್ಟ್. ಈ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳು,
ನೀರಿನ ಕಾರಂಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಆ ಕಡೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ
ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವಳು ತನ್ನ ಗೂಪಿನ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ಗುಲಾಬಿ ತೋಟ
ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಘಾರಿನ್ ರಿಟನ್‌ಡ್ ಚೈಲ್ಡ್ ಸ್ವರ್ಲಿನ್‌ ಬಂದು ವಾರ ವಾರ
ಮಕ್ಕಳ ಚೆಕ್ವ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವಳ ಮಂಚ, ಹಾಸಿಗೆ, ರೂಮ್ ಸೇವಕರು
ಉಳಿಟ ತಿಂಡಿಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ವೈಶಿಂ ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿ ಬಿಂಬಿಸಿದಳು.

ಅನಂತರ ಅಜ್ಞ ಯೋಡನೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ 'ರಚಾದಲ್ಲಿ' ಮನೆಗೆ
ಬರ್ತಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ' ಎಂದಳು. 'ಉಂಂ ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಲ್ಲ, ಚಿಂಟು
ಚೆಲ್ಪು ತೆಗೊಂಡು ಹೊಡಿತಾನೆ, ಕ್ಯಾಟ್‌ರ್‌ಪಿಲ್ಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಡಿತಾನೆ. ಅಜ್ಞ
ಬಂಗ್ನಿಗೆ ಹೋಗ್ನಿನಿ. ಅಜ್ಞ ನನ್ನ ದೇಹಲಿಗೆ ಕರಕೊಂಡ್ವೋಗ್ತಾರೆ. ಆಗ್,

ತಾಜ್‌ಮಹಲ್... ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸ್ತಾರೆ' ಎಂದಳು.

'ಆಯಾಮ್ಮೆ. ಅಜ್ಞೆ ವೆಂಮ್ಮೆಗಳಾಗೇ ಇರು, ನಿಂಗೆ ಪೆಟ್ಟಾ, ಮುಮ್ಮೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ' ಎಂದು ನಕ್ಕೆ ಟಾಟಾ ಹೇಳಿದರು. ರಾಜಸಿಂಹ ಮಾತನಾಡುವ ಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹೋಟಲಿಗೆ ವಾಪಸ್‌ ಬಂದು 'ಟಿಥಿನಾಗೆ ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಕರೆದೊಯ್ದಳು.

ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುವಾಗ 'ಚಿನ್ನಿನ ನೋಡಿದಿರಾ? ಏನನ್ನಿಸಿತು? ಈ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಏನು ಪ್ರೇರಣತೆ ಬಂದಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹರಮಾರಿ, ತುಂಟಿ ಇದ್ದಳು. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದೋರಿಗೆ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಯಾರ ಮಾಡೋದ್ವಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಎಲ್ಲಾ ಕಲೀಸಿರ್ತಾರೆ' ಎಂದಳು.

'ನಮ್ಮೆ ಮ್ಮೆ ನ್ನಂತು ತುಂಬಾ ಹೊಂದೊಂಡಿಟ್ಟಿಡ್ದಳೆಂಬೆಂದು ನಮ್ಮೆ ಮ್ಮೆ ನ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿ ಅವಳಿಗೇ ಅಂತ ಈಗ ಅಮ್ಮೆ ನ ಆಸ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಗೊತ್ತಾ?' ಎಂದಳು.

'ಬೆಂಕೆ ಬಿತ್ತು ನಿಮ್ಮೆ ಮ್ಮೆ ನ ಆಸ್ತಿಗೆ' ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಚೀರುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅದರೆ ಅವನು ಚೀರಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಮೌನ ವಹಿಸಿದ್ದ ತನ್ನನ್ನು ಆ ಮಗು ಅಮ್ಮೆ ಟ್ರೇಟಿಸಿತು ಎನ್ನುವುದೇ ಸುಳ್ಳಿ...? ತನ್ನ ಚಿನ್ನಿ ಅಲ್ಲಿವೇ ಅವಳು. ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿಯೇ? ಅದೇ ರೂಪದ ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿಯೇ? ಈ ಬಗೆಯ ವಿಚಿತ್ರ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೃದಯ ದಹದಹಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವನ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ. ವಿಕೋ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎದ್ದು ಹೊರಗೆ ಬಂದ.

ಲಿಜಿ ವರಾಂಡದ ರೂಪಿನ ಬಲಿ ಇದ್ದಳು. 'ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾರ್... ಮ್ಮೊಮ್ಮೊ ಬೇಕಾಗಿತ್ತಾ? ಅವರ ಬುದರ್ ವಿಜಯ್ ಬಂದಿದ್ದರು. ಡೆನಿಮ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೋಟ್‌ ವಿದೇಶಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಭೇಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಲಂಬ್‌ ಅಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಿ ಬರ್ತಾರೆ. ತಾವು ಉಟುಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ರೆಡಿ ಮಾಡು ಅಂದಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದ

'ನನಗೆ ಉಟು ಬೇಡಾ ಮ್ಮೊಡಮ್, ಒನ್ನ ಅವರ್ ಬೋಡಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗ ಬೇಕು, ಕಾರಿನ ಏಫಾಟು ಮಾಡಿರಾ?' ಎಂದು ಮಗಳಿರುವ ಬೋಡಿಂಗಿನ ಹೆಸರು, ಏಳಾಸ ಹೇಳಿದ.

'ಓ. ಕೇ....ಬನ್ನಿ, ಕಾರನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡೇ ಇರ್ತೀವಿ. ಆ ಬೋಡಿಂಗ್‌ಗೆ ಅಗಾಗ ಹೋಗಿ ರೂಧಿ ಇರ್ಲೋ ರಾಬರ್‌ನ ಕಾರಿನಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ, ಮೇಮ್‌ಸಾರ್ ಅದರಲ್ಲೇ ಹೋಗೋದು ಯಾವಾಗಲು' ಎಂದು ಪೋಟಿಕೋಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾರಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವುದೋ ಆರಿಸಿ, ದ್ಯುವರಾನೊಡನೆ ಮಾತಡಿ

ಆವನನ್ನ ಕರೆದಳು. ರಾಜಸಿಹ ಬಂದು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತ. ಕಾರು ಬುರ್ಗ ಎಂದು ಹೊರಟಿತು. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಭವ್ಯ ತೋಟ ತಲುಪಿತು. ಗೇಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಫೂಷಿಂ ನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಮವಸ್ತುಧಾರಿಗೆ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ. ಆತ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಅವರ ರೂಮಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಬಿಟ್ಟ. ರಾಜಸಿಹ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೋರಿಸಿ, ಚಿನ್ನಿಯ ಹೆಸರು ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ತಾನು ಬಂದಿರುವದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಅವರು ಹಾದಿಕವಾಗಿ ಕೈಕುಲುಕಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರ್ರಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಜವಾನನನ್ನ ಕರೆದು—

‘ಮಿಸ್ ಎಂಜೆಲಾನ್ ಹಾಗು’ ಎಂದರು.

ಕೊಂಚೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚೊಟಿಯಾದ, ಚೆರುಕು ಕೆಣ್ಣನ ಇಷ್ಟತ್ತರ ಯುವತಿಯೇಂಬಳು ಬಂದಳು. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಕಿರುವಂತೆ ಇದ್ದ ಆ ಚೊಟಿ ಹುಡುಗಿ ಅಂಥಾ ರೂಪವತ್ತಿಯಲ್ಲಿ. ಯಾವ ಅಲಂಕಾರನವೂ ಇಲ್ಲ. ಬಿಂಬಿದ ಕೂದಲಿಗೆ ಎರಡು ಹೇರ್ಜಿನ್ ಹಾತೆ, ಅಳ್ಳು ಹೆಸರು ಸ್ಟೇಟ್‌ಗೌನ್ ಥರಿಸಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ಕೆಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಲವಲವಿಕೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಏನೋ ಬಂದು ತರಹ ಅಲಂಕಾರ ನೀಡಿತ್ತು. ‘ಮಿಸ್ ಎಂಜೆಲ್... ನೀನು ಸೋಡಿಕೊಳ್ಳು ಇರೋ ಸ್ವಾಂತರತ ಅನ್ನೋ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ. ಮಗುವಿನ ನಿಕ್ಷೇಪ್ ಚಿನ್ನಿ. ಇವರನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಮಗುವಿನ ಭೆಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸು’ ಎಂದರು.

ಮಿಸ್ ಎಂಜೆಲಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದು-

‘ಹಾಫ್ ಅನ್ ಅವರ್ ಕಾದರೆ ಮೆರಿನ್ ಡ್ರ್ಯಾಲಿರೋ ಅವರ ಬಂಗ್ನಿಗೆ ಘೋನ್ ಮಾಡಿತ್ತೀನಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಿನಿ. ಈಗ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ. ಸ್ವಾಂತಮ್ಮೆ ಹಾಗೂ ಜಯಶ್ರೀ ಅಂಟಿ ಬಂದು ಮಗೂನ್ನ ಮನಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕರೆತಂದು ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ನಿವ್ರಿತಿಗಳೂಲಿಂದ ಬಂದಿರೋ ವಿಷಯ ಜಯಶ್ರೀ ಅಂಟಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇನೋ?’ ಎಂದಳು.

ಅವನು ಕೊಂಚೆ ಚರ್ಕಿತನಾಗಿ-

‘ಮಗೂನ್ನ ನೋಡೋಕೆ ಮಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದೇ ಗಂಟೆ ಅಂತ ನಿಯಮ ಇದೇಂತ ಕೇಳಿದ್ದೇ... ಮಗೂನ್ನ ಹೀಗೆ ಬಂಧುಗಳ ಮನಗೆ ಕಳಿಸ್ತೇರಂತ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದ.

ಅವಳು ನಗುತ್ತೆ ‘ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹಾಸ್ಯಲಿನ ಸ್ವಾಪಕೆನೆ ಸ್ವಾಂತಮ್ಮೆ. ಇಲ್ಲಿರೋ ಮುವ್ಯತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಅಪಾರ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಕ್ಕಳು. ಸ್ವಾಂತಮ್ಮೆ ಅಂತು ದಿನಾ ಸಂಚೇ ಚಿನ್ನಿನ್ನ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾರೆ, ಶಾಲಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನಿ ಜೊತೆ ಎರಡು

ಗಂಟೆ ಆಡಿ, ರಾತ್ರಿ, ಉಟ ಸಹ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವಳ ಜೋತೆಯೇ ಮಾಡುರೆ, ಭಾನುವಾರ ಪೂರ್ತ ತಮ್ಮನೇಲೆ ಇಟ್ಟೋತ್ತಾರೆ ಎಂದಳು.

‘ಅಂತು ಮಗು ಅವರನ್ನ ಹೊಂದೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ’ ಎಂದ.

‘ಜ್ಞರ ಬಿದ್ದು ಎದ್ದುಮೇಲೆ ಕೆಲವು ದಿನ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯ ಪೂರ್ತಿ ಮರೆತು ಹೋಗಿತ್ತು, ಆಗ ಆಕೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಲಿಸಿಕೊಂಡರು’ ಎಂದರು.

‘ಜ್ಞರಾ... ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಜ್ಞರ ಯಾವಾಗ ಬಂದಿತ್ತು ?’ ಎಂದ. ಏಂಜಿಲಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಶಥ ಹೇಳಿದಳು.

‘ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಜಯಶ್ರೀ ಆಂಟಿ ಮಗೂನ್ನ ತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರು, ಮಗು ಮೊದಲು ಮೂರು ದಿನ ತುಂಬಾ ಅತ್ತು ಹರ ಮಾಡಿತು. ಪಪ್ಪಾ... ಪಪ್ಪಾ... ಪಪ್ಪನ್ನ ನೋಡಬೇಕೊಂತ ಒಂದೇ ಹರ. ಈ ಜನ ರಮಿಸಿ, ಒಲಿಸಿ ಬೇಕಾದ ಆಟದ ಸಾಮಾನು ಕೊಡಿಸಿ, ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಉಟ ಸಹಾ ಮಾಡದೇ ಪಪ್ಪ, ಪಪ್ಪ ಅಂತ ಹರ ಮಾಡಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಜ್ಞರ ಶುರುವಾಯಿತು.

‘ಹದಿನ್ನೆಡು ದಿನ ಭಯಂಕರ ಜ್ಞರ. ಏನೇನು ಟ್ರೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿರೋ... ಒಂದು ದಿನ ಹರಮಾಡಿ ಮಂಚದಿಂದ ಬಿದ್ದಳು. ಮೊದಲೇ ಜ್ಞರ ಇತ್ತು. ತಲೆಗೆ ಪಟ್ಟು ತಗುಲಿತು. ಆಮೇಲೆ ಒಂಧರ ಮಂಕಾದಳು. ಹತಾ ಇಲ್ಲ, ಹಿಂದಿನ ನನಪು ಜಾಸ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಅನಿಸತ್ತೆ, ಅವರಜ್ಞ ಭಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುಳೆ, ಈಗೇಗೆ ಓದಿನಲ್ಲಾ ಸ್ನೇಹ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದಾಳೆ’ ಎಂದಳು.

ಮಗು ತನಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದು ಕೇಳಿ, ಅವನ ಕರುಳಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿ ಆಡಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.

‘ಬಹುತ್ಯಾಗಿ ಜಯಶ್ರೀ ಆಂಟಿಗೂ ನಿಮಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯ ಇಲ್ಲೇನೂ ?’ ಎಂದು ಆ ಹುಡುಗಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಕೊಂಚ ಬೆರಗಾಗಿ - ‘ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು ?’ ಎಂದ.

ಅವಳು ನಗುತ್ತಲೇ ‘ನಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ತಾಯಿ ಪ್ರತಿರೂಪವೇ ಈ ಮಗಳು’ ಅಂತ.

‘ನಿಮ್ಮೊಮ್ಮೆ...?’ ಎಂದ ಕೊಂಚ ಬೆರಗಾಗಿ.

‘ನಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮೊದಲು ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನೆಯ ಅಡಿಗೆಯಾಕೆ ಅಗಿದ್ದಳು. ನಮ್ಮೊಪ್ಪು ಇವರ ವ್ಯಾಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದ. ಈಕೆ ಸ್ವಣಾಮ್ಮೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ರೂಪವತ್ತಿ. ಅವರ ಗಂಡನಿಗಿಂತ ಗಂಡನ ಅಣ್ಣ ಶ್ರೀಮಂತರು. ಬಾಂಬೇನಲ್ಲಿ ಡೆನಿಮ್ ಕ್ಲೂಟ್, ಪಾಲಿಸ್ಟ್ರಾ ತಯಾರಿಸಿ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹ ರವ್ವ ಮಾಡುರೆ. ತಮ್ಮನ ವ್ಯಾಪಾರಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಅವರೇ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ

ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಣ್ಣಾ ತನ್ನ ಪೂರ್ಗಿನಾಗೆ ಏಕೆ ಇಪ್ಪು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಹೊದೆಹೊದಲು ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೂ, ಅಣ್ಣಾನಿಗೂ ಕೆಟ್ಟಿ ಸಂಬಂಧವಿದೆ ಅಂತ ತಿಳಿದು, ನಮ್ಮ ತಂದೇನೇ ಈ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಸಿ, ಅವರಿಭ್ರಂಶ ಎಲ್ಲ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನಂತೆ. ಆತ ಅಣ್ಣಾನಿಗೆ, ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಬೇದರಂತೆ. ಆದರೆ ಅವರಣ್ಣ ಹೆದರದೇ “ಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಅವಳನ್ನ ಡ್ಯೂಪೋಸ್ ಮಾಡು ನಾನೇ ಅವಳನ್ನ ಸಾಕ್ತೀನಿ” ಅಂದರಂತೆ. ಪ್ರಸ್ತೀರ್ಜಿಗೆ ಹೆದರಿ, ಆತ ಡ್ಯೂಪೋಸ್ ಮಾಡಲಿಲ. ಆದರೆ ಆವಶ್ಯಿನಿದ ಹೆಂಡತಿಯ ಸಂಬಂಧ ತ್ವರಿಸಿದರಂತೆ. ಈಕೆ ನಿರ್ಬಯವಾಗಿ, ಉದ್ದೋಗದ ನೆವ ಮಾಡಿ ಬಾಂಬೆ ಸೇರಿದರು. ಆಗ ಜಯಶ್ರೀ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿ. ಮಗಳ ಮೇಲಿನ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ ಬರೋರಂತೆ. ಈ ಮರ್ದ್ಯೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಜಯಶ್ರೀ ತಂದೇನ್ನ ಬ್ಲೂಕ್‌ಮೇಲ್ ಮಾಡಿ, ದುಡ್ಡು ಕೀಳ್ತು ಇದ್ದನಂತೆ. ಬೇಡದೇ ಇದ್ದ್ಲೋರನ್ನ ನಿರಾರಿಸೋಕೆ ಈ ಕುಟುಂಬದೋರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ದಹಸ್ತರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆತ ಕಣ್ಣರೆಯಾದ.ಜಯಶ್ರೀ ತಂದೇನೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸಿ ಡ್ಯೂಮಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿದರೂತ ವರಂತಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಅಡಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಜಯಶ್ರೀ ತಾಯಿ ಸ್ವರ್ಣಮ್ಮೆ ನನ್ನ, ತಾಯಿನ್ನ ಬಾಂಬೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಬಂದು ಆಶ್ರಯ ಹೊಟ್ಟಿರು. ಆಕೆಗೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಜಯಶ್ರೀ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಆಕೆಯನ್ನ ತಂದು ಬೇರೆ ಬಂಗ್ಗೆ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷದವರೆಗೆ ಆಸ್ತಿ ಹೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಫ್ಫಿಯಲಿ ಘ್ರಣಾನ್ನ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅಂತ ಒಂದು ಮುದ್ದೇನೂ ಹೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂಟಿ ಬೇವ, ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಜಯಶ್ರೀ ತಂದೆ ಮಗಳನ್ನ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕು ಬಿಡ್ಡಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಹೆಂಡತಿ ಮೇಲಿನ ಕೋವಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಹೆಣ್ಣನ ಸ್ವೇಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏದ್ದೋ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ರಕ್ತಪರೀಕ್ಷೆ ಲಿ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾದಾಗಲೇ ನಿರಾಶರಾಗಿ, ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಅಮೆರಿಕಾ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದು ಪ್ರ್ಯಾವೇಚ್ ನಸಿಂಗ್ ಹೋಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಜಯಶ್ರೀ ಆಂಟಿ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ತಂದೇನ್ನ ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತೇ ಎಂದರು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆ ಆತನಿಗೆ ಹೋಸತು. ಜಯಶ್ರೀ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಬೇರೆ ಕಥೆ. ತನ್ನ ಮಾವನಿಗೆ ಇಂಥಾ ಕೆಟ್ಟರೋಗವಿದೆ ಎಂದು ಸಹ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಕೆಟ್ಟಿ ಕಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ತನ್ನ ವಿವಾಹವಾದ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪ ಬಂತು.

‘ಇದೆಲ್ಲಾ ಹಳೇಕಥೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೇಜಾರಾಯಿತಾ ? ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗೇ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಬಹುಶಃ ಇನ್ನಂದೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ

ಭೇಟಿ ಆಗಲಾರೆ ಅನಿಸುತ್ತೇ. ತಾಯಿ ಮಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಮಸಲತ್ತು ಮಾಡುತ್ತರೆ ಅನಿಸುತ್ತೇ. ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬ್ರಿರ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೋ ರಹಸ್ಯವಿದೆ ಅನಿಸುತ್ತೇ' ಎಂದ.

'ಜಯಶ್ರೀಗೂ ನನಗೂ ಒಂದು ಚೊರು ಹಾಡಿಕತೆ ಇಲ್ಲ ಮಿಸ್ ಏಂಜಿಲಾ... ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದಾಗಿನಿಂದ ಜಯಶ್ರೀ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಇಲ್ಲಿರ್ಲಾಳೆ. ಅವಳ ತಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಇವಳಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಪ್ರೇಮಿ ಇದ್ದಾನಾ ?' ಎಂದ.

'ಏಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್ ! ಅವರ ಮನೆ ಉಪ್ಪು ತಿಂದು ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಲಾರೆ. ಜಯಶ್ರೀಗೆ ಅಹಂಕಾರ, ಸುಪಿರಿಯಾರಿಟಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಹರಮಾರಿತನ ಮೂರು ಕೆಟ್ಟಿಗುಣಗಳಿರಬಹುದು. ಅದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಪರಪ್ಯರುಷ ಸಂಪರ್ಕ ವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ರೋಗಕ್ಕೆ ತೀರ ಭೀತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಪರಪ್ಯರುಷ ಸಂಪರ್ಕ ಅಂದರೆ ಹೆದರ್ತಾಳೆ. 'ಮನೋಹರ ನಿನಗಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಹಂಬಲಿಸ್ತಾನೆ, ನೀನ್ನಾಕೆ ಅವನ್ನನ ತೀರಾ ಅವಾಯ್ದು ಮಾಡ್ತೀ ?' ಅಂತ ಅವರಮ್ಮ ಕೇಳ್ಳಾಳೆ.

'ಇಲ್ಲಮ್ಮ ನಾನು ಅವನನ್ನ ಬ್ರಿತಿಸ್ತಿನೀನಿ. ಅವನ ಪ್ರೀತಿ, ಆರಾಧನೆ ನನಗಿಷ್ಟು ಜೊತೆ ಚೊತೆಗೆ ನಾವು ತಿರುಗಾಡ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅಬ್ಜಿಬ್ಜಿ ಅಂದ್ರ ಕಿಸ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಅದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸಲಿಗೆ ಹೊಡಲ್ಲ ' ಅಂತಾಲೆ.

'ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಅನ್ನೋ ಅಯೋಗ್ಯ...ನಿನ್ನ ಅಷ್ಟು ನೆಗ್ನೆಕ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಅಂತ ನೂಡು ದೂರು ಹೇಳಿ. ಪ್ರತಿನಲ ಡಾರ್ಟ ಆದಾಗಲು ನೀನೇ ಹಂಬಲಿಸಿ ರಾಸಿ ಅಗ್ನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ. ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಂದ ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದಿ. ಅವನ ಜೊತೆ ಪ್ರೀಯಾಗಿ ಇದ್ದ ನಿನ್ನ ಮಂಡಿವಂತಿಕೆ ಏನಾಗುತ್ತೇ ?' ಅಂತ ಬೈತಾರೆ. ಅದರೆ ಜಯಶ್ರೀ ಒಪ್ಪಲ್ಲ.

'ಅವನು ಬಗೆಬಗೆಯ ಕಾಳಿಕೆ ತಂದುಕೊಡ್ತಾನೆ. ಇವಳು ಏನೇನೋ ತೆಗೆದು ಕೊಡ್ತಾಳೆ. ಅದರೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ತಾಯಿ ಮಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾದುವಾಗ "ಆ ವಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾ...ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಮತ್ತೆಷ್ಟು ಹದಗೆಡುತ್ತೇ" ಅಂತಾರೆ ತಾಯಿ.

'ಅಯೋ ! ಆ ವಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರಾಯ್ದು. ನನ್ನ ಲೈಫ್ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾಳಾತ್ತೇ' ಅಂತಾಲೆ ಜಯಶ್ರೀ.

'ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ಅಂದರೆ ಮನೋಹರಾನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾರೋ ತಿಳಿಯಲ್ಲ. ನೀವು ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ವಿಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಿರಾ ? ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನ ನೀವು ತುಂಡಿ ಪ್ರೀತಿಸ್ತಿದ್ದಿರಂತೆ. ತಾಯಿ ಮಗಳು ಅದರ ಬಗ್ಗೇನು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರು' ಎಂದಳು.

ಅವನು ಗೊಂದಲದಿಂದ ‘ಇಲ್ಲ ನಾನು ಯಾವ ವಿಲ್ಲ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಏನು ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿಬಾರದೂಂತ ತಾಯಿ ಮಗಳು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರೆ?’ ಎಂದ.

ಅವಳು ತೊಡಲುತ್ತಾ ‘ನನಗೂ ಜಾಸ್ತಿ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಮಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದು ಇಂಗ್ಲಿಷಲ್ಲಿ. “ಆ ವಿಲ್ಲ ವಿಷಯ ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಬಾರ ದೂಂತ” ಆಕೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. “ನನಗೆನು ಅಮ್ಮೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲಾ? ಎಂದೂ ಆ ವಿಷಯ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದ್ದೀನಿ. ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಹಾಗಿದೆ ನನ್ನ ಜೀವನ. ತಾಯಿ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಮಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ್ಯಾ?” ಎಂದು ತಾಯಿ ಜೊತೆ ಜಗಳ ಕಾಯ್ತಾರೆ.

‘ಆದರೆ ಅವರಮ್ಮ ಸೋಲದೇ “ನಿಮ್ಮಾವ್ಯ, ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು” ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳ್ಣಾರೆ’ ಎಂದಷ್ಟು.

ರಾಜಸಿಹ ಬೇಸರದಿಂದ ‘ಏನೋ ನಾನೊಬ್ಬಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ. ವಿದ್ಯಾವಂತ. ನಾನೊಬ್ಬಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಜಯಶ್ರೀ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸಿದಳು. ಆಗ ನನಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ವರ್ಷ. ಒಲಿದು ಬಂದ ಅಪ್ಪರೆ, ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದ ಗಂಧವರ್ಕನ್ನೇ ಅಂತ ಹಂಬಲಿಸಿ ವಿಷಾಹವಾದೆ. ಪ್ರೀತಿಸಿ ವಿಷಾಹವಾದ ಅವಳು - ನನಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಳು. ವೈಭವ ಇದೆ ಆ ಮನೇಲಿ. ಬಶ್ಯಯ್ ಇದೆ, ಆದರೆ ನಾನೊಬ್ಬಿ ಏ ಶ್ವಾಸ ಬ್ಯಾದಿಂತ ಅನಿಸುತ್ತೆ. ಅವಳ ತಂಡ ತಾಯಿ ವಿಷಯ ಏನೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವಳೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ಪ್ರೇರಿತಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ನನಗಂತೂ ಆ ಸಂಸಾರದ ರಹಸ್ಯ, ಹಿನ್ನಲೆಯ ಕೊಳಕು ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಜಯಶ್ರೀ ನನಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೇ ನಾನು ಈ ಕುಟುಂಬದ ಹಿನ್ನಲೆ ಏನೇ ಇರಲಿ ಮೃಂಡಾ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಹಿ ವಿರಸ, ಇದೇ ನಂಗೆ ಬೇಸರ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮಗು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಗೆ ಸುಳ್ಳಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ನೋಡಿ, ಘರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಮಾತ್ರ, ಭೇಟಿ ಅಂತ. ಆ ಮಗುವಿನ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದು, ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದು ಒಂದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ನನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ಅಪರಿಚಿತನ್ನ ಕಂಡಹಾಗೆ ಅಂತಲ್ಲಾ ಅಂತ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಸಿದಾಗ ಕರುಳಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿ ಆಡಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು’ ಎಂದ.

‘ತಾಯಿಲೇಲಿ ಏನೇನು ಜೀವಧ ತಿಳಿಸಿದರೋ? ಮಗು ಹಿಂದಿನ ವಾತಾವರಣ ಎಲ್ಲಾ ಮರೆತಿದೆ. ನನಗೂ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಪ್ರೋನ್ ಒಂದರೆ ಮಗುವಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಕೊಡಕೊಡದೂಂತ.

ಸಾರಿ.... ಈಗ ಮಗು ನಿದಿಸ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಈರಿ..... ಈಗ ಟ್ಯೂಫನ್‌ಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರೋನ್ ಡಿಸ್‌ಕನೆಕ್ಟ್ ಮಾಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೇನು.

‘ಆವಳ ಹಣೆಬರಹ ಗೊತ್ತಿದೆ ನಂಗೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೋನ್ ನಂಬರ್ ಕೊಟ್ಟಿಳ್ಳು. ಕೊಟ್ಟಿಗೆಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಮಗು ಸಂಪರ್ಕ ಸಿಗಲ್ಲು. ಆವರ ಗವನ್‌ಸ್‌ ಬಹಳ ಸ್ಪೃಹ್ ಅಂತ. ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ನೀವೊಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸಿ ಅಂತಲೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಆಯಿತು ?’ ಎಂದ.

‘ನಾನು ನನ್ನ ಹದಿನಾರನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಚಿಕ್ಕಮೃಂತ ಮನೇಲಿದ್ದೆ. ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ಎಸ್‌ಲೈ ಮುಗಿಸಿದ್ದೀನಿ. ಕನ್ನಡ ಪಾಟ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್, ಚೈಪ್‌ರೈಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ಸ್ವಾತಾಂಚಾ ಲೇಖಿಕೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷಕ್ಕೆ. ತನ್ನ ಒಂದು ಪ್ರಾಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರೀಲ್ಕ್ಕೆ ಆಕೆ ನನ್ನ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರು. ಆಕೆ ಹೇಳೋದು, ನಾನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳೋದು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡೋರು. ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನ ಅಂದವಾಗಿ ಚೈಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೊಂತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮೂರು ವರುಷದ ಹಿಂದೆ ಮುಂಬ್ಯಿಗೆ ಬಂದೋಳು ನಾನು, ಈಗ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಚಿನ್ನಿಗಾಗಿ ಗವನ್‌ಸ್‌ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಸಾವಿರ ಸಂಬಳ. ಕನ್ನಡ ಬರೋಳೇ ಚೀಕು ಅಂತ ನನ್ನ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಾಂಚಾ ಹಾಗೂ ಅವರ ನಾಲ್ಕು ಶ್ರೀಮಂತ ಗೆಳತೀರಿಂದ ನಡಿತಿದೆ. ಮೂವುತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ರಾಜೋಪಚಾರ. ಸೇರಿರೋರೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಕ್ಕಳು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಅಮೆರಿಕಾ, ದುಬಾಯಿ ಇಂಥಾ ಕಡೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಿಸಿನೆಸ್, ಕ್ಲಬ್, ಪಾಟ್‌ ಮೀಂಟಿಂಗಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆ, ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಡೆ ಗಮನ ಹೊಡ್ಡಿಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಮೂವತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕೋಟ್ಯಾ ಧೀಶ್ವರರ ಮಕ್ಕಳು’ ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಳು ಎಂಜಿಲ್.

ಅವನು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ‘ನನ್ನ ಮಗೂನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡ್ಡಿಳ್ಳು. ನಾನು ನಾಳಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬರ್ತಿನಿ. ನನ್ನ ಮಗು ಈಗ ಪಷ್ಟು ಅನ್ನೋ ಶಬ್ದನೇ ಎತ್ತಲ್ಲುಂತೆ ಅನಿಸತ್ತೆ’ ಎಂದ.

‘ಹೌದು ಸಾರ್ ! ಅಳ್ಳಿ ಅಳ್ಳಿ ಅಂತ ಹಂಬಲಿಸತ್ತೆ. ಆಕೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಲೋನ್ನಿನೆಸ್‌ನಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೇ ಈ ಮಗೂನ್ನ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ ಅನಿಸತ್ತೆ.

ಹುಂಟ್ಯಾರಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸ್ತಾರೆ' ಎಂದಳು. ಅವನು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು ಎದ್ದು 'ಬರ್ತೀನಿ. ನಾಳೆ ಒಮ್ಮೆ ಆ ಮಗೂನ್ನ ನೋಡಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಹಂಬಲ ಮರೀತೀನಿ' ಎಂದು ಎದ್ದು ಹೋದ.

‘ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಅವನು ಹೋಟಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಮೂರುಗಂಟೆ. ರೂಪಿಗೆ ಬಂದು ಮಲಗಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದುಸುಡ ತುಂಬಿತ್ತು.

ಆಯ ಗಂಟೆಗೆ ಹಾಡರಾದಳು ಜಯಶ್ರೀ.

‘ಹಲೋ ಡಿಯರ್ ! ಇನ್ನು ಮಲಗಿದ್ದೀರಾ ? ಮುಂಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಬಂದಿಟ್ಟು ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಏನಾದರೂ ತಗೋಬೇಡ್ಡೆ?’ ಎಂದಳು.

‘ಹಾ ! ನಾಳೆ ಚೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಚಾರ್ ತಿರುಗಾಡಿ, ನಿಮಗೆ ನಾನೇ ಏನಾದರೂ ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸ್ತೀನಿ. ಚಿಂಟಿಗಂತು ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಯ ರೂ. ಕೊಟ್ಟು ಕಾರು ತಗೋಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಪಾರ್ಕಾಂಬುಲೇಟರ್ ಸೈಕ್ಲ್ ಇದೆ. ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಕೂತುಕೊಂಡು ದ್ರೋವ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಪಣ್ಣನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿ, ಪಣ್ಣ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕು. ಪಬ್ಬನ ಹತ್ತಿರವೇ ಮಲಗಬೇಕೊಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಈಗ ಆ ಕಾರಿನ ಆಸೆಗೆ ನಿಮ್ಮು ಹತ್ತಿರ ಬಿಡ್ಡೋಡಿ ಬರ್ತಿದ್ದು. ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿದ್ದೀರಿಂತೆ ಅನಿಸತ್ತೆ. ಕಾರ್ ನಿನ್ನ ಲಾರೀಲಿ ಬುಕ್ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದ್ದೀನಿ. ನಾಳೆ ಚೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟರ್ ಫ್ಲೈಟ್‌ಗೆ ಬುಕ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀನಿ. ನಾಳೆ ನಾವಿಭ್ರಾಹೂ ಹೋರಿಯು ಬಿಡಬೇಕು’ ಎಂದಳು.

‘ಶಾಪಿಂಗ್ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲು’ ಎಂದ.

‘ನಿಮಗೆ ಏನೇನು ಬೇಕೋ ಎಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ, ಬೇಸಿಗೆ ಉಡುಪ್ಪ, ಕೆಲವು ನೃಟ್ಯ ಡ್ರೆಸ್, ಕೆಲವು ಸೂಟಿಂಗ್, ಇಷ್ಟತ್ವ ಸಾವಿರ ರೂ. ಗಳಿಂದು, ಇನ್ನೇನು ಬೇಕಿತ್ತು ರಾಯರಿಗೆ ?’ ಎಂದಳು.

‘ನಿನು ಬೇಡಾ ಬಿಡು. ನೀನಾಡಿಸಿದ ಬೊಂಬೆ ನಾನು’ ಎಂದ. ಚೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟಕ್ಕೆ ವಿವಾನ ಪ್ರಯಾಣ ಎಂದಮೇಲೆ ಮಾರ್ಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಳ್ಳುಮ್ಮೆ ನೋಡಲು ಹೋಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಎನಿಸಿ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿತ್ತು.

‘ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಬಂದು ಗೊಂಬೇನೇ ನೀವು. ಈ ಗೊಂಬೆ ಈ ನಡುವೆ ಆಕಾರ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಪೆರಿಕಾದಿಂದ ಬಂದು ವ್ಯಾಯಾಮ ಸಾಧನ ತಂದಿದ್ದೀನಿ. ದಿನಾ ಒನ್ ಅವರ್ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಥಿಗರ್ ನಿಮಗೆ ಮರಳಿ ಬರತ್ತೆ’ ಎಂದಳು.

‘ನನ್ನ ಘ್ಯಾಟ್‌ನೆಸ್ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ನಿನಗೆ?’ ಎಂದ.

‘ಹೌದು! ಮುವ್ವತ್ತಾಲ್ಲು ವರ್ವೆಕ್ಕೆ ನಲವತ್ತರ ಗಂಡಸಿನ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತೀರಿ.

ನಾನು ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ನು ಹದಿನಾರರ ತರುಣ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ಣೇನಿ. ಪಾಟೀಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮಿಸ್ ಸೋನಿಯಾ ನೋಡಿದ್ದರೇ.... “ವರಡನೆ ಮದುವೇನಾ ಮೇಡಂ” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಳು’ ಎಂದಳು.

‘ಅತ್ಯಂತ ದುರದೃಷ್ಟಿ ಮದುವೆ ನಮ್ಮದೊಂತ ನಿನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ನಾವಿಭಿರು ಪರಸ್ಪರರನ್ನ ತ್ವರಿತಿಸಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ದಾಂಪತ್ಯದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ತೊಳಿಳಿಕ್ಕೇ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಧ್ಯೇಯವಿಲ್ಲ’ ಎಂದುಬಿಷ್ಟು.

ಜಯಶ್ರೀ ನಗುತ್ತು, ‘ನಿಜವಾಗಲು ಈ ದಾಂಪತ್ಯದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಚೇಕೊಂಡೆ ಒಂದು ಹೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನನಗೆ ನೀವು ಹೊಡಿ. ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಡ್ಡಿನೀ’ ಎಂದಳು.

‘ನಾನು ನಿಜವಾಗಲು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಒಂದು ಹೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೊಟ್ಟು ಹಾಯಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗ್ನೇ ಇದ್ದೆ’ ಎಂದ.

‘ಸಾಹ ಬಾಯ್ಯಿ ಇದ್ದು. ನನ್ನ ಕಂಪನೀಲಿ ಸಂಬಳ ತಗೊಂಡು ದುಡಿಯೋ ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರ ನೀವು. ಕತ್ತೆನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿ, ರತ್ನಾಭರಣದ ಅಲಂಕಾರದಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಕಸ್ತೂರಿ ಪುನಗು, ಶ್ರೀಗಂಧ ಹಣ್ಣಿ, ಜರತಾರಿವಸ್ತು ಹೊದಿಸಿ, ನಾನಾ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳ ಜೊತೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಕೆನೆ ಮೊಸರು, ಅನ್ನದ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದರೂ, ಅದು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ್ ಗಾದ್ಯಭ ರಾಗ ಮಾತ್ರ ಹಾಡತ್ತಂತೆ. ಹೊಟ್ಟಾಧಿಶ್ವರರ ಪುತ್ರಿ ಒಲಿದು ಒಂದು ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸಬಾರದೂನೋ ಪರಿಷ್ಣಾನ ನಿಮಗಿದೆಯಾ? ನಿಮಗಾಗಿ ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂ. ಗಳ ಬಟ್ಟೆಬರ, ಅಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾಡಿ

ನ್ನನ್ನ ಉಣಿಯ ಬಾಯಿಯಾ.

ಕಣ್ಣಂದ ಆದರೂ ಕಾಣ್ಣಿದ್ದಿರಾ? ದಿನಕ್ಕೆ ಈ ಹೋಟಲಿನ ಈ ಪುಲ್‌ಸೂಟ್‌ ಬಾಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೊತ್ತು? ಎಂದಳು.

‘ಗೊತ್ತು ಹೋಗೆ ರ್ಯಾಸ್ಟಲ್‌ ಮನಸ್ಸು ಮುರಿದು ಚೊರುಚೊರು ಮಾಡಿ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ, ರತ್ನಾಭರಣ ತೊಟಿಸೋಳು, ನಾನು ಚಿನ್ನಿನ್ನು ಎಷ್ಟು ತ್ವರಿತಿಸಿನ್ನೀ! ಆ ಮಗನ್ನ ಕರೆತಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಪಾಲು ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಮಗು ಉಟ ತಿಂಡಿ ಬಿಟ್ಟು ನನಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿದಾಗ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದು, ಮನೋ ವಿಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪವ್ವಾ, ಪವ್ವಾ ಅಂತ ಹಂಬಲಿಸಿದಾಗ ನನಗೆ ಹೇಳಿದೆಯಾ? ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಆ ಮಗುವಿಗಾಗಿ ಎಂಟಾನೆಂಟು ದಿನ ಹೊರಗಿದೆ! ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಮಗು ನನ್ನ ಮರಯೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇವತ್ತು ಆ ಮಗು ಜೊತೆ, ನಿಮ್ಮಮೃನ ಜೊತೆ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಒಂದಿದ್ದಿ. ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಈ ಹೋಟಲ್‌ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ

ಕೊಳೇ ಹಾಕಿದ್ದೀ' ಎಂದು ಗಡಿಸಿದ ರಾಜಸಿಂಹ.

ಸಿಕ್ಕಹಾಕಿಕೊಂಡ ಕಳ್ಳನಂತೆ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಅವಶ ಮುಖ ವಿವರವಾಯಿತು.
ನಂತರ ಅವಳು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ನಕ್ಕು-

'ಮಗುವಿನ ಹಿತ, ಭವಿಷ್ಯ ಎಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನ ತಂದು ಸೇರಿದ್ದೀನಿ.
ಅಮ್ಮ ತನ್ನ ಒಂಟಿತನ ತಡೀಲಾರದೇ ಆ ಚೋಡಿಸಂಗ್ರಾನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು
ಬಂಗಳಿ ಮಗೂನ್ನ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿ ವಿಲ್ಲ ಮಾಡೋಬು.
ನಾನು ಅಮ್ಮನ ಒಂಟಿತನ ನಿವಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಮಗೂನ್ನ ತಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ನಿಮ್ಮ
ಒಣ ಪ್ರೇತಿಯಿಂದ ಮಗಳಿಗೆ ಏನು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು, ಈಗ ಅಮ್ಮನ ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ
ರೂ.ಗಳ ಆಸ್ತಿ ಚಿನ್ನಿ ಹೆಸರಿಗಾಗ್ನಿದೆ. ಅಷ್ಟು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿ, ಅನಾಧಾ
ಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟೀನಿ ಅಂತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ನಿಮಗೆ ಏನೂ ಸಿಗಲ್ಲ ನೋಡಿ'
ಎಂದಳು.

ಒಂದು ಸಲ ವೆಂಷ್ಟುಗನ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೀತಾರೆ ಅಂತ ಇದ್ದಳು. ಈಗ
ಅನಾಧಶ್ರಮ ಅಂತಾಳೆ. ಅವನಿಗೆ ಅವರಪ್ಪನ ಆಸ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲೀಲ್ಲ.
ಚೇಸರದಿಂದ-

'ಜಯಶ್ರೀ, ಷ್ಟೀಸ್ ! ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು
ತುಂಬಾ ಅಶಾಂತವಾಗಿದೆ' ಎಂದ. ಅಪ್ಪರೆಯ ಹಾಗಿರುವ ತನ್ನನ್ನ ಆತ ನಿರಾಕರಿಸಿ
ಹೊರದೂಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ರೋಪ ಉಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ರೂಮಿಗೆ ಒಂದು
ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಮುಲಗಿದಳು. ಪೂರ್ವ ರಿಂಗ್ ಆದಾಗ ಎತ್ತಿ ಕಿರೀಸಿದಳು.
'ಹಲೋ ! ಮನು... ನನ್ನ ಏಕೆ ಕಾಡಿಸ್ತಿ ಮನು ? ಷ್ಟೀಸ್ ನೀನು ಬರಬೇಡಾ'
ಎಂದಳು. ರಪ್ಪನೇ ರಿಸೇವರ್ ಕುಕ್ಕೆದಳು. ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧನ ಹರಿದುಹೊಂಡು
ಮನೋಹರನ ಶೋಳ್ಳಕ್ಕೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಲೇ...? ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ
ಲಿಜಿಯಿಂದ ತಂಡೆಗೆ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಸರ್ವನಾಶ. ತಂಡೆ ಒಬ್ಬ ತನ್ನ ಶತ್ರು.
ಲಿಜಿ ಒಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಶತ್ರು. ಗಂಡ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ರಾಜಸಿಂಹ ಒಬ್ಬ ತನ್ನ ಶತ್ರು
ಎನಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಉಕ್ಕಿಬಂತು. ಷ್ಟೀಸ್ ತೆಗೆದು ಶಾಂಪನ್ ಕುಡಿಯುತ್ತ
ಕುಳಿತಾಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕೊಂಚ ಹಾಯೆಸಿಸಿತು.

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕುಡಿದು ತೊರಾಡುತ್ತೆ 'ಪಪ್ಪು' ಏ ಹೇಳ್ಣ ಯೂ....
ವಿಲ್ಲಿನ ಬಂಧನ ಹೂಡಿ, ನನ್ನನ್ನ ಅಗ್ನಿಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬೇದದ
ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದಿಂದ ನಾನು ದಹದಹಿಸಿ ಹೋಗ್ಗಿದ್ದೀನಿ. ಆ ಬಡವಾಯಿ
ರಾಜಾಗೂ ನನ್ನಿಂದ ಸುಖಿಪಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಕೋಪ ಎಲ್ಲಾನೂ ಅವನ
ಮೇಲೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದೀನಿ' ಎಂದು ಏನೇನೋ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತ ಒಂದು ಹಾಸಿಗೆ

ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡಳು.

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂಟಕ್ಕೆ ಸ್ವಾನ ಅಲಂಕಾರ ಮುಗಿಸಿ, ಗಂಡನ ಕೋಣಗೆ ಬಂದಳು. ಅವನು ಸ್ವಾನ ಮುಗಿಸಿ ಉಡುಪು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದು.

‘ಹಲೋ ! ಗುಡೊಮಾರ್ವಿಂಗ್ ಕಾಫಿ ಆಯಿತು ?’ ಎಂದಳು. ‘ಆಯಿತು’ ಎಂದ ಚುಟುಕಾಗಿ.

‘ಒಂದೊಂದು ದಿನಾನು ಹೋಸತಾಗಿ, ಹೋಸಬಿರಂತೆ ನಾವು ಅನುಭವಿಸೋಣ... ನನಗಾಗಿ ನೀವು, ನಿಮಗಾಗಿ ನಾನು. ಹಳೆ ಹತ್ತು ವರುಷದ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಮರೆತುಬಿಡೋಣ. ವಿರಸದ ಕಹಿ ಮಾಯವಾಗಲಿ, ಸರಸ ಸಂಭ್ರಮದ ಸಿಹಿ ಶರುವಾಗಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೋಣಗೆ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಬರ್ತಿದ್ದ ಜಯಶ್ರೀಗೆ ನೀವೆಷ್ಟು ಕಾತುರರಾಗಿ ಕಾಯ್ದುದ್ದಿರಿ. ಅದೇ ಜಯಶ್ರೀಗೆ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಒಳ ಬಂದಿದ್ದಳೇ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಅವನ ಹೋರಳಿಗೆ ಹಾರವಾಗಿ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿ, ‘ಇಲವ್ ಯೂ...’ ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನ ತುಟಿಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಳು. ಸಿಗರೇಟಿನ ವಾಸನೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತೋಳಿಸಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ‘ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದಿದ್ದೀಯಾ, ಜಯಾ...?’ ಎಂದ. ಅವಳು ಅವನದೆ ಗೊರಗಿ... ‘ಹೌದು ! ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಏಳಂಟಿ ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದಿದೆ, ನಾಲ್ಕು ಗ್ಲೂಸ್ ಶಾಂಪನ್ ಮುಡಿದೆ. ನಿಮಿಂದ ಹೋರಿದೂಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ನನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಬೀಳತ್ತೆ. ಆ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹುಚ್ಚಿ ಅಗ್ನಿನಿ, ಆಗ ಹುಚ್ಚಿದ್ದ ಮನ ತಣ್ಣಲು ಇವಲ್ಲಾ ಬೇಕಾಗತೆ ಎರಡೂವರೆ ತಿಂಗಳು ವಿರಹದಲ್ಲಿ ಬೆಂದು, ಇನಿಯನ ತೋಳಿರೆ ಬಯಸಿ ಬಂದ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಹೋಗು ಆ ರೂಪಲ್ಲಿ ಮಲಗು ಎಂದಾಗ ಹೇಗೆ ಆಗಬಹುದು ?’ ಎಂದಳು.

‘ಎರಡೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಗಂಡನ್ನ ಅಗಲಿ ಹೋದಾಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಗೆ ಆಗಿರತ್ತೆ ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದಾದರೂ ನೀನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದಿಯಾ ? ಎಂದ.

‘ಯೋಚಿಸೋಣದೇನಿದೆ ? ಕಾತುರದಿಂದ ಪ್ರೋನ್‌ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದಾಗ, ನನಗೆ ಎದುರಾದದ್ದು ನಿರಾಶ..... ನಿಮ್ಮ ಜಡತ್ತೆ. ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದರೂ ಒಂದೆ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಂದ ಮಾಡಿದರೂ ಒಂದೇ’

“ಜಯಾ, ನಿನ್ನ ವಿರಹದಲ್ಲಿ ಹೋರಗ್ನಿದ್ದೀನಿ, ಬಂದ್ರಿಡೆ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಿತೆಷಿಸ್ತಿದ್ದೆ. ಹಾಗೆ ನೀವು ಒಂದು ಸಲ ಅಂದಿದೇ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂ.ಗಳ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರ ಎಸೆದು, ಓಡಿ ಬಂದ್ರಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ’ ಎಂದು ಅವನ ಎದೆಗೊರಗಿ ಅಳ ತೊಡಗಿದಳು.

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅವನಿಗೆ ತನೇ ಅಪರಾಧಿ ಎನಿಸಿತು. ಅವಳು ಬಯಸುವ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ ಯಾವುದೂ ತಾನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ತನ್ನ ದೌಬಲ್ಲಿಫೇ?

ಗಂಡನನ್ನೇ ಹಿಂಡಿ ಹಿಷ್ಟೆ ಮಾಡುವಂಥಾ ಅವಳ ಉತ್ಕಟ ಕಾಮದಾಹಕ್ಕೆ ತಾನು ಸೋತಿದ್ದೇನೆಯೆ? ಸೂಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆಯೆ? ನೀನು ನಿರ್ವಿಯ್ಯ, ಬಲಹೀನ ಎಂಬಂತೇ ಆಗಾಗ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದೀಳು. ಯಾವುಯಾವುದೋ ದೈಷಧಿ, ಟಾನಿಕ್, ವ್ಯಾಯಾಮ ಸೂಚಿಸುತ್ತದ್ದೀಳು.

‘ನಿಂತಾ ಹೇಳಲಾ, ಜಯಾ? ನಾನು ನಿನ್ನ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀನಿ. ಆ ನಿನ್ನ ಉತ್ಕಟ ಕಾಮದಾಹ ಹಾಗೂ ಶೂರ್ವನವಿ ಆವೇಶ ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಾಮದಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಬಲಹೀನ ಎನ್ನು. ನಿರ್ವಿಯ್ಯ ಎನ್ನು. ಏನಾದರೂ ಅನ್ನು. ಅಕ್ಕೋಪಸ್ ಹಿಡಿತದ ಆ ಕಾಮ, ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನನಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಬೇಕು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ದೇಹಕೂ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೇಕು’ ಎಂದ. ‘ಆಗಲಿ, ಮುಷಿಪತ್ತಿಯಂತೇ ಜೀವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕಾಮಿಸಿರೆ ಲಿಟ್ಟು ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಣಿ ಮಾಲೆ..... ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲೇ?’ ಎಂದಳು. ‘ಬೇಡ, ಸರಳವಾಗಿ ಒಂದು ಜಡೆ ಹಣೆದು, ಹೂ ಮುಡಿದುಕೊ. ಹ್ಹಾ! ಈ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕೂದಲಿಗೆ ಜಡೆ ಒವ್ವಲ್ಲ. ಬಿಂಭ್ರದ ಆ ಕೂದಲಿಗೆ ಒಂದು ಹಾಕಿಕೊ’ ಎಂದ.

‘ನನ್ನ ಅಲಂಕಾರ ಇರಲಿ, ಒಂಬತ್ತುಕ್ಕೆ ನಾವು ಏರೋಪ್ರೋಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರಚೇತು ನಡೆಯಿರಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಬೆಲ್ಲೋ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಬೆಲ್ಲೋ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಸುರಿದು ತಂದಿದ್ದು ಗೊತ್ತು?’ ಎಂದಳು.

‘ಫ್ಲೋಸೂಟ್ ನನಗೆ ಹಿಂಸೆ, ಜಯಾ?. ಬೆಲ್ಲೋ ಬಿಗಿದು, ಟ್ಯೂ ಕಟ್ಟಿದರೆ ವಿದುಭ್ಯಸ ಬಂದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೇ’ ಎಂದ.

ಜಯಾ ಗದರಿಸುವಂತೆ ‘ಮಹರಾಯ, ಹಳ್ಳಿಗಮಾರ ಬಂದಹಾಗೆ ಬರಬೇಡಿ, ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಯ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೇಲಿದ್ದೀರಿ, ಅದಾದರು ನೆನೆಟಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದಳು.

ಅವಳು ತಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂ.ಗಳ ಮೌಲ್ಯದ ಫ್ಲೋಸೂಟ್ ಧರಿಸಿದಾಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರವಿತ್ತು. ಜಯಿಶ್ರೀ ಅವನನ್ನು ವಿಮೃತಿಸುತ್ತ-

‘ಇದೊಂದಿಷ್ಟು ಕಳ್ಳಿಹೊಚ್ಚೆ, ಮುಂದೆ ಬರದಿದೇ; ನೀವು ಈ ವಯಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿಯೂ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಸಮ್‌ ಬಾಯ್’ ಎಂದು ಅವನ ಹೊಚ್ಚೆ ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾಯಾಡಿಸಿದಳು.

‘ಮುಷ್ಟನ್ನ ಅತ್ಯುರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರುಗೊಳ್ಳೇದ್ರಲ್ಲೇ ಮನುಷ್ಯನ ಹಿತ ಅಡಗಿದೆ’ ಎಂದ.

‘ನೀವು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುದುಕರಗ್ಗಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ, ಅರವತ್ತುದ

ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಡೈಪೋಸ್‌ ಮಾಡ್ತಿನಿ. ಅಗ ಬಿಳಿಗದ್ದು ಬಿಟ್ಟೊಂದು ನೀವು ಹಿಮಾಲಯದ ಕಡೆ ಹೊರಟ್ಟೊಗುವಂತೇ ' ಎಂದಳ್ಳು.

‘ಅಂತು ಅರವತ್ತನೇಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಾದರೂ ನನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲ. ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಕ್ಕೂ ನೀವೇ ನನ್ನ ಪತಿಯಾಗಿ ಅಂತ ಕಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಲ್ಲ. ಅದೇ ನನ್ನ ಘೋಷಣ್ಣ’ ಎಂದ.

ಅವಳು ಸಿದ್ದಕಾಗಿ - 'ಧೂ.... ಈ ಜನ್ಯದಲ್ಲಿ ದದ್ದತನ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬ ಆರಸಿಕ್ಕು ಪತಿಯನ್ನ ಆರಸಿಕೊಂಡೇ ಅಂದರೇ ಅದು ಜನ್ಯ ಜನ್ಯ ಕ್ಕೂ ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕಾ ?' ಎಂದಳು.

‘బేకాగిల్ల బా, నమ్మ మళ్ళీగారి నావు ఒట్టు ఇరబేకాగిదే. ఆమ్మ యోచిసి, నీను మన శ్యాంతి తగోఁ, నాను తగోతెని’ ఎందు హోరనడేద. ఎంటుగంటే ఆగుతిద్దరింద అవటు అవసన్న హింబాలిసిదటు.

బెంగళూరిన పర్మాప్రోఫెసర్‌గె అవళ నేచ్చిన డ్యూషర్ కారు తందీద్దు.
‘బెంటిలొన్న పకె కర్మాండు బరలిల్ల..’

ತನ್ನ ಒಡತಿ ಎಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲು ವೆಕಟಪ್ಪನಿಗೂ ಕೊಂಚವೇಳೆ ಹಿಡಿಸಿತು. ಹಸಿರು ಕಂಗಳ, ಬಂಗಾರ ಕೂದಲು, ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಕು ಚೆಲುವೆ ಯಾರು ಅನಿಸತ್ತವನಿಗೆ !

‘ಚిక, సాకేబరు లొరలిలు అమ్మావరె, ముసూరిగె హోగవరె’ ఎంద.

ಅವಳು ಹೊದರಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತ ‘ಮೇನೂರಿಗೆ...?’ ಎಂದಳ್ಳ.

‘ಸಾಹೇಬರ ಗಾಡಿಲ್ಲ ಸಲೀಮನೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ, ಇನ್ನು ಬಂದಿಲ್ಲ’ ಎಂದ.

‘ಸಲ್ಲಿಮ... ಯಾರನ್ನ ಕೇಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ, ಆ ಗುಲಾಮ ?’
ಎಂದು ಗಜೀಸಿದಳು.

‘స్వల్ప వేషన్నా తగో. ఇదు ఏర్పోటోన కార్యపాఠింగోన స్థల. మనిగె హోద మేలే హారాదువియంతే. నన్న మగన్న ఆవన అపేక్షాయంతే వానే మ్మోరిగే కళిసిద్ది ఎని’ ఎంద రాజసింహ.

ಕೋಪ, ಅಸಹನ, ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತೊಳಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಅವರು ಸೋಗಸಾದ ಬೆಂಜ್‌ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೋ? ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲ್ಮೊ? ಎಂದವನಿಗೆ ಸಂಶಯ ವಾಗುವಂತೆ ಇತ್ತು. ಅವರು ಆ ತೊಳಳಾಟ. ಕಾರು ಮನೆ ತಲ್ಲುಪಿತು.

ಕಾರಿಂದ ಇಳಿದು ಮನಗೆ ಬಂದವಳೇ ದೊಡ್ಡದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗಾಡತ್ತೊಡಗಿರಲು.

‘ಎಷ್ಟು ಧೈಯ ನಿಮಗೆ ? ಆ ಕಳ್ಳ ಮುದುಕಿ ಹತ್ತಿರ ರಾಜಾಧಿರಾಜನಾದ ನನ್ನ ಮಗನ್ನ ಕಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಬೊಚ್ಚುಬಾಯಿ ತಿರುಪೆ ಮುದುಕಿಗೆ, ಸ್ವಾಮ್ಯ ಮುಟ್ಟುಲಿಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿದೆಯೂ ? ನೀವು ಆ ಮುದುಕಿಗೆ ದಾಸಾನುದಾಸನಾಗಿ, ನನ್ನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರೋದೇ ಸಾಹು. ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪಂಚಪೂರ್ಣಾ ಇಟ್ಟೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಹೊಲಸು ಮುದುಕಿ ಮನಗೆ ಅವನ್ನನ ಕಳಿಸೋ ಅಭಾಸ ಏಕ ಮಾಡಿಸಿದಿರಿ ? ಮೊದಲು ಹೋಗಿ ಅವನ್ನನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ, ಒಂದು ಕ್ಷಣಾ ತಡವಾದರೆ ಉಗ್ರಕಾಳಿ ಆಗ್ರಿಣಿ.’

‘ರ್ಯಾಷ್ಟುಲ್ ! ನಿನ್ನ ಗುಲಾಮನಲ್ಲ ನಾನು. ನನ್ನ ಮಗ ಹೋಗಿರೋದು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮನಗೆ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಹೊಲಸು ಮುದುಕಿ ಅಲ್ಲ. ಗಂಡನಿಗೆ ವಂಚಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಜೊತೆ ಮುಂಬ್ಯನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸ್ತಿರೋ ನಿಮ್ಮಮ್ಮೆ ಹೊಲಸು ಮುದುಕಿ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತಾಡಿದರೇ ನಿನ್ನ ನಾಲೀಗೆ ಸೀಳಿಹಾಕ್ಕಿನಿ’ ಎಂದು ಗದರಿ ತನ್ನ ಕೋಣಗೆ ಒಂದು ಮಲಗಿದ. ಒಂದು ಕ್ಷಣಾ ಅವಳು ದಿಗ್ಂರೂತಳಾದಳು! ಯಾರು....ಯಾರು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಆ ಹಳೇ ಚರಿತ್ರೆ ಹೇಳಿದವರು? ಲಿಜೀ....? ಶೈನಿ? ಈ ಇಬ್ಬರು ಈಗ ತನ್ನನ್ನ ಎಳ್ಳುತ್ತಾಳಿನಷ್ಟು ಕೇರ್ ಮಾಡಲ್ಲ. ಅವರೇ ಇರಬಹುದೆ? ಮುಂಬ್ಯನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಿನಾಗದವರು ತನ್ನ ಒಂದುಗಳಲ್ಲೇ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇಲ್ಲ? ಅವರ್ಯಾದರೂ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿರಬಹುದೆ?

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನ ಮುಂಬ್ಯಗೆ ಕರಿಸಿಕೊಂಡೆದ್ದೇ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಯಿತೆ? ಚಿನ್ನಿ ಅವನನ್ನ ಮರೆತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ಅದನ್ನ ಅವನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಮಾಡಿ, ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನ ತಳಮಳ ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕೆಂದು ತಾನು ಅವನನ್ನ ಕರೆಸಿದ. ಎರಡೇ ದಿನ ಇದ್ದದ್ದು... ರೂಪ್ ಬಿಟ್ಟು ಕದಲಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ಇರಲೆ. ಎಂದೋ ನಡೆದ ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಾನೇಕೆ ಭಯಪಡಬೇಕು?

ರಾಜಸಿಂಹನನ್ನ ತಾನೊಂದು ಚೊರು ಟ್ರೈತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನ ನೆನೆದರೆ ಮೈ ಕಾದು ಕೆಂಡವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವನು ತನ್ನನ್ನ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಎಂದು ಓಲ್ಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚೆಹೆಚ್ಚೆಗೆ ತನ್ನನ್ನ ಓಲ್ಯಸಿ ಆರಾಧಿಸುವ ಮನೋಹರನನ್ನ ತಾನು ವಿವಾಹವಾಗುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಹಾಕಿರುವ ಆ ಕರಾರು, ಅವರ ವಿಲ್ರ ತನಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ. ಸಹಿಸಲೇಬೇಕು ಈ ಅಹಂಕಾರಿಯನ್ನು.

ಈ ತಂದೆ, ಇನ್ನು ಎಷ್ಟುದಿನ ಬದುಕಿರುತ್ತಾರೋ ತನ್ನನ್ನ ಕಾಡಿಸಲು. ತನ್ನ ವಿವಾಹ ಆಗಿಯೇ ಹತ್ತುವರ್ಷ ಆಯಿತು. ಹೂಂ.. ಜೈವಧೋಪಚಾರ ಎಲ್ಲ ಚಿನ್ನಾಗಿ ನಡೆತಿದೆ. ಗಳಿಗೆ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಆ ಮರ ಎಂದಿಗೆ ಉರುಳುವುದೋ?

ತಾನು, ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಮಗನನ್ನು ಇವನ ತಕ್ಕಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹೋದಾಗ ಆ ಹುಡುಗಿಸಿದ ಇವನು ಹಡಿಪಾಟಲು ಅನುಭವಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಉಹಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆ ಪುಂಡನ್ನು ಪಳಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಚ ಅಸೂಯೆಯೂ ಆಗಿತ್ತು. ಮಗನ ಮೇಲಾದರೂ ತನಗೆ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆಯೇ ?

ತನ್ನ ಅಂತರಂಗ ತಾನೇ ಶೋಧಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅನಿಸಿತು. ಅವರು ಚಿನ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆಂದು, ತಾನು ಮಗನನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ್ದು. ಅವನ ಪುಂಡಾಟಕೆ ಮಿತಿಮೀರಿದಾಗ ಬೇಸತ್ತಿದ್ದ್ದು.

ಆದಿನ ಸಂಚಯೆ ಬಂದ ಚಿಂಟೆ. ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಕುಲೀತು ಪೇಪರ್ ಒದುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಸಿಂಹ ಎದುರು ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಕಿವಿಗೆ ವಾಕ್ ಮನ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಏನೋ ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತೇ ಇದ್ದು ಜಯಶ್ರೀ. ಗೋವಿಂದ ಬಂದು 'ಮೈಸೂರಿಂದ ಸಲೀಮನ ಕಾರು ಬಂತು. ಚಿಕ್ಕ ಸಾಹೇಬರು ಬಂದರು' ಎಂದ.

ಅವನ ಹಿಂದೆ ಸಲೀಮ ಬಂದು ಸೂಬೋಕೇಸ್, ಪರಾಬ್ಯಾಗ್ ತಂದ.

ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಒಡಿಬಂದ.

'ಪಟ್ಟಾ... ಅಜ್ಞಿಯ ಹತ್ತಿರ ಚಿಗ್ಗಾಚಾಗ್ ಅನಿಮಲ್ಲೋ ಇಸ್ತ್ವಾಂಬಂದೆ. ಚೊಂಬೆ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳು ತಂದೆ. ಉರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊಂಡೊತ್ತೀನಿಷ್ಟ್ಯಾ ಅಂದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನದು, ಈಗ ಸಿಗಲ್ಲಾಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ತಂದ್ವಿಷ್ಟ್ಯಾ...' ಎಂದ.

'ಚಿಂಟ್ಯಾ...' ಎಂದಳು.

ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಕೊಂಚ ಅಜ್ಞಿರಿಯಿಂದ 'ಮುಮ್ಮೆ ಘ್ಯಾನಿಡ್ರೆಸಿಗೆ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ? ಬಾಬ್ರಿನೂ ಬಂದು ಸಲ ಘ್ಯಾನಿಡ್ರೆಸ್ಟ್ಲ್ ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳದ ಜುಂಗನ್ನು ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಮುಖಕ್ಕೆ ಚೊಂಬಾಯಿ ಮಿಶಾಯಿ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಭಿಕ್ಷುಕ ವೇಷಹಾಕಿದ್ದು. ನಾನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟೇ' ಎಂದ. ಜಯಶ್ರೀಗೆ ಅಬಮಾನವಾಯಿತು.

'ಇಲ್ಲಿ ಬಾ ಇಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗು ಅಂದೋರ್ಯಾರು?' ಎಂದಳು.

'ಮತ್ತೆ ಪಟ್ಟಾ, ನೀನು ಇಬ್ಬರು ಉರಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೇ ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿರಬೇಕು? ಅಜ್ಞಿಯ ಮನೆ ನಂಗೆ ಇಷ್ಟ್. ಅಜ್ಞಿಗೆ ಚಿನ್ನಿಗಂತ ನಾನೇ ಇಷ್ಟ್ವಾಂತೆ. ನಮ್ಮ ವಂಶೋದ್ಧಾರಕ ಲಂತ ಒಬ್ಬ ಮಾರ್ಮಂಗ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿದರು. ಅಜ್ಞೀ ಮನೇಲಿ ಮಜ್ಜಾ ಇರುತ್ತಮ್ಮೆ. ನಾನೇನು ಮಾಡಿದರೂ ಅಜ್ಞಿ ಬೈಯಲ್ಲಾ...' ಎಂದ.

ಜಯಶ್ರೀ ಕೋಪದಿಂದ 'ಶಾಲೆ, ಒದು, ಟ್ಯೂಫನ್ ಬಿಟ್ಟು ಅಜ್ಞಿಮನೇಂತ ಇಲ್ಲದ ಹಟ ತೆಗೆದರೆ ರ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬೀಳ್ತಿ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಚಿನ್ನಿ ಹಾಗೆ

ಬೋಡಿಂಗ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸ್ತೀನಿ' ಎಂದಳು.

ಚಂಟು ಕೋಪದಿಂದ 'ನನ್ನ ಬೋಡಿಂಗ್ ಸೇರಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿ, ಪರಬೆ,
ಕೊಂಡುಹಾಕ್ತೀನಿ. ನಾನು ಬರೋ ಭಾನುವಾರವೂ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ.
ರಾಮಾಯಣ ಮಥು ಅಂಟಿ ಅರ್ಥ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ರಾಮ ಸೀತೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.
ಇನ್ನು ಅರ್ಥ ಪ್ರಸ್ತುತ ಓದಬೇಕು. ವಾರವಾರ ಬಾ... ಹತ್ತು ಪ್ರಷ್ಟ ಓದಿ ಹೇಳ್ತೀನೀಂತ
ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದ.

'ನಿನ್ನನ್ನ ಕಾಡಿಗೆ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ. ರಾಮಾಯಣ, ಭಾರತ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ನೀನು
ಅಜ್ಞಪ್ರಾ ಅಲ್ಲ, ಕಾರು ಹಾಗಾದರೆ ಅಮರಿಕಾಗೆ ವಾಪರ್ಶ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ' ಎಂದಳು.

'ಕಾರು ತಂದಿದ್ದಿಯಾ, ಮಮ್ಮೆ?' ಎಂದ.

'ನಿನ್ನನೇ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರೋಟೆಕ್ಸೋದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಾರುಗಳ ಜೊತೆ
ನಿಂತಿದೆ. ವೆಂಕಟಪ್ರಾ ನಿನಗೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡೋದು ತೋರಿಸ್ತಾನೆ' ಎಂದಳು.

'ಗೊತ್ತು. ಬಾಬಿ, ಬಿಡುವಾಗ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹೊರಗೆ ಒಡಿದ.

ಅವಳು ಏರಾಬ್ಯಾಗ್ ಎಳೆದಾಡಿ ಅವನು ಮೈಸೂರಿಂದ ತಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಸ್ತುತ,
ಷಾಣಗಳ ಪೀಠ, ಘೋನ್ ಎಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಎದ್ದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಬೇಸರದಿಂದ 'ಅದರ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಕಣ್ಣಿ ನಿಂಗೆ? ಮಗು ಆಸೆಗೆ
ತಂದಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದ.

'ನನ್ನ ಮಗ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಕ. ಇಂಥಾ ಗತಿಗೆಟ್ಟಿ ಹಳೆಯ ಪ್ರಸ್ತುತ, ಮಾಸಿದ
ಕಾಮಾನುಗಳಿಟ್ಟೊಂದು ಆಡೋಂಥಾ ದರಿದ್ರ ಅವನಿಗ್ಯಾಕೆ? ಎಲ್ಲಾ ತಿಪ್ಪೇಲಿ
ಎಸಿತೀನಿ' ಎಂದಳು.

'ತಿಪ್ಪೇಗೆ ಏಕೆ ಎಸಿತೆ? ಅವನ ಕಣ್ಣಿರೆಸಿ ಇದು. ಬರೋವಾರ ಮೈಸೂರಿಗೆ
ತಗೊಂಡೊಂಗಿ ಅಮೃಗೆ ಹೊಡಿತ್ತೀನಿ. ಇದು ನಿನ್ನ ವಾಲಿನ ತಿಪ್ಪೇಗೆ ಎಸಿಯೋ
ಕಾಮಾನು, ನಮ್ಮ ಮೈಸಿಗೆ ಮಗ ಆಟ ಆಡಿದ ವಸ್ತು ಅಂದರೆ ಗೋವಾಲಕ್ಷಣನ
ಪರಿತ್ಯಾಗಿ ಮಂದಿರದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದೇ ಭಾವನೆ, ಹಿಂದೆ ನಾನು ಬಿಕ್ಕೊನಿದ್ದಾಗ ಆಡಿದ
ಆಟಕೆಗಳು. ನೋಡಿದ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು' ಎಂದ.

'ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮಗನ ಟೀತಿ ಜಗತ್ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದ ವಾಗಿದೆ ಬಿಡಿ. ಅದರೆ ಈ
ಕಾಮಾನುಗಳು ನನ್ನ ಮಗನವರಿಗೆ ಬರಕೂಡದು. ಅವನು ಚಿನ್ನದ ಚಮಚ
ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟೊಂದು ಹುಟ್ಟಿದೋನು. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ ಇಡ್ತೇರೋ ಇಡಿ.
ಫೆನ್: ಅವನೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಇದು ಬೀಳಕೂಡದು. ಬಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಪ್ಪೇಗೆ ಎಸೆದು
ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿತ್ತಿನಿ. ನನ್ನ ವಾಲಿಗೆ ಇದು ಏತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುಗಳಿನಲ್ಲು' ಎಂದಳು.

'ಗಂಡನ ಮೇಲೇ ಟೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಗಂಡನ ಬಾಲ್ಯದ ಆಟಕೆ ಮೇಲೆ

ಪ್ರೀತಿ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೇ ?” ಎಂದ.

‘ನಿಮಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ’ ಎಂದು ಹಂಗಿಸಿ ಆ ಏರ್ಬಾಗ್ ಅವನ ಮುಂದೆ ಕುಟ್ಟಿ ‘ಮತ್ತೆ ಇದು ಚಿಂಟು ಕಣ್ಣಗೆ ಕಾಣಿಸುಕೂಡದು’ ದಿಸ್ತು ಈಸ್ತೋ ಮೈ ಆರ್ಥರ್’ ಎಂದಳು.

‘ಅಯ್ಯು ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞೆ ವಾಲಿಸ್ತೇನಿ. ಬರೋವಾರ ಹೋಗಿ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬರ್ತ್ತಿನಿ. ಮಗನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಆಟಕೆಗಳಾಂದೆ ಅಮ್ಮನ ಪಾಲಿನ ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತು. ಬೇರಾರಿಗೂ ಕೊಡೋಳಲ್ಲ. ಮೊಮ್ಮೆಗ ಅನ್ನೋ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ’ ಎಂದು ಆ ಏರ್ಬಾಗ್ ಹಿಡಿದು ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದ.

ತನ್ನ ಗಾಡೇಚ್ ಬೀರು ತೆಗೆದು ಉದರಲ್ಲಿ ತೂರಿಸಿದ. ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಕಾರು ಆಟವಾಡಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದಾಗ ಒಳಗೆ ಬಂದ. ಹಕ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ತಾಯಿಯನ್ನ ಗಮನಿಸದೇ ‘ಪಟ್ಟಾ... ಬಾ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನೋಣಾ’ ಎಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಬಂದ.

ರಾಜಸಿಂಹ ಎದ್ದು ಮಗನೊಡನೆ ಬಂದ. ಇಬ್ಬರು ಧ್ಯೇನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುವಾಗ ‘ಅಜ್ಞೆ ಏನೇನು ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿದ್ದರು ಮೊಮ್ಮೆಗನಿಗೆ?’ ಎಂದ. ‘ತಿಂಡೀ ಎಲ್ಲಾ ಮಥು ಅಂಟಿನೇ.... ಬೋಂಡ, ಕೇಸರಿಭಾತು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದರು. ನಿನ್ನ ನಾನು ಅಜ್ಞೆ, ಮಥು ಆಂಟ, ಗೋವಾಲ್ ಎಲ್ಲಾ ಜೂ ನೋಡ್ದಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಿವಿ’ ಎಂದ.

‘ಗೋವಾಲ್ ಯಾರು ? ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳುವ ಗೋತ್ತಿಗೆ ಜಯಶ್ರೀ ಬಂದಳು.

‘ಫನು ತಂದೆ ಮಗ ಇಬ್ಬರೇ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕೂತುಬಿಟ್ಟಿರಿ, ನನ್ನನ್ನ ಕರೀಬೇಕೂಂತ ಸಹ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲವಾ ?’ ಎಂದಳು.

‘ನಿಮ್ಮದೇ ಮನೆ, ನೀವು ಈ ಮನೆ ಮಹಾರಾಜೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕರಿಯೋ ಧ್ಯೇಯ ಸೇವಕನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೇ ?’ ಎಂದ ರಾಚ್. ಅವಳು ಬಿಂಕದಿಂದ ‘ಸೇವಕನ ಪ್ರೀತಿಗೂ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಇರೋ ದುರಾದೃಷ್ಟಿಶಾಲಿ ನಾನು. ಆದರೆ, ಆ ಸೇವಕನಿಗೆ ಒಡತಿಯನ್ನ ಕಾಡಿಸೋದುಲ್ಲೇ ಶೈತ್ಯ. ತಿಂಡಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ ರತ್ನಮ್ಮೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಪೂರಿ ಪಲ್ಯ....’ ಎಂದ. ಅವಳು ಬೇಸರದಿಂದ ‘ನೀವು ಸ್ನೇಹ ಎಣ್ಣೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕಷ್ಟು.... ಅನೇ ಆಗ್ನು ಇದ್ದೀರಿ. ಮೇದಾಹಿಟ್ಟಿನ ಆನೆ, ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ವೈಟ್ ಎಲಿಫೆಂಟ್ ಅಂತ ಹೆಸರು ಬಿದ್ದಿದೆ’ ಎಂದಳು. ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸದೇ ರಾಜಸಿಂಹ ಪೂರಿ, ಆಲುಗೆದ್ದು ಪಲ್ಯ, ಚಟ್ಟಿ ತಿನ್ನತೊಡಗಿದ.

‘ಅಜ್ಞೀ ಮನೇಲಿ ತಿಂಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರತ್ತೆ ಪವ್ನಾ, ಹಾಲು ಈರು; ಅಂಬಡೆ, ಕೇಸರಿ ಭಾತ್, ಬೊಂಬಾಯಿ ಬೋಂಡ ಮಚಾ ಇತ್ತು. ಜಾಂಗಿರು ಬೇಕು ಅಂದೆ ಉರಿಗೆ ಬರುವಾಗ “ಬರೋವಾರ ಬಾ... ಜಿತೆನಾ ಮಾಡಿಸ್ತೇನಿ” ಅಂತ ಅಜ್ಞೀ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದ.

ಜಯಶ್ರೀ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ‘ಚಿಂಟು ಕಾರು ಹೇಗಿದೆ ? ನಿನ್ನ ಬಾಬ್ರಿ ಕಾರಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ? ನಿನ್ನೋಸ್ತರ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ತಂದಿದ್ದು’ ಎಂದಳು.

‘ಕಾರು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಮಮ್ಮೆ ಆದರೆ ಜುಯ್ ಅಂತ ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಮೃದಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಎರಡು ಸಲ ತೆಗಿನ ಮರಕ್ಕೆ ಡಿಕ್ಕೆ ಹೊಡಿದೆ. ಮುಂದುಗಡೆ ಹೆಡ್ಲೆಟ್ ಒಡೆದುಹೋಯಿತು. ವೆಕ್ಕಟಪ್ಪ ಬೇರೆ ಹಾತಿಸಿ ಹೊಡಿಸ್ತೇನಿ ಅಂದಿದ್ದಾನೆ’ ಎಂದ.

‘ಸದ್ಯ ! ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲು ಮುರಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲ’ ಎಂದು ರಾಜಸಿಹ ನುಡಿದಾಗ ‘ಉಹುಂ... ಹನೆಗೆ ಕೊಂಡ ತಗುಲಿತು’ ಎಂದ. ‘ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇರೋಷ್ಟೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಕು’ ತಾಯಿ ಬಿದ್ದಿ ಹೇಳಿದಳು.

‘ನಾನು ಕೂತುಕೊಂಡೆ, ಒಳಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಇರತ್ತೆ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಶಾರು ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು’ ಎಂದ.

ಜಯಶ್ರೀ ಕೋಪದಿಂದ ‘ಕಾರು ಇರೋದು ಅದೊಂದೇ ಸೈಜ್. ನೀನು ಈ ನಡುವೆ ಧಾಂಡಿಗ ಆಗ್ನಿಧ್ವಿ. ನಿಮ್ಮ ಪವ್ನನ ಹಾಗೆ ಆನೆ ಆಗ್ನಿ’ ಎಂದಳು.

ಅವನು ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ‘ನಾನು ಪವ್ನನ ಹಾಗೆ ಇದ್ದೀನಂತೆ ಅಜ್ಞೀ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಪವ್ನನ ಪ್ರತಿರೂಪ, ಪವ್ನನ ಬಾಯಿಂದ ಬಿದ್ದ ಹಾಗಿದ್ದಿ ಅಂತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಉದುರಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೇನು ಪವ್ನಾ...?’ ಎಂದ.

‘ಸದ್ಯ ! ಪವ್ನನ ರೂಪ ಹೋತೆರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪವ್ನನ ಗುಣ ಮಾತ್ರ, ಹೋಲಬೇದ’ ಎಂದಳು.

‘ಪಕೆ ? ಪವ್ನನ ಗುಣ ಒಳ್ಳೆದೇ ಇದೇ ಮಮ್ಮೆ. ನಂಗೆ ನಿನಗಿಂತ ಪವ್ನನ ಇಷ್ಟ್’ ಎಂದ.

‘ಪವ್ನನಿಗಿಂತ ಮಮ್ಮೆ ಒಳ್ಳೆಳು. ಮಮ್ಮೀನ ಟೀತಿಸಿದರೆ ನಂಗೆ ಮುಂದೆ ಹೋಟಿ ಹೋಟಿ ರೂ. ಅಸ್ತಿ ಸಿಗತ್ತೆ’ ಎಂದ, ರಾಜಸಿಹ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ.

‘ಆಸ್ತಿ ಬೇಡ ನಂಗೆ. ದೊಡ್ಡೊನಾದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಜ್ಞೀ ಅಂಗಡಿ ನೋಡೋತ್ತೇನಿ. ರಾಶಿ ರಾಶಿ ದುಡ್ಡ ಬರತ್ತೆ, ಮಥು ಅಂಟಿ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಎಣಣ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಯ ಬರೆದಿಟ್ಟುರು. ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು.

ನನೇ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಾಯಿ ನೋಟೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಂಡಲ್ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟೆ. ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ದುಡ್ಡು ಬರತ್ತೆ ಪಪ್ಪಾ ? ಎಂದ.

‘ನಿನಗೆ ದುಡ್ಡು ಬೇಕು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ? ಬಾ ನಿನ್ನ ನೋಟಿನ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸ್ತೀನಿ, ಈ ಮನೇಲಿ ದುಡ್ಡಿಗೇನು ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದಳು ಜಯ.

ಮಗ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೋಪ ಉಕ್ಕೇರುತ್ತದೆ. ತಾನಾಗಿ ಏಕೆ ಅವಳ ಅಶಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ತಿಂಡಿ ಎದ್ದುಹೊರಟಿ.

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಮಲಗಿದ್ದ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಬಂದ ಚಿಂಟು ‘ಪಪ್ಪಾ... ನನ್ನ ಏರ್ಬಾಗ್ ಎಲ್ಲಿ ? ಅಷ್ಟು ನನಗೆ ಏನೇನೋ ಅಟದ ಸಾಮಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು’ ಎಂದ. ರಾಜಸಿಂಹ ನೀರಸವಾಗಿ ‘ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಪ್ಪ, ನಿನ್ನ ಮಮ್ಮೀನ್ನ ಕೇಳು’ ಎಂದ.

‘ಕೇಳಿದೆ, ಗೋವಿಂದನ್ನ ಕೇಳಿದೆ, ಹನುಮ, ಸಂಗಪ್ಪಾ... ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಂತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಹೊಬ್ಬಿ, ಜ್ಯಾಜಾಗ್ ಅನಿಮಲ್ಸ್, ಪ್ರೋನ್ ಎಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ’ ಎಂದ.

‘ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಧಂಡಿಯಾಗಿ ಕಾಮಿಕ್ಸ್ ಬುಕ್ ಇದೆ, ಮಿಕ್ಕ ವೋಸ್, ಡೋನಾಲ್ಡ್ ಡರ್ಕ್ ವಿಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಇದೆ, ಅದೆಲ್ಲಾ ನೋಡು. ಮಮ್ಮೀ ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಕಾರು ತಂದಿದ್ದಾಳೆ, ಆಡು’ ಎಂದ.

‘ಆಗ ಜ್ಯಾಜಾಗ್ ಅನಿಮಲ್ಸ್ ಬೇಕು ಪಪ್ಪಾ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಿರುಟ್ಟುನೀ’ ಎಂದ.

ರಾಜಸಿಂಹ ಸುಮ್ಮಿನಿದ್ದು. ‘ಜ್ಯಾಜಾಗ್.... ಜ್ಯಾಜಾಗ್’ ಎಂದು ಅರಚಿ, ಅರಚಿ ಕೊಗತೊಡಗಿದ. ಆ ರಾಕ್ಕಣ ಕಿರುಚಾಟ ತಾಳಲಾರದೆ ಜಯಶ್ರೀ ಬಂದಳು.

‘ಚಿಂಟು, ನೀನು ಜಾಣಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕಾರು ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಕೆಳಿಸಿ ಬಿಡ್ಡಿನಿ’ ಎಂದಳು. ‘ಕೆಳಿಸಿಬಿಡು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನೇ ಆ ಕಾರನ್ನ ಜಡ್ಟಿಪ್ಪಡಿ ಮಾಡಿಬಿಡ್ಡಿನಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂತು ಎರಡು ಸಲ ಆ ತೆಂಗಿನ ಮರಕ್ಕೆ ದ್ಯಾಷ್ ಹೊಡೆದಾಗ ಮೈ ಜುವ್ವಾ ಅಂತ ಹಿಂಸೆ ಆಯ್ದು. ಹಣೆಗೆ, ಮೊಳಕ್ಕೆಗೆ ತಗುಲಿತು. ಆ ಕಾರು ಬೇಡ ನಂಗೆ. ಜ್ಯಾಜಾಗ್ ಬೇಕು’ ಎಂದು ಹತ ಮಾಡತೊಡಗಿದ.

‘ತಡಿ, ಬೆಲ್ಲ್ ತರ್ತಿನಿ. ಮಾತಿಗೆ ಬಗ್ಗೆಲ್ಲ ನೀನು’ ಜಯಶ್ರೀ ತನ್ನ ಹೋಣೆಗೆ ಹೋದಳು.

ಅವಳು ಬೆಲ್ಲ್ ತಂದಾಗೆ ರಾಜಸಿಂಹ ಎದ್ದು ‘ಜಯಾ.... ಮಗಾಗೆ ಹೊಡಿಬೇಡೆ. ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲ. ಮಗಾಗೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಸಾಧನ, ಬಡವರ ಆಟಕೆ ಅನ್ನೋ ಭೇದ ಇರಲ್ಲ. ಹೊಸ ಹೊಸ ವಸ್ತು ಬೇಕಷ್ಟೆ. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು

ಅಡಿದರೆ ತಪ್ಪೇನು, ಅಮೇಲೆ ಅವನೇ ಬಿಸಾತ್ತಾನೆ' ಎಂದ.

'ಕಥೆ ಹೇಳಬೇಡಿ ನೀವು. ಅದೆಲ್ಲಾ ತಿಪ್ಪೆಗೆ ಎಸೆದು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾಯ್ತು. ತಿರುಗ ಜಿಗ್ಗಾಜಾಗ್ ಅಂದರೆ ಬಾಯಿ ಮೇಲೆ ಬರೆ ಹಾಕ್ತೇನಿ' ಎಂದಳು.

'ನನ್ನ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ತಿಪ್ಪೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀಯಾ ? ನಿನ್ನ ಕೂಡಲು ಈತ್ತಾಕ್ತೇನಿ' ಎಂದು ತಾಯಿಯ ಆ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕೂಡಲ ರಾಶಿ ಹಿಡಿದಳೆದ. ಜಯಶ್ರೀಗೆ ಪೂಜಾ ಹೋಗುವವನ್ನು ನೋವಾಯಿತು.

ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಬೆಲ್ಲ್ ತಗೊಂಡು ರಪರವನೆ ಬಾರಿಸಿದಳು. ನೋವಿನಿಂದ ಚೀರುತ್ತಾ ಅವನು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಹೊರಳಾಡಿದಾಗ, ಹೊರನಡೆದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಬಿಂದು ಮಗನನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡ. 'ವಿಕಟ್ ಹರ ಮಾಡ್ತಿ? ಮನೇಲಿ ಧಂಡಿಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಸಾಮಾನಿದೆಯಲ್ಲ?' ಎಂದ.

'ಉಂಹೂಂ, ಜಿಗ್ಗಾಜಾಗ್ ಹೊಡೊವರೆಗೆ ನಾನು ಉಟ ಮಾಡಲ್ಲ' ಎಂದ. ಜಯಶ್ರೀ ಸೋಲಾಲಿಲ್ಲ. ಆ ರಾಶಿ ಉಟ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯ ರಾಶಿ ಕೆಂಡಾಮಂಡಲ ಜ್ಞರ. 'ನಾನು ಅಜ್ಞ ಉರಿಗೆ ಹೋಗ್ತೇನಿ, ನಾನು ಅಜ್ಞ ಉರಿಗೆ ಹೋಗ್ತೇನಿ' ಬಿಂಟುವಿನದು ಒಂದೇ ಹತ. ಜಯಶ್ರೀ ಅವರುಗಳ್ಳಿದಳು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಗನನ್ನು ರಮಿಸಿ, 'ನೀನು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನು. ಸಲೀಮ ನಿನ್ನ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ಅಜ್ಞ ಮನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಜಿ ಕುಡಿದು ಸುಧಾರಿಸಿಕೋ, ಅಜ್ಞ ಉರಿಗೆ ಸಲೀಮನನ್ನು ಕಳಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನು ತರಿಸ್ತೇನಿ' ಎಂದಳು.

'ಉಂಹು... ಮೊದಲು ಸಾಮಾನು ತರಿಸು. ಅಮೇಲೆ ಉಟ ಮಾಡ್ತೇನಿ' ಎಂದ. ಅವಳು ಏನು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. 'ವ ಕೆಂಪುಮುಖಿದ ಹೋತಿ, ನರತ ಕೂಡಲ ಅಜ್ಞ, ನೀನು ಎಷ್ಟು ವಿಕಾರವಾಗಿದ್ದಿ. ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ನಾನು ಇರಲ್ಲ. ಹೆಂಗ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾಳೆ, ನೋಡು ! ಬರೇ ಬಿದ್ದಿದೆ. ನಾನು ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ. ಅಜ್ಞ ಮನಯ ಅಟದ ಸಾಮಾನು ಕೇಳಿದರೆ ಹೊಡಿತಾಳೆ, ಕೋತಿ. ನಿನ್ನ ಕಚ್ಚೇನಿ, ಪರಚ್ಚೇನಿ, ನಿನ್ನ ರೂಮೆಲ್ಲಿರೋ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ತ್ರೇಸ್ ಹರಿದ್ದ್ವಾಕ್ತೇನಿ' ಎಂದು ಕೂಡಲೆಳೆದು ಕಷ್ಟ ಮೊಡಿದ. ರಾಜಸಿಂಹ ಪ್ರಯ್ಯ ಮಗನ ಬಲಿಷ್ಟ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದ. ಸ್ವೀವಾಲೇಸ್ ಬ್ಲೋಸ್ ಹಾಕಿದ ಅವಳ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂಟುವಿನ ಹಲ್ಲಾಗಳಾರಿದ್ದವು. ಕೂಡಲೆಳೆದಾಗಂತೂ ಪ್ರಾಣಹೋಗುವವನ್ನು ನೋವಾಗಿತ್ತು.

ಜಯಶ್ರೀ ಹೆಡೆ ತುಳಿದ ಹಾವಿನಂತೆ ಪ್ರಾತ್ಯರಿಸುತ್ತೆ, 'ಎರಡೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ಆ ಪಾಪಿಷ್ಟ ಹೆಂಗಿನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಹೊಂಡು ಹೋಗಬೇಡಿ. ಆಕೆ ಮಂತ್ರವಾದಿನಿ, ನಿಮಗೂ, ನನಗೂ ಮಂತ್ರ ಮಾಡಿ ಉಟ ಮಾಡಿ ದ್ವೇಷ ಹಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ದೂರ

ಮಾಡೊಂಡ ಹಾಗೆ, ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡೊಂಬೇಕೋ ? ಆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು, ಬಂದು ಎಳೀ ಹುಡುಗಿ ಚಿನ್ನಿಗು ನನ್ನ ಕಂಡರೆ ಅಗ್ನಿರಲ್ಲ. ಆ ನಿಮ್ಮಮೃತ ಮಾಟಗಾತಿ ! ಏನು ಮಾಟ ಮಾಡ್ತಾಳೋ... ? ಎರಡೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿನ್ನ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಮಹಿ ಮಹಿ ಅಂತ ಈ ಮಗು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಾಣ ಇಟೊಂಡಿದ್ದು' ಎಂದು ಹಾರಾಡಿ 'ಹಲ್ಲಿನ ವಿಷಕ್ಕೆ ಏನು ಸೆಟ್ಟಿಕ್ಕೊಂಡ್ದು...' ಎಂದು ಡಾಕ್ತರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಫೋನ್ ಬಳಿ ಹೋದಳು.

'ನನ್ನ ತಾಯಿನಂದು, ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಏಕೆ ಹೊಲಸು ಮಾಡೊಂತ್ತಿ ? ಆಕೆ ನಿರವರಾದಿ. ಒಂಟಿಯಾಗಿರ್ತಾಳೆ, ತನ್ನ ಕರುಳಿನ ತುಣುಕುಗಳಂತೆ ಈ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳನ್ನು ಅಪಾರವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸ್ತಾಳೆ. ಅಜ್ಞ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸೋದು ತಪ್ಪಾಗಿ? ಆ ಮಗೂನ್ನು ಬೆಲ್ಲಿಂದ ರಾಕ್ಷಸಿ ಹಾಗೆ ಹೊಡಿದೆ. ಆ ಮಗು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೇನು ? ಉರಿಂದ ತಂದ ಅಟದ ಸಾಮಾನು ಕೇಳಿದ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಸಾಮಾನು, ಬಡವರ ಸಾಮಾನು ಅಂತ ಭೇದ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಬಂಬಲ. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಆ ಸಾಮಾನಿಟೊಂಡು ಆಡ್ತಾನೆ, ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಇದನ್ನು ಆಡ್ತಾನೆ, ಬೇಡದಿದ್ದಾಗೆ ಎರಡೂ ಬಿಸಾಕ್ತಾನೆ. ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೇ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಗರಣ ಮಾಡಿತ್ತು ? ನಮ್ಮಮೃತ ದೂರ ಇದ್ದರೂ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸಿತ್ತು ? ಅವಳೇನು ನಿನ್ನ ಗಂಟು ತಿಂದಿದ್ದಾಳಾ ?' ಎಂದ.

'ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ನಿಧಿ ಕಣ್ಣಿ, ಆದೇ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಗಂಟು. ಆ ಗಂಟು ಅವಕರಿಸೋ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ನನ್ನ ಪಿಳೀಳು ಜನ್ಮದ ವೇರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನೆ ದ್ಯೇವೋಸ್ಯ ಮಡಿದರೇ ಬೇರೆ ಗಂಡ ಸಿಗಬಹುದು ನನಗೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ನನ್ನ ಕಾಲಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ವಿವಾಹ ಆಗಿಕ್ಕೇ ನೂರು ಜನ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲಿ. ಅಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸೊಂಡಿದ್ದೀನಿ' ಎಂದಳು.

'ಅಷ್ಟು ಅರಿವಿದೊಳ್ಳಿ ಮಗೂನ್ನು ಸಾಯಾಬಿಳಾ ಹೊಡಿದಿದ್ದೀರೆ ? ಬೆಲ್ಲಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದೇಟು ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಹೊಡಿದುಕೊ. ಆ ಏಟಿನ ರುಚಿ ಹೇಗಿರುತ್ತೇ ನೋಡೋಣಂತೆ' ಎಂದ.

'ನನ್ನ ಶತ್ರು ನೀವು, ಬರಿ ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹಂಗಿಸೋಂದೊಂದೇ ಗುರಿ ನಿಮಗೆ' ಎಂದಳು.

ಡಾಕ್ತರ್ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೆಂಡಮಂಡಲ ಜ್ಞರ. ಎರಡು ದಿನಮಾದರೂ ಜ್ಞರ ಬಿಡದಿದ್ದಾಗೆ ಜಯಶ್ರೀ ಹೆದರಿ ಕಂಗೆಟ್ಟಳು. 'ಆ ಹಾಳು ಸಾಮಾನು ಎಲ್ಲಿ ಬಂಜ್ಜಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಕೊಡಿ ಅವನಿಗೆ' ಎಂದು ಹಾರಾಡಿದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ತೀರ ನಿರ್ವಿಜ್ಞನಾಗಿದ್ದು. ಏನೂ ವಾದಿಸದೇ ಸಾಮಾನಿನ

ಪರಾಭ್ಯಾಗ್ ತಂದು ನೀಡಿದ.

‘ಚಿಂಟು ತಗೋಳೆಂಬ್...? ಸಲೀಮು ಅಜ್ಞಿಯ ಉರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ತಂದಿದ್ದನೇ’ ಎಂದು ಕೊಡಲು ಹೋದಳು. ಆದರೆ ಚಿಂಟು ಆದುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿಯ ಮುಖ ಕೊಂಡರೆ ಚೀರುತ್ತಿದ್ದು.

‘ಒ ಕೆಂಪುಕೋತಿ. ನೀನು ಹತ್ತಿರ ಬಂದ್ರ, ನಿನ್ನ ಕಜ್ಞಿ ಸಾಯಿಸ್ತೀನಿ, ಪಟ್ಟಾ, ನನ್ನ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು, ಅಜ್ಞಿ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರ್ತಿನಿ. ಅಜ್ಞಿ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಮಥು ಆಂಟಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು. ಎಷ್ಟು ಚೆಂದಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಕವ್ನನೆ ಕೊಡಲು, ಫಳಪಳ ಕಣ್ಣಗಳು... ಉದ್ದ ಜಡೆ. ನಮ್ಮ ವಾಸಂತಿ ಮಿಸ್‌ಗಿಂತ ಚೆಂದ ಇದ್ದಾಳೆ. ನನಗೆ ರಾಮಾಯಣ ಕಥೆ ಹೇಳ್ತಾಳೆ’ ಎಂದು ಗಲಾಟ ಮಾಡಿದ. ಚೀಷಧ, ಗಂಟಿ, ನುಂಗಿಸಚೇಕಾದರೆ ಹರಣಾಹಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜ್ಞರ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಜ್ಞಮಿತಿ ಆದಾಗ, ಕಡೆಗೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೇ ನಸಿರಂಗ್ ಹೋಮಿಗೆ ಸೇರಿಸಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ನಸಿರಂಗ್ ಹೋಮಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಾರ ಇದ್ದ ಚಿಂಟು, ಮೆರಲ ವಾರ ತುಂಬಾ ಜ್ಞರವೇ ಇತ್ತು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಮಗನಿಂದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಹೋಹಾರಿ ಬಂದರು ವನಬಮ್ಮ. ಆದರೆ ಜಯಶ್ರೀ ಅವರನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗನ್ನ ನೋಡಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

‘ನಾನು ಸತ್ತರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಒಳಗೆ ಬಿಡಲ್ಲ. ಈಗಿಗ ಸೆಡೆಟೀವ್ ಹೊಟ್ಟು, ಹಳೇ ನೆನಪು ಮರೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಜ್ಞೀರಾಗ ಮರೆತಿದ್ದನೇ. ಪುನಃ ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಆದರೆ ಅವನು ಹಾಳಾಗ್ತಾನೆ. ನೀವು ಅವನ್ನನ ನೋಡಲೇಕೂಡದು’ ಎಂದು ರಣಭಂಡಿಯಂತೆ ನಿಂತು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬೈದಳು.

‘ನಾಳಿಯಂದ ನೀವೂ ಬರಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಮಗ.... ನನಗೆ ಸೇರಿದವನು’ ಎಂದು ಗಂಡನಿಗೆ ಅಜ್ಞೇ ಮಾಡಿದಳು ! ‘ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗು ಅಲ್ಲವೇ ? ನನಗೂ ಕರುಳು ಇರಲ್ಲವೇ ? ಏಕ ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ತಾಳೋ ?’ ಎಂದರು. ಅತ್ತರು. ನಿರಾಶರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲೇ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ನಿಜಕ್ಕೂ ಚಿಂಟು ‘ಅಜ್ಞೀ ಮನಗೆ ಹೋಗ್ತಿನಿ’ ಎಂಬ ಪಲ್ಲವಿ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ಜ್ಞರ ವಾಸಿ ಆಗಲಿ, ನಿನ್ನ ನಾನೇ ಅಜ್ಞೇ ಮನಗೆ ಕರ್ಮೋಂಡು ಹೋಗ್ತಿನಿ. ಡಾಕ್ಟರ್, ನಸಾರ್ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳು ಜಾಗಾ....’ ಎಂದು ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ರಮಿಸಿ, ಹದಾ ಮಾಡಿದಳು. ಜ್ಞರ ವಾಸಿ ಆದಮೇಲು ತುಂಬ ದುರ್ಬಲನಿದ್ದುದರಿಂದ ಎರಡು ವಾರ ನಸಿರಂಗ್ ಹೋಮಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಹಣ್ಣು, ಹಾಲು, ಟಾನಿಕ್ ನೀಡಿ ಆರ್ಪಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದಾಡುವ ಹಾಗಾದಮೇಲೆ ಬಂದು ದಿನ ನಸಿರಂಗ್ ಹೋಮ್ ಮುಂದೆ ಕಾರು ನಿಂತಿತು.

ತಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಚಿಂಟು ತಾಯಿಯ ಜೊತೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಎಂದ್ದು ಭಾವಿಸಿದ್ದು.

ಆದರೆ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ಲುಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಮಾನ ವಿರಿದಾಗಲು ತಿಳಿಲ್ಲ, ‘ಹಾರಿನಲ್ಲೇ ಅಜ್ಞ ಮನಗೆ ಹೋಗೈರ್ವೀರಲ್ಲಮ್ಮೆ’ ಎಂದ.

‘ಚೇಡ, ಪರೋಪ್ತೇನಲ್ಲೇ ಬುರ್ಗ ಅಂತ ಹೋಗಿ, ಅಜ್ಞಯ ಮನ ಮುಂದೆ ಇಳಿಯೋಣ... ಅಜ್ಞಗೆ ಸರ್ಪ್ಯಾಸ್ ಆಗತ್ತೆ’ ಎಂದಾಗ ಚಿಂಟು ನಿಜ ಎಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದ.

ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ರಾಜಸಿಂಹ ಹೆಂಡತಿಯೊಡಕೇ ಘನಫೋರ ಜಗತ್ ಆಡಿದ್ದು.

‘ಚಿಂಟಾನ್ನ ನಾಳ ರಿಸ್‌ಜಾಜ್‌ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ವಾರ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು, ತುಂಬಾ ಹಂಬಲಿಸ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ನಿರಾಶ ಮಾಡಬಾರದೂತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದ.

‘ನಾನು ಅವನನ್ನ ಬಾಂಬೇಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೋಡಿಂಗ್ ಸೇರಿಸ್ತಿನೀ’ ಎಂದಳು. ‘ಟಿಕೇಟ್ ಸಹ ರಿಸ್ವ್‌ ಮಾಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿನೀ’ ಎಂದಳು. ಅಪರಿಮಿತ ಕೋಪ ಬಂತು.

‘ಜಯಶ್ರೀ...’ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಚೇರಿದ.

‘ಪನು ಶಾವಣಿ ಹಾರಿ ಹೋಗೋ ಹಾಗೆ ಕಿರುಚ್ಚಿರಾ?’ ಅವನು ನನ್ನ ಮಗ. ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಬರಬೇಡಿ ಅಂದೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನು? ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ನೋಡ್ತಾಲೇ ಅಜ್ಞ ಮನ ಅಂತರಾಗ ಹಾಡೋನು. ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮರಸಿರ್ತಿದ್ದ. ಕುಂಬಾರಂಗೆ ಒಂದು ವರುಷ, ದೊಕ್ಕೆಗೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಅಂದಹಾಗೆ ನಾನು ನೂರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ಅಜ್ಞ ಹಂಬಲ ಬಿಡಿಸಿದ್ದೇ... ನೀವು ಬಿರುತ್ತೇ ಆದೇ ರಾಗ ಶುರುಮಾಡಿದ್ದು. ಅವನಿಗೆ ಈ ವರಿಸರವೇ ಬೇಡ. ಚಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಅವನೂ ಬೋಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರಲಿ. ನನಗೆ ಬೇತಾದಾಗ ಬಾಂಬೇಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಬಿರ್ತಿನೀ. ನನ್ನ ಮಗ, ಮಗಳು ನನ್ನವರಾಗಿರಬೇಕು. ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲು ದೊರೆಯಲ್ಲ’ ಎಂದಳು.

ಬೈದ್, ಜಗತ್‌ವಾಡಿದ. ಆದರೆ ಅವಳು ಸೋಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಹತಾಶನಾದ.

ಏಂಜಿಲಾ ತನ್ನ ಕಡೆ ಇದ್ದಾಳಿ, ಆಗಾಗ ಪ್ರೇನ್‌ ಮಾಡಿ, ತಾಯಿಗೂ ಮೊಮ್ಮೆಗ ನೋಡನೆ ಮಾತಾಡಲು ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಉಹಿಸಿದ.

ಆದರೆ, ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಹುಟ್ಟಿಯ ಹಾಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು ಜಯಶ್ರೀ. ಕೆದರಿದ ಕೂಡಲು, ಮಲಿನವಾದ ಸೀರೆ, ಅಪಾರ ಶೋಕ ತುಂಬಿದ ಮುಖ.

‘ರಾಜೂ, ನನ್ನ ಹೊಡೆದು ಹೊಡೆದು ಕೊಂಡುಬಿಡಿ. ನಾನು ದೂಡ್ ತಪ್ಪ

ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೇ... ರಾಜು ನನ್ನ ಕೊಂಡುಬಿಡಿ. ಎಲ್ಲಿ ಮಗೂನ್ನ ಹೊಡೆದ ಆ ಬೆಲ್ಲ್ಯಾ ಎಲ್ಲಿ...?" ಎಂದು ಮುಚ್ಚಿಯಂತೆ ಹುಡುಕಾಡಿ ಆ ಬೆಲ್ಲ್ಯಾ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಅದರಿಂದ್ದೀ ತನಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಅವಳು ನಾಲ್ಕಾರು ಏಟು ಹೊಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟುರಲ್ಲೇ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಬೆಲ್ಲ್ಯಾ ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು 'ಪನಾಯ್ತು ಹೇಳು...' ಎಂದ. ಯಾವುದೋ ಅಪಿಯ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಲು ಅವನ ಹೃದಯ ಚಡುವಡಿಸಿತ್ತು. ಅವಳು ಅಳುತ್ತ, ತೊಡಲುತ್ತ ಅರೆಬರೆ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ಹೀಗಿತ್ತು ಮುಂಬಿಯ ಸೇರಿ ಚಿಂಟುನ್ನ ಬೋಡಿಂಗ್ ಸೇರಿಸಿದಾಗ ಅವರಮ್ಮನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾಯಿಯ ಮೋಸ ತಿಳಿದ ಚಿಂಟು ಉಗ್ರನಾದ.

ಆ ರಾತ್ರಿ, ತಂಗಿಯೋಡನೇ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ 'ನಾನು ಏಂಜಿಲಾ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡೋವಾಗ ತಪ್ಪಿಸೋಂದು ಹೋಗ್ಗಿನಿ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಪಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿ ಎರಡು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟಿದೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿ ಮ್ಯಾಸೋರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಂಕಲ್ ಅಂತಿನಿ ಎಂದಿದ್ದನಂತೆ.'

'ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೀಗ ಹಾಕಿರುತ್ತ. ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸೋಣಿ?' ಎಂದಳಂತೆ. ರಾತ್ರಿ, ರೂಪಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಲ್ಪಟಿಸಿ ವಿಫಲನಾದನಂತೆ. ಆದರೆ ಮಾರನೆಯ ಬೇಳಿಗ್ಗ ಅಟದ ಮೃದಾನಕ್ಕೆ ಹೋದ ಚಿಂಟು ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ವಾರ್ಡ್‌ಮನ್‌ಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಹಾರಿ ಹೋಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಉಹಿಸಿದರು.

ಬೋಡಿಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಲ್ಕಾರು ಅಳುಗಳು ಹುಡುಕಿ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಟುರಿಗೆ ದೂರು ನೀಡಿದರು. ಸೂಪರಿಂಟೆಂಟುರು ಇವಳ ತಾಯಿಗೆ ಪೋನ್‌ ಮಾಡಿದರು. ತಾಯಿ ಮಗಳು ಹೋಕಾರಿದರು. ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಜನಬಿಲವೇನು ಕಡಿಮೆ ಅಲ್ಲ. ಅವಳ ದೊಡ್ಡವುನ ಮಗ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದ್ಯಮಿ. ಲೋಕಲ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ವಾರ್ತೆಕೊಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಘ್ಯಾಕ್ಸರಿಯ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಜನರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷಯ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದವರಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂ. ಒಮ್ಮುಮಾನ ಎಂದರು. ಒಂದು ವಾರ ಕಳೆದರೂ ಏನು ಪತ್ತೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಿರಾಶಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದಳು.

ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಸ್ತುಭ್ರನಾದ. ನಂತರ ಅನುಮಾನದಿಂದ 'ನಿಜ ಹೇಳು, ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಓದುವಾಗ ಏನಾದರೂ ಅಪಘಾತವಾಗಿ... ಅನಾಹತ ಆಗಿದೆಯಾ?' ಅರ್ಥ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಅರ್ಥ ಹೇಳೋ ಮಳ್ಳಾಗಾತಿ ನೀನು. ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಕಢಿ ಸಹ ಎಷ್ಟು ನವಿರಾಗಿ ಸುಳ್ಳಿ ಹೇಳಿದ್ದಿ' ಎಂದ.

'ನನ್ನ ಏನೂ ಕೇಳಬೇಡಿ ನೀವು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ ನೂರು ಸಂಶಯದಲ್ಲಿ ಮಳ್ಳಿಗಿ

ಹೋಗಿದೆ. ಲೋಕಲ್ ಟ್ರೈನ್ ಹತ್ತಿರ ಎರಡು ದೇಹಗಳು ಸಹ ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಮುಂಬೆನ ಹೊಲಸು ನೀರಿನ ಒಂದು ಹೊಂಡದ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ದೇಹ ಕೊಳೆತು ನಾರಿದ್ದ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮಕ್ಕಳು ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವಹರಿಸೋ ಧೂತರು, ವಿರೂಪ ಮಾಡಿ ಭಿಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣೀಯ ಗಂಡಾಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನೋ...? ಯಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿದನೋ? ಇಡೀ ಮುಂಬೈ ಜಾಲಾದಿದರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಳತೊಡಗಿದಳು. 'ಕೇವಲ ನಿನ್ನ ಅಸೂಯಿ, ಆಕಾರಣವಾದ ದೈತ್ಯ ಆ ಮಗನ್ನ ಬಲಿ ತಗೊಂಡಿತು. ಮಹಾ ಪುಂಡನಾಗಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಪಪ್ಪಾ ಬಡವ, ಅವರಮ್ಮ ಬಡವಳು, ಏನೇನೋ ಎಳೇಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಿತ್ತಿ ಅವನು ಬಾಲಭಾಷೇಲಿ ನನ್ನ ತೇಜೋವಧ ಮಾಡಿದಾಗ ಆನಂದಿಸ್ತಿದ್ದೆ. ಚಿನ್ನಿ ವಾಲಿಗೆ ನನ್ನ ಅಪರಿಚಿತನ್ನ ಮಾಡಿ ಆನಂದಿಸಿದೆ. ಆದುಃಖ್ಯಕ್ಕೇ ಪುಂಡು ಅನೇನ್ನ ಪಳಗಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಮಗನ್ನ ಪಳಗಿಸಿ ಬಲಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅವನು "ಪಪ್ಪಾ... ಪಪ್ಪಾ" ಅಂತ ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದದ್ದು ನಿನ್ನ ಅಸೂಯಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯ್ತು. ನನ್ನಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಚಿಂಟು ಬದುಕಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ?" ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸಿದ ರಾಜಲಿಸಿಂಹ.

'ಚಿಂಟೊ... ಬದುಕಿದ್ದಾನೆ. ನಮಗೆ ಖಂಡಿತ ಸಿಗ್ನಲ್ ನೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ. ಈಗ ನನ್ನ ಹಂಗಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿ. ನೊಂದ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಬರೆ ಹಾಕಬೇಡಿ' ಅವನೆಂದು ಕಾಲೂರಿ ಬೇಡಿದಳು. ಅವಳ ಕಂಗಳಿಂದ ಧಾರಾಕಾರಣಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಬನಿಗೆ ಮರುಗಿದ!

ಎತ್ತಿ ಹೃದಯಕ್ಕಾಷ್ಟಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಹೃದಯ ಮೌನವಾಗಿ ರೋದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಅಳುತ್ತು ಏನೇನೋ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಾನ ಮೌನವೇ ಕವಿದಿತ್ತು. 'ರಾಜು ನಾನು ಅಪರಾಧಿ, ರಾಜು ನಾನು ಅಪರಾಧಿ' ಎಂದು ಹಲುಬುತ್ತಿದ್ದಳು.' ಅಸ್ವತ್ತೆಯಿಂದ ಡಿಸ್ಕಾಂಟ್ ಆದ ಮಗುವನ್ನ ಮನಗೆ ಕರೆತರಲಿಲ್ಲ ಪಾಪೀ' ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

'ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಲು, ಜಯಶ್ರೀ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಮೇರಿ ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪಶಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಚಿನ್ನಿನ ಇಲ್ಲಿ ಕರೆತ್ತೂಂಬಾ.... ನಾನು ಶಾಂತಿವಾದ ಹೃದಯ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿರಲಾರೆ. ನೂರು ನೂರು ಹೃದಯ ಬೇಸಿತಾ ಇದ್ದದ್ದೇ ಆ ಮಕ್ಕಳು' ಎಂದ.

'ಆಗಲೀಂದೆ ಮುಂಬೈಗೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ತಿನಿ. ಅಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳಿ ಕರೆತ್ತೂಂಬರ್ತಿನಿ. ಅಮ್ಮ ಅವಳನ್ನ ತುಂಬಾ ಹೊಂದಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂಬೈಗೆ ಹೋದಳು. ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನವಾದರೂ ಪತ್ತೆಇಲ್ಲ. ಅವಳ ತಾಯಿ, ಅಣ್ಣಾ ಎಲ್ಲಾರ

ಪೋನ್‌ನ ನಂಬರ್ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಾಗಿನು ಪೋನ್ ಮಾಡಲಿಸ್ತೇವಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಂಡಿಲಾಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದ.

‘ಚಿನ್ನಿನ್ನ ವಾಸನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಅವರ ತಾಯಿ ಬಳಿ ಕೇಳಿದರು. ಆಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. “ಚಿಂಟು ಇಲ್ಲವಾಗಿಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಕಾರಣಾಗತ ಹಂಗಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುರೆ. ಅವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ... ಕೇಳಾಗಿರಲಾರೆ. ನಾನೇನು ಮಾಡಲಮ್ಮ.... ಕೆಲವು ದಿನ ಚೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಲ್ಲ” ಎಂದುಬಿಟ್ಟರು ಜಯಶ್ರೀ. ಈಗ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಮ್ಯಾಮೇಲಿನ ಪರಿವೇ ಇಲ್ಲದೇ ತಾಯಿ ಬಣ್ಣೀಲಿ ಇರ್ಲಾರೆ, ಆ ಮನೋಹರ್ ತುಂಬಾ ಬಂದುಹೋಗಿ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಚಿಂಟು.... ಚಿಂಹೋಂತ ಹಂಬಲಿಸ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ’ ಎಂದಳು.

ಅವನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯ್ತಿ. ಅವಳ ತಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದ. ಅವರಮ್ಮ ಗಡುಸಾಗಿ ‘ರ್ಯಾಸ್ಟಲ್’ ! ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಆಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಂಟು ಕಳೆದು ಹೋಗಲಿಕ್ಕು ನೀನೆ ಕಾರಣ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಡವಾದದ್ದೇ ಮಾಡಿದಿ. ನೀನು, ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಸೇರಿ ಅವಳ ಬದುಕು ನರಕ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಹದಕ್ಕೆ ಬರೋವರೆಗೆ ಚೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಲ್ಲ. ಮಂಗನ ಕೈಗೆ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿ ಹಾಗಾಯಿತು. ರತ್ನದಂತಹ ಹೆಂಡತಿ, ದೇವಲೋಕದ ಅಷ್ಟರೆ ಇದ್ದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವಳನ್ನ ಬಾಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ರೋಗ ನಿನಗೆ?” ಎಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೇ ಬೈದಳು. ಅವನು ಪೋನ್ ಡಿಸ್ಕನೆಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ, ಏರಡು ತಿಂಗಳು ರಚಾ ಹಾಕಿ ಮ್ಯಾಸೂರಿಗೆ ಹೊರಟು.

ಮಗನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ವನಜಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಿತರಾದರು. ‘ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಹರಕ್ಕೆ, ಆ ಮಗು ಮ್ಯಾಸೂರಿಗೆ ಬರಬಾರದೂಂತನ್ನೇ ಹರಕ್ಕೆ ಮಗನನ್ನೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳಲ್ಲ’ ಎಂದು ಅತ್ತರು.

ನಿನ್ನೇಜನಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುತ್ತಿ ಇದ್ದ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕೆಗೆ ಚಂತೆಯಾಯಿತು.

ಉಟ್ಟಿ, ತಿಂಡಿ, ಉಲ್ಲಾಸದ ಮಾತುಕತೆಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸಿ, ಒಂದಿಪ್ಪು ತಿಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ವನಜಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಮಧ್ವಿಸಿದರು, ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಮಧುಮತಿಯನ್ನ ಮಾಳಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಕರೆದೊಯ್ದರು.

‘ಮಧು, ನನ್ನದೂಂದು ಅವೇಕ್ಕೆ ಇದೆ, ನಡೆಸಿಕೊಡ್ತಿಯಾ ?’ ಎಂದರು.

‘ಹೇಳಿ ಅಮ್ಮ, ಏನು ವಿಷಯ ?’ ಎಂದಳು.

‘ಆ ರಾಕ್ಷಸಿ ನನ್ನ ಮಗನ ಚೀವನಾನ್ನೇ ಹಿಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ

ಸುಖ ಶಾಂತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಮುದ್ದಾದ ಒಂದು ಮೊಮ್ಮೆಗೊನ್ನ ಆಡಿಸೋ ಆಸೆ ಇದೆ. ಅವರಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲ, ನಾವು ನಿಜ. ಆದರೆ ನಮ್ಮುದು ಹತ್ತು ಹದಿನ್ಯೆದು ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳ ಆಸ್ತಿ ಇದೆ. ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಗುಣ, ಸ್ವಭಾವ ಪರೀಕ್ಷೆಸಿದ್ದಿನಿ. ನನ್ನ ಯಾವ ಜನ್ಮದ ಮಗಳೋ ಅಷ್ಟು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿದ್ದಿ. ನನ್ನ ನಂತರ ಅಂಗಡಿ ಕೆಲಸ, ಆಸ್ತಿಷಾಸ್ತಿ, ತಂದೆ, ತಮ್ಮನ ಜೊತೆ ನಿಭಾಯಿಸ್ತೀರ್ಣತ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ನನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಪರರ ಹಾಲಾಗಬಾರದು. ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಗೊಳ್ಳು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಬೇಕು, ಒಂದು ಮೊಮ್ಮೆಗು ನನ್ನ ಒಂಟಿನ ನಿವಾರಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ಆಸೆ ನೀನು ನೆರವೇರಿಸ್ತೀಯಾ ?” ಎಂದರು.

ಮಥುವಿನ ಮನದಲ್ಲಿ ಆಂದೋಳನೆಗಳಿದ್ದವು. ಆವಳು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಕೂತಳು.

‘ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿ ಇರೋ ಗಂಡಸಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಮದುವೆ ಆಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಸೋಸೆಯಂತೂ ರಾಕ್ಷಸಿ. ವಿಷಯ ತಿಳಿದ್ರೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಹೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕು ಹೇಸಲ್ಲ. ಈ ಮದುವೆ ತುಂಬಾ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಮುಂದೂ ಅವನು ಹದಿನ್ಯೆದು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆಯೋ: ತಿಂಗಳಗೊಮ್ಮೆಯೋ ಬರ್ತನೆ. ಒಂದಿನ ಇದ್ದು ಹೋಗ್ನಾನೆ, ಕೈಯಾರೇ ಮಾಡಿದ ಅವರಾಧಕ್ಕೆ ಈಗವಳು ಸ್ವಶಾನ ವೃಾಗ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ತಿಂಗಳಾನುಗಟ್ಟಲೇ ರಚಾ ಹಾಕಿ, ಇಲ್ಲಿರಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದಳಾ ? ನಿನಗೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಪತ್ತಿ ಸ್ವಾನ ಇಲ್ಲಾನ್ನೀದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಿನ್ನನ್ನ ಕಾನೂನು ಉಪವತ್ತಿ ಅನ್ನತ್ತೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಪತ್ತಿಯಾದ ಅವಳು ಅವನ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹಬ್ಬಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ನೀನು ಅವನ ಬದುಕಿಗೆ ಸುಖಶಾಂತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ನನಗೆ ಒಂದು ಮೊಮ್ಮೆಗು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರಹಸ್ಯ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು’ ಎಂದರು. ಮಥು ಮೌನವಾಗಿದ್ದಳು.

‘ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥ ನೋಡಿ ನಿನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಗನ ಬದುಕು ನಿರಾಶೆಯ ಹೊಂಡವಾಗಿರೋದು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ. ಆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮದ ಹಾಲು ಹೊಳೆ ಹರಿಸಿ ನೀನು ಅವನನ್ನ ನಲಿಸಬೇಕು. ಇದು ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಆಸ್ತಿ ನಿನಗೆ ಕೊಡ್ಡಿನಿ’ ಎಂದರು.

ಮಥು ಮೌನ ಮುರಿದು ‘ಅಮ್ಮೆ, ನಿಮ್ಮ ಆ ಸಲಹೆಗೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿದ್ದಿನಿ. ಆದರೆ ನನ್ನದಾದ ಕೆಲವು ಆಸೆಗಳಿವೆ. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ದುಡಿಯೋದು ನನಗಿಷ್ಟೆವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸುಖಕರವಾದ ವಿಶಾಂತಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು. ತಾಯಿನ್ನ ಇಲ್ಲಿನ ನಸಿಂಗ್ ಹೊಮೀಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ಒಳೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಕ್ಕನ ವರದಕ್ಕಿಂತ ಸಮಸ್ಯೆ ತೀರಿ ಅವಳು ಗಂಡನ ಮನ ಸೇರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯ ಅಕ್ಕನ ವಿಷಾಗ ಆಗಬೇಕು. ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಅಂಗಡಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ

ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. ಬಿ.ಕಾಂ. ಓದಿದ ಅವನನ್ನು ನರಸಪ್ಪಾ, ತಾನೇ ಸೀನಿಯರ್ ಅಂತ ಒಂದುತರಹ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಕಾಣುವೆ. ಹೊಟ್ಟೆವಾಡಿಗೆ ನಾವಿದಲ್ಲಾ ಸಹಿಸ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಂತೇಕೈ ನೆರವೇರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧಾಳಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆ ನೀವು ತೀರಿಸಬೇಕು' ಎಂದಳು.

'ಖಂಡಿತ ತೀರಿಸ್ತೀರಿ. ಇಡೀ ಅಂಗಡಿಯ ಒಡತಿಯೇ ನೀನು. ನಾಳೇನೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟೀರಿ' ಎಂದರು.

ಮಥುಮತಿ ನಕ್ಕು- 'ಯಾರನ್ನೂ ಅಷ್ಟೋಂದು ನಂಬಬೇಡಿ. ನಾಳೆ ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಕೆಟ್ಟುವಳಾದರೆ ? ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳ ಚೆಕ್ ಕೊಡಿ. ನನ್ನ ಮದುವೆ ವಿಷಯ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಗೊತ್ತಿರಲಿ. ಅಕ್ಕಂದಿರು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾರೀಗೂ ನಾನು ಬೇರೆ ತರಹ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡ್ತೀರಿ. ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಮಗನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ' ಎಂದಳು.

'ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಹೇಳಿದರೇ ಅವನು ಒಪ್ಪಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಶ್ವಾಫ್ರ್ಹಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಬಾಲು ಹಾಲು ಮಾಡ್ತಿದ್ದೇವೇಂತ ಅನ್ನೋತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮಹಾ ಧರ್ಮಭೀರು. ಅವನನ್ನ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೋ... ನಿನಗೆ ಸೇರಿದ್ದು' ಎಂದಳು.

'ಆಗಲಿ. ರಾತ್ರಿ ನಾವು ಮೂರು ಜನವೇ ಇರ್ಲೋವಾಗ ನೀವು ವಿಷಯ ತೆಗೀರಿ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸ್ತೀರಿ' ಎಂದಳು. ಆ ರಾತ್ರಿ ತಾಯಿ ಮಗ ಉಟಕ್ಕೆ ಹೂತಿದ್ದರು.

ಅವನು ನೀರಿಸಬಾಗಿ ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು.

'ರಾಜು ಇಷ್ಟು ಚಿಂತೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ, ಹೇಗವ್ವಾ ? ನಡೆದದ್ದು ನಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಸಮಾಧಾನ ತಂದ್ದೋ' ಎಂದು ಏನೋ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲೇತ್ತಿಸಿದರು.

'ಪನು ಸಮಾಧಾನ ಅಮ್ಮ, ಆ ಎರಡು ಮತ್ತುಳ್ಳನ್ನ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡೆ, ಹೊಟ್ಟೇಲಿ ಸಂಕಟವಾಗತ್ತೆ. ಆ ರಣಚಂಡಿ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನೆ ಸಹಿಸ್ತಾ ಬಾಳಬೇಕು ನಾನು. ಈ ಬದುಕಿಗೆ ಕೊನೆಯೆ ಇಲ್ಲವಾ ?' ಎಂದ.

'ಆ ಪಾಪಿಷ್ಟೆಗೆ ಅಮ್ಮ ಹೆದರಿದರೆ ಹೇಗವ್ವಾ ? ನಿನ್ನ ಬದುಕಿನ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗೆ ನಾನೊಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನೀನು ಏಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಮುದುಗಿನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗಬಾರದು ?' ಎಂದರು. ಅವನು ನಿರಾಶಯಿಂದ ನಕ್ಕು 'ಅವಳ ಸ್ವಭಾವ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ್ವೀ ಕೇಳಿಯಲ್ಲಿಮ್ಮ ನಾನು ನನ್ನ ಮಗನ್ನು ಟ್ರೇತಿಯಿಂದ ಲಾಲಿಸಿದ್ದುಕ್ಕೆ ಸಹಿಸಲಾರದೇ ಆ ಮಗನ್ನು ಮುಂಬಯಿನ ಬೋಡಿಂಗ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿದಳು. ಈಗಲು ಇಷ್ಟು ಕೃತಕ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾವ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಕ್ಷಮಾಪಕ ಕೇಳಿಕೊತ್ತಾಳೆ. ಹೋಗ್ನಿ, ಚಿಂಟು ಕಳೆದು ಹೋದ, ಚಿನ್ನೂನ್ನಾಕೆ ದೂರ ಇಟ್ಟಿದ್ದಿ, ಕರೆದುಹೊಂಡು ಬಾ.... ಅಂದರೆ ಒಪ್ಪಲ್ಲ. ಅವರಮ್ಮನ ಒಂಟಿನೆ

ನೀಗಲಿಕ್ಕೆ ಆ ಮನು ಬೇಕಂತೆ ಎಂದ.

‘ಪಟ್ಟು ಹಣ್ಣಾ ಇದ್ದರೇನಪ್ಪಾ? ಮುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂಟಿನ ಕಾಡತ್ತೆ, ನನಗೂ ಒಂದು ಮುದ್ದಾದ ಮೊಮ್ಮೆಗು ಬೇಕು, ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಾರವಾಗದ ಒಂದು ಮದುವೆ ಯೋಜನೆ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ’ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಹೇಳಿದರು.

ಆತ ಚಿಂತೆಯಿಂದ- ‘ನಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಆ ಹುದುಗಿ ಬಾಳು ಹಾಳು ಮಾಡೋದು ನ್ಯಾಯವೇನಮ್ಮೆ?’ ಎಂದ.

‘ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಬಾಳು ಹಾಳಾಗಾತ್ತೇಂತೆ ನಾನು ಖಿಂಡಿತ ಶಿಲ್ಷಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ರೂಪ, ವಿದ್ಯೆಗೇನೂ ಚೆಲೆ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸೆಂಟರು ಎಂಥೋಂತಹ ಸಂಬಂಧ ಹೇಳಿ ಇದ್ದರು ಬಲ್ಲಿರಾ? ನಮ್ಮ ಬಡತನ ಒಂದೇ ಅವರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾದ್ದು. ಒಬ್ಬ ಉಂಗವಿಕಲ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವರಡನೆಯ ಮದುವೆ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅವನ ಮಗ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಸ್ಕೂಲೆಂಟ್. ಮದುವೆ ಮುಖ್ಯ ಅಂತ ನಾನು ಶಿಲ್ಷಿದಿಲ್ಲ. ಏನಾರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ, ಈ ಕುಟುಂಬದ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೂಂತ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ನನಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡೋದರ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಅನ್ನ ಬಿಂಬಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದಿಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ವಯಸ್ಸಾದ ತಂದೆಗೆ ದುಡುಮೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿಬೇಕು. ಅನಾರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿರೋ ತಾಯಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು, ಅಕ್ಷಂದಿರ ಬಾಳು ಹಸನಾಗಬೇಕು, ತಮ್ಮನ ಬದುಕು ಸುಲಲಿತವಾಗಬೇಕು, ಇದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ತೀರ ಶೋಷಿತಳಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವೇನು ಈಗ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕರಲ್ಲ, ನನಗಿಂತ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ದೊಡ್ಡವರು. ನಿಮ್ಮ ರೂಪ, ಗುಣ ಎಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿದೆ’ ಎಂದು ನಿಖಿಲೀತಿಯಿಂದ ನುಡಿದಳು ಮಧುಮತಿ.

‘ಆದರೆ ಈ ಕಳ್ಳ ಮದುವೆಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಲೋಕದೆದುರು ಪತ್ತಿಯ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಲಾರೆ, ಇದು ನನಗೆ ಅಪರಾಧವಾಗಿ ಕಾಡಿರತ್ತೆ’ ಎಂದ.

‘ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ದುಷ್ಪಂತ ಮರೆತು ದೂರಾಗೋ.... ಶಕುಂತಲೆ ನಾನೂಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ದೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದೀನಿ. ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಉಪಪತ್ತಿ, ಸೂಳೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಕುಲಸತಿ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಜ್ಞೋ ಹಾಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಆಶ್ರಯ, ಈ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಇರೋದ್ದಿಂದ. ಯಾರ ಹಂಗಿಲ್ಲದೇ ಬಾಳಬಲ್ಲೆ’ ಎಂದಳು.

ಅ ರಾತ್ರಿ, ತುಂಡಾ ಚೆಚೆಯಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ರಾಜಸಿಂಹ ‘ಆಗಲಿ, ನಾನು

ದುರ್ಬಲ ಮನಷ್ಯ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಶಾಂತಿ ನೀಗಳಿಕ್ಕೆ ವಿವಾಹವಾಗ್ರಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಏನೂ ಹೊಡಲಾರೆ' ಎಂದ.

ಮಾರನೇ ದಿನದಿಂದಲೇ ಮಧುಮತಿಯ ಮದುವೆ ವಿಷಯ ಅಂಗಡಿ ಕೆಲಸ ಗಾರರಲ್ಲಿ, ಆ ಒಣಿಯ ಪರಿಚಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರವಾಯಿತು. 'ಶಂಕರ ಅಂತ ಅವಳ ಸೋದರ ಮಾವನ ಮಗ. ಮದ್ವಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ತಾಯಿ ಮಗ ಇಬ್ಬರೆ ಹೆಣ್ಣನವರು ಬಡವರೊಂತ ಗೊತ್ತು, ತಿರುಪ್ಪತೀಲಿ ಒಂದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಸಾಕೊಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ದೇವರ ಸಮಾರಾಥನೆ ಒಂದು ನಾವು ಮಾಡಿತ್ತೇವಿ. ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಲಿ ಅವಳ ತಂದೆ, ತಮ್ಮ ದುಡ್ಡಿತಿದ್ದಾರಲ್ಲ' ಎಂದು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ, ಶಂಕರ ಮಧುಮತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಲಗ್ಗುಪತ್ರಿಕೆಯೂ ಹಂಚಿ, ಎಂಟು ದಿನದ ನಂತರ ಒಂದು ದೇವರ ಸಮಾರಾಥನೆ ಮಾಡಿ ಸಿಹಿ ಉಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರು.

ತಿರುಪ್ಪತಿಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಮಧುಮತಿಯ ತಾಯಿ-ತಂದೆ, ಮಧುಮತಿ, ರಾಜಸಿಂಹ, ಮೆಂಡ್ರು ಹೊರ್ಯಾಕಾಲು ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಗೆಸ್ಟ್‌ಹೌಸಾನಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದಿನ ದೇವರಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವ ಮಾಡಿಸಿದಾಗ ದಂಪತ್ತಿಗಳಿಂದು ರಾಜಸಿಂಹ, ಮಧುಮತಿಯರನ್ನೇ ಹೊಡಿಸಿದ್ದರು. ಮೈತ್ರುಂಭಾ ಸರಗು ಹೊದ್ದು ಅವಳನ್ನು ಅಚ್ಚಿಕರು ಅವಿವಾಹಿತೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ವೇದಿಕೆ ಮೇಲಿನ ಹವನ ಹೋಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳತ್ತ ಇತ್ತು. ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ, ಶ್ರೀದೇವಿ, ಭೂದೇವಿಯರ ಗೋತ್ರ, ಪ್ರವರ ಹೇಳಿ, ವಾಲಗ ವಾದ್ಯಗಳ, ವಿಪ್ರರ ಮಂತ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಮಾಂಗಲ್ಯಂತಂತುನಾನೇನ... ಎಂಬ ಮಂತ್ರ ಘೋಷಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಂತೇ ಪುರೋಹಿತರು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಉತ್ಸವ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಹಸ್ತಸ್ವರ್ತ ಮಾಡಿ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಅಮೃತವರಿಭೂರಿಗೂ ಹಾರುವ ಸಂದರ್ಭ, ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಉತ್ಸವ ಮೂರ್ತಿ ಮೇಲಿತ್ತು. ಮೊದಲೇ ತಾಯಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಸೂಚನೆಯಂತೇ ರಾಜಸಿಂಹ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಚಿನ್ನದ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಸರ ಅವಳ ಹೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ, ಅಂಥಾ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪಕ್ಕದ ಮುತ್ತೆದೆ ಇದನ್ನ ನೋಡಿದಳು.

'ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಸರ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೂ...? ನಾನೂ ಅಷ್ಟೇ ಅರಿಶಿನ ದಾರದ ಕರಿಮಣ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಮದುವೇಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದು. ಮುಂದೆ ಕೊಂಚ ಹೊ ಸೇರಿದಾಗ ಮೂರು ತೊಲುದ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಸರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅದನ್ನ ಹೀಗೆ ಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡೆ' ಎಂದರು. ಅವಳು ಸುಮ್ಮನೆ ನಕ್ಕಳು. ಇನ್ನೊಬ್ಬಿಕೆ ವರ್ಷ, ವರ್ಷ ಹೊಸದಾಗಿ ಅರಿಶಿನದಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಕರಿಮಣ ಪೂರ್ಣಿಕೊಳ್ಳೇವೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪದ್ಮಾವತಿ ಮುಂದಿಟ್ಟು,

ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ದೇವರ ಹಸ್ತಸ್ವರ್ಥ ಮಾಡಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸ್ತೋತ್ತಿನೀ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಆಭ್ಯಾಸಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೇ ದೇವರ ಬಳಗ್ಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ನಾನೇ ಕಟ್ಟೋತ್ತಿನೀ' ಎಂದರು.

ಚೇಳಿಗ್ಗೆಯ ವಾಸಂತಿಬಾಯಿ ಮಾರ್ಗ ಕಾಲಿಗೆ ಕಾಲುಂಗುರ ಹಾಕಿದ್ದರು. ದಂಪತ್ತಿ ಗಳನ್ನು ಕೂಗಿ ಖಣ, ಶಲ್ಯ ನೀಡಿದರು. ರಾಜಸಿಂಹ, ಮಧುಮತಿಯರಿಗೂ ಆರ್ಥಿಕಾದ ಪ್ರಾರ್ಥಕ ಖಣ, ಶಾಲು ಸಿಕ್ಕಿತು. 'ಅವಿಂಡವಾಗಿ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರೋವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವಂತ ಚೆಳೆಯಲಿ' ಎಂದು ದಂಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹರಿಸುವ ದೀಘ್ರ ಸುಮಂಗಲಿತನ, ದಿಘಾಯುಷ್ಯ, ವಂತಾಭಿಷ್ವದ್ವ ಎಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ಹರಿಸಿ ಪ್ರಸಾದ ನೀಡಿದರು.

ಶಲ್ಯ, ಖಣ, ಅಕ್ಕತೆ ಹಿಡಿದು ಶ್ರೀಗರುಡಧ್ವಜದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಂದ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಬಂದರು. ಗೆಸ್ಕ್ರೋಷಾಗೆ ಬಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಸಾದದ ವ್ಯಾನ್ ಬಂದಿತು. ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬೃಹತ್ ಇಂದು ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದರು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಭಾರ ಹೊತ್ತು ತಂದವರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಇವತ್ತು ರೂ. ಕೊಟ್ಟು 'ಪ್ರಸಾದ ಏನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕತ್ತಾ ಸ್ವಾಮಿ ?' ಎಂದ ಬಬ್ಬಿ. 'ನಾವಿರೋದು ಏದು ಜನ. ಸಂಚೆ ಬನ್ನಿ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಕರೆತನ್ನಿ. ಚೇಕಾದ್ವಾ ಹೊಡ್ಡಿವಿ' ಎಂದ. ಅಲ್ಲೇ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಉಬ್ಬದಲೇ ತರಸಿದರು. ಪ್ರಾಂಗಲ್ಲ, ಹುಗ್ಗಿ, ಪುಳಿಯೋಗರೆ, ಮೊಸರನ್ನ, ಲಾಡು, ಅಪ್ಪ, ಅಡೆದೋಸೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಡಿಸಿದಾಗ ಎಲೆ ತುಂಬಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಉಟ ಮಾಡಿದರು. ಸಂಚೆ ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಲಾಡುಬಿಟ್ಟು, ಮಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಾದ ಬುಟ್ಟಿ ಬುಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಳಿಸಿದರು.

ಲಾಡು, ಅಪ್ಪ, ಅಡೆ, ಪಡಿ ಪ್ರಸಾದವಾದ್ವರಿಂದ ಉರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಷ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ವನಜಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಮಧುಮತಿಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋರಬುಬಿಟ್ಟಿರು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೋರಟ ಮೇಲೆ, ಆ ದೊಡ್ಡ ಗೆಸ್ಕ್ರೋಷಾನಲ್ಲಿ ರಾಜಸಿಂಹ, ಮಧುಮತಿ ಇಬ್ಬರೇ ಉಳಿದರು. ರಾಜಸಿಂಹ ಅಲ್ಲೇ ಒಳಕೊಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮುಲಗಿಬಿಟ್ಟು. ಅವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಅಲೋಚನೆಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಹುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಧುಮತಿ ಬಂದು ಅವನ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿರು.

ಮುದುವಾಗಿ ಅವನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿ 'ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಹೋಪಾನಾ ?' ಎಂದು ಮುದುವಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಿರು.

ಅವನು ಆತ್ಮನಾಗಿ - 'ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೋಪಾನಾ, ಮಥು ? ಏಕೆ, ನೀನು ಏನು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದಿ ? ಅಪರಾಧಿ ನಾನು' ಎಂದ.

'ನೀವು ಏನೂ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿಲ್ಲ' ಎಂದಳು ದೃಢವಾಗಿ.

'ಏಕೋ ನಮ್ಮೆ ಮೈನ ಸ್ವಾಫ್, ವಯಸ್ಸಾದ ನಾನು ನಿನ್ನಂಥ ಎಳೆಹರೆಯದ ಹೆಣ್ಣುಗೆ ಅಪಚಾರ ಮಾಡಿಕ್ಕೆ ಆಶಿಸಿ ಈ ಮದುವೆ ಎಂಬ ನಾಟಕ ಆಡಿದ್ದೀರಿ ಅನ್ನಿಸತ್ತೆ. ಲೋಕದ ಜನರಿಂದ ಮುಖ್ಯಾಟ್ ಈ ಮದುವೆಗೆ ಅಭಿವಿದೆಯಾ ಮಥು ? ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ತಾಳಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು, ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮೆ ಮೈನ ಬಳಿ ಕೆಲಸಗಾತಿ ಯಾಗಿರು. ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಒಲಿದು ಬಂದಾಗ, ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ವರ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು. ನಿನ್ನ ನಡೆದ ಮದುವೆ ನಿಜ ಎಂದು ನಂಬಿ, ನಿನ್ನ ಮುಟ್ಟುಲು ಅಳುತ್ತೀನಿ' ಎಂದ.

'ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮಭೀರು ವೃತ್ತಿತ್ವದ ಪರಿಚಯ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯಿಂದ ತಿಳಿದಿದ್ದೀನಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಬಲವಂತಕ್ಕೆ ಈ ಮದುವೆಗೆ ಒಷ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಎಂಬುವುದು ನಿಮ್ಮ ಭ್ರಮೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಆರಾಧಕಳು, ಮೊದಲ ಬಾರಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕಂಡಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಹಣಗೆ ಕಚ್ಚೆಫ್ರೋ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಆಗ ಸನಿಹದಿಂದ ಕಂಡ ನಿಮ್ಮ ಆ ಸುಂದರ ಕಂಗಳ ನೋಟಕ್ಕೆ ಮರುಳಾದೆ. ಈತ ಅವಿಷಾಹಿತನಾಗಿದ್ದು, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾದರೆ ? ಎಂದು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಪಷ್ಪಾ... ಪಷ್ಪಾಂತ ಹಂಗ್ರೆ ಬಂದ ಆ ಮುದ್ದಾದ ಹುಡುಗನ್ನ ನೋಡ್ದಾಗ ನೀವು ವಿಷಾಹಿತ ರೂಂತ ಖಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಕಥೆ, ವಿರಸ ದಾಂಪತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಾಗ, ನಿನಗೆ ಸುಂದರ ಸುಖ ದಾಂಪತ್ಯ ಕೊಡುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಡದಿಯಾಗಬೇಕೊನ್ನಿಸಿತು' ಎಂದು ಅವನ ಮನ ಒಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಮಥು.

'ನಿನಗೆ ಏನೇನೋ ಅನಿಸಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಕನಸು ಕಾಣೋ ಹರೆಯದವನಲ್ಲ, ಹೆಂಡತಿ ಅಂತ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಆಟ ಆಡಿಸಿ ಹೋಗೋ ಅನಾಮಧೇಯ ಆಗಲಾರೆ. ಈ ಸುಳ್ಳ ಮದುವೆ ಆದ ಅಪರಾಧ ಬೇಗ ತಿದ್ದೋಳ್ಳುತ್ತಾ... ನಾಳೇನೆ ನಿನ್ನ ಉಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಕನಸು ಅಂತ ಮರೆತು ಬಿಡೋಣ. ಈ ಸುಳ್ಳ ಮದುವೆ ಉಚ್ಚತ ಮಾಡಿ, ಕಳ್ಳ ದಾಂಪತ್ಯದ ಆಟ ಬೇಡ...' ಎಂದ.

ಮಥು ನಷ್ಟನಕ್ಕಳು.

'ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗದು ಸುಳ್ಳ ಮದುವೆ ಇರಬಹುದು, ಕಾನೊನಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ನಿಜಘಾದ ಪತ್ತಿ, ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ದೇವರ ಮದುವೆಯ ಮಂಗಳವಾದ್ಯ ಮಂತ್ರಭೂಷಣಗಳ ಮಥ್ಯ ನೀವು ನಿನ್ನ ಹೋರಳಿಗೆ

ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಎಂದೆಂದಿನ ಪವಿತ್ರ ತಾಳಿ' ಎಂದಳು.

'ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಡಲಿಸಬೇಡ, ಮಥು, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಹ್ವಲತೇಲಿ ನೀನಿನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧಳಾಗಿರೋಕೆ ಸಂತೋಷಪಡು. ನಿನ್ನ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು, ಎಲ್ಲ ಅಚಾರ್ಯರೂ ಮಾಡಬಿಡ್ಡೇನೋಂತ ನನಗೆ ಭಯ ಇದೆ. ಅಮೃ ಅಂತೂ ಅರುಳು ಮರುಳು ಮುದುಕಿ. ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳೂಂತ ನಾವು ಹೇಗೆ ಈ ಮದುವೆಗೆ ಒಟ್ಟಿದ್ದೇವೋ? ಈಗ ನನಗೆ ಈ ಮಹಡಿಗಾಟಕ್ಕೆ ತೆರಬೇಕಾದ ಬೆಲೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕೊಲೆ ಮಾಡ್ಡಿಕ್ಕೂ ಹೇಸಲ್ಲ. ಲೋಕದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಈ ಮದುವೆಗೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ' ಎಂದ.

'ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಶಾಂತಿ ನಾನು ಹಾಳುಮಾಡಲ್ಲ. ನಾನಂತು ಈ ತಾಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ನಿಷ್ಠೆ ಯಾವಾಗ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೂ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಅಪೀತ ಹೂವು ನಾನು. ಅದರೆ ನಾನಾಗಿ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬರಲಾರೆ, ಮೊದಲು ನಿಷ್ಠೆ ಈ ಮದುವೆ ಸತ್ಯ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಜೀರ್ಣಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅದುವರೆಗೆ ಗೆಳತಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿರ್ತೀನಿ' ಎಂದಳು.

'ನನ್ನನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸು ಮಥು, ಮದುವೆ ಆಗೋದು ಆಗಿ, ಈಗ ನಾಟಕ ಅಡ್ಡಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ ಅನಿಸುತ್ತೇ ನಿಂಗೆ? ಅದರೆ ಏಕೋ ಏನೋ ಈ ಮದುವೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿದಿದ್ದ ಸ್ತೋತ್ರನ ನಿನ್ನ ಸುಂದರ ರೂಪಕ್ಕೆ ಸೋತಿದ್ದ. ಅಮೃ ಹೇಳ್ತಾಲೇ ಈ ಯೋಚನೆಗೆ ಒಟ್ಟಿ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಅಸಹಾಯಕತೆ, ನಿನ್ನ ಬಡತನವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸ್ತಿದ್ದೀನಿ ಅನಿಸುತ್ತೇ. ದಾಂಪತ್ಯ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಸಿಹಿ ಅನುಭವದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಗಾಗಿ ಕಾತರಿಸೋ ಚಡಪಡಿಕೆ, ಹಮ್ಮಸ್ಸ ಯಾವುದೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ಅಮೃನ ಯೋಜನೆ ಒಟ್ಟಿ, ಏನೋ ಮೂರ್ವಿತನ ಮಾಡಿದ ಅನಿಸತ್ತೇ' ಎಂದು ಬಡಬಡಿಸಹತ್ತಿದ.

'ಕೆಲವು ದಿನ ಅತ್ಯೇಯವಾಗಿದ್ದು ಒಳ್ಳೇ ಗೆಳಿಯರಂತಿರೋಣ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾನು ಒಗ್ಗಿದರೆ ನನ್ನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯವರ ಬಂಟಿತನ ನಿವಾರಿಸಿ, ಅವರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವಾರಸುದಾರನ್ನ ನಿಡ್ಡಿನಿ ಅಂತ ನಾನು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ನನ್ನ ಮಾಂಗಲ್ಯ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಪವಿತ್ರ. ಈ ಮದುವೆ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ನಿಜವಾದ ಮದುವೆ' ಅಂದಳು.

'ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇದನ್ನ ನಿಜವಾದ ಮದುವೆ ಅಂತ ಒಟ್ಟಿದಾಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಬ್ರಿತ್ತಿನಿ. ಅದರೆ ಅದುವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಬೆರಳು ಸಹ ಸೋಕಲಾರ' ಎಂದುಬಿಟ್ಟು. ಅದರೆ ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳಿ ಅವನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವೆ ಎಂದು ಮಥುಮತಿ ಉಂಟಿಸಿದ್ದಳು. ಇಬ್ಬರು ಕೆಳಗಿನ ತಿರುವತ್ತಿಗೆ ಬಂದು, ಬಂದು ರೂಪ್ ಹಿಡಿದ್ದರು.

ಬೆಳಗಾಗೆದ್ದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಡಲತೀರ್ಧ, ತಿರಬಾನೂರು, ಶ್ರೀ ಕೋದಂಡೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ, ಪಾಷಣಾಶಿನಿ, ಶುಮಾರಧಾರ, ಕಾಳಹಸ್ತಿ ಹೀಗೆ ಹತ್ತಿರದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ದೇವಸ್ಥಾನ ನೋಡಿಬಂದರು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮಂಗಾಪುರ, ಕಂಟಿ, ಕಾಳಹಸ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸುತ್ತಿಬಂದರು. ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಿತು.

‘ಭಾಂಚೇಲಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ನಿಜವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಾಸಚೇಕು. ಒಂದು ಚೂರು ನನ್ನ ಟ್ರೀತಿಸದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಏಕೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ? ಅವರ ಅಪ್ಪನದು ಏನೋ ವಿಲ್ಲಿನ ರಹಸ್ಯವಂತೆ. ಈ ಮೂರುಬ್ಜುಸದ ಬದುಕು ಸಾಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಟ್ರೀತಿಸ್ತೇನಿ ಮಥು. ಆದರೆ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಗಂಡಸಾಗಿ ನಿಂತು ಹೋರಾಡಿ ಆವಳಿಂದ ವಿಚ್ಛೇದನ ತಗೊಂಡು ನಿನ್ನ ವಿವಾಹವಾಗ್ನಿನಿ. ಆ ಬದುಕು ತೊರೆದು ಬಂದು ಅಮೃನ ಅಂಗಡಿ ನೋಡೋತ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ರಾಜು ರೋಷವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಹಂತಿಗ್ನಿ. ಈಗ ಕಳ್ಳತನದ ಗಭ್ರದಾನ ಮಾಡಲಾರೆ, ನನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ನೀನು ಯಾರೋ ದುಬ್ಬೆಗೆ ಹೋದ ಶಂಕರನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಬೆಳಸೋದು... ಅಮೃ ಆ ಮಗುವನ್ನು ದತ್ತ ತಗೊಳೋದು ಈ ನಾಟಕ ಎಲ್ಲಾ ಬೇದ’ ಎಂದ.

ಮಥು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ‘ನೀವೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮುಳ್ಳನ ಹಂಜರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೀರಿ ಅನಿಸುತ್ತೆ. ಅದರಿಂದ ನೀವು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೋ ಹಾಗಿಲ್ಲಂತ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳನಾಟಕ ಅಡ್ಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮೊಮ್ಮೆಗ ಬೇಕೇ ಬೇಕೂತ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇದೆ’ ಎಂದಳು.

ಅವನು ದೃಢವಾಗಿ ‘ಇದ್ದ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ಕೈತೆಂಬಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹತಾಶನಾದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ನ್ನಿಂದ ದೂರ ಇರೋ ಅವಳನ್ನು ಸಹಿಸ್ತಾ ಏಕೆ ಬಾಳ್ಳಿದ್ದೆ? ಅವಳಿಗೊಬ್ಬ ಪ್ರೇಮಿ ಸಹ ಇದ್ದಾನೇಂತ ಅರೆಬರೆ ಮಾಹಿತಿ ದೊರಕಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ರಹಸ್ಯ ಭೇದಿಸಲಾರದೆ ಮಂತಾಗಿ ಜಡವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಸನ್ನಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ ಭಲ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ರಹಸ್ಯ ಭೇದಿಸಿ ಬರ್ತಿಗೆ. ಅವಳನ್ನು ದೃಷ್ಟೇಸಾರ್ಥ ಮಾಡಿಬಂದು ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾರೆದುರು ವಿವಾಹವಾಗ್ನಿನಿ’ ಎಂದ.

ಮಥುಮತಿ ಕೊಂಡ ಭೀತಿಯಿಂದ- ‘ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಆ ಜನಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡೋಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿ. ಅವರು ಕೊಂಡ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಜನಗಳಾಂತ ಅಮೃ ಹೆದರ್ರಾರೆ’ ಎಂದಳು. ‘ಅಮೃನ್ನ ನಾನು ಭೇಟ್ಟಿ ಮಾಡಲ್ಲ, ಅವಳ ಟ್ರೀತಿ, ಆತಂಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಡಿ ಅಗ್ನಿನಿ. ಆಜನಗಳನ್ನು ನಾನು ಎದುರಿಸಿ,

ಹೋರಾಡಿ ಜಯಗಳಿಸಿ ಬರ್ತೀನಿ' ಎಂದು ಹತದಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟು. ತಿರುಪ್ತಿ ಯಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ರಿಷ್ಣ ಹತ್ತಿಸಿ ತಾನು ಸೀದಾ ಮುಂಬೈ ರೈಲು ವರಿದ. ಎರಡು ಸೂಭಾಕೇಸಿನೊಂದಿಗೆ ರಿಷ್ಣದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಅಂಗಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರು, ಆಕ್ಷಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ಎಲ್ಲರೂ ಅಚ್ಚಿರಿಯಿಂದ ಮಿಕಮಿಕ ಎಂದು ನೋಡಿದರು.

ವನಜಮೃತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ 'ಶಂಕರ್' ದುಬ್ಬೆಗೆ ಹೋದ. ಅತ್ಯೇಮನೆ ಬೇಸರ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಿ ಹೊದಲ್ಲ. ಇರಲಿ ಬಿಡು. ನಿನಿಲ್ಲದೇ ನನಗೂ ಬೆಳಗು ಹರಿಯಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಮೃತಿಗಿಂತ ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಜಾಸ್ತಿ ನೆನಸ್ತಿದ್ದೆ' ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

ಆ ರಾತ್ರಿ, ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ವನಜಮೃತ ಆಸೆಯಿಂದ 'ಈ ತಿಂಗಳು ಈಚೆ ಆಗಿದ್ದೆಯಾ?' ಎಂದರು.

'ಇಲ್ಲಮ್ಮ, ಈಗ ದಿನಗಳು, ಇವತ್ತೋ ನಾಳೆಯೇ ಕೂಡ್ತಿನಿ ಅನಿಸತ್ತೇ' ನೀರಸವಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

'ಇಲ್ಲ, ನೀನು ಕೂಡಲ್ಲ. ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆ ಮುದ್ದಾದ ಮೊಮ್ಮೆಗನ್ನ ಕೊಡ್ತಿ. ನಾನು ದೇವರನ್ನ ತುಂಬಾ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ ಕಣೆ' ಎಂದರು, 'ರಾಜು, ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದ ತಾನೇ? ಆ ರಾಕ್ಷಸಿಯಿಂದ ಬೇಸತ್ತುವನು ನಿನ್ನಂಥಾ ತಾಳ್ಳು ಯ ನಿಧಿ ದೊರತಾಗ, ಸಾಕಮ್ಮ, ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡಿರ್ತಾನೆ, ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಸೋಸೆ ನೀನು' ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹಂಬಲಿಸಿದರು.

ಅವಳು ಸುಮ್ಮುನಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಏಕೋ ನಿಜ ಹೇಳಿ ಆ ಮುದಿಜೀವಕ್ಕೆ ನಿರಾತೆ ಪಡಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಾಳಾದರೂ ಅವಳು ಈಚೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಅವಳು ಉರಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಹಾಗೂ ನೀರಿನ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಮಾಸಿಕ ಸ್ವಾವ ಮುಂದೂಡಿದೆ ಎಂದವಳಿಗೆ ಅರಿವಿತ್ತು.

ಆದರೆ ವನಜಮೃತ ಸಂಭ್ರಮವೇ ಸಂಭ್ರಮ. 'ದೇವರು ದೊಡ್ಡೊನು. ಫಲ ಸಿಕ್ಕಿದೇಂತ ಅನಿಸುತ್ತೆ. ಒಬ್ಬ ಮುದ್ದಾದ ಮೊಮ್ಮೆಗ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಕ್ಕುದಾರ ಮಾಡ್ತಿನಿ' ಎಂದು ಬಡಬಡಿಸುವರು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಐದು ತುಂಬೋವರೆಗೆ ಜನರೆದುರು ಪ್ರಕಟಮಾಡೋದು ಬೇಡಾ' ಎಂದಿದ್ದರು.

'ಅಮ್ಮ, ನೀವು ಜಾಸ್ತಿ ಕನಸು ಕಟ್ಟಬೇಡಿ. ಅಕ್ಷಾತ್ ನನಗೆ ಆಗಾಗ ಚಳಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹದಿನ್ಯೇದು ಇಷ್ಟತ್ತು ದಿನ ಮುಂದೂಡಿ ಹೋಗತ್ತು' ಎಂದು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳ ಹೊರಚು ತನಗೂ, ರಾಜಸಿಂಹನಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧ

ವಿರಲಿಲ್ಲ, ಒಂದೊವರೆ ತಿಂಗಳು ಇಬ್ಬರೂ ಜೋತೆಯಲ್ಲ? ಇದ್ದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಒಂದು ಕೈಬೆರಳು ಸಹ ಸೋಕಿಸಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ನಿಜಾನೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ನಿಜ ಹೇಳಿ ಈ ಮುದಿ ಜೀವಕೆ ನಿರಾಶೆ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಅಲ್ಲದೇ ರಾಜಸಿಂಹ ಉಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ಅವಳಿಂದ ಡ್ಯೂರ್‌ಸೌ ಪಡೆದು ಬರುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಜಯಗಳಿಸಿ ಬರುವವರಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ಗುಟ್ಟಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಜನಗಳ ಜೋತೆ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೇನು ಅಪಾಯ ಆಗುವುದೋ ಎಂದು ಈ ಮುದಿ ತಾಯಿಜೀವ ಹೆದರುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ. ಉಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಅವನಿಗೆ ನಡೆದಿದ್ದ ಯಾವ ಮಾತು ಕಫೆಯೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ಅವನೇನಾದರೂ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುಹುದೇ...? ಎಂದು ಭಯವೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ದಿನ ಸರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

‘ನಾಳದ್ದಿಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ತುಂಬತ್ತೆ. ಡಾಕ್ತರ್ ಹಂತ ಹೋಗಿ ಟೆಸ್ಟ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಡು’ ಎಂದರು ಆ ದಿನ.

ಎಲ್ಲಾ ನಿಜ ಹೇಳಿಬಿಡಲೇ? ಬರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳು ಯೇ ಖಚಿಸಿದಳು. ಬೇಡ ತಿಷ್ಣುವ ಅನ್ನ ಈಕೆಗೆ ಕಾಣಿಯಾಗಬಹುದು. ಅಕ್ಕಾತ್ಮಾ ರಾಜಸಿಂಹ ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಅನ್ಯತಿಕ ವರ್ತನೆ ಕೊಳ್ಳಿರೆ ಕಂಡರೆ, ಡ್ಯೂರ್‌ಸೌ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ತಾಯಿಗೆ ನಿಜ ಹೇಳಿ ಮೈಸೂರಲ್ಲೇ ತನ್ನ ವಿವಾಹವಾಗಿ ರಾಜಾರೋಹಿಂದ ತನ್ನಿಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಸಿಂಹ ಬರುವವರಿಗೆ ಗುಟ್ಟು ಕಾಣುದಬೇಕು.’ ಎಂದು ಹೊಂಡಳು.

ಆದರೆ ರಾಜಸಿಂಹ ಹೆಂಡತಿ ಹಾಗು ಎರಡು ಮಕ್ಕಳ ಜೋತೆ ಮಾರನೆಯಿನ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದ. ವನಜಮ್ಮು ಆ ದಿನ ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ‘ಅಮ್ಮೆ ಕಾರು ಬಂತು. ಅಣ್ಣಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ,’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಕಣ ವನಜಮ್ಮು ಉಟಾ ಬಿಟ್ಟೆದ್ದು ‘ರಾಜು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷದ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಬೇಕು’ ಎಂದು ಚಿಹ್ನಿಸಿದರು.

ಮಧುಮತಿಯು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. ಕಾರು ಕಾಂಪೋಡ್ ಪ್ರೇರಿಸಿ ಪ್ರೋಟ್ರೆಕ್ಟೋದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು. ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಮಗಾ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ‘ರಾಜು... ದೇವರು ಕೆಮ್ಮು... ತೆರೆದನವ್ವಾ... ಮಧು ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಗಭ್ರಾಜೆ’ ಎನ್ನತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ‘ಅಮ್ಮೆ, ನೇನು ಸೋಸೆ ಮೊಮ್ಮೆ ಕ್ಕಾಗು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ನೋಡು. ಚಿಂಟು ಸಿಕ್ಕಿದ, ಎಂದ.

ಈ ವೇಳಿಗೆ ದ್ರುವರ್ತಾ ಇಳಿದು ಹಿಂದಿನಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. ಜಯಶ್ರೀ ಇಳಿದು

ಬಂದು ಅತ್ಯೇಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಿಸಿ ‘ಅತ್ಯೇ ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಎರಡು ಮೊಮ್ಮೆ ಕ್ಷಣಿ ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಅಜ್ಞಾ ಅಜ್ಞಾ... ಅಂತ ಹಂಬಲಿಸೋ ಇವರಕು ಮೊಮ್ಮೆ ಕ್ಷಣನ್ನ ನಿಷ್ಪ ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಅವರಾದ ಕ್ಷಮಿಸಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಅಮ್ಮೆ, ಹಿಂದಿನ ಜಯಶ್ರೀ ಅಲ್ಲ ಅವಳು ಚಿಂಟು ಕಳೆದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಳು. ಈಗ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ದಗ್ಧವಾಗಿದ್ದಾಳೆ’ ಎಂದ. ‘ಅಜ್ಞಾ ಈ ಸಲ ಅವು ಅಮ್ಮೆ ನಾನು, ಚಿನ್ನೀ ಬಂದು ವಾರ ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ತಿವಿ’ ಎಂದು ಚಿಂಟು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು.

ಪತ್ತೇಗೆ ಹಾಕಿದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ನೀರು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವೆಂತೇ ವಸಜಮ್ಮೆ ಮಥುವಿನ ವಿಷಯ ಮರೆತು, ಮಗಾಸೋಸೆ, ಮೊಮ್ಮೆ ಕ್ಷಣಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸಿ ಹರಟಿಪ್ಪಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಬಿಸಿ ಅಡುಗೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಡಿಸಿ ಮಗಾ ಸೋಸೆ, ಮೊಮ್ಮೆ ಕ್ಷಣಿಗೆ ಮಥುವಿನ ಕ್ಯಾಲ್ನೇ ಬಡಿಸಿದರು. ‘ಜ್ಞಾರದಿಂದ ಎದ್ದಿದ್ದಾನೆ, ಹಳೇಕಢೇ ಮರತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಆದ್ದಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ನನ್ನ ಸೋಸೇ ಕಡೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜಸಿಂಹ ರೂಪಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದ.

‘ಮಥುವಿಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳಾಗಿದೆ.’ ಎಂದು ತಾಯಿ ತಾನು ಶಾರು ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದುಂತೆಯೇ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ತಾನವಳ ಶ್ವರ್ಮ ಸಹಾ ಸೋಕಿಲ್ಲ. ಇರಲಿ ಈಗ ಜಯಶ್ರೀಯ ಎದುರು ತಾವು ಏನು ಮಾತಾಡಿದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲ್ಲ. ಬರೋವಾರ ತಾನೋಬ್ಬನೇ ಬಂದು ತಾಯಿಗೆ ನಿಜದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ, ಮಥು ಚೇರೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಟ್ರೀಟಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಹೊಂಡಿದ್ದರೇ. ಅವನನ್ನೇ ಹಣದ ಆಸೆ ತೋರಿಸಿ, ಒಟ್ಟಿಸಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಬೇಕು

ಚಿಂಟು ಮತ್ತೆ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ. ಜಯಶ್ರೀ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯವಣಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ತನಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆದರೂ ತಿಳಿದಿತ್ತೇ?

ತಿಂಡಿತಿಯಿಂದ ಮಥುವನ್ನು ಮೈ ಸೂರಿನ ಸೈಫನ್ ಲಿಳಿಸಿ, ತಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋದ. ಬೆಂಗಳೂರು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲೀಜಬೆಟೆಳ ಸಂದೇಶ ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಚಿಂಟು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ, ತಕ್ಕಣ ಮುಂಬ್ಯಿಗೆ ಬಸ್ಸಿ. ಜೂನ್‌ಶ್ರೀ ನಿಮಗೆ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ಚಿಂಟು ಆಸ್ತ್ರೆಲಿದ್ದಾನೆ’, ಈ ಸಂದೇಶ ಕೇಳಿ? ಅವಳಿಗೆ ಟ್ರೂಕಾಲ್ ಮಾಡಿ. ‘ನಾನು ತಕ್ಕಣ ಬರಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದ ಸಂಚಯೀ ಮುಂಬ್ಯನ ತಾಟ್ ಹೋಟಲಲ್ಲಿ ಎಲೀಜಬೆಟೆಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ‘ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಬಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಅಸಹಳಾ ಕಥೆ. ಜಯಶ್ರೀ ತಾಯಿನೇ ನೊಮ್ಮೆಗನ್ನು ಮುಂಬ್ಯಿಟ್ಟು ಮಗಳ ಬೆವನದಲ್ಲಿ ಆಟ ಆಡಿದ್ದಳು.

ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಟ್ರಿಯಕರ ಮನೋಹರ ಎಂಬ ಶ್ರೀಮಂತನಿಗೆ ಜಯಶ್ರೀನ್ನು

ಜೋಡಿಸಿ, ಅವನ ಅಪಾರ ಆಸ್ತಿ ಕಬಳಿಸಿದಲು ಅಸೆ ಮೊದಲಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತಿದ್ದಳು. ರಾಜಸಿಂಹನ ಜೋತೆ ನೂರು ಜಗಟ ಆಡಿದರೂ ತಂದೆ ಬರೆದ ವಿಲ್ಕಾಗೆ ಹೆದರಿ, ಅವನನ್ನು ಡೈವೋಸ್ ಮಾಡಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನನ್ನು ಡೈವೋಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ತಂದೆ ಆಸ್ತಿ ಸಿಗಲ್ಲ. ಮನೋಹರನೆಂದಿಗೆ ಅನ್ಯತೀಕ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಿಸಿದರೂ, ಲಿಜಿಯ ಮೂಲಕ ಸುದ್ದಿ ಮುಚ್ಚುತ್ತದೆಂದು ಹೆದರಿ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಸೈಹಾ ಮಾತೆ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಈಗ ಮಗನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಕುಡಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಗ ತಾಯಿ ಮನೋಹರನ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಿನಾ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಜಯಶ್ರೀ ಆದಿನ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಬಾಟಲ್ ಸಹ ಕುಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು.

‘ಮನು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದೆ ನೀನು ಅವನಾಸೆ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡ ಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಂಗೆ ಅವನಿಗೆ ನೆರವೇರಿಸಿದರೇ ನಿನ್ನ ಮಗ ಸಿಕ್ಕಾನೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಅಮ್ಮೆ ನಾನು ಅನ್ಯತೀಕಳೂಂತ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅವರು ನನ್ನ ಡೈವೋಸ್ ಮಾಡಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಕಾವಲಿಟ್ಟಿ ಗೂಡಬಾರರು ಆ ಶೈನಿ, ಲಿಜಿ, ಅವರ ಪರಿವಾರ ನನಗಾಗಿ ಕಾದಿದೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಆ ಬಧ್ಯಾಶಾಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಎಂದೋ ಸಿಗೋ ಆಸ್ತಿಗೆ ಆ ಬೇಡದ ಗಂಡ ನೋಂದಿಗೆ ಏಕ ಬಾಳ್ಳಿ? ನೀನು ಆ ಮನುವನ್ನು ನಂಬಿ. ನಿನಗಾಗಿ ಆಕಾಶಾನ ಧರೆಗಳಿಸ್ತಾನೆ. ಅವನಾಸ್ತಿ ಏನು ಕಡಿಮೆ ಇದೆಯೂ? ನಿನ್ನ ಮಗನ್ನು ಹುಡುಕಿಸ್ತಾನೆ’ ಎಂದಳು. ಜಯಶ್ರೀ ವಿಹ್ವಲಾಗಿ ‘ಅಮ್ಮೆ, ಅವನು ಚಿಂಟಿಸ್ತಾನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದೆ ನಾನು ಅವನ ಪ್ರೇಮ ನಂಬಿಸ್ತೀನಿ. ಯಾವ ಆಸ್ತಿ ಅಸೆ ಬೇಡ, ಯಾವ ಗಂಡನ ಭಯಾಲಿಲ್ಲದೇ ಅವನವಳಾಗ್ನಿಸ್ತೀನಿ’ ಎಂದಳು. ಜಯಶ್ರೀ ತಾಯಿ ಸ್ವರ್ವಾಂಬಾ ‘ನಾನು ನಾಳೆ ಅವನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಅವನು ಇಡಿಯ ಮುಂಬಯಿ ಜಾಲಾಡಿ ಖಂಡಿತಾ ಚಿಂಟಿಸ್ತಾನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರ್ತಾನೆ’ ಎಂದಳು.

ಈ ಸಂಭಾವನೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಯೋಚಿಸಿದ ಜಯಶ್ರೀಗೆ ಒಂದು ಅವನೇ ಮಗುವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ, ಹುಡುಕಿಕೊಟ್ಟಿಂತೆ ನಾಟಕವಾಡುವನೇ? ತನ್ನ ಮೇಲಿನ ಆಸೆಗೆ ಈ ನೀಚಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರಬಹುದೆ? ಎನಿಸಿತು.

‘ಅಮ್ಮೆ, ಮಗು ಹುಡುಕಿ ಕೊಟ್ಟಿರ ಅವನವಳಾಗುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಾ... ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವನು ಒಬ್ಬ ವಿಭಾಗಿಯಕನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಘಹಡಿ ಹತ್ತಿ ಒಂದಳು.

‘ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ತಾಯಿಯ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಆ ಹನ್ನೊಂದರ ನೀರವ

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಪುರಣ ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಬಂದಾಗ ದಿಗ್ಭೂತಳಾಡಳು. ಅದು ಮನೋಹರನ ಸ್ವರ ಎಂಬುದು ಅರಿವಾಡಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕ್ತಳಾಡಳು. ಅವರಿಭೂರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು.

‘ನಿಜವಾಗಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಹದ ಮಾಡಿದ್ದೀರೂ ಸ್ವಣಾ? ಚಿಂಟಿನ್ನು ನಾಳೇನೆ ಕರ್ಮಾಂಬರ್ತಾ? ಇನ್ನು ಎಂಟು ದಿನ ತೊಳಳಾಡಿಸೋಣವೇ?’ ಎಂದ ಮನುಯ.

‘ಬೇಡ ಮಹಾರಾಯ! ಆ ಹುಡುಗ ಮಹಾ ಹರಮಾರಿ. ಹೊಡೆದು, ಬಡಿದು ಮಾಡಿದರೂ ಸುಧಾರಿಸ್ತಿತ್ತಾಗೆಲ್ಲ ಮಾಯಿ ಉಂತ ಪರೆಪ್ಪಾ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಒದ್ದಾತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಸಲ ಜ್ಞರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ನಂತೆ. ಒಳ್ಳೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ತೋರಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕದ್ದುಮುಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಹುಡುಗ. ಜ್ಞರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಮೇಲೆ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾಳೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ. ಎರಡು ದಿನದಿಂದ ಏಳೋಕೆ ಆಗಲ್ಲವಂತೆ. ಅಕ್ಷಯಾತ್ ಆ ಹುಡುಗ ಸತ್ತುಗಿತ್ತರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಹೀಗಾಗಿ ನಾಳೆ ಕರ್ಮಾಂಬಂಧಿದು, ಅವಳು ಖಂಡಿತ ನಿಂಗೆ ಒಲಿತಾಳೆ’ ಎಂದಳು. ‘ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಿಜವಾದರೆ ನಿನಗೆ ಇನ್ನೊಂದ್ದೆಯ ಲಕ್ಷ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಸ್ವಣಾ...’ ಎಂದ.

‘ನಿನು ನಂಗೇನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಿ, ಮನು? ಇವರಣ್ಣ... ನನ್ನ ಕೆಡಿಸಿ ಕ್ಯಾ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೋಂದೆ. ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೆದರಿ ದೂರ ಮಾಡಿದರು. ಗಂಡ ಅನಿಸ್ತೂಂಡ ಆ ಪ್ರಾಣ ಚಪ್ಪಲೀಲಿ ಹೊಡೆದು ದೂರ ತ್ವರಿತರು. ಅಗನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ನೆರವಿಗೆ ಬರದ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ತಿಪ್ಪೇಗೆಸೆದ ಹೂವಾಂತಿದ್ದೆ. ನೀನು ಕೈ ಹಿಡಿದೆ. ಹತ್ತಾರು ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೆ. ಆ ಚಿಲನ್ನು ಚೋಡಿಂಗಾನ ಒಬ್ಬ, ಒಬ್ಬ ಡ್ಯೂರ್ಕ್‌ರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕು ನನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಪದುಲಕ್ಷ ರೂ. ಕೊಟ್ಟೆ.’

‘ನಾನು ಒಲಿದ ಹೆಣ್ಣೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಮಾಡೋದೇನು ಹೆಚ್ಚು. ನಿನ್ನ ಯೌವ್ಯನದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ನಿನ್ನೇ ಮದುವ ಆಗಿಬಿಡ್ತಿದ್ದೆ. ನೀನಂತು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿರೂಪ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ನನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಲಗ್ಗಿ ಹಾಕಿದ್ದಾಳೆ.’

‘ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣೆನ ಮುಖ್ಯ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟೇ ನೀನು ಬೇರೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚೊಕ್ಕ ಚಿನ್ನ. ಕಣ್ಣೆಗೆ ಕಂಡ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಹೊಸ ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕೊನ್ನೋನು ನೀನು. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ವಿಷಯ ಸಹಿಸಿದ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳು ಸಹಿಸಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸೋ ಹುಡುಗ ಅವಳನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣನ ಹಿಂದೆ ಸುತ್ತುಬಾರದೂಂತ ಅವಳ ಆಸಿ ಕೆಲವು ದಿನ ಆದರೂ ನೀನು ನಿನ್ನ ಹಳೇಬಾಳಿಗಳನ್ನ ಬಿಡ್ತಿತಾನೆ?’

‘ನಾನೆನೋ ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾದ ನಟನೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗನ್ನ ಕರೆತಂದೆ ನೀನೇ ಅವನನ್ನ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದು ಅಂತ ನಿಜ ಗೊತ್ತುದರೆ?’ ಎಂದ ಮನೋಹರ.

‘ಕಾಂಪೊಂಡ್’ ಹಾರಿ ಹೋಗ್ರಿದ್ದ ಹುಡುಗನ್ನ ಪರೆಪ್ಪ ಹಿಡಿದ. ಈ ಹುಡುಗ ಇನ್ನೂರು ರೂ.ಗಳು ತೋರಿಸಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಅಂದಾಗ ದುಡ್ಡಿನ ಆಸೆಗೆ ತಮ್ಮನೆಗೆ ಕರೆಯೋಯ್ದು. ಆದರೆ ಹೆಂಡತಿ ಬ್ಯಾಡಮೇಲೆ ಹೆದರಿ ಬಂದು ನನಗೆ ಶರಶಾಗಿ ನಿಜ ಹೇಳಿದ. ನಿನ್ನ ಮನೇಲೇ ಇರಲಿ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊ ಅಂದೆ. ಆಗಲೇ ನನಗೆ ಈ ಬಡಿಯಾ ಹೋಕೆದದ್ದು. ಅವಳಿಗೆ ಕಳೆದುಹೋದ ಮಗಾ ಸಿಕ್ಕಿದರೇ ಪಂಚಪೂರ್ಣ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ. ಆ ಮಗನ್ನ ಕಂಡೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಳ. ಈಗ ನೀನು ಮುಂಬ್ಯೆಯಲ್ಲಾ ಜಾಲಾಡಿ ಆ ಹುಡುಗನ್ನ ಹುಡುಕಿ ತಂದೆ ಅಂದರೆ ಅವಳೆದುರಿಗೆ ಹೀರೋ ಆಗ್ರಿ. ನಾನು ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಹಡಾ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲಿ’ ಎಂದಳು.

ಮನೋಹರ ನಿರೂಪಿಯಿಂದ ‘ನೀನೆನೋ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದ್ದಿ ಸ್ವರ್ಣ, ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಕಡೇಲಿ ಕೈ ಕೊಟ್ಟರೆ? ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ದೊಡ್ಡೋಣಾ ಗೋವರಿಗೆ ನಾನು ಕಾಯಬೇಕು. ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಆರು ವರುಷ. ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರುಷಕ್ಕೆ ಹದಿನಾರರ ಬೆಡಗಿ’ ಎಂದ.

‘ಮಹರಾಯ! ಆ ಹುಡುಗಿ ಮೇಲೂ ನೀನು ಕಣ್ಣ ಹಾಕಿದೆಯಾ? ಆರು ವರುಷದ ಮಗು. ಅವಳಿಗೆ ಹದಿನಾರು ಆಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನಗೆ ಏವ್ಯತೆದು ಆಗಿರತ್ತೆ’ ಎಂದಳು ನಗುತ್ತ. ಮನೋಹರ ನಗುತ್ತ ‘ನೀನಂತು ಹದಿನಾರರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಲವತ್ತರ ನಿನಗೆ ಮೂವ್ಯತ್ತೆದರ ನಾನು ಮರುಖಾಗಿದ್ದೆ.’ ಅವರ ಸರಸ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತ. ಏನೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನೋ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಅಸಹ್ಯ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜಯಶ್ರೀ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಕೊಳ್ಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿದು ಬಂದಳು. ಅವಳ ಆಲೋಚನಾ ಲಹರಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹರಿದಿತ್ತ.

‘ತಾಯಿಯ ಜೀವನ ಹೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಯಾರ ಮಾಡಿದೆ ತಂದೆ ಅವಳನ್ನು ತೃಜಿಸಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಬಡುಕು ಹಾಳಾಂಬಾರದೆಂದು ತಂದೇ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ತರೆ ಎಳೆದಿದ್ದ ರೇನೋ? ತನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗುವವರಿಗೆ ಆ ಆಗಾಗ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

‘ಮುಂಬ್ಯೆನಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದಾ ಇಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಸಂಬಂಧ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದಿತ್ತ. ತನ್ನ ದುರಿಗೆ ತಾಯಿಯನ್ನು “ಮಾಮಿಜೀ... ಮಾಮಿಜೀ” ಎಂದು ಕೊಗುತ್ತ ನಾಟಕವಾದುವ ಮನೋಹರ ಅವಳ ಪ್ರೇಮಿಯ? ಏವತ್ತು ವರ್ಷ ತನ್ನ ತಾಯಿಗಿಗೆ. ಆದರೂ ತುಂಬಾ ಆಧುನಿಕವಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ತನಗೇನು ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರು ವ್ಯಾಯಿ

ಗಳು. ತಾಯಿ ತನ್ನ ನರಕದ ಕೊಟ್ಟೆ ಬದುಕಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ದೂಡುವುದುಂಟು ? ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಎಂಬು... ಟೆಗೆ ಸ್ವಾನ, ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿಸಿ, ತಾಜ್ ಹೋಟಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಲಿಜಿಯನ್ನು ಕಂಡು 'ಲಿಜಿ ಆಟೀ... ನಿಮಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಳು.

ಲಿಜಿ ಅವಳನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಿ 'ಇರಲಿ. ಈಗ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಶಾಯಿಸುಧಿಸಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಗಂಡಾಗಳ ಬಲ ಇದೆ. ಮಗ್ನೆನ್ನೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಮಾಡ್ತಿರಿ? ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಈ ಕಥೆ ನಂಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದಳು ಲಿಜಿ. ಮೊದಲು ಬೋಡಿಂಗ್ ಪ್ರಂ ನ್ನ ಪರಿಪ್ರೇಕೆ ಮನಗೆ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರೋಲೀಸರೋಡನೆ ಹೋದರು. ಅವನ ಮನೆ ಹುಡುಕುವುದು ಜಯಶ್ರೀಗೇನು ಕಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಬೋಡಿಂಗ್ ನ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಟರೇ ವಿಳಾಸ ಹೇಳಿ, ಮನೆ ತೋರಿಸಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಜವಾನನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಏತಕ್ಕೆಂದು ಅವರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಪರಿಪ್ರೇಕೆ ಮನಯನ್ನು ಪ್ರೋಲೀಸರು ಶೇಳಿಸುವ ಆಗತ್ಯವೇ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಟೀ ಸ್ವಾಲ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಪ್ರೇಕೆ ಮನೆ ಮುಂದಿನ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುರು ಚೆಂಚುಗಳ ಮೇಲೆ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯತ್ತಿದ್ದರು. ಒಳ ಹಜಾರದ ಒಂದು ಮಂಟದ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಯ, ಜ್ಯಾರದಿಂದ ಕೃತವಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಜಯಶ್ರೀಗೆ ದುಃಖ ಉಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

ಪ್ರೋಲೀಸರು ಪರಿಪ್ರೇಕೆ ಬಂಧಿಸಿ ಏನೇನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ? ಎಲೀಜಬೆತ್, ಮಗನನ್ನು ಆಸ್ಟ್ರೇಟ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿದಳು.

ಮಾರನೆದಿನ ಚಿನ್ನಿಯನ್ನು ಬೋಡಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ತಂದಳು ಜಯಶ್ರೀ. ತಾಯಿ ಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿ 'ಚಿಂಟು ಸಿಕ್ಕಿದನಂತೆ ಹೌದೇನೆ? ನಿಮ್ಮ ಲಿಜಿ ಮೇಡಂ, ನನ್ನ ಸವತ್ತಿ... ಕಡೆಗೂ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಟ್ಟೆ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಜಾದಳು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ, ಚಿನ್ನಿನ್ನ ಏಕೆ ಬೋಡಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದಿ? ನನ್ನ ಒಂಟೀತನ ಮರೀಲಿಕ್ಕೆ ಆ ಮಗು ಆಧಾರವಾಗಿತ್ತು' ಎಂದು ಏನೋ ಹೇಳಲೇತ್ತಿಸಿದಳು.

ಜಯಶ್ರೀ ಕಟುವಾಗಿ 'ಅಮ್ಮೆ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮಗಳ ಸಂಬಂಧ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನೆಂದೂ ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಬೇಡ... ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ನರಳಗೂ ಬಿಡಲ್ಲ' ಎಂದಳು.

'ಏಕೆ? ಆ ಪಾಪಿಷ್ಟೆ ಎಲೀಜಬೆತ್ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕೆಡಿಸಿದಳೇನು? ಪರಿಪ್ರೇಕೆ ಲಂಟ ಕೊಟ್ಟು, ಅವನಿಂದ ಪ್ರೋಲೀಸರೆದರು ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗನ್ನು ನಾನ್ಯಾಕೆ ಮುಚ್ಚಿದಲಿ? ಹಿಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಂಗೂ ನನಗೂ ತುದಿಟ್ಟ್ವೋಳೆ

ಅವಳು' ಎಂದು ಏನೇನೋ ಒದರಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಜಯಶ್ರೀ ಆಕೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಗೋಚರೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. 'ಎಲಿಜಬೆತ್‌ಗೂ ಗೂತ್ತಿರಲಾರದ ನಿನ್ನ ಬದುಕಿನ ಕೆಲವು ಹೊಲಸು ರಹಸ್ಯಗಳು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿವೆ. ನಾನೇ ಅವಳಿಗದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಆ ದಿನ ಪರೆಪ್ಪನ ಮನಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕರೆತಂದವಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸರು ಅವಳ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ; ಜಾಪಿನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟರು.

ಜಯಶ್ರೀ ಈಗ ನಿಮಗಾಗಿ ತುಂಬಾ ಹಂಬಲಿಸ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಗನು ಈಗ ಪಟ್ಟಾ... ಪಟ್ಟಾಂತ ನಿಮಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ದೀಘ್ರ್ವವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ ಲಿಜಿ, ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ನೀವು ಎರಡು ತಿಂಗಳು ರಚಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರೀಂತ ತಿಳಿತು. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲೋ ತಿರುಪ್ಪತಿಗೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿದ್ದೀರಾಂತ ತಿಳಿಸಿದರು' ಎಂದಳು.

ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆ ಕೇಳಿ, ನಸಿಂಗ್ ಹೋಮಿಗೆ ಚಿಂಟುವನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದ. ಚಿಂಟು ಸುಮಾರಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿದ್ದೆ. ಸ್ನೇಹ ಸ್ನೇಹ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಇರಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು. ಕಾಲಿಗೆ ಏನೋ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಷ್ಟಲ್ ವಾರ್ಡ್ ಆದ್ದರಿಂದ ಜಯಶ್ರೀ ಮಗನ ಬಳಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ತಿಂಗಳು ರಾಜಸಿಂಹನೂ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದ. 'ನನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಯಾವ ಗುಟ್ಟೂ ಇಲ್ಲ ರಾಜೂ... ನಿಮಗಾಗಿ, ಮತ್ತು ಈಗಾಗಿ ಬದುಕ್ಕಿನಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅಭೀಸ್ ವರ್ಕ್ ಸಾಕು ನನಗೆ, ಯಾವುದೇ ನೇವ ಮಾಡಿ ಮುಂಬ್ಯೆಗೆ ಬರಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಹೋಕ್ಕೆ ಲಿಜೆ ಮೇಡಂ ಇದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಕಾರಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿ ಅಭೀಸಿಗೆ ಬರ್ತಿನಿ. ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಜೆ ಮನಗೆ ಬರ್ತಿನಿ. ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಜೂಸ್ ಗಮನ ಕೊಡ್ದಿನಿ, ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪುಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಿ. ಅಸ್ತಿ ಆಸೆಗೆ, ತಂದೆ ಹಾರಿದ ಆ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಬಿಡಲಾರದೆ ಒಲ್ಲಿಸ್ತಿದ್ದೆ. ಮನೋಹರ ನನ್ನ ದೇವತೆ ಹಾಗೆ ಆರಾಧಿಸ್ತಾನೆ, ಅವನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲಾಂತ ಏನೋ ತಳಮಳದಲ್ಲಿ ಕುದಿತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನ ನಿಜಾವಾದ ಬಣ್ಣ ತಿಳಿತು. ನಿಮ್ಮ ಉದಾಸೀನ, ನಿಮ್ಮ ನಿರಾಕರಣ ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಗೆಮುಖಿದಿಂದ ಸಹಿಸ್ತಿನಿ' ಎಂದಳು. ರಾಜಸಿಂಹ ಗಂಭೀರವಾಗಿ 'ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಳೇ ದುರುಂಗಳಿಂದ ನೀನು ದೂರವಾದ ಮೇಲೆ... ನಾನು ನಿರಾಕರಣ ಮಾಡೋದು, ದೂರವಿಡೋದು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಿ? ನಿನ್ನ ಕೆಲವು ಗುಣ ತಿದ್ದಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಿ ಸಂತೋಷ. ಕಾರಣ ಇಲ್ಲದೇ ನನ್ನ ತಾಯಿನ್ನು ದ್ವೇಷ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಿ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಸಹನ ಕಾರಿದಿ. ಇದ್ಲಿಕ್ಕು ಒಳಕಾರಣ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬೋಧನೆ. ನಿನ್ನಂಥಾ ಹಂಡಿನ್ನ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ತಲೆಮೇಲಿಟ್ಟೊಂಡು ಮರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ

ಮನೋಹರ್ ಆಗಿದೆ, ರಾಣಿ ಹಾಗೆ ಆರಾಧಿಸ್ತಿದ್ದ ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿ ನನ್ನ ಮನಸು
ಕೆಡಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ನಿನಗೆ ನಾನು ಅಂದರೆ ಅಲಾಟ್. ನಾನು ನನ್ನ ಮಗೊನ್ನೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದರೂ
ನಿನು ಸಹಿಸ್ತಿರಲಿಲ್ಲ... ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ?” ಎಂದು.

‘ಹೌದೂದೆ, ನನ್ನ ನೆಗ್ಗೆಕ್ಕೂ ಮಾಡಿ, ನೀವು ಚಿನ್ನಿ ಜೊತೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟುಲೇ
ಅಡ್ಡಿದಿ. ಎರಡು ವಾರಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಶನಿವಾರ, ಭಾನುವಾರ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತು ಇದ್ದಿರಿ, ಅವಳು ಅಜ್ಞಮನೆ, ಅಜ್ಞಮನೆ ಅಂತ ಹಂಬಲಿಸೋಳು.
ಆ ಕಿಂಚಿತ್ತುಗೆ ಮಗೊನ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಹಾಕಿದೆ. ಚಿಂಟಿನು ಅಜ್ಞಮನೆ... ಮೈಸೂರು
ಅಂತ ಹಂಬಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೋತೆ ಆನಿಸಿತು.
ಏಕೆಂದರೆ ಚಿಂಟು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗ. ಅವನು ಆ ಅಜ್ಞ ಅನ್ನೋ ಮಾಂತ್ರಿಕಳಿಗೆ
ವಶನಾದನೆ ಎನಿಸಿತು. ನೀವು ತಾಯಿಯ ಕೈಗೊಂಬೆ ಆಗಿರೋದಿರಿಂದ್ದೇ
ಹಂಡತಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನ ಜಾಸ್ತಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಲ್ಲಿ ಎನಿಸಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ
ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಕೋಪ ಇತ್ತು. ಆ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಚಿಂಟಿನ್ನು ಮುಂಬೇಗೆ ಕರೆತಂದೆ.
ಇಲ್ಲಿ ಈ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೀತು. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಆ ಮನೋಹರನ
ಪ್ರೇಯಿಸಿ, ಅವನು ನಲುವತ್ತೆದರ ವಯಸ್ಸಿನ ಗಂಡಸು...ಹೆಣ್ಣನ ಹುಣ್ಣ ಅಂತ
ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. “ಅವನಿಗೆ ಮುವ್ವತ್ತರದು ವರುಷ. ಅಪಾರ ಆಸ್ತಿ
ಇದೆ. ಅವನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮರುಳಾಗಿರೋದು...ನಿನಗೊಬ್ಬಳಿಗೆ” ಅಂತ ತಾಯಿ
ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವನ ಜೊತೆ ಶಾಬಿಂಗ್ ಅಂತ ಸುತ್ತಾಡಿದ್ದೆ. ಸಾವಿರಾರು
ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಸಂಗಿಷಣ್ಣ ಹೊಡಿಸೋಣು, ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ
ಎನಾದರೂ ಹೊಡಸಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ವಾಚ್ ಮಾಡ್ತು ಇದ್ದ ಒಂದು ತಂಡ
ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಆಷ್ಟರು ಇದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕಿಟ್ಟ ವರದಿ ಹೋದರೂ
ಅಪಾರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಎರವಾಗ್ತಿದ್ದೆ. ಜೊತೆಗೆ ತಾಯಿ, ಬಂಧು, ಬಾಂಧವರಿಂದ ದೂರಾಗಿ
ಷಣಾಗಿಯಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸೋದು ನೋಡಿ ಭಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥಾ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ
ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಶಿಕ್ಕೆ ಅನುಭವಿಸ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಿಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಬುದ್ಧಿದ್ದಾಗಿ
ಎಂದೋ ನಡೆದ ಕಥೆ ಅನ್ನೋಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡಪ್ರಾಣಿನ ಆಡಿಸಿ ಕೈಬಿಟ್ಟು
ಅವಳು ಪರ್ಮನೆಂಟಾಗಿ...ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರೋದು ಈ ವೃತ್ತಿನ್ನು. ಅವನನ್ನೆ ಪ್ಲೀಸ್
ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ, ಮಗಳನ್ನೆ, ಮೊಮ್ಮೆಗಳನ್ನೆ ಗಂಟು ಹಾಕಲಿಕ್ಕು ಹೇಸೋಳಲ್ಲಾಂತಾ
ತಿಳಿದಾಗ ಆ ಹೆಂಗಸಿಂದ ದೂರಾದೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ತಂಡೆ ಅವಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸೋಷ್ಟೇ
ನಾನು ದ್ವೇಷಿಸ್ತೀನಿ. ಚಿನ್ನಿಗೆ ಇಟ್ಟ ಸ್ವರ್ಣಾಲತೆ ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿ ನಿಮ್ಮ
ತಾಯಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಹಾಗೆ ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಅಂತಲೇ ಇಡ್ಡಿನಿ. ರಾಜಸಿಂಹನ ಮಗಳು
ರಾಜೇಶ್ವರಿ. ರಾಜಸಿಂಹರ ಮಗಳು ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಚಿಂಟು ಹೆಸರು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನೆನಪಾಗಿ

ಜಯಸಿಂಹ ಅಂತಿರಲೀ' ಎಂದೇ).

'ನನ್ನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕವಿದ ಗೃಹಿ...ಬಿಟ್ಟೋಯಿತು ಬಿಡು ಎಂದು ರಾಜಸಿಂಹ ಸಂತ್ಯೇಸಿದ.

ಚೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದ ಮಾರನೇ ದಿನ ಹೇಳಿಗಳು. 'ಉಕ್ಕಳು ಅಜ್ಞ ಮನೆ ಅಶೇಪಡಿವೆ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿಬರೋತ್ತಾ...' ಎಂದಳು

'ನೀನು ಬರ್ತೀಯಾ' ಜಯ? ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮುನ ವೇ ಪುಟ್ಟಿಮನೆ, ನನ್ನ ಈ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಲಿಸ್ತುತ್ತಾಗಲ್ಲ' ಎಂದ.

'ನಾನು ಮೊದಲಿನ ಜಯ ಅಲ್ಲ. ಪಶ್ಚಾತ್ಪಡದಲ್ಲ ಕುದ್ದಿದ್ದೀನಿ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಜಾಗ ನಾನೂ ಇಷ್ಟಪಡಿದ್ದೀನಿ. ಆದು ಅರಮನೆ ಆಗಿರಬೇಕೆಳ್ಲ' ಎಂದಳು. ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದ ಅವಳ ವರ್ತನೆ ಹಿತಕರವಾಗಿತ್ತು. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

'ಚಿಂತು ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಒಂದು ಕಡೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ನ್ಯಾಜಕಥೆ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಹೊಲಸು ಏಷಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡೋಯೆ ಬೇಡ' ಎಂದಿದ್ದಳು.

'ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಮಾನಮಯಾದ ನನಗು ಸೇರಿದ್ದು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು ಬೇಕೆ ಹೊರತು ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಕಥೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೇಳಿಸಿದರು.

ಮಗ ಹೋಕೆಗೆ ಮುಳಗಲು ಹೋದರೂ, ಸೊಸೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಡುಮನೆ ಮಂಡದ ಮೇಲೆ ಕೂತಿರುವುದು ವನಜಮ್ಮನಿಗೆ ಅಜ್ಞರಿಯಾಯಿತು.

'ನೀನು ಬೇಕಾದರೆ ಒಳಿಂಬಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೋ ಹೋಗಮ್ಮು. ಮನೆ ಚಿಕ್ಕದು. ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಆಯಾಸ ಆಗಿರಬಹುದು' ಎಂದರು.

'ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮೆಗ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋದವನು ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅಂತ ಗೊತ್ತೇ ಅತ್ತೇ' ಎಂದಳು.

'ರಾಜು ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿರಿಗೆ ಆ ವಿಷಯ ಏಕೆ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಒಂದು ಹಳೆಯ ದುಸ್ಕಾಷ್ಟ ಮರೆತ ಹಾಗೆ ಮಗು ಅದೆಲ್ಲಾ ಮರೆತಿರಬಹುದು. ಪ್ರನಃ ಆ ವಿಷಯ ತೆಗೆಬಾರದೂಂತ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಾದೆ' ಎಂದರು ವನಜಮ್ಮು.

ಮಧು ರಾಮಾಯಣದ ಪ್ರಸ್ತುತದೊಡನೆ ಶಾಂಪಾಂಡಿಗೆ ನಡೆದಿದ್ದಳು. ಚಿಂತು, ಚಿನ್ನಿ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಪುಟ್ಟಿ ಹಕ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ತ ಸೊಸೆ ಇಬ್ಬರೇ ಇದ್ದರು.

'ಹೋಡೆಂಗಾನ ಕಾಂಪೊಂಡ್ ಹಾರಿ ಹೋಗ್ಗಿ ಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ್ದಾನೆ. ವಾಚೋಮನ್

ಪರೆಪ್ಪು ಅನ್ನೋನು... ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಇವನು ನೂರರ ಎರಡು ನೋಟು ತೋರಿಸಿ-

“ನನ್ನ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅಜ್ಞಿ ಮನಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು, ಅಜ್ಞಿ ಕೈಲಿ ತುಂಬಾ ದುಡ್ಡ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ ಅಂದನಂತೆ. ಆತ ಆ ಇನ್ನೂರು ರೂ. ಗಳ ಆಸೆಗೆ ಮನಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವು ದಿನ ಹುಡುಗನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು, ನಾವು ಹುಡುಕಾಡಿ ಬಹುಮಾನ ಫೂಷಿಸಿದಾಗ, ತಾನು ಅಕ್ಷಯಾಶ್ರಾ ಕೊಳಗೇರಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲೋ ಕಂಡೆ ಅಂತ ತಂದೆಟಿಸುವವನಿದ್ದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ನೊಬ್ಬಿ ಅವನ ಮಗ ಇಡೋ ಟೀ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನ್ನು ನೋಡಿ ದ್ದಾನೆ. ಮುಂಬ್ಯೇಯಲ್ಲೋ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಗ ದೊಡ್ಡ ಕಾಖಾನೆ ಮಾಲಿಕ. ಅವನು ಚಿಂಟು ಪ್ರೋಟೋ ತೋರಿಸಿ ಕಾಖಾನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ವಲಯದವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು. ಕಡೆಗೂ ಚಿಂಟು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ’ ಎಂದಳು.

‘ಹೇಗೋ ಮಗು ಸಿಕ್ಕಿದನಲ್ಲ... ದೇವರ ದಯೆ ಅಮ್ಮ. ನಾನು ಶ್ರೀ ತಿರುಪತಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಏಸಲು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದು. ದೇವರು ದಯೆ ತೋರಿದ. ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸಲ ಹರಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಬರ್ತೀನಿ’ ಎಂದರು.

ಅತ್ಯೇ ಸೋನೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

‘ಆ ಮಥು ಅನ್ನೋ ಹುಡುಗಿ ಯಾರತೆ? ನಮ್ಮ ಚಿಂಟು ಬಹಳ ನೆನಸ್ತಿದ್ದು. ನೀನು ಕೆಂಪು ಮುಖಿದ ಕೋತಿ, ನಿನ್ನ ಹಳದಿ ಕೂದಲು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮಥು ಅಂಟ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲು ಉದ್ದು ಜಡೆ ಕಪ್ಪು ಫಲಫಲ ಹೋಳಿಯೋ ಕಂಗಳು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅಂತ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಈ ಹುಡುಗಿ ಯಾರು? ಮದುವೇಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನ ಮೂರು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತೆಳನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಯಾರೂ ಅಂಥಾ ರೂಪವತಿಯರಲ್ಲ. ಈ ಹುಡುಗಿ ನಿಜವಾಗಿ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದಾಳೆ. ಯಾರೂಂತ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದಳು.

‘ಇವರಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಗ. ಅಣ್ಣಾನೆ ಆಗಬೇಕು. ಈ ಹುಡುಗಿ ಗಂಡ ದುಬ್ಬಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ವರ್ಷಕೊಳ್ಳುತ್ತು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಒಂದು ಹೋಗ್ನಾನೆ. ನನಗೆ ಒಬ್ಬರು ಸಹಾಯಕರಿಲ್ಲದೆ ಆಗೋಲ್ಲಾವಲ್ಲಾಮ್ಮ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಹುಡುಗಿ ಇಲ್ಲೋ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅವಳಿ ಗಂಡ ನಾಲ್ಕೆಂದು ವರ್ಷ ಇಲ್ಲಿ ಬರ್ಮೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಕಂಪನಿಗೆ ಬಾಂಡ್ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನಂತೆ’ ಎಂದರು. ಕೇಳುತ್ತೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಲಗಿದ್ದ ರಾಜಸಿಂಹ ನಿಟ್ಟುಸ್ಥಿಟ್ಟು. ಆ ಹುಡುಗಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸುಳಿನ ಸರಪಣ ಜೋಡಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಸುಳಿನ ಸರಪಣ ಹಿಡಿದು ಹಾಕುವುದು ಹೇಗೆ? ತನಗೊಬ್ಬಿ ಮೊಮ್ಮೆಗ ಬೇಕು ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಹೀಗೆ ಕಥೆ ಹಬ್ಬಿಸಿ, ಅದೇ ನಾಟಕ

ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮಧೂಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದಳು. ತಾನಂತು ಆ ಹುಡುಗಿ ಕ್ಯೆ ಬೇರಳು ಸಹ ಸೋಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಮೃತ ಎದುರು ಮನ ಬಿಂಭಿ, ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಯಾವಾಗೆ?

ಎರಡು ದಿನ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ದಂಪತ್ತಿಗಳಿದ್ದರು.

‘ಬರೋವಾರ ಬರ್ತ್ರೀವಿ ಅಜ್ಞೆ’ ಎಂದವು.

‘ಅಜ್ಞೆನ್ನೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಾ ಅನ್ನಪ್ರಾ’ ಎಂದು ಜಯಶ್ರೀ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಳು.

‘ಬೇಡಾ, ಅಜ್ಞೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಯಾರ ಮನೇಲಿರಬೇಕು? ನಾವೇ ವಾರವಾರ ಇಲ್ಲಿ ಬರ್ತ್ರೀವಿ’ ಎಂದ ಚಿಂಟು.

‘ಅಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೇ ಅಜ್ಞೆ ಮನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರತ್ತೆ. ಬಂದು ಮುಜಾ ಮಾಡ ಬಹುದು’ ಎಂದು ನಕ್ಕ ರಾಜಸಿಂಹನನ್ನು ನೋಡಿ-ಜಯಶ್ರೀ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ‘ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ಹುಡುಗಾಟ ಆಡಿದೆ, ಹೇಗೆ? ಅವರಿಗು ವಯಸ್ಸುಯಿತು. ಎಮ್ಮುದಿನ ಒಂಟಿಯಾಗಿರ್ತಾರೆ? ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ’ ಎಂದಳು.

‘ನೀವು ಅತ್ತೆ ಉಂಟು, ಸೋಸೆ ಉಂಟು, ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಸೋಸೆ ಮನೆ. ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ಅತ್ತೆ ಮನೆ. ನೀವು ಪರಸ್ಪರ ಆಹ್ವಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆ ಇಲ್ಲ, ಆಹಾಶವ ಚಾವಣಿ, ಭೂತಾಯಿ ನಿವಾಸವೇ ನೆಲ. ನಾನು ಯಾರನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಲಿ?’ ಎಂದುಬಿಂಭಿ.

ವನಜಮೃನೇ ಶಾಂತವಾಗಿ ‘ಮಕ್ಕಳು ಬಯಸಿದಾಗ ಬಂದುಹೋಗಿ. ನನ್ನದು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವ್ಯವಹಾರಗಳಿವೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ಬೇಕೆನೀಸಿದಾಗ ಬರ್ತ್ರೀನಿ. ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಇದೊಂದು ಮನೆ ಇರಲಿ. ಅರಮನೇಲಿದ್ದರೂ ಅಜ್ಞೆ ಮನೆ ಬಯಸತ್ತೆ ಅಂತ ಗಾದೆ ಇದೆ. ನನ್ನ ಹೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು ಆ ಮಾತು ನಿಜ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ’ ಎಂದಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದರು.

‘ನಿಮ್ಮ ಮಧೂನ್ನೆ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ಕೂಡಲು... ಕಪ್ಪು ಕೆಲ್ಲು... ಹೊಂಬಣ್ಣನೆ ಸೋಗಸು ಅನಿಸಿತು. ನಾನು ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂಡಲು...ಹೇರ್ ಡೈ ಮಾಡಿಸಿ ಬರ್ತ್ರೀನಿ. ಒಂದು ಹದಿನ್ಯೆದು ದಿನ ಹೋಗಿ ಬರಲಾ?’ ಎಂದಳು.

‘ಅಮ್ಮೆ, ಹೋಗಮ್ಮೆ. ಹೋಗಿ ಕಪ್ಪು ಕೂಡಲು ಮಾಡಿಸಿಕೊ. ಮಧು ಆಂಟಿ ಹಾಗೆ ಉದ್ದೇ ಜಡೆ ಹಾಕೊ’ ಎಂದು ತಂದೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಚಿಂಟು ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಟ್ಟಿ.

‘ನಿಮ್ಮಪ್ರಾ ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಟ್ಟಿರ್ಹೇಗ್ಗೆ ಹೋಗ್ಗೀನಿ’ ಎಂದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ‘ನಿನ್ನ ರೂಪಕ್ಕಿನ್ನೆ ನಿನ್ನ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವದ ಬದಲಾವಣೆ ನನಗಿಷ್ಟಿವಾಗಿದೆ. ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದ ಇಮ್ಮೆ ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಈಗ ನಮ್ಮೆ ಬದುಕು ಹಿತವಾಗಿದೆ’ ಎಂದ.

‘ಎನೇ ಆಗಲಿ, ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟೀನಿ. ಕೆಲವು ಬಿಸಿನೆಸ್ ಕೆಲಸಗಳು ಇವೆ. ಲಿಜಿ ಆಂಟೊ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿರ್ತಾಳೆ. ಕನ್ನಡಿಲಿ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡೆ ನನಗೇ ಬೇಕಾರಾಗತ್ತೆ. ಆ ಹುಡುಗಿ ನಿಜವಾಗಿ ಏನು ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದಾಳೆ’ ಎಂದಳು.

ಅವನು ಸುಮೃದ್ಧಿಸಿದ್ದು.

‘ಒಂದು ಮಾತು ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡಿ! ನಾನು ಉರುಲ್ಲಿಲ್ಲದಾಗ ನೀವು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದು’ ಎಂದಳು.

‘ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಏಕೆ ಹೋಗಲಿ? ಚಿಂಟು, ಚಿನ್ನೀ ಇರ್ತಾರಲ್ಲ’ ಎಂದ.

ಅವಳು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ‘ನೋ.... ಹರೆಯದ ಅಪ್ಪರೆ ಹಾಗಿರೋ ಆ ಹುಡುಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ನೂರು ಬಗೆಯ ಭಾವನೆಗಳು ಕುದಿಯತ್ತೆ. ಕುರೂಪಿಗಳಾದ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಹುಡುಗಿರು ನಿಮ್ಮ ಮಾವನ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ನಾನಲ್ಲಿ ಉಹಿಸಿದ್ದೆ’ ಎಂದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಬೇಸರದಿಂದ ‘ಗಂಡನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡ್ಲೋತ್ತೀನಿ, ಹಿತವಾಗಿರ್ತೀನಿ, ನಾನು ಬದಲಾಗಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಫೋಣಿಸಿದ್ದು ಇಮ್ಮು ಬೇಗ ಮರಿತ್ತೋಯಿತಾ?’ ಎಂದ.

ಅವಳು ಹರದಿಂದ ‘ಗಂಡನಿಗೆ ಹಿತವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳೋದೂಂದೇ, ಏನು? ಅವನ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಸಹಿಸೋದಾ? ನಾನು ತಪ್ಪದಾರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನೀವು ತಿದ್ದಿ, ನೀವು ತಪ್ಪದಾರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಾನು ತಿದ್ದಿನಿ. ಹರೆಯದ ಒಂಟ ಹುಡುಗಿ ಇರೋ ಮನಗೆ ನೀವು ತಾಯಿ ನೆಷ ಮಾಡಿ ಹೋಗಬಾರದು. ಇದೊಂದಕ್ಕೆ ನಾನು ಜಗಳ ಕಾಯ್ತೀನಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಸರಿ, ನೀನು ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಬರೋವರಿಗೆ ನಾನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಲ್ಲು’ ಎಂದ. ‘ಗುಡ್ ಬಾಯ್... ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ನಂಬಿತ್ತೀನಿ’ ಎಂದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ನಕ್ಕು ಹೂಂ. ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ಚರಸ್ಸಿರ ಅಸ್ತಿಗಾಗಿ ಯಾದರೂ ನನ್ನ ನಂಬಿಯೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲ. ಅಂತು ನಿಮ್ಮಪ್ಪು ಒಳ್ಳೆ ನಿಬಂಧನೆ ಹಾಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಕಾಗಲಿ, ಬೇಡವಾಗಲಿ, ಇನ್ನು ಹದಿನ್ನೆಂದು ವರುಷ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಲೇಬೇಕು’ ಎಂದ.

ಜಯಶ್ರೀ ನೋವಿನಿಂದ ‘ರಾಜ್, ಹಾಗಿಲ್ಲ ಮಾತಾಡಬೇಡಿ. ನಾನು ಮೊದಲಿನ ಜಯಶ್ರೀ ಅಲ್ಲ. ಅಸ್ತಿ ಸಿಗದೇ ಇದ್ದರೂ ನೀವು ನನಗೆ ಬೇಕು’ ಎಂದಳು.

‘ಹೋಗಿ ಬಾ ಜಯಾ... ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಕಹೀ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿದಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಸಹಿಯಾದ ಬದುಕು ಸವಿಯೋಣಾ’ ಎಂದ.

ಅವಳು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋದಾಗ ತಾಯಿಗೆ ಟ್ರಂಕಾಲ್ ಮಾಡಿ. ‘ಅಮ್ಮ,

ಮಧೂದು ಏನು ಸುಧ್ವಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ವನಜಮೃತೆ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ‘ರಾಜೂ, ನಾವಾಡೋ ಮಾತು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾರಾ?’ ಎಂದರು.

‘ಇಲ್ಲಮೈ, ಅವಳು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಈಗಲೇ ನಿಷಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೀನು..’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದುಂತೆಯೇ, ‘ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಬೇಡ ರಾಜೂ... ಆ ಹುಡುಗಿ ಎಂದಿಗೂ ನಮಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಲ್ಲ. ನಾವು ತಾಯಿ ಮಗ ನಮೈ ಶ್ವಾಫ್ರಕ್ಕೆ ದುಡುಕಿದಿವಿ. ಆ ಹುಡುಗಿ ತ್ಯಾಗಿಡಿವಿ. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಫ್ರ ಮಾಡೋಂಡಿದ್ದಾಳೆ’ ಎಂದರು.

‘ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಅಮೈ. ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳಾಗಿದೆ ಅಂದೆ. ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ತಿರುಪ್ತಿಗೆ ಅವಳ ಜೊತೆ ಇದ್ದುದ್ದು ನಿಜ, ಆದರೆ...?’ ಎಂದ.

‘ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಫ್ರವಾಗಿರೆಯವೂ, ನೀವು ಆ ದಿನ ಉರಿಗೆ ಹೋದ ರಾತ್ರಿನೆ ಹೊರಗೆ ಕೂಡಳು. ಆ ರಾತ್ರಿಯೇ ನನ್ನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಳು’ ಎಂದರು.

‘ಅಮೈ, ಆ ಸುಳ್ಳ ಮದುವೆ ಬಂಧನ ತೆಗೆದು ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ವರ ಹುಡುಕಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡು. ಎಮೈ ದುಡ್ಡು ವಿಚಾರದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ’ ಎಂದ. ವನಜಮೈ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು ‘ನನ್ನ ಆಸ್ತಿನೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೋಳಿದ್ದಿನೆನವ್ವು. ಆದರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಡೀ ಬೀದಿಗೆ ಲಗ್ನವತ್ತಿಕೆ ಹಂಚಿ, ತಿರುಪ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು. ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಬಂದಳು. ಮದುಸಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಗಂಡನ ಜೊತೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿ ಬಂದವಳು, ಅವಳ ಗಂಡಾ ದುಬ್ಬನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಅಂತಲೇ ಎಲ್ಲಾ ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವತಃ ಅವರ ಮನೆಗೆ ತಾಯಿ ತಂದ ಬಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ, ಅಕ್ಕಾ, ತಂಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಅಂಗಡಿ ಅವಳ ಹೆಸರಿಗೆ ರಿಷಿಸ್ತುರ್ನು ಮಾಡಿಸಿದೆ. ನನಗಂತು ಏನು ತೋಚ್ತಿಲ್ಲ’ ಎಂದರು.

‘ನಾವು ತಾಯಿ ಮಗ ದುಡಿಕಿದೆವಮೈ’ ಎಂದ.

‘ಒಂದೆರಡು ವರುಷ ಆಗಲಿ. ಅವಳ ಗಂಡ ಬೇರೆ ಮದುವೆ ಆದ ದ್ವೇಷೋಸ್ರವ ತೆಗೊಂಡು ಅಂತ ಸುದ್ದಿ ಹಬ್ಬಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ನಾನೇ ನಿಂತು ವರನ್ನ ಹುಡುಕಿಸಿ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ’ ಎಂದು ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಾಗ ‘ಅಮೈ ಮಾಡಮೈ ನನ್ನ ಅಪರಾಧ ಪ್ರಜ್ಞೆ ದೂರವಾಗತ್ತೆ’ ಎಂದ.

ಜಯಶ್ರೀ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಬಂದಳು. ‘ಅಮೈ ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅಮೈ ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆ’ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಿ ಹಾಡಿದವು.

ಜಯಶ್ರೀ ಬಾಬ್ ಕೂಡಲಿಗೆ ಉದ್ದ್ರಿ ಚೌರಿ ಹಾಕಿ ಜಡೆ ಹೆಣೆದು ಮುಡಿ ತುಂಬಾ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿದು, ಗಿಳಿಹಸಿರು ಮೈಸೂರು ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟಿ, ಬಂದಾಗೆ

‘ಅಮೃತ ಮಗು ಆಂಟಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆ’ ಎಂದು ಬೆಂಟು ಬೆವ್ವಳೆ ತಟ್ಟಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಸೊಚಿಸಿದ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಗಂಡನ ತೋಳು ಬಳಿಸಿ ಜಯಶ್ರೀ ಕೇಳಿದಳು.

‘ನಿಮ್ಮ ಮೆಚಿ ನ ಈ ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಾಗೆ ಕಣ್ಟೇನಿ? ಆ ಹುಡುಗಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಣ್ಟು:ನೋ ಇಲ್ಲವೋ?’ ಎಂದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ‘ನಿನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿ. ನನ್ನ ಮನ ಮೋಹಿಸುವ ಹಾಗಿದ್ದಿ. ಆದರೆ ಆ ಹುಡುಗಿ ಹೋಲಿಕೆ ಬೇಡ. ಅವಳನ್ನೆಂದೂ ನಾನು ಬಯಕೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿಲ್ಲ’ ಎಂದು.

‘ಮನಸ್ಸು ಇಗಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದುವರೆ ತಿಂಗಳಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಧ್ಯಾಂಪ್ರ ಹೇಳ್ತೇನಿ. ಬರೋವಾರ ಹೋಗಿ ಬರೋತ್ತಾ...’ ಎಂದಳು.

‘ನನ್ನ ಅಪ್ಪನೆ ಮೀರೋ ಶಕ್ತಿ ನನಗಿಂತ ಜಯಾ...’ ಎಂದ. ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಆಡಿದಂತಿದ್ದರೂ ಮಾತಿನ ಆಳದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ನೋವು ಹುಡುಗಿದಂತಿತ್ತು. ಗಂಡನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ ಮರಸಿದ್ದ ಜಯಶ್ರೀಗೆ ಅವನ ಎದೆಯಾಂತರಾಳದ ಆ ನೋವು, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾವಗಳು ಅರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದಿನ ವಾರ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದರು. ಮನೆ ಸ್ವರೂಪ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಇಷ್ಟತ್ವ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹಜಾರದ ಮುಂದಿನ ಒಳ ಆಂಗಳ ಸಿಟ್‌ಡೆಟ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ನೋಡಿ ಮಂಚ ಹಾಕಿಸಿದ್ದರು. ಒಳಗೆ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಮಂಚ, ರೂಪಲ್ಲಿ ಅಲಮಾರುಗಳು ತೆಗೆದು, ಸಿಂಗಲ್ ಮಂಚ ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಜೋಡಿ ಮಂಚ, ಅಡಗೆ ಮನೆಯ ಮುಂದಿದ್ದ ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಅಲಮಾರು ಹೇರಿಸಿದಲಾಗಿತ್ತು.

‘ಪನಮ್ಮ, ಮನೆ ಬಹಳ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿ’ ಎಂದ ರಾಜಸಿಂಹ.

‘ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿ ಹಾಗೆ ಸೋಸೆ ಬರ್ತ್ಯು ಲ್ಲವ್ವ. ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳಿಗೆ, ಸೋಸೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆರಾಮಿರಲೀತ. ಲಾಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನೆ ಮಹಡೀ ಮೇಲಿನ ಮನೆ ಬಿಡಿ ಅಂತ. ಅದು ಎರಡು ಬೆಡ್‌ ರೂಮಿನ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ. ಅವರ ಮಗ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಒಂಟಿಕೊಷ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬೆಡ್‌ರೂಮಿನ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಹೋಗ್ನಿಲ್ಲ’ ಎಂದರು.

ಮಕ್ಕಳು ಬಯಸಿದ ಬಗೆಬಗೆ ರುಚಿಕರ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ ಮಧುವಿನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದರ. ದಯಟ್ ಭಯವಿಲ್ಲದ ಜಯಶ್ರೀ ಸಹ ಹೊಣ್ಟಿತುಂಬಾ ಉಂಡಳು. ‘ಅಮೃತ ವರ ದಯಟ್ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತ್ತು?’ ಎಂದ.

‘ಒಂದು ಏಜ್ ಆದಮೇಲೆ ರೊಪಕ್ಕುಗಿ ಹೋರಾಡೋದು ವ್ಯಫ್. ನಾನೆಷ್ಟೇ ಕುಣೀದರೂ ಆ ಮಥುಮತಿಯ ಮುಶಿದ ಸೇಬಗು, ಚರ್ಮದ ಕಾಂತಿ, ಕಣ್ಣನ ಹೊಳಪು, ಮೈಮಾಟ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?’ ಎಂದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ನಹ್ನು— ‘ನಂಗೇನೋ ನೀನು ಅವಳಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಕಣ್ಣು’ ಎಂದ.

ಜಯಶ್ರೀ ನಿರಾಶಯಿಂದ ನಹ್ನು ‘ಅವಳಿಗಿಂತ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ದೊಡ್ಡೋಳು ನಾನು. ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅವಳಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಕೃತಕ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಚರ್ಮದ ಸತ್ಯ ಹೋಗಿದೆ. ಬ್ಲೈಚಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಿ, ಮಾಡಿಸಿ ಚರ್ಮ ಹೇಳಿದಾಗಿ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಲಿಪ್ಸ್‌ಸ್ಟಿಕ್‌ರಹಿತವಾಗಿ ಆ ನೀರಸ ಒರಟು ತುಟಿ ಭಯಂಕರ ಕಾಣತ್ತೆ’ ಎಂದಳು. ಅನಂತರ ‘ಮುಂಬೆನಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಭರದಲ್ಲಿ ಮುಡಿತಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು, ದೇಹ ಪೀಠಾಯಿ ಅಗಿದೆ’ ಎಂದಳು. ರಾಜಸಿಂಹ ಅವಶ್ಯಕ ಸಂತ್ಯಾಸಿ ‘ನೀನು ಯೋಚಿಸಿದಷ್ಟು ನಿನ್ನ ರೂಪಾ ಭಯಂಕರವಾಗಿಲ್ಲ, ಜಯಾ... ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗಂತು ಸಹ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿ’ ಎಂದ.

‘ಅದೊಂದೇ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಲ್ಲ. ಆ ಹುಡುಗಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಗಂಭೀರ. ಎಂಥಾ ಡೀಸೆಂಟ್ ನೇಚರ್, ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಎಷ್ಟು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿತ್ತಾಳೆ.. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೃಟವಾದ ಆ ರಾಮಾಯಣದ ಭಾಗ ಒದಿ, ಮಧುರವಾಗಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲ್ಯುನ್ ಮಾಡಿದ್ದ ನನಗೇ ಕೇಳು ಇರಬೇಕನಿಸತ್ತೆ. ಮಕ್ಕಳಿಂತೂ ಅವಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿವೆ. ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತುರವರೆಗೆ ಆ ಅಂಗಳದ ಮಂಜದ ಮೇಲೆ ಅವಳೊಂದಿಗಿರುತ್ತೆ. ಅಡಿಗೇನು ತುಂಬಾ ರುಚಿಯಾಗಿ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಲಿ ರತ್ನಮೈ ಮುದುಕಿಯಾದರು. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಮಗಳ ಮನಗೆ ಹೋಗ್ಗಾರಂತೆ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಒಟ್ಟಿದರೆ ಈ ಹುಡುಗಿನ್ನ ಕರೋಂಡು ಹೋಗೋಣಾತಿದ್ದಿನಿ’ ಎಂದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ನೀರಸವಾಗಿ ‘ಆ ಹುಡುಗಿ ಅಂಗಡಿ ಲೆಕ್ಕಾಬಾರ ನೋಡೋದಿಗಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಅಮೃತಿಗೆ ಬಲಗ್ಗೆನಂತೆ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅಮೃತ ಅವಶ್ಯಕ ಕೆಲಸಗಾತಿ ಇಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಅಂಗಡಿ, ಮನ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡ್ಡಾಳೆ. ಬೇರೆ ಮನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗಿ ಬರಲಾರಳು’ ಎಂದ.

‘ಒಳೆ ವಿದ್ಯಾವತಿ, ಪಾಕೆಶ್ತಲೆ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಟ್ರೌಫನ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ನೋಡೋತ್ತಾಳೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಆಶೇಯತ್ತು’ ಎಂದಳು.

ಹುಡುಗರು ಹತ್ತಿ ಹಾರಿ, ಯಾವುಯಾವುದೋ ಗೂಡಿನಿಂದ ಹಳೆ ಪ್ರಸ್ತುತ, ಸಾಮಾನುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ತೆಗೆಯುವರು. ಹಾಗೆ ತೆಗೆದಾಗ ಲಗ್ನಪತ್ತಿಕೆ ಒಂದು ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ ಮೀಡಿಯಮ್ ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಬರ್ತಿರಲ್ಲ.

‘ಮುಮ್ಮೆ... ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ... ಕಥೆ ಇದೆಯಾ ?’ ಎಂದವು.

ಜಯಶ್ರೀ ಓದಿ, ‘ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮಧು ಆಂಟಿ ಲಗ್ಗಿಪತಿಕೆ. ಶಂಕರ್ ಎಂಬ
ವರನಿಗೆ ಮಧುಮತಿ ಎಂಬ ಕನ್ನಾರತ್ನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವ’
ಎಂದು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಓದಿದಳು.

‘ಮಧು ಆಂಟಿ, ನಿಂಗೆ ಮದುವೆ ಆಗಿದೆಯಾ?’ ಲಗ್ಗಿಪತಿಕೆ ಹಿಡಿದು ಅಡಿಗೆ
ಮನಗೆ ಓಡಿಬಂದ.

ಉಪ್ಪೇರಿ ಕರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಧುಮತಿ ನಗುತ್ತ -

‘ಕಾಲಲ್ಲಿ ಕಾಲುಂಗುರ, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ತಾಳಿ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಹಾಗಿದೇ ಮದುವೆ
ಆಗಿದೇಂತ್ತೇ ಲೆಕ್ಕು’ ಎಂದಳು. ಚಿಂಟು ಗೊಂದಲದಿಂದ ‘ಹಾಗಿದೆ, ಅಂಕಲ್
ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ?’ ಎಂದ.

‘ಯಾವ ಅಂಕಲ್ ಬೇಕು ನಿಂಗೆ?’ ಎಂದಳು ನಗುತ್ತ.

‘ಅದೇ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಶಂಕರ್ ಅಂಕಲ್?’ ಎಂದ.

ಮಧುಮತಿ ನಗುತ್ತಲೇ ‘ಅವರು ದೂರ ದುಬ್ಬಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು
ಸಲ ಬರ್ತಾರೆ’ ಎಂದಳು.

‘ನಮ್ಮ ಬಾಬಿ, ತಂಡೇನು ಆಗಾಗ ದುಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗ್ಗೆ ಇರ್ತಾರೆ. ಬಾಬಿಗೆ
ಒಂದು ಭರ ಹುಲಿ ಚಿತ್ತ, ಇರೋ ಕೋಟು ತಂದಿರ್ತಾರೆ. ಅಂಕಲ್ ದುಬಾಯಿಯಿಂದ
ಬರೋವಾಗ ನನಗೂ ಹುಲಿ ಬಣ್ಣಿದ ಕೋಟು ತರಿಸಿಕೊಡಿ’ ಎಂದ.

‘ತರಿಸಿ ಕೊಡಿನೇಳು, ಎಣ್ಣೆ ಹೋಗೆ ಆಗತ್ತೆ. ಹೋರಗೆ ಹೋಗು, ಆಮೇಲೆ
ಕೆಮ್ಮೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಅಂಕಲ್ ನೋಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ ?’ ಎಂದ.

‘ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಫಲ್ಲಫಲ ಕಣ್ಣಿಗಳು, ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣಾ...
.....’ ಎಂದಳು.

ಚಿಂಟು ಹೋರಗೋಡಿ ಬಂದ. ತಂದೆ ತಾಯಿ ಅಜ್ಞಾ ಹಜಾರದ ಮಂಚದ
ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದರು.

‘ಪಷ್ಟು... ಶಂಕರ್ ಅಂಕಲ್ ದುಬ್ಬಿಯಿಂದ ಬರೋವಾಗ ನನಗೆ ಹುಲಿಪಟ್ಟೆ
ಕೋಟು ತಂದು ಕೊಡ್ಲಾರಂತೆ’ ಎಂದ.

ಜಯಶ್ರೀ ನಗುತ್ತ ‘ಸರಿ, ಮುಖವೇ ನೋಡಿಲ್ಲ, ಆಗಲೇ ಕೋಟು. ಹ್ಯಾಟ್
ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆಯಾ?’ ಎಂದಳು.

‘ಶಂಕರ್ ಲಂಕಲ್ ನೋಡ್ಕೆ ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದು ರಂತೇ ಮಮ್ಮೆ’ ಎಂದ.

ತಾಯಿ ಮುಗಿಮುಖಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಒಳಗೊಳಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿರಿಟ್ಟರು. ಮುಂದೆ ಅವಳಿಗೆ ವಾಗು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಅನಾಮಧೇಯವಾಗಬಾರದು. ಬೀದೀಲೀ ಜನರ ಎದುರು ಕೆಟ್ಟಿ ಹೇಸರು ಬರಬಾರದು ಎಂದು ಒಂದು ಕೃತಕ ಲಗ್ಗಪತ್ರಿಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಸ್ವಾನ ಸರಪಳಿ ಬಂಧನದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದು ಹೀಗೆ ಎಂದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಕಾಲವೇ ಇಡ್ಡಿ ಮದ್ದು. ಎಂದು ಮಗನ ಮುಂದೆ ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಚ್ಯಾಪ್ ಮಕ್ಕಳ ಜೆಂಕೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಇದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿರು. ಕಾಲಚಕ್ರ ಉರುಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಚಿಂಟು ಈಗ ವಾದಿನಾಲ್ಕುರ ಹುಡುಗ ಜಯಶ್ರೀಗೆ ಈ ನಡುವೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ತಲೆನೋವು, ಜ್ವರ ಎಂದು ಮಲಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಮಧ್ಯ ಅರವತ್ತೆಂದು ಜಣಾದ ವನಜಮ್ಮೆಗೆ ತೀವ್ರ ಎಂಬ ಸುದ್ದು ಬಂತು.

ಜಯಶ್ರೀನೂ ಅನಾರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಒಬ್ಬನೇ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.

‘ಹೋಗಿ ಬರಲು ಜಯಾ?’

‘ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ. ಆಕೆಯೂ ವಯಸ್ಸುದ ಡೀವಾ’ ಎಂದವಳು—

‘ನಿಮ್ಮ ಮೇಲ ನನಗಾವ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಪರಾದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಿನಲ್ಲ. ಮಧುಮತಿಯೂ ಚೆಡ್ಡೆ ಬಿನ್ನ. ಅವಳ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ಇದೇಂದೆ. ನಾನು ಕಾಯಿಲೆ ಮಲಗಿ ದೀಘ್ರಾವಾಗಿ ಆಸ್ಟ್ರೆ ಸೇರಿದರೆ, ಈ ಸಂಸಾರ ಹಾಗು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಅವಳನ್ನೇ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೊಂತಿದ್ದಿನಿ’ ಎಂದಷ್ಟು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ‘ಅಂಥಾ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳೇ ಬೇಡಾ ಜಯಾ...?’ ನೀನು ಬೇಗ ಗುಣವಾಗಿ ಬಿಡು’ ಎಂದ.

‘ನೋಡೋಣಾ.... ಸರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾಳಿದ್ದು ಬ್ಲೂಡ್‌ಬೆಸ್’ ದೀಪಾಗಿ ಸ್ವಾನಿಗ್ ವಾಗ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ರಿಸಲ್‌ ಏನು ಬರತ್ತೋ? ಆರು ತಿಂಗಳಾದ ಮುಲಗೊಂದು, ಏಳೋದೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದಳು. ‘ನಿನಗೇನು ಆಗಿಲ್ಲ ಜಯಾ’ ಎಂದು ಅವನೇದರೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಅಧೀರವಾಗಿತ್ತು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದ. ತಾಯಿ ತೀರ ರುಗ್ಗಿ ಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಮಥುಮತಿ ಒಬ್ಬ ನಸ್ರೋ ಸಹಾಯದಿಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಸೂಕ್ಷಿದೆಂಬುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ತಿಂಗಳು ನಸ್ರೋಗ್ ಹೋಗನಲ್ಲಿದ್ದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದ ಆಕ್ಷಭಳಿದ್ದರು.

‘ಈ ಸಲ, ನಾನು ಬದುಕೆಲ್ಲಾ ಅನಿಸತ್ತಪ್ಪಾ, ಆದರೆ ಈ ಹುಡುಗಿದೇ ಚಿಂತೆ ಆಗಿದೆ.ಶಿಕರ್ ದುಬ್ಬೆಲಿ ಬೇರೆ ಮರ್ಗಾನೆ ಆದ. ಇವುಗೆ ಡ್ಯೂಕ್ಲೋಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಅಂತ ಹಬ್ಬಿಸಿ ಏರಡು ವರುಷ ಆಯಿತು. ಇಷ್ಟ ರೂಪ, ಹಾಗ್ ಸೋಡಿ, ಬಳಿಬ್ಬೆ ವರಗಳು ಬಂತು. ಲಾಯರ್ ಮಗ ಆಕ್ರೋಕೆಚ್ ಕೇಶವ ಇವಳಿನ್ನು ವಿವಾಹ ವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸಿ ಬಂದ. ನಮ್ಮಣಿನ ಮೂರನೇ ಮಗ ಡಾಕ್ಟರಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ನಸ್ರೋಗ್ ಹೋಮಿಗೆ ನಾನು ಸೇರಿದ್ದು, ಅವನು ನಾಲ್ಕಾರು ಬಾರಿ ಪ್ರಸ್ತುಪಿಸಿದ.

‘ಆದರೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಯಾರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲ್ಲ. ಅವಳ ಹತ್ತೇ ಹತ. ಮದುವೆ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಗಿದು ಯೋದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಂತಾಳೆ ಎಂದಳು. ಆ ಸುಂಚೆ ತಾಯಿ ಡೈಷಿಫರ್ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿ ಹೊ ಜೆ ನಿದೆ, ಹೋಡಾಗ ‘ಮಥು, ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾ ಮಾತಾಡಬೇಕು’ ಎಂದ. ಮಥು ಅಂಗಳೇ, ಬಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂತಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ‘ನಿನಗೆ ನೀಡೇ ಏಕೆ ಶಿಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಮಥು? ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಿಗೆ ಪರಿಹಾರವೇ ಇಲ್ಲವೇ? ನಾವು ತಾಯಿ— ಮಗ ಏನೋ ದುಡುಕಿ, ಬಂದು ಮತ್ತು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದೆವು. ಆದರೆ ದೇವರ ದಯೆ, ಆ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಸಂಯಮವಾಗಿದ್ದೆ. ಸಾನು ಪರಿತ್ವರಾಗಿದ್ದೀ. ಇಷ್ಟತ್ತೆಂಟು ವರ್ಷ ಅಂದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಯೋಗ್ಯ ಹುಡುಗನನ್ನು ವಿವಾಹ ಆಗಿ ಸುಖವಾಗಿರು ನೀಡು ಅಶಾಂತಿ ಅನುಭವಿಸ್ತು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮಗನ್ನು ಏಕೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ತೇ?’ ಎಂದ.

ಮಥು ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿ- ‘ನಾನು ಅಶಾಂತಿಯ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲಿ ತೊಳಿಲಾಡ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬದುಕು ಶಾಂತ ಪ್ರವಾಹವಾಗಿದೆ. ದೊತ್ತುಕ್ಕೆ ಇಂಳಿಗಂಡನ ಕೂಡ ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ, ಎರಡನೆಯ ಅಕ್ಕನಿಗಿ ವಿವಾಹವಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಕಭಾವ ಈ ಉರಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ, ತಮ್ಮ ವಿವಾಹಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಅಂಗಡಿಯ ಅಭ್ಯುದಯ ದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ತಾಯಿ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆ ನಿವೃತ್ತಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸ್ತು ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿಕಂಡಿದ್ದಾರೆ, ನನ್ನ ವಿವಾಹದಿಂದ ನಾನೇನೇನು ಸುಖಶಾಂತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕೊಂತಿದ್ದೇನೋ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಿದೆ’ ಎಂದಳು...

‘ಆದರೆ ನಿನ್ನ ದಾದ ಬಂದು ಬದುಕಿದೆ’ ಎಂದ.

‘ಆದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಧ್ಯೇಯವು ಇದೆ. ನಾನು ಮನಸ್ಸರೇ ಪೀಠಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿನ್ನು

ನಾನು ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದೀನಿ. ಅವರ ಸುಖ ಸಂಸಾರ ದೂರದಿಂದಲೇ ನೋಡಿ ಸಂತಸಪ್ತದ್ವಿನಿ' ಎಂದಳು.

'ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೇನು ಸಿಗಲ್ಲು ಮಥು, ಎಣ್ಣೆ ಇಲ್ಲದ ದೀಪದಿಂದ ಬೆಳಕನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸ್ತಿದ್ದಿ, ನನ್ನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಧ್ಯ' ಎಂದ.

'ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಾನು ಏನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸುಖ ಸಂಸಾರದ ನಡುವೆ ಮುಖ್ಯಾಗಿ ಖಂಡಿತ ಬರಲ್ಲ. ಹೆದರಬೇಡಿ' ಎಂದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಬೇಸರದಿಂದ 'ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಟ್ಟು ಮುಖ್ಯಾಗಿದ್ದ ನೀನು, ನೀನು ವಿವಾಹಿತಳಾಗಿ ಸುಖಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ, ನಾನು ಸುಖವಾಗಿರಬಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚುಚ್ಚು ಇರತ್ತೆ' ಎಂದ.

'ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಲ್ಲಿಗೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮನದ ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ಥಾನವೇ ಇಲ್ಲಾಂತ ನಾನು ಬಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಚಪ್ಪಲಿ ಧೂಳು ನಾನು. ನಿವೃತ್ತಿಮಂತರು. ಚಪ್ಪಲಿ ಮೇಲಿನ ಧೂಳು ಸಹ ಕೊಡುವಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಧಳಧಳಾಂತಿರಲೀಂತ ಪಾಲಿವಾ ಮಾಡಬಿಲ್ಲಿರಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಧೈಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರೋ ಹಕ್ಕು ನಿಮಗಿಲ್ಲಾಂತ ಮಾತ್ರ, ಹೇಳಬಲ್ಲೇ' ಎಂದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಏರಾಶನಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದುನಿಂತ. ತಾಯಿ ನಾಲ್ಕುದಿನ ಬದುಕಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಕಣ್ಣುಭ್ರುದರು. ಜಯಶ್ರೀ ಶಾಗ ತೀರ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮೂತ್ರ, ಪಿಂಡಪೂಂಡ ಪೂರ್ತಿಕೆಟ್ಟುಹೊಗಿದೆ. ಬದಲಿ ಮೂತ್ರಪಿಂಡ ಸಿನುವವರೆಗೆ ದಯಾಲಿಸಿಸಾ ಮಾಡ್ತು ಇರಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು.

ಅತ್ಯುಯ ಅಂತ್ಯಕ್ಕಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಜಯಶ್ರೀ ಭಾಗವಟಿಸುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿಯ ಹದಿಮೂರನೆಯ ದಿನದ ಮಾಸಿಕ, ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಥನೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ರಾಜಸಿಂಹ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ.

ಆಶ್ವಯ ಎಂದರೆ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ದಿನದಿಂದ ಮಥುಮತಿ ಅವನ ಕಂಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜಸಿಂಹ ಆಸ್ತುತ್ತೇಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೊಂಡು ಆಶ್ವಯ ಕರ ವಾತ್ಸ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಜಯಶ್ರೀಗೆ ಬದಲಿ ಮೂತ್ರಪಿಂಡ ಸಿಕ್ಕಿ ಆಪರೇಷನ್ ಆಗಿ ಮೂರುದಿನ ಆಗಿತ್ತು. ಜಯಶ್ರೀ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

'ಜಯಾ, ಆಪರೇಷನ್ ಆದ ಸುದ್ದಿ ನನಗ್ನಾಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿ ಮೂತ್ರ ಓಡೆ ನಿನ್ನ ಭೂದಾಗ್ರಾಂತಿ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು? ಜಯಶ್ರೀ ವೈಘಣ್ಯಿಂದ ನನಗೆ ಶಿಂಡಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ ತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾರು ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸಾಕಷ್ಟಿಯಾದ ಮಥು. ನನ್ನ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ನೋಡಿಕ್ಕು

ಬಂದಿದ್ದಳು. ಹಂದು ಮುಂದು ಯೋಚಿಸದೇ—ತನ್ನ ಕೆಡ್ಡಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾದರೆ ಕೊಡ್ಡಿನಿ ಅಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಒಳ್ಳೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಭೂದಾಗೂಪ್ತ ಟಿಮ್ಮು ಎಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾಚ್ ಆಯಿತು. ಮೂರು ದಿನದ ಹಂದೆ ಆಪರೇಷನ್ ಅಯ್ಯು’ ಎಂದಳು. ‘ಅವಳೆಲ್ಲಿ?’ ಎಂದ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದಿಂದ.

‘ಅವಳು ಇದೇ ಹಾಸ್ಯಟಲಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನನ್ನ ಕಾಣಲಿಕ್ಕೇ ಯಾರೂ ಬರಬಾರ ದೂರತ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ.’

‘ಈ ಸಲ ಅವಳು ಡಿಸ್‌ಟಾಚ್‌ ಆದ ಮೇಲೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಕರ್ಮಾಂಬರೋಜಾಂತಿದ್ದಿನಿ. ನಮ್ಮ ಹುದುಗರಿಗೂ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡೆ ಇಷ್ಟು. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿನು ಇಲ್ಲ. ಆ ಮೈಸೂರು ವಾಸ...ಆ ಹಳೆಯ ಮದುವೆಯ ಕಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಮರೆಸಿ, ನಮ್ಮ ಘ್ರಾಕ್ಷರಿ ಆಫೀಸ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಗೆ ಬಂದಿರೋ ಭರತ್ ಉದಾರ ಮನೋಭಾವದ ಆಧುನಿಕ ಯುವಕ. ಇವಳ ಹಳೇ ಮದುವೆ ಕಥೆ ಲೆಕ್ಕಿಸಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ರೂಪಸಿಹಿನ್ನ ತಾಳಿಕಟ್ಟಿ ಕೈಬಿಟ್ಟಿ ಅವನೆಂಥಾ ನತೆದ್ದಷ್ಟು. ಅವನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸ್ತು ಇವಳು ಒಂಟಿ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಸ್ತೀನಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಅಮ್ಮ ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿ ಸಾಕಾದಳು. ಈಗ ನೀನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು’ ಎಂದ.

‘ಎಂಡಿತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸ್ತೀನಿ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಕಾರು, ಬಂಗ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡ್ಡಿನಿ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹದಿನ್ಯೇದು ಸಾವಿರ ಸಂಬಳ ಕೊಡ್ಡಿನಿ. ನೋಡ್ಡಿಕ್ಕು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥಾ ವರನ್ನ ಏಕೆ ಒಷ್ಟಲ್ಲ?’ ಎಂದಳು.

ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನ ಕಳೆಯಿತು. ಮೊದಲು ಮಧುಮತಿಯನ್ನು ಡಿಸ್‌ಟಾಚ್‌ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಜಯಶ್ರೀ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿ, ‘ಕೆಲವು ದಿನ ನಮ್ಮ ನೇಲಿರು, ಹುದುಗರು ತುಂಬಾ ಕೇಳತ್ತೆ, ಈಗ ಅವರ ಅಜ್ಞೆನು ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಹೀಗೆ ಮಲಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ನಾನು ಡಿಸ್‌ಟಾಚ್‌ ಆಗಿ ಬರೋವರೆಗೆ ನೀನೆ ಮನೇ ನೋಡ್ಡೋ ಬೇಕು’ ಎಂದಳು.

ನಂತರ ಭರತ್ ಎಂಬ ತನ್ನ ಕಂಪನಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ಣಿಸಿ ‘ಅವನಿಗೆ ನಿನ್ನೊಡನೇ ವಿವಾಹ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಯಾರೋ ಅಯೋಗ್ಯನಿಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಬದುಕು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೋಬೇಡು’ ಎಂದಳು.

ಮಧುಮತಿ ಹೆಚ್ಚು ವಾದಿಸದೇ ‘ಆಹ್ ಈಗ ನೀವು ತುಂಬಾ ಏಕ್ ಇದ್ದೀರಿ. ನಾನೂ ತುಂಬಾ ನಿತ್ಯಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ದಿನ ಬೆಡೌರೆಸ್ಟಲ್ಲಿ ಇರ್ತೀನಿ. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಬರ್ತೀನಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ

ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋರಟುಬಿಟ್ಟುಳ್ಳು.

ಜಯಶ್ರೀಯನ್ನು ಹಡಿನ್ನೆದು ದಿನದ ನಂತರ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಮನೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಜಯಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರು ತಿಂಗಳು ಹಿಡಿಸಿತು. ಜಯಶ್ರೀ ಒಂದು ದಿನ 'ನಾನು ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕಿ ಬಂದು ಸಂಸಾರ, ಮಕ್ಕಳು, ಗಂಡ ಅಂತ ಕಣಬೇಕಾದ್ದು ಆ ಪುಣ್ಯಾಶ್ಚಿತ್ತ ಮಧೂನೇ ಕಾರಣ. ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ಅಸ್ತಿ ಇದ್ದರೇನು ? ಅನುಭವಿಸಿಲ್ಲಕ್ಕೆ ಬದುಕು ಕೊಟ್ಟೋಳು ಅವಶ್ಯ. ಅವಳಿಗೆ ನಾನು ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಟಾ, ಬಸ್ಸಿ' ಎಂದು ಗಲಾಟ ಮಾಡಿ, ಗಂಡನನ್ನು ಹೋರಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಮುಂಭಾಗದ ಮನೆಗೆ ಜಯಶ್ರೀ ಎಂದೂ ಹೋಗಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಬಂದಾಗ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದು ಅವಳ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ. 'ಬಸ್ಸಿ. ಮಧು ಅಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಉತ್ತರಭಾರತದ ಒಂದು ಸೇವಾಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹೋರಟುಹೋದಳು. ನೀವು ಬಂದರೇ ಈ ಪತ್ರ, ಕೊಡೂತೆ ಒಂದು ಪತ್ರ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದು ಒಂದು ಪತ್ರ, ಕೊಟ್ಟು.

'ಪ್ರೀತಿಯ ಜಯಶ್ರೀ ಅಕ್ಕೆ, ಎಂದಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಮುದುಕಿ ಬರುವಿರಿ ಎಂದು ಬಲ್ಲ. ಅಮ್ಮೆ ಇದ್ದಾಗಲು ನನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ತುಂಬಾ ವ್ರಯತ್ವಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಾನು ಮನಸಾರ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ನನ್ನ ಹೋರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಸರ ಹಾರಿದರು, ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ಮದುವೆ ಆಯಿತು. ಯಾವುದೂ ದ್ವಾಂದ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ, ಏನೋ ತೊಳಳಾಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ನನ್ನೊಡನೆ ಒಂದೇ ಚಾವಣೆ ಕೆಳಗೆ ವಾಸಿಸಿದರೂ ನನ್ನ ಕೈಬೆರಳು ಸಹ ಸೋಕಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸಂಯಮ, ಧರ್ಮ ಒಂಧನಕ್ಕೆ ನಾನು ಬೆರಗಾಡೆ. ಅದೇ ತರಹ ಸಂಯಮ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮಬಂಧನ ನನಗೂ ಆದರ್ಶವಂದುಕೊಂಡೆ. ಅವರು ಕಟ್ಟಿದ ತಾಳಿ ಕಿತ್ತೆಸೆದು ಬೇರೊಬ್ಬನ ಪತ್ತಿ ಆಗಲು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಬಿಡಲು ಮನಸ್ಸೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಒಬ್ಬಳು ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸೇವಾಕೇಂದ್ರದ ಉದ್ಯೋಗ ನನಗೆ ಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಅಮ್ಮೆ ಅವಾರ ಅಸ್ತಿವಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರ ಬದುಕಿನುದ್ದು ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದೆ, ಕೊಂಚ ಹಣದೊಂದಿಗೆ ಆ ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋರಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿನ ವಿಳಾಸ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಲಿಷ್ಟುವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಮುಖ್ಯಾಗಿ ಒತ್ತುತ್ತು ಅವರೆಂದರು ಇರಬಾರದು, ಯಾರಿಗೂ ಅಹಿತ ಬಯಸುವ ಉದ್ದೇಶ ನನಗಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾಗು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ನಿಮ್ಮಂಥಾ ಅಪ್ತರಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಹೋರಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

"ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿ. ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಲುಚೇನಿನ ಸವಿ ಉದಿಸಿ ಬರಲಿ ಎಂದು ಹಾರ್ಡೆಸುವೆ. ಚಿಂಟು, ಚಿನ್ನ ಇಭ್ಬರಿಗೂ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಶ್ವಾದಗಳು.

ಇಂತಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ತಂಗಿ ಮಥುಮತಿ”

ಪತ್ರ ಒದಿ, ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಎದ್ದಳು. ರಾಜಸಿಂಹ ನೀರೆದವಾಗಿದ್ದು. ‘ರಾಜ್ಯ ನನ್ನ ಸ್ವಾಧ್ಯಾದಿಂದ ಅವಳು ಹೀಗೆ ಏಕಾಕೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು?’ ಎಂದು ಆ ರಾತ್ರಿ ಜಯಶ್ರೀ ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಪತ್ತಿಂತೆ ತೋಳು ಬಳಸಿ ಕೇಳಿದಳು.

ರಾಜಸಿಂಹ ಚಕ್ಕಿತನಾಗಿ ‘ನನ್ನ ಸ್ವಾಧ್ಯಾ?’ ಎಂದ.

‘ಇನ್ನು ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ, ರಾಜ್ಯ? ನಿಜ ಹೇಳಿ, ಅವಳ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಹಾಕಿದೋರು ನೀವೇ ತಾನೇ?’

ರಾಜಸಿಂಹ ವೇದನೆಯಿಂದ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿದ. ‘ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿ, ಒಂದು ಪಷ್ಟದ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಮದುವೆ ಸುದ್ದಿ ಹೊರಡಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಸ್ವಾಧ್ಯಾ, ಅವಳನ್ನು ನನ್ನ ತಂಗಿಯಾಗಿ ಈ ಮನೆಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸೋ ಉದ್ದೇಶ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಮದುಗನ ಜೊತೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡೋ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದ. ನೀವು ಏನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿರಿ. ನಾನೂ ಏನೂ ತಿಳಿಯಿದವಳ ಹಾಗಿದ್ದು. ಆದರೆ ಅವಳ ಪ್ರೀತಿ ಅಮರವಾದುದು. ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ದುಡಿದು, ನನ್ನ ಬದುಕಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಕಾರ್ಣಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಅವಳಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದಳು.

‘ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ಹೇಳು? ಯಾವುದೋ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಭಾವಾವೇಶದಲ್ಲಿ, ಅವಳ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ತಾಳಿಸರ ಹಾಕಿದ್ದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಆ ಮದುವೆಗೆ ಇವಲಿಮ್ಮ ಬೆಲೆ ಹೊಡ್ಡಿಲ್ಲ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದ.

‘ಅವಳ ಪ್ರೇಮದ ಮಥು ಅಮರವಾದುದು. ಶ್ವೇರದಷ್ಟು ಪವಿತ್ರವಾದುದು. ಇವತ್ತು ನಾವಿಭ್ಯಾರು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸುಖಿವಾಗಿರ್ಲಿಕ್ಕೆ ಅವಳ ಅಮರ ಪ್ರೇಮದ ಮಥುವೇ ಕಾರಣ. ಗಲಾಟ ಎಭ್ಯಾಸಲಿಲ್ಲ. ಅಸಮಾಧಾನ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಆಯಿತು ಅಂತ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡಿಲಿಲ್ಲ. ಶಾಂತವಾಗಿ ನಮ್ಮೀಂದ ದೂರವಾದಳು’ ಎಂದಳು.

ಅವರ ಪ್ರೇಮದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್. ಡಿ. ರಾಧಾದೇವಿ

“ನೀವು ನನ್ನ ಕಾಲಿನ ದೇವರು.”

“ನಿನಗೆ ಅದರಿಂದ ಸಂಕೋಪವಾಗಿದ್ದಾದೆ, ಪರಿ ಹಾಗೇ ಈಂದುಕೋ.”

“ರೀ, ನೀವು ಇಮ್ಮೆ ತಾಣ್ ಕಾನ್ ಎಲ್ಲಿಂದ ಕಲಿತರಿ?”

“ಪ್ರೇಮದಿಂದ”

“ನಿಮಗೆ ಹಳೆಯ ನೆನಪ್ಪಾಗಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?”

“ಇಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಈಗ, ಇಲ್ಲಿ, ನೀನು ಇದ್ದೀರ್ಣಿ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪ್ರಪಂ ಇದೆ. ಇದರ ಹೊರತು ಬೇರೆನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಶ್ಯಾಮಲ, ನಾನು ನಿಂಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಾಗಿದ್ದೀನ? ನೀನು, ಯಾರ ಬಲಷಂತದ್ವಾ ಇಲ್ಲದೆ, ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿಯಾ?”

“ಸೋಡಿ, ಈ ಮಾತನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದ್ದೀನಿ. ನಿನಗೆ ಕಾಯಾವಾಚಾಮನಾನಿಂದೇ ಹೊರತು, ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಣ. ನನ್ನ ಉಸಿರಿಯವ ತನಕ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ರುತ್ತಿದ್ದೀನಿ.”

“ಅದ್ದಿಂ ಶ್ಯಾಮಲ, ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೇನು?”

ಗಂಡನ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ, ಏಕೋಽ, ಅಧೀರತೆಯಾಯಿತು.
ತನ್ನಿಂದ ಮಲೆಯಮಾರುತ ಬೀಂಬತ್ತಿತ್ತ; ಶೂರಾಂಜ್ರಪೂರಾದ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಹರಿತಿತ್ತ;
ಗಂಧರ್ವರ ಗಾನಾಮೃತ ಧಾರೆಧಾರೆಯಾಗಿ ಕೇಳಬರುತ್ತಿತ್ತ. ಕೊನೆಮೊದಲಿಲ್ಲದ,
ಮುಷ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ, ಒರ, ನಿರಂತರ, ಕ್ಷುದ್ರಯಾನಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತ. ಕಾಲದ
ಪರಿವೇಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಗುಣಾವಿಂಗಳು ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ತಮೆನ್ನು ಇಗೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.
ಮೊದಲ ಹೆಂಡತೆಯ ಜೊತೆ ವೈಪರೀತ್ಯ ದಾಂಪತ್ಯ ನಡೆಸಿದ ಪರಂತೂ, ತಮ್ಮ ಸುಗಮ
ಬಾಳು-ಪ್ರಶಾಂತ ಜೀವನವನ್ನು - ಕಂಡುಗೊಂಡದ್ದು ಶ್ಯಾಮಲಿಲ್ಲ. ಬಾಳಿಲ್ಲ ನೊಂದು,
ಬೆಂದು, ವಿಧವೆಯಾದ ಶ್ಯಾಮಲಳಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನೆ, ನೇಮ್ಮದಿ ಸಿಂಹ ದುದು, ವಿದುರ
ಪರಂತರಲ್ಲ.

ಜಗತ್ತು ವಿನ್ಯಾಸ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನವದಂಪತ್ತಿಗಳತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಕರಿಸಿತ್ತ. ಅಂತರ
ಕುತ್ತಳೆಯಲ್ಲಿ ನಿಗೂಢತೆ ತುಂಬಿ ನಿಂತೆತ್ತ. ಮಾನವನ ಗುಣಾವಗಳನ್ನು
ಅಳೆಯುವ ಸಾಧನವೇ ಏದು? ಭವಿಷ್ಯವೇ ಉತ್ತರ ಹೊಡಬಲ್ಲದು, ಅಲ್ಲವೇ!